

Si verò capere Italiam, se parisi que potiri
Contigerit victori, & præda ducere sortem.

Ovid. 11. Metam.

Ut matutina cervius periturus arena
Præda canum est.

Cic. 7. Verr. Quin ea res non solum provinciæ salutis, verum etiam
prædæ esse possit. Memento mihi dimidium de præda dare. (i. de pecunia
fraude parata, vel lucro.) Plaut. Pseud. sc. 7. a. 4. Habeo prædam
(quia sperat lucrum de meretrice.) Item, est hic præda nobis. Idem
Men. sc. 4. a. 2. Illic pulchram prædam agat, si quis illam aulam inven-
nerit. Idem Aul. sc. 2. a. 4. Ib. sc. 2. a. 5. Quæ pars mihi in ista præda.
Idem Men. sc. 2. a. 1. Quum ego illi me invenisse dico hanc prædam (i.
aurum.) Emit eos de præda de quaestoribus. Idem Capt. pol. & sc. 2. a. 1.
Manibus amisti prædâ, (de muliere, quam abire imprudens siverat.)
Idem Mil. sc. 5. a. 2. De improbis viris auferri & præmiu & prædam de-
cet. Idem P. sc. 7. a. 4. Nihil est prædæ prædatoribus. Ibid. sc. 3. a. 1. Ne
capta præda capti prædones fient. Ibid. sc. 3. a. 4. Meus hic homo est.
Quid dum? Quia præda hæc mea est. Ibid. sc. 7. a. 4. Nuncios Pseudolo
alium abduxisse prædam (i. mulierem.) Item Ovid. 4. Fast.

Præda puellares animos oblectat inanis.
(de floribus.) Et Velleius ero præda victoris. Ovid. 13. Metam.
Accusque Parin prædamque Helenamque reposito.
Idem Eleg. 1. lib. 2. Trist. Idem Eleg. 4. lib. 4. Trist.

Genies qua prædam sanguine quarunt
Præda etiam apud antiquos id vocabatur quo in locationibus & re-
bus mancipi, & aliis eiusmodi cavebatur, aut saltem idem quod Præ-
dium, ut docte annotavit Scaliger in Varr. Plaut. in Amphitru. Quæ
præda atque agro adoræque affectit populares suos. Varro lib. 4. Præ-
da dicta item ut prædes à præstando, quod ea pignori data publicè
mancipes fidem præstent.

Prædaceus, a, um, quod ex præda est, λεηλατικός. GAL. Venu de pillage ou
de la despoille des ennemis. ITAL. Di præda. GERM. Das auß dem raub
ist. HIS. Cosa de presa ò de robo. ANG. Of a prey or booty. Gell. 1. 4.
c. 17. Egredere passus quod cui salus imperij ac Reipub. accepta ferri de-
beret, ratione pecuniæ prædaceæ posceretur.

Prædarius, auxiliium præbens. Gloss. Ifid.
Prædatorius, a, um, Prædaceus, λεηλατικός. Gell. lib. 13. c. 13. Ex manubiis, i.
ex pecunia prædatitia.

Prædor, a, is. (Prædoritur legitur in Vet. Bibl. interp. Iudith. 2. 13. & 16.) à
præda fieri Varro docet, Prædam ago, diripio, vi aufero, quemadmo-
dum prædæ auferri in bello solent. & ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι.
GAL. Piller. ITAL. Depredare, torre per forza, robbare. GERM.
Rauben, beuten. HIS. Robar, ò hurtar. ANG. To spoile, to tak preys or boot-
ies. Cic. 3. Verr. Tuus apparitor de aratorum bonis prædabitur. idem
3. Offic. Ex quo intelligitur, quoniam iuris natura fons sit, hoc secun-
dum naturam esse, neminem id agere, ut ex alterius prædatur inficitia,
idem 3. Verr. Veruntamen quum esset omnibus in rebus apertissime
impudentissimeque prædatus. Ovid. 1. Amor. Eleg. 3.

Iusta precor qua me nuper prædata puella est.
Aut amet, aut faciat cur ego semper amem.

Prædarius, præbens auxiliium fortè præbendarius.
Prædatio, Velleius Patriculus Hist. lib. 2. Latrocinii ac prædationibus
infestato mari.

Prædatas, a, um, pro præda onustus. Plaut. Pseud. sc. 7. a. 4. Bene ab hoc
prædatas ibo. Idem in Rudent sc. 3. a. 5.

Prædator, is, prædo, populator spoliator. & ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι.
GAL. Pilleur, qui oste par force. ITAL. Saccheggiatore, predatore.
GERM. Ein rauber. HIS. Robador, ò ladrón. ANG. A robber, or taker of
booties. Cic. 2. Catil. Quos ego utrosque Quirites, in eodem genere
prædatorum, directorumque pono. Iovi verò deprædatori templum
fuisse legimus, non quòd prædæ præcesset, sed quòd ei aliquid ex præ-
da in partem debebatur. Nam mos Romanorum fuit, ut bella gestu-
ti, de parte prædæ aliquid numinibus pollicerentur, Plaut. Pseud. sc. 3.
a. 1. Præsentit, nihil est prædæ prædatoribus.

Prædator, is, icis. & ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι.
GAL. Pilleresse, celle qui oste par force. ITAL. Saccheggiatrice. GER.
Ein rauberin. HIS. Robadora. ANG. She that robbeth and taketh preys. &
Stat. 1. Sylv.

Prædator, is, Herculei prædatrix cedat alumni.

Prædatorius, adiectivum, quod ad prædatorem pertinet. & λεηλατικός.
GAL. De pilleur ou chose pour piller. ITAL. Di saccheggiatore. GERM.
Rauberisch, Des raubers. HIS. Cosa para robar, ò hurtar. ANG. Belonging
to a robber or taker of preys. & ut Prædatoris naves. Livius lib. 4. belli
Macedonici. Annis prope quinquaginta nullum Romanum exercitum
viderant, præter prædatorias classes. Plautus Menach. sc. 2. a. 2. Stat
navis prædatoria in portu. (allegoricus.) & iterum ibid. sc. 3. a. 2. Navis
prædatoria.

Prædabundus, Populabundus, vel prædas agens. & λεηλατικός. GAL.
Qui ne fait que piller. ITAL. Depredando, ò chi non fa altro che bottinare.
GERM. Voll raubs / oder nichts anders denn rauben thut. HIS. Cosa
que mucho roba. ANG. That doeth nothing but spoileth and taketh
preys. & Salustius in Jugurth. Dicitque se prædabundum post paucos
dies eodem venturum. Liv. lib. 2. ab Urb. Exercitum prædabundum
ad urbem venisse.

Prædo, nis qui iter faciēs terra, marive spoliat, quive pacatas regiones
incurtionibus infestat. & ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι.
GAL. Pilleur, escumeur de mer. ITAL. Corsaro, ladro. GERM. Ein rauber /
der einem mit groaße ansatz und ihn das sein nimpt. HIS. Robador, ò la-
drón. ANGL. A robber or taker espres by sea or land. Plin. lib. 16. cap. 4.
Germaniæ prædones singulis aëboribus cavatis navigant. Horatius
1. Serm. Satyr. 2.

fugiens hic decedit acrem
Prædonum in turbam: dedit hic pro corpore numos.

Prædones item dicitur sunt malæ fidei & iniusti possessores: in qua si-
gnificatione apud Iuriconsultos non rarò invenitur. Plaut. Pseud.
sc. 2. a. 2. Fures in ædibus, prædo in proximo. Ibid. sc. 3. a. 4. Nec capta
præda capti prædones sunt (de ancilla quam dolo abducere parabant.)

idem Milit. sc. 1. a. 1. Capiunt prædones navem illam. Idem Men. sc. 7.
a. 5. Vos rapaces vos prædones, &c.

Prædonius, a, um, adiectivum, quod prædonis est. Vlpian. l. 25. §. 3. D. de
hæred. peti. Si verò postea conscius hæreditatem nihil ad se pertinere,
prædonio more versari cœpit, &c. Hætom.

Prædoniulus, diminutivum à Catone usurpatur, apud festum, quia sæpe
utiles videntur prædonuli.

Prædor, prædam ago, Prædator. in Vet. Bibl. interp. Iudith. 2. 13. & 16.

Prædamno, as, aie, est præiudicio suo aliquem quasi condemnos
ἐπιδικάζω, ἐπιδικάζω, Suet. in Aug. Sin deesset, destitueret, ac
prædamnare auticum existimaretur. Nonnunquam simpliciter idem
est quod antè, vel priore loco conderino. Liv. lib. 4. ab Urbe, Totam
culpam eius temporis in prædamnatum collegam transferentem,
omnes tribus absolverunt, Gloss. Prædamnato, ἐπιδικάζω, ἐπιδικάζω.
Prædamnata spe dimicandi, id est, præscissa Liv. 6. bell. Pun. Item lib. 7.

Præde also, Antè delasso. & ἐπιδικάζω. GAL. Lasser devans. ITA. Strac-
care prima. GERM. Vorhin erüden oder müd machen. HIS. Cansar antes.
ANG. To mak vocarie before. & Ovid. Metam. 11.

adinet undis
Facta manu moles, qua primis aquoris undat
Frangit, & incurfus qua pradefasat aquarum.

Prædensus, Valde densus. & ἐπιδικάζω. GAL. Fort effoiss. ITAL. Molto
denso. GER. Sat dick. HIS. Muy espesso. ANG. Very tick. Pl. lib. 18. c. 18.
Culter vocatur, prædensam priulquam proficiatur, tetiam secans.

Prædensatus, Prædensus factus. Plin. l. 9. c. 5. Prædensata, porrecta, sinua-
ta, brevi nodo ligatis.

Prædes, vide Pras.
Prædestino, as, ἐπιδικάζω. Vide Destino. Vnde.

Prædestinatio, vox theologica, quam, D. Augustinus à præordinandè
futurum vult esse dictam.

Prædiator, is, Prædiatorius, Prædiatus, vide Prædium.

Prædico, as, Apertè, seu publice dico, celebrè vulgo, laudo. & ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι.
GAL. Dire par tout ou devant tout, pu-
blier, dire en public, annoncer. ITAL. Predicare, pubblicare qualche cosa.
GERM. Aufstünden / öffentlich aussagen. HIS. Predicar y publicar alguna
cosa. ANG. To speake openly, to divulge, to preach. Terent. Andr.
Actum est, si quidem hæc vera prædicat. Cic. ad Atticum lib. 9. Prædi-
cat enim palam, & militibus ostendit, se largitione ipsa superiorem
quàm hunc fore. Cæf. 2. bell. civ. Sæpe ex tribunali prædicavit adversa
Cæfatem prælia fecisse. Cic. Lucio, Ignosces mihi de me ipso aliquid
prædicanti. Salust. Ipsum Crassum ego postea prædicantem audivi
tantam illam contumeliam sibi à Cicerone impositam. & Prædicat
item præco, dum aliquid palam promulgat, & pronuntiat ex Senatuf-
consulto. Cic. pro Quint. De quo homine præconis vox prædicat, &
pretium conficit. Cæf. de bell. civ. lib. 2. prædicare de suis laudibus.
Graij prædicabant Hecubam esse canem. Plaut. Menach. sc. 1. a. 5. Ar-
gentariis malè credi qui aiunt, nugas prædicant. Idem (Vet. sc. 2. a. 5.
Ita esse ut prædico, vero vincam: (mox, autumo.) Idem Mosi. sc. 2. a. 12.
Superstitiosus hic quidem est, vera prædicat. (id est divinat.)
Idem Cæf. sc. 1. a. 3. Mortalem pacè parcum prædicat. Idem Aul.
sc. 1. a. 2. Tu eos Afinos prædicat vetulos, claudos. Item me servu eius
prædico esse. Idem Afim. sc. 2. a. 2. Quod neque fuit, neque futurum est,
mihi prædicat. Audes mihi prædicare id? Idem Amphitru. Quem tu
Pseudolum? Quas tu mihi prædicat fallacias? Idem Pseud. sc. 7. a. 4.
Haud falsò prædicat. Idem Menach. sc. 4. a. 2. Ut mihi civitas nomen
commutet, & prædicet ex Ballione regem Iasonem. Idem Pseud. sc. 2.
a. 1. Nov: Notis prædicat. Ibid. sc. 2. a. 4. Onustam celocem agere te
prædicat. Ibid. sc. 2. a. 5. Tun' me indutum fuisse pallam prædicat?
Idem Menach. sc. 2. a. 3. Se miserum prædicat. Ibid. sc. 5. a. 5. & in Pæn.
sc. Ain' tu,

Prædicatum, Dialectici dicunt, quod Grammatici appositum vocant,
quod prædicatur, id est, dicitur de subiecto ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι.

Prædicatio, Commemoratio, affirmatio, laudatio. & ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι.
GAL. An-
noncement en public. ITAL. Effo predicare, dire. GERM. Ein aufstundung /
Ein öffentliche sag. HIS. Aquella obra de predicar y alabar. ANGL. An
open or public speaking preachin. Plin. l. 35. c. 3. Affirmant vana præ-
dicatione, ut palam est. Idem lib. 20. c. 10. Radix quoque plurimorum
prædicatione trita.

Prædicator, is, Laudator, is qui aliorum virtutera, fortitudinem, res ge-
stas prædicat. & ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. GAL. Publiceur, qui dit par
tout ou devant tout quelque chose. ITAL. Chi dice qualche cosa publica-
mente, predicatore. GERM. Ein aufstunder / Rümer / Prediger. HIS.
El que predica; predicador. ANG. A preacher, an open speaker. Cic.
pro Cor. Balbo, Qui sui fusti, sui iudicij, sui beneficij voluit me esse, ut
apud eosdem vos Iudices nuper in alia causa fuerim, & prædicato-
rem, & autorem.

Prædicabilis, e, quod est palam dicendum, & prædicatione dignum, lau-
dabile. & ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. GAL. Dequoy en doit faire estimer. ITAL. Di
cui si deve far stima. GERM. Das aufstundens oder rümens weilt ist. HIS.
Digne de ser alabado. ANG. To be spoken of publickly, prayes worthie &
Cic. 5. Tusc. Nec in misera vita quicquam est prædicabile, aut glo-
riandum, &c.

Prædicamentà, à Dialecticis dicuntur, quæ Quintilian. lib. 3. c. 7. ele-
menta decem vocat, circa quæ versari videtur omnis quæstio
ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι.

Prædicativus, a, um, prædicandi vim habens.

Prædico, is, Antè, sive prius dico, Futuras res prævauntio, vaticinor.
& ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. ἡλῆσθαι. GAL. Predire, annoncer. ITAL.
Predicare, annuntiare. GER. Versagen, oder Voranhin sagen. HIS. Desir
de antes. ANG. To telle thing before it come to passe. Ter. Andr. hoc
primum in hac re prædico tibi, Quas credis esse has non sunt veræ
nuptiæ. Ibid. — sed dico tibi, Ne temere facias, neque tu haud dicas ti-
bi non prædictum cave. Prædico ut caveas: dico, inquam, ut caveas, Ca-
ve. Plaut. P. sc. 5. a. 1. De quo prædiximus: pro ante diximus. Velleius.
Hoc prædico tibi si bona fortuna veniat, ne interficaris. Plaut. Aul.
sc. 2. a. 1. Nonne tibi prædictum senex Bachanal te exercuisse, (id est
iam dictum.) Idem Amph. Salust. cum prædixero positum insulæ.

Prædictio, nis, præsentio, quod prædicitur, sive prænuntiatur. *Πρόβλεψη*. GAL. *Prediction*, prophetie denonement de choses à venir. ITAL. *Profetia*, avviso de cose future. GERM. *Ein Vorsagung*, das ist, vorisagung. HIS. *Obra de dezir de antes*, prophetizar. ANG. *A foretelling of a thing to come*. Cic. lib. 1. de divin. Ex quo sæpe genere hætorum etiam, & vatum futibundas prædictiones, ut Octaviano bello Cornelij Culioli audiendas putaverunt.

Prædictus, a, um, Antè, vel suprà dictum. *Πρόδικτος*. GAL. *Predit*. ITAL. *Predetto*. GERM. *Vorgesagt*. HIS. *Dicho antes*. ANG. *Saido before*. Cic. 4. *Academ.* Quæque ab his dicuntur sic persequamur, ut nihil in prædictis relinquamus, Vbi alia exempla in legunt præditi. Prædicta cæna hodie hoc est præstituta. Suet. in *Claud. Casare*.

Prædictum, cti, pro prædictione, Cic. 1. de *divinat.* Qui unus è Stoicis astrologorum prædicta reiecit. Suet. in *Othone* c. 6. Etiam sacrificanti interfuit, audivitque prædicta aruspis.

Prædictum, vide *Prædium*.

Prædisco, is, Antè disco & prius inquiri. *Πρόδικτος*. GAL. *Apprendre auparavant*. ITAL. *Aprenere avanti*. GER. *Vorlernen*. HIS. *Deprender de antes*. ANG. *To learne before*. Virg. 1. *Georg.* Ventos & cali varios prædicere motus.

Præditus, a, um, *Πρόδικτος*. GAL. *Qui a, qui est donè*. ITAL. *Chi ha*. GERM. *Der da hatte/geschafte/begabt*. HIS. *Dotado generalmente*. fornecido. ANG. *Indned or that hath any qualitie*. Participium est sine verbi origine latissimum in oratione usum habens, variamque significationem, pro ratione rei per ablativum quo cum iungitur significatæ. Nam quum dicimus, præditus virtute, præditus ingenio, Eruditione præditus, idem est quod dotatus, sive ornatus, *Πρόδικτος*, Plaut. *Amph.* sc. 1. a. 1. Legiones nimis pulchris armis præditas. Rursus quum aliquem pravus moribus, perversa indole, aut oris fœditate præditum dicimus, idem est quod pollutus, contaminatus, dehonestatus. Interdum idem est quod affectus: ut cum morbo, mœroreve quempiam præditum dicimus. Horum omnium exēpla, etiam si nusquam non occurrant, pauca subiungemus. Cic. pro *Archia*, Gloria ingenij summi præditus. Idem pro *Calio*. Adolescentes rectissimis studiis, atque optimis artibus præditus Idem 2. *Verr.* Homo singulari cupiditate, audacia, scelere præditus. Idem pro *Rab. Posthumo*. Senectute affectus, morbo præditus. Idem pro *Murana*. Idem squalore sordidus, confectus morbo, lachrymis ac mœrore præditus. Suet. in *Tib.* c. 1. Præditus cognomine. Vide plura de hoc apud Vallam lib. 5. c. 38.

Prædives, itis, dives. *Πρόδικτος*. GAL. *Fort riche*. ITAL. *Molto rico*. GERM. *Hait reich / vberaus reich*. HIS. *Muy rico de riquezas*. ANG. *Very rich*. Suet. de *clar. Gram.* L. Apuleium ab Equitio Calvino Equite Romano prædive quadringentis numis conductum, multos edocuisse. Ovid. 6. *Metam.* totumque mltis prædive cornu Autumnum, & mensis felicia perna secundas.

Aula prædives, Claudianus 2. in *Rufinum*.

Prædivino, as, Rem eventuram divino, prædico, prælagio. *Πρόδικτος*. GAL. *Deviner & predire chose avant qu'elle vienne*. ITAL. *Antivedere, indovinare*. GERM. *Etvoas tinnstigs vorhin errahten*. HIS. *Ver delante, adevinar*. ANG. *To devin and tell a thing before it come to passe*. Plin. lib. 11. cap. 10. Prædivinant enim apes ventos imbrisque. Quintil. Declam. 318. cum aliqui prædivinaret, quod accidit, nullam apud istos fore amicitie no- stitæ reverentiam.

Prædivinatio, nis, *Πρόδικτος*. GAL. *Fort riche*. Plin. lib. 8. c. 25. Parit ova, quanta anseres, cæque extra eum locum transferens semper incubat prædivinatione quadam, ad quem summo actu eo anno egressurus est Nilus.

Prædivinus, a, um, Valde divinus. *Πρόδικτος*. GAL. *Fort divin*. ITAL. *Molto divino*. GERM. *Seergötlich*. HIS. *Muy divino*. ANG. *Very divine or holy*. Plin. lib. 37. cap. 10. Promittitur prædivina somnia re- præsentare.

Prædivina, ij, nomen est tam rusticis, quam urbanis possessionibus com- mune *Πρόδικτος*. GAL. *Vn heritage*. ITAL. *Possessione, podere, heredità*. GERM. *Ein ligend gut*. HIS. *Heredad de bienes rayzes*. ANG. *A manour, a ferme, a place in the contrey with ground lying to it*. A præstando (si Varroni lib. 4. de L. L. credimus.) Vet. inscrip. apud Al- dum de *Ortogr.* Prædes dato, prædiâque subsignato, qui redemerit hoc opus. Item Martial. *Epig.* 19. lib. 11. Errasti, Lupe, littera sed una: Nam quo tempore prædium dedisti: Mallem tu mihi prædium dedisses.

Velleius, Qui divisione prædiorum agros amiserant. Cicer. 3. *Offic.* Ac de iure quidem prædiorum sancitum est apud nos iure Civili, ut in his vendendis vitia dicerentur quæ nota essent. Idem pro *Ro. Amer.* F. uctiosa prædia colenda ac tuenda pater filio tradiderat. Horat. 2. *Serm. Satyr.* 3. Ser vius Oppidius Canusi duo prædia, dives Antiquo censu, natis dedisse duobus Fertur.

Prædiorum itaque nomine veniunt tam urbanæ possessiones, quam rusticæ, & suburbanæ, hoc est, urbi proximæ, unde extant tituli aliquot apud Iuriconsultos de Servitutibus urbanorum prædiorum & rusticorum, & utrisque communibus. Ager autem propriè dicitur locus in rure quem colimus. Arvum, ea pars agri quæ sementi datur. Fundus etiam pars agri est. Singula enim prata, singula vineæ, singuli horti singula oliveta, pomaria, pascua, salicta, nemora venatoria, piscatoria loca: sive villam atque ædificium, sive piscinam sive vivaria habeant, sive non habeant, æguli fundi sunt, & hoc in agro duntaxat. Nam in urbe, oppido, vico, castello, quidquid tale est, prædium vocatur. Est itaque fundus rustica possessio: prædium, & urbana & rustica possessio generale nomen est, nam & tabernæ, & hospitia & horrea in urbe, possessiones dicuntur, & generaliter omnia bona immobilia. Prædium pignori nexum, id est pignoratium. D. *pactis* l. 5.

Prædiolum, i, parvum prædium, *Πρόδικτος*. GAL. *Vn petit heritage*. ITAL. *Podereito, possessione picciola*. GER. *Ein klein ligend gûrtin*. HIS. *Pe-*

quetta herodad. ANG. *A little manour or ferme*. Cic. M. *Calio*, Sed mea prædiola tibi nota sunt: in his mihi necesse est esse, ne amicis mole- lectus sim. Idem *Attic. lib.* 16. *Ædificata bellè prædiola nostra, & satis amœna.*

Prædiatus, Prædiis munitus, prædiis abundans Apul. lib. *Florid.* Ipse bene vestitus, bene prædiatus.

Prædiatorius, a, um, quod ad prædium pertinet. *Πρόδικτος*. GAL. *Ap- partenant à heritage*. ITAL. *Pertinente à heredi: à possessione*. GERM. *Das gu ligenden gûcteren gehdt*. HIS. *Perteneciente à heredad*. ANG. *Belonging to à manour or ferme*. ut Ius prædiatorium, Cic. pro *Cornel. Balbo*. Etenim si Qu. Scævola ille Augur, quum de iure prædiatorio consulere, homo iuris peritissimus, consultores suos nonnunquam ad Turium & Caselium prædiatores, reiciebat: si nos, &c. Prædia- toria lex. Sueton. in *Claud.* c. 9. Ut cum obligatam æratio fidem libera- re non posset, in vacuum lege prædiatoria venalis pependit sub Edicto præfectorum.

Prædiatoris, dicuntur periti iuris ad prædia pertinentis. *Πρόδικτος*. Cic. *Att. lib.* 12. Et si reus locuples est, & Apuleius prædiator liberalis. *Ibid.* Procuratores Cornificij, & Apuleium prædiatorem videbis.

Prædo, nis, vide *Præda*.

Prædoctus, i, ante edoctus Salust. *Iugurth.* 130. Ceterum qui centuriis præterant, prædocti ab duce, &c.

Prædomo, as, Antè domo, comprimo, sedo. *Πρόδικτος*. GAL. *Dompier auparavant*. ITAL. *Domare per avanti*. GERM. *Vorhin demmen oder stillen*. HIS. *Domar antes*. ANG. *To tame or subdue be- fore*. Senec. *Epist.* 114. Et omnes casus antequam exciperet, prædo- munit meditando.

Præduco, is, Antè duco. *Πρόδικτος*. GAL. *Mener, ou mettre devant*. ITAL. *Menare avanti*. GERM. *Vorhin führen*. HIS. *Guar delante*. ANG. *To bring or lead before*. Plin. lib. 35. cap. 16. Probatur mollitie, & quod si eria præducantur, violacum reddit colorem. Tacitus lib. 4. Neque fossam, neque vallum præduxerunt. Præducere fos- sam homini obfesso, pro circumvallare, Senec. lib. 2. de *ira* Tibull. lib. 4. *Qua decens tutam castris præducere fossam.*

Præducta, *Πρόδικτος*. GL. Phil. An præducta, scilicet, linea.

Prædulcis, Valde dulcis. *Πρόδικτος*. GAL. *Fort doux*. ITAL. *Molto dolce*. GERM. *Gar süß*. HIS. *Muy dulce*. ANG. *Passing sweet*. Plin. lib. 12. c. 5. Fuetus per folia solidus coctus prædulci sapore. Claud. *Paneg.* 2. Luxuries prædulce malum. Statius 5. *Syl.* Tyrrhena volucres nautis prædulce minantur. Virg. 11. *Æneid.* Haud ignarus eram, quantum nova gloria in armis, Et prædulce decus primo certamine posset. Senec. Dulces sententiæ, vel prædulces & infraclæ.

Præduro, as, Præter morem duro, sive valde durum reddo. *Πρόδικτος*. GAL. *Endurcir fort*. ITAL. *Far molto duro*. GERM. *Gar verherren oder hert machen*. HIS. *Hazer muy duro, endurecer mucho*. ANG. *Very hard*. Col. lib. 3. de *rubrica*, Verum hoc est in opere difficilior, quod neque humentem fodere possis, quod sit glutinosissima: nec nimium sicca, quia nimium præduratur.

Prædurus, a, um, Valde durus. *Πρόδικτος*. GAL. *Fort dur*. ITAL. *Molto duro*. GERM. *Gar oder vberaus hert*. HIS. *Muy duro è muy cruel*. ANG. *Very hard*. Col. lib. 6. c. 2. Illa ætas adhuc tenera est, hæc iam prædura Virg. 2. *Georg.* Corporaque agræsti nudat prædura palæstra. Idem 10. *Æneid.* Partheniamque Rapo, & præduram viribus Orsen. Quint. Præduri oris homines.

Præmineo, es, *Πρόδικτος*. Tacitus l. 15. Ut gratia, pecunia, vi nocendi etiam aliis præmineret, ibi legitur, etiam malis præminet.

Præeo, is, Antè eo, antecedo. *Πρόδικτος*. GAL. *Aller devant, monstrier le chemin*. ITAL. *Andare innanzi*. GERM. *Vorgehn*. HIS. *Preceder yendo delante, è andar delante*. ANG. *To go before, to shew the way*. Liv. 2. ab *Vrbe*, Præierat Aruns Tarquinius filius Regis: Rex ipse cum legionibus sequebatur. Præire verba, est certam verborum formulam alicui dicere, quam ille totidem refe- rat verbis. Solebant enim veteres ad execrationes, vel devotiones hostilis exercitus, & ad fœdera ferienda, similisque publicos ritus per- agendos, certam verborum formulam habere conceptam, quod Car- men vocabant, à qua ne minima quidem syllaba recedere licebat. Ita- que ne Imperatores, qui se hostilemque exercitum erant execraturis, aut ij per quos fœdera sanciebantur, in proferendis formulis laberentur, adhibebatur Pontifex, aut sacerdos qui verba præiret, hoc est, conceptam verborum formulam dictaret, quam alter totidem verbis repeteret. Sic præire verba iurifurandi, dicitur qui iurifurandi verba concepit, & iuratus dicitur. Budæus, Præire est verba præfari: & suble- qui, est dictata verba pronuntiare. Liv. 8. ab *Vrbe*, Agendum Pontifex publicus populi Romani præi verba, quibus me pro legionibus de- voceram. Gell. lib. 14. c. 2. Si de omni officio iudicis præire tibi me vis, i. pronuntiare quod sequaris. Præire verba scripto, quid sit, declarat Budæus his verbis. Præire hodie verba damnationis actuarij, aut co- rum vicarij carnifici solent quum damnati facinorosi ad supplicia trahuntur, sed de scripto id faciunt.

Præiens, præeuntis, participium. *Πρόδικτος*. GAL. *Qui va devant*. ITAL. *Che va avanti*. GERM. *Vorgehend oder vorthingehnd*. HIS. *Que anda delante*. AN *That goeth before*. O. 8. *Met.* & dis præeuntibus, ambo Membra levant baculis. Idem ad *Liviam*. Lucifer in toto nulli comparuit orbe, Et venit stella non præeunte dies. Inde Præitor, *ὀδύγος*.

Præfacilis, e, Valde facilis. *Πρόδικτος*. GAL. *Fort facile*. ITAL. *Molto facile*. GERM. *Gar leicht*. HIS. *Muy facil, muy dispuesto à ser hecho*. ANG. *Very easie*. Plaut. *Epist.* te profecto Apæcides ni- hil moro: mihi. P. de præfacili exoras Epidice.

PRÆFARI, Ante fari, proloqui. *ἔμπροσθεν αὐτοῦ λέγειν*. GAL. *Avant parler*. ITAL. *Parlare innanzi*. GERM. *Vorreden/ein vored thun*. HIS. *Hablar antes*. ANG. *To speak before*. § Col. in *prafac. lib. 1.* Quas ordine suo tunc demum perfequitur, quum præfatus fuero quæ reor ad universam disciplinam maximè pertinerent. Cic. *de Univ.* Sed hæc satis sunt dicta nobis quæ de eorum qui certantur, quique sunt orti, natura præfati sumus. Suet. in *Tib. c. 3.* Quando ita præfari non abstinuerit (loquitur de initio testamenti Augusti,) Præfari divos, id est, invocare. § *Ἄγρον κάρη*. Vug. 1. *Æneid.*

Præfatus divos, folio Rex, infit ab alto.
Vbi Servius, Præfatus divos, more antiquo, nam maiores nullam orationem nisi invocatis numinibus, inchoabant. Catul. *Argon.*

*Talia præfantes quondam felicia Pelei
Carmina divino cecinerunt pectore Parca.*

¶ Præfari honorem dicimus, quum rem non satis honestam dicturi, aliquot verbis præmissis mollimus, quod alioqui pudicis auribus indignum esset. Clausulæ autem quibus honorem præfari solemus, hæc ferè sunt, Si licet dicere. Si commemorare fas est. Quod dictu quoque fœdum est, Honor sit auribus, & similes. Cic. *Papyrio Pato, lib. 9.* Nos autem ridiculè, si dicimus, ille patrem strangulavit, honorem non præfamur: sin de Aurelia aliquid, aut Lollia, honos præfandus est. Vide *Præfor.*

PRÆFACIUS *πρῶτον βάλσανος*. Gloss. Philox. i. omnino fascinator. *Ibidem.*

PRÆFATIO, nis, à præfando, deducitur, & significat id quod præloquimur antequam ad rem veniamus. § *ἔμπροσθεν αὐτοῦ λέγειν*. GAL. *Præface, prologue*. ITAL. *Præfatione, proœmio*. GERM. *Ein vorred*. HIS. *Aqueila habla que se habla antes, prologo*. ANG. *A præface or speaking before a matter*. § *Plin. lib. 25. c. 2.* Inchoata etiam præfatione religiosa. Sueton. in *Claud. c. 25.* Præfatio fecialium *Mart. lib. 3.* Perfrixisse tuas quæstæ est præfatio fauces. Cic. 5. *Verr.* Quæ porro præfatio tuæ donationis fuit? Huius diminutivum est præfatiuncula.

PRÆFATUS, Adiect. i. dictus, antè memoratus. Iustinus *Histor. l. 38.* Sed Cappadoces crudelitate ac libidine præfatorum vexati, à Mithridate deficiunt.

PRÆFECTUS, vid: *Præficio*.

PRÆFERO, præfers. Antè fero. Cic. 6. *Verr.* Sinistra manu retinebat aurum, dextera ardentem facem præferrebat. § Aliquando significat præpono. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. GAL. *Estimer plus, præsérer*. ITAL. *P. eferire, preponere*. GERM. *Zürsetzen/höchsten achten*. HIS. *Anteponer, preferir*. ANG. *To beare before, so preferre*. § Ovid. *El. 3. lib. 4. Trist.* Nec quem præferres (michi) alter erat. Idem 2. *Fast.* Et præfert cautas subsequiturque manus. Cic. *pro lege Man.* Salutem Republicæ suis commodis præferre. Præferre ius imperij amori patrio. *de finib. lib. 1.* Item dicto facto, aut gestu animi affectum ostendo. Liv. *Vultus tuus nescio quod ingens malum præfert.* Curt. *Vultu & oculis motum præferens animi.* Suet. in *Cæs. 80.* Præferre locum & tempus. Ovid. 13. *Metam.*

Præfatus (locus) munere sortis.

PRÆFERTUR, i. antelatus, *ἔμπροσθεν*. Qui dignitatem Ecclesiasticam gerit, in Romana Ecclesia. Et tunc quidem Prælati nomen accipiunt. 1. *Largè*, ut comprehendat etiam simplicem curionatem: ut sic omnis habens curam animarum.

2. *Strictè*, ut significet eum, qui habet controversam iurisdictionem. § Præfatus dies. dicitur apud Iurisconsultos, pro anticipato, & quum nondum venisset, scripto, quod vulgus dicit, *Antidato*. Contrarium est repetitus dies, quum non dies qui est, sed ex superioribus elapsis aliquis scribitur. *l. 28. D. de falsis, & l. 3. de fid. instr. Honorianus.*

PRÆFERTUR, à præfero, Vas æneum, sine ansa, patens, veluti pelvis, & quod præferre in sacrificiis solebant. Festus.

PRÆFEROX. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. GAL. *Fort fier, fort rigoureux & aigre, fort cruel*. ITAL. *Molto feroco*. GERM. *Sehr fräch, vnd obermutig*. HIS. *Muy cruel y duro*. ANG. *Very fierce and cruelle*. § Liv. 5. *ab Vrbe*, Mitis legatio, ni præferoces legatos, Gallisque magis, quam Romanis similes habuisset. Suet. in *Cæs. c. 35.* Iamque multiplici successu præferocem.

PRÆFERRATUS, a. um, quod in cacumine habet ferrum. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. GAL. *Ferré par le bout*. ITAL. *Ferrato in cima*. GERM. *Das vorten mit eisen beschlagen ist*. HIS. *Cosa herrada en la cima*. ANG. *Pointed with iron*. § ut Hasta præferrata, quæ cuspidem habet ferræam, Pulum præferratum, quod ferrum habet in summitate, quo Hetrusci olim utebantur ad pinsenda grana. Diversumque est à pilo ruidio, quod sine ferro est, ad usum molatum quas aqua versat, utile. *Plin. lib. 18. ca. 10.* Quippe & Hetruria spicam farris tosti pinsente pilo præferrato.

PRÆFERVIDUS, Valde fervidus. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. GAL. *Fort ardent & bruslant*. ITAL. *Molto ardente*. GERM. *Überaus brünstig oder hitzig*. HIS. *Muy herviente*. ANG. *Very hoat and burning*. § ut ita Præfervidus. Liv. 9. *ab Vrbe*, Quid si vini amor in dies fieret acrior? quid si trux & præfervida ira? de Magno Alexando. *Col. lib. 3. c. 1. de vite.* Hanc ceteris stercibus iure præponimus, non tantum fructus dulcedine, sed etiam facilitate, per quam omni penè regione, & omni declinatione mundi (nisi tamen glaciali, vel præfervida) curæ mortalium respondeat: tamque felix campis, quam collibus provenit: & in densa non minus, quam resoluta, læpè etiam gracili atque pingui terra, siccaque & uliginosa.

PRÆFESTINO, as, Antè tempus festino. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. GAL. *Se haster avanti qu'il en soit temps*. ITAL. *Affrettarsi avanti tempo*. GERM. *Vor der rechten zeit eysen / heftig oder zu frü eysen*. HIS. *Acelerar, apressurarse antes del tiempo*. ANG. *To hast before the time*. § *Plut. Rud.* — tace Scæpario SCÆP. Quod opus est adolescens. F. isti infortuni. Qui præfestinet, ubi herus adit, præloqui. Liv. 3. *bell. Pun.* Concedendo plebi Senatam, se ne deficere præfestinarent effecisse. *Col. lib. 12. c. 2.* Satis erit per dimidios menses exequi quodque negotium: quia neque præfestinatum opus nimium immaturè videri possit ante quindecim dies factum, nec ruius post totidem nimum tardè.

PRÆFESTINÈ, adverbium. Celeriter. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. *Fort hastive*

ment. Ita. Molto frettosamente. GERM. *Gar eysendts*. HIS. *Muy apressuradamente*. ANG. *Very hasteite*. § *Plaut. in Rud.* Vt sine labore extraxi hæc præfestinè satis. alij legunt præfescine.

PRÆFESTINATIM, idem Sisenia *Historiarum lib. 4.* Iudices quos vellent, instituerent præfestinatim, & cupidè.

PRÆFICIA, æ. Mulier in funere conducta ad lamentabilem cantum, quæ ceteris modum plangendi ostendit, & fortis defuncti facta laudat, ita dicta quasi in hoc ipsum præfecta. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. GAL. *Femme loisee pour pleurer un trespassé*. GERM. *Ein weib so vmb lohn bestellat ist en ab gestorbnen zuberochen / vnd hienit seine thaten zus loben*. HIS. *La vndechadera de los muertos*. ANG. *A woman conducted or hired for the dead*. § *Nævius*. Hæc quidem mehercle præficia si mortuum laudat. *Vario lib. 6. de L. L.* Alia erat Funera, alia Præficia. Funera erat veri doloris particeps, ut quæ defuncto proximo sanguine luctum faciebat, velut mater, avia, uxor, socrus, soror, ea intra patientes questum suum peragebat. Hanc intelligit Ennius in illo carmine.

Nemo me lacrymis decoret, neque funera fletu Faxit; cur i volito vir us per ora virum.

PRÆFICIO, is, præfice facio. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. GAL. *Commeter aucun sur quelque affaire, luy en bailler la charge & surintendance*. ITAL. *Preporre, dare carico*. GERM. *Zürsetzen / vbet etwas setzen / zu etnem fürsetzen machen*. HIS. *Anteponer en algun oficio*. ANG. *To makovr secr and chief doer, to give rule*. § *Terent. in Eun.* Chæream ei rei præfecimus. Liv. 4. *ab Vrbe*. Quos & pro centurionibus sibi præfecerant, Tempanio autore, equites. *Or. 1. de arte.*

Me Venus artificem tenero præfecit Amori.

Cic. 4. *Verr.* An aliquem curatorem præficere; qui statuis faciendis præficeret *Plaut. Amphitr.* Hæc ubi Telebois ordine iterarunt quos præfecerat, (i. delegerat ad id. & legarat.) Idem *ibidem*, Regem virtute bellica illis præfeci Cephalum. Idem *Pseud. sc. 2. a. 1.* Te cum securi caudicali præficio provinciæ.

PRÆFECTIANUS, apparitor præfecti prætorio. *Ammian. lib. 17.* Vt nec præfectianus, nec præficialis apparitor ad solvendum quenquam cogent.

PRÆFECTUS, i. substantivum, qui rei alicui præficitur. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. GAL. *Prevoist, commis sur quelque affaire*. ITAL. *Præfetto, capitano o proposto à qualche officio*. GERM. *Ein fürsetzer, der vbet etwas verordnet ist*. HIS. *Antepuesto en algun oficio prefecto*. ANG. *An over ser that hath charge and rule*. § ut Præfectus moribus dicitur qui ad componendos mores est constitutus. Cic. *Papyr. lib. 9.* Quamdiu hic erit noster hic præf. etis moribus parebo autoritati tuæ. Idem *pro Cluent.* Tu es præfectus moribus. § Præfectus vigilum, cui disponendorum per urbis regiones vigilum cura incumbit. Præfectus vibi. *Gell. l. 13. c. 16.* qui præfectus vibi, & bis Consul fuit. *Plaut. Amph. proleg.* Is nunc Amphitruo præfectus est legionibus. Moribus præfectum mulierum hunc factum velim. Idem *Aul. sc. 3. a. 3.* Neque eques, neque pedes, neque præfectus, (i. dux.) Idem *Milit. sc. 5. a. 2.* Præfectum vibi non esse Senatorem nec Senatū habere posse. *Gell. c. ult. l. 14.* Præfectus ærario successit. *Qu. Idem. c. 24. l. 13.* Apud Liv. 1. 3. *ab Vrbe*, Præfectus iuris dicitur is, qui eo die ex decemviris, (dicebant enim alternatim) ius diceret. Præfecti socium. Idem *l. 3. d. 4.* Præfectus auxiliorum. Idem *l. 5. d. 4.* Præfectus equitum. *Cæs. lib. 2. c. 3. de bell. civ.* § Præfectos pro prætoribus Cæsar instituit, qui præfente se res urbanas administrarent. Præfectus Prætorio. Suet. in *Galba c. 14.* Præfecti regij Liv. *lib. 36.* Præfectus Annones idem *4. ab Vrbe*. Dux præfectus classis. Cic. 7. *Verr.* Præfectus libidinis idem *post reditum in Senatu*. § Præfecti provinciarum, sunt quos *Baillyvos & Seneschalles*. Galli dicunt, inquit Budæus. Præfectus Prætorio, § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. Talis apud Cæsares erat, qualis olim apud Reges Tribunus celerum, & apud Dictatores Magister equitum. Gerebat enim secundas partes post Cæsarem, præeratque disciplinæ publicæ emendandæ *Caillod. Epist. l. 6.* Potestati præfecti prætorio nulla dignitas est æqualis. Vice sacra iudicat. Nullus ei miles fori autoritate præscribit, excepto officiali Magistri militum. Curiales etiam verberat. In officio suo ius retinet singulare: & talibus tantisque nascitur iubere, quos provinciarum non audeant Iudices in qualibet parte contemnere.

PRÆFECTURÆ, æ, Munus, officium, vel dignitas præfecti. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. GAL. *Petite iurisdiction, prevosté*. ITAL. *Præfettura, capitaniato*. GERM. *Eines vogtey*. HIS. *Dignidad de los perpurstos à algun oficio, prefectura*. ANG. *Over sight, chief charge and rule*. § Cic. *ad Att.* Præfeturam petivit: negavit me cupiam negotianti dare: quod idem tibi ostenderã. Idem *alio loco ad Attic.* Dare præfeturam & deserre. *Plaut. Pseud. sc. 2. a. 4.* Ibo ad præfeturam, & ius dicam Larido. (metaphor.) Sueton. in *Cæs. cap. 76.* Præfectura morum (pro censura.) Idem in *Aug. cap. 37.* Præfectura vbi bis *ibidem c. 38.* Præfectura alarum. Idem in *Aug. c. 66.* Præfectura urbis. Idem in *Neron. cap. 7.* § Præfeturæ item dicebantur oppida quædam Italiæ, quærum incolæ cives Romani erant: hoc tamen à municipiis differrebat, quod non suis legibus utebatur, nec ullos è suo corpore magistratus, ut coloni creare poterant; sed à magistratibus qui Roma quotannis mittebantur, Romanis legibus regerantur. De quibus Festus, Præfeturæ, inquit, eæ appellantur in Italia, in quibus & ius dicebatur, & iudicium agebantur quarumque quædam erat Respublica, neque tamen magistratus suos habebant: sed quotannis ad eas Præfecti mittebantur qui eis ius dicerent.

PRÆFECTORIUS, adiectivum, Præfectura personæ. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*, sicut Prætorius, qui Præturam gessit. *Vlp. de Senatoribus l. 1.* Sed vir præfectorius an fœminæ Consulari præfeturæ, videndum est.

PRÆFIDO, is, ere, Valde fido. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. GAL. *Se fier fort à soy*. ITAL. *Fidarsi molto*. GERM. *Sich trauwen oder sich verlassen*. HIS. *Confiarse mucho*. ANG. *To give great trust and confidence*. § Cic. 1. *de Offic.* Sic homines secundis rebus effœnatos, sibi que præfidentes, tanquam in gyrum rationis & doctrinæ duci oportere. *ἔμπροσθεν ἔκειν*.

PRÆFIGO, figis, antè figo. § *ἔμπροσθεν ἔκειν*. GAL. *Eicher au devant*. ITAL. *Ficcato innanzi*. GERM. *Zürsetzen oder voranhin stecken*. HIS. *Hincar delante*. ANG. *To fasten or stick before*. § *Plin. lib. 33. cap. 4.* Lineas iuncti præfigunt. Liv. *lib. 16.* Eis parvæ breviores quam equæ-

stres, & septena iacula quaternos longa pedes data praefixo ferro, quale hastis velitaribus inest. ¶ Nonnunquam accipitur pro praeculo. Virg. 3. Georg.

Multi iam excretos prohibent à matribus hædos,

Primaque ferratis praefigunt ora capistris.

Quo in loco non absurdè praefigunt ora capistris, à Poëta videtur dictum esse *κατακλιθῆναι*, pro eo quod est, praefigunt oribus (ut ita dicam) capistris. Caius tamen Iuriconsultus etiam praefixas dicit fenestras pro praeculis, in l. 6. D. de servit. urb. praed. Gell. l. 4. lib. 6. Praefixum muricibus armatum.

Praefiguro, as, Praemonstro, repraesento. Ἐπισημαίνω. GAL. Représenter. ITAL. Ripresentare. GERM. Fürbilden. HIS. Representar. ANG. To foreshew, to represent before by any figure. ¶ Lactant. lib. 6. Inflammavit libidinem quæ aspectu maxime incitatur, ac se quisque in illis imaginibus praefigurat.

Praefinitio, is, Praescribo, determino, vel limites praefigo, Ἐπιγράφω. GAL. Déterminer, prescrire, limiter devant. ITA. Prescrivere, determinare. GERM. Fürsetzen / fűsschreiben / Ein gewiss Ziel setzen. HIS. Determinar de antes. ANG. To determine before, to assigne how much shall be done. ¶ Cic. Mario. Sed eo vidisti multum quod praefinisti ne pluris emerem. Idem pro Roscio Amer. Quæ dies in lege praefinita est. Praefinitum & Infinitum contraria. Idem l. de lege Agraria, Etenim quod superiore parte legis praefinitum fuit Sylla & Pompeio Consulibus, id rursus liberum infinitum fecerunt.

Praefinitio, adverb. Ἐπισημαίνω. GAL. Déterminement. ITA. Limitamente. GERM. Mit beystimmung oder fürziellung / mit vbers Ziel. HIS. Con medida. ANGL. By determination. ¶ Terent. in Hecyr. Nara isti haud licebat, nisi praefinito loqui, hoc est, quæ illi placebant, vel quæ ille praefinisset, hoc est, permisisset, vel praescripisset.

Praefiscini, vel praefiscinè, adverbium, id est, quod sine arrogantia, quod sine iactantia dictum sit: vel, Absit verbo iavidia, &c. Plaut. in Rudent. se. 5. a. 2. Ut sine labore hanc unam ex puteo, sup. extraxi, praefiscinè. Titinnius in Serina, Paula mea amabo pol tu laudem addito praefiscine, ne puella fascinetur. Solipater lib. 11. Gramm. GERM. Sott geben das ich es zur guten stunde rede. Gell. l. 10. c. 24. consuetum est veteribus ut plerumque indifferenter his literis. I. & E. sicuti in praefiscinè & praefiscini.

Praefloresco, es, Antè floreo. Ἐπιφύω. GAL. Fleurir avant que les autres. ITAL. Fiorire prima che gli altri. GERM. Vor blűhen. HIS. Florecer primero. ANG. To budde and flourish before. ¶ Plin. l. 16. c. 29. Ideoque & praeflorescit alia, & praegerminant.

Praefloro, as, Praelibo, inquit Budæus. Ἐπιπρωρίζω. GAL. Emporter la premiere fleur, des fleurir auparavant. ITA. Portar via il primo fiore. GERM. Die blumen zu vor abbrechen / vorhin versuchen. HIS. Quitar la primera flor, desflorar. ANGL. To tak away the first flour. ¶ Gell. futuri gaudij fructum spes tibi iam praefloraverit.

Praefloratus, antè defloratus & in flore praecerptus. Apul. in Apol. Vidua venit iam ab alio praeflorata.

Praefluo, is, Antè fluo, vel praeterfluo. Ἐπιρρέω. GAL. Couler par devant. ITA. Correrre avanti qualche luogo. GERM. Voranhin stießen / odes fűrs stießen. HIS. Correr lo liquido primero à antes. ANGL. To runne or flow before. ¶ Plin. lib. 4. c. 5. Praetefluente Alpheo amne. Idem lib. 5. c. 26. Et parte læva in Mesopotamiam vadit per ipsam Seleuciam, circaque eam praefluenti iufusus Tigri.

Praefluus, & Praefluivium, pro fluore alicuius rei antè vel praeterlabètis.

Praefoco, as, Spiritum obstruētis faucibus intercludo. Ἐπικυανῶ. GAL. Estrangler, estouffer. ITAL. Affocare, strangolare alcuno. GERM. Ersticken. HIS. Ahogar de antes. ANG. To choke, to strangle. ¶ Ovid. in Ibin.

Praefocent anima Gnossia molla viam.

¶ Praefocate partum. Paulus d. lib. 2. s. 1. 3. l. 4. Necare videtur non tantum is qui partum praefocat, sed & is qui abiicit, & qui alimoniam denegar.

Praefocatioes vulvæ, Vteri affectus dicuntur, sensum, pulsusque per intervalla intercipientes, ita ut iis laborantes immobiles iaceant, & mortuis simillimæ videantur, nisi, quod circa mediam corporis partem caloris nonnihil retineant, τὰ ὑπερμα. Quæ hoc mali genus patiuntur, utero praefocate à Latinis, à Græcis ὑπερμα dicuntur, δὲ τὸ ὑπερμα, quo nomine vulvam, sive uterum significant.

Praefodio, is, Antè fodio. Ἐπιρύω. GAL. Fouir & creuser la terre par devant. ITAL. Cavare la terra. GERM. Vor etwas graben. HIS. Cavar la tierra de antes. ANG. To digge an delve before. ¶ Virg. 11. Aeneid.

Praefodiunt alij portas, aut saxa sudésque Sabiiciunt.

Vbi Servius, Praefodiunt, i. ante portas fossas faciunt, Ovid. 13. Metam.

— siclūmque probavit

Crimen, & ostendit quod iam praefoderat aurum.

hoc est, quod antea defoderat. Praefocundus, a, um, Valde fecundus. Ἐπολύφορος, Ἐπερίφορος. GAL. Fort fertile. ITAL. Molto fertile. GERM. Gar fruchtbar. HIS. Muy fertil. ANGL. Very fertill. ¶ Plin. lib. 16. c. 17. Omnia autem celerius senescunt praefocunda.

Praefor, Ἐπιλάω. Vet. Lex. & Gloss. Gr. Ἐπιλάω praedico, edico, praefor, ante dico, Ἐπιλάω praefor. Onon. Praefari ἀποβλάω. Praefanda Ἐπιπλάω. Vide suprà verb. Praefari.

Praeformido, as, Valde formido. Ἐπιρρώδιω, Ἐπιφροῦμαι. GAL. Craindre avant le coup. ITAL. Havere gran paura, temere avanti il colpo. GERM. Hesttig vorhin fürchten. HIS. Mucho temer, d temer ante del golpe. ANGL. To feare before a thing be done. ¶ Quint. lib. 4. c. 5. Quem index si providet, non aliter praeformidat quàm si factum medici eger antequam curetur, aspexit.

Praeformo, as, Antè, vel prius formo. Ἐπιμορφήω. GAL. Former & former auparavant. ITAL. Informare, dare & metter avanti la forma & il modello di fare. GERM. Vorhin gestalten. HIS. Dar forma adelante, informar. ANG. To shape, forme or fashion before. ¶ Quint. lib. 2. cap. 7.

Namque incipientibus danda erit velut praeformata materia secundum cuiusque vires. Idem lib. 1. cap. 14. Nam quid miserius legere velut praeformatas literas infantibus prosequentibus? Silius lib. 7. At his praeformat dictis, fugitque monendo.

Praefrigidus, Valde frigidus. Ἐψυχρός. Fort froid. ITAL. Molto freddo. GERM. Ubersau kalt. HIS. Muy enfriado. ANG. Very cold or chill. ¶ Plin. lib. 17. Septentrionalisque, & praefrigidus Auster.

Praefringo, is, Frango, aut partem anteriorem frango. Ἐπιρρηγνύω. GAL. Rompre avant, ou rompre fort. ITA. Rompere, frangere avanti. GERM. Zerbrechen oder vor abbrechen. HIS. Quebrar antes. ANGL. To breake before. ¶ Plaut. Milt. — elephanto in India Quo facto pugno praefregisti biachium. Liv. 3. ab Urbe, Et hastas aut praefregissent, aut hebetassent.

Praefractus, a, um, Fractus: sive antè prius fractus. Ἐπιρρηγνύω, Ἐπιρρηγνύω. GAL. Fort rompu, ou rompu paravant. ITAL. Rotto prima. GERM. Zerbrochen vorabgebrochen. HIS. Quebrado antes. ANGL. Broken before. ¶ Ovid. 12. Metam.

— solidoque reuellerè dumo

Annesam pinum magno molimine tentat,

Quod quia non potuit, praefractam emittit in hostem.

Col. l. 2. Et praefractas stirpes, summâque radices quibus ager arbusculo confusus implicatur omnis, refodiat, ac persequatur. Celsus l. 5. Sarculus corpori infixus si praefractus est, vel altius descendit, quam ut manu aut ferro eiici possit medicamento evocandus est. ¶ Praefractus, durus, & inflexibilis. Ἐψυχρός, ἀπίετος. GAL. Rigoureux, obstiné. ITAL. Duro, ostinato. GERM. Hart oder hartneckig / rauch / vmmilt. HIS. Duro y ostinado. ¶ Valer. Maxim. lib. 6. Sed aliquando Charondæ Tyrij praefractor & abscissor iustitia ad vim & cruorem usque. Cicero, in Orat. Thucydides autem praefractor, nec satis, ut ita dicam, rotundus.

Praefracte, adverbium, Obstinate Ἐπιρρώδως. GAL. Obstinement. ITAL. Obstinate. GERM. Hartneckig / eigensinnig / widerspenstlich. HIS. Ostinadamente. ANG. Stubburne, obstinate willfullie. ¶ Cicero, lib. 3. Offic. Ego etiam cum Catone meo dissentis: nimis praefracte videbatur aratum, vestigaliaque defendere.

Praefulgeo, is, Praefunio, fortifico, sustento. Ἐπιρρωδίζω, Ἐπιρρωδίζω. GAL. Soustenir, appuyer, premunir. ITA. Sostentare, fortificare. GERM. Dernen vnderstűzen / wof vndersetzen. HIS. Sufientar, fortalecer. ANG. To fortifie, prope and hold up. ¶ Plaut. Pseud. — vel ego omnibus parvis magnisque miseris praefulcior. Cicero ad Att. lib. 5. Per fortunatas, quoniam Romæ manes, primum illud praefulci atque praefunio quæso, ut simus annui, ne intercaletur quidem.

Praefulgeo, es, Praeter modum fulgeo. Ἐπιρρωδίζω, Ἐπιρρωδίζω. GAL. Luster lumiere devant soy, fors resplesnair. ITA. Lampeggiare chiaramente. GERM. Ueber die maas glanzen. HIS. Mucho resplandecer. ANG. To be bright and shine much. ¶ Lib. 3. ad Herenn. Tum nec nimis illustres, nec vehementer obscuros locos habere oportet, ne aut obcaecentur tenebris imagines, aut splendore praefulgeant. Virg. 8. Aen.

Ducunt exsortem Aenea, quem sulva leonis

Pellis obit totum praefulgens unguibus aureis.

¶ Interdum autem fulgeo, praeluceo Ἐπιρρωδίζω.

Praefulguro, as, Ἐπιρρωδίζω, Ἐπιρρωδίζω. GAL. Faire luire. ITAL. Far risplendere. GERM. Zusuffen oder zuwoinere machen. HIS. Haçer luzir. ANGL. To send forth lightning. ¶ Valer. Flac. Arg. 2.

— striclōque vias praefulgurat ense.

hoc est, vibrando ensen facit, ut qua incedit coruscare videatur.

Praefurnium, ij, Os patens furni, quo ligna in fornacem induntur, & deinde obstruitur, ait Budæus. Ἐπιρρωδίζω. GAL. La gueule ou entré d'un four ou d'une fournaise. ITA. Bocca del forno. GERM. Das ofenloch. HIS. La boca del horno. ANG. The entrie of an oven. ¶ Cato c. 38. Ventus ad praefurnium caveto ne accedat.

Praefrigidus, a, um, Multum, aut nimis frigidus, Ἐψυχρός. GAL. Fort froid. ITAL. Molto freddo, gelato. GERM. Ubersau kalt. HIS. Muy frio muy helado. ANG. Very cold, chill. ¶ Col. l. 2. Ea locis praefrigidus ac nivosis ubi aetas humida, & sine vaporibus resle committitur. Silius lib. 4.

Quosque in praefrigidus duratos Hornica rivis

Mittebant saxa.

Praegermino, as, Antè germino. Ἐπιρρωδίζω. GAL. Germer le premier. ITAL. Germinare avanti gli altri. GERM. Vor andern fürhin wachsen oder sprossen. HIS. Brotar antes. ANG. To budde before. ¶ Plin. l. 16. c. 29. Ideoque & praeflorescit talia, & praegerminant.

Praegestio, is, Valde gestio. Ἐπιρρωδίζω, Ἐπιρρωδίζω. GAL. Sauster de joye, fretiller. ITAL. Desiderar molto. GERM. Hesttig begaren / oder vor freyd auffspringen. HIS. Appressurarse con gestos. ANG. To leape and wak gestes for joye. ¶ Cic. pro M. Calio, Praegestit animus iam videre primum lautos juvenes, mulieris beatæ ac nobilis familiares, id est, valde cupit. Catal. Arg.

Qui dum aliquid cupiens animus praegestis apisci,

Nil motuunt jurare, nihil promittere parant.

Horat. 2. Carm. Ode 5.

— nunc in vdo

Ludere cum vitulis salicō Praegestientis.

Praegigno, is, Antè gigno. Ἐπιρρωδίζω. GAL. Engendrer auparavant ou le premier. ITAL. Generare innanzi. GERM. Vor esten gebären oder antichren. HIS. Engendrar delante. ANG. To engender or begett before. ¶ Plaut. in Pseud. se. 5. a. 1. Quia volebam ex me moiem praegigni malum, id est, volebam esse primus autor mali moris.

Praegnans, tis, propriè dicitur quæ gravida est, quæque iam occupata est in generando quod conceperit. Dicitur à præ & geno pro gigno. Ἐπιρρωδίζω, Ἐπιρρωδίζω. GAL. Grande enfant, enceinte. ITAL. Pregnata, gravida. GERM. Schwanger / die mit einem kind geht. HIS. Preñada. ANG. Crear with child or young. ¶ Plaut. in Trucul. Quæ nunquam fuit praegnans, qui parere potuit. Idem Aulul. se. 3. a. 1. Si senex anum praegnantem fortuito fecerit, puero erit nomen Posthumus. Idem Amph. Enimvero praegnantis oportet & mulum & malum dari, ut quod obrodatur sit, animo, si male esse conceperit. Idem in Asin. se. 2. a. 2. Metaph. De tergo ducentas plagas praegnantes dabo Cic. l. de div. Quum praegnans hunc ipsum Dionysium aivo contineret somniavit se peperisse satyricum. Vxor praegnans. Idem pro Cluent. ¶ Dicitur etiam

etiam de brutis. Var. lib. 2. de re rust. c. 4. de suis. Quatuor enim men- ses est pregnans. Canis pregnans. Horat. 3. Carm. Ode c. 7. Item de arboribus. Plin. lib. 12. c. 14. de thuris virga, prior, atque naturalis vin- demia circa. Canis ortum flagrantissimo estu, incidentibus qua ma- xime videatur esse pregnans. Pregnans autem arbor, vel etiam fœta tunc dicitur quum humorem & succum sibi familiarem exiit, nec- dum in folia, aut flores propagavit.

Pregnatio, nis, esse pregnantem: & tempus quo mulier pregnans est, tanquam à pregno. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. ἡ ἑρὸν, ἡ ἑρὸν. GAL. Grosse, portée d'enfant. ITAL. Gravidanza di donna. GERM. Schwans gerbeit. HIS. Aquella prègn. ANGL. Gravidess with child. Var. de re rust. Hinc enim primi pregnationis & extremi fines.

Pregaus, in Il. Alaman. t. 72. 3. Quæ (iumenta) adhuc prægnæ non fuerint, III. fol. sint adpretiata, &c.

Pregado, as, antiqui dixerunt, pro prægredior, ante gradum facio, ante- venio, Pacuv. in Atalanta, Extremum intra cauterem ipsum prægra- dita Parthenorem. Ex Nonio. alij. camyrem, & parthenopium.

Pregandis, e, Valde grandis. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Fort grand. ITA. Molto grande. GERM. Seer groß. HIS. Muy grande. ANGL. Very great. Plin. lib. 4. c. 13. In quibus nuda alioquin corpora prægrandes ipsorum aures tota integant. Pers. Sat. 1. pregrandi cum sene palles.

PRÆGRAVIS, e, penultima coriepta, Valde gravis. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Fort pesant. ITAL. Molto grave. GERM. Seer schwer. HIS. Muy pesado. ANGL. Very weighty and heavy. Plin. lib. 8. cap. 11. Caput tantum prægrave ægrè ferens, id est, deiectum semper in terram. Idem lib. 10. cap. 33. Perdix procurrit ad pedes aucupis fœta prægra- vem, aut delumbem sese simulans. Prægrave servitium. Ibid. lib. 7. cap. 8.

Pregayo, as, Supramodum gravo, five grave admodum reddo, & molestus sum. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Fort peser, grover fort, charger fort. ITAL. Gravare sopra modo. GERM. Heftig beschwären belästigen. HIS. Mucho pesar. ANGL. To mak very weighty and heavy. Plin. l. 17. c. 22. Ne prægraves fructus parte aliquis. Liv. l. 38. Deinde quum prægravaret multitudo, cedere sensim, nihil confusus turina-um ordinibus cœpir. Accipitur etiam prægravo pro præpon- dere Suet. in Cal. cap. 76. Prægravat tamen cetera facta, dictaque eius ut & abusus dominatione, & iure celsus existimetur. Senec. cap. 8. de tranquill. Si compares, hæc prægravabit.

PRÆGRËDIOR eris Anteco. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Aller, rmar- cher devant, passer devant, passer outre. ITA. Andare innanzi. GERM. Vorgehn/oder voranhingehn. HIS. Andar adelante. ANGL. To go or walk before. Pacuvius. Extremum intra cauterem ipsum prægradiat Par- thenorem. Prægradi gregi. Var. de re rust. cap. 7. Quo potior sit, si quum flumen traicendum est, gregi in primis prægradiat. Liv. lib. 5. ab Urb. Prægressi equites. Ponitur aliquando pro prætergredior. Plin. lib. 28. cap. 8. Quum fugiunt venantem declinant ad dextram, ut prægressi hominis vestigia occupent. Prægradi alios ponitur pro ante- cedere. Sal. ad Cas. de repub. ord. Qui tantum alios prægressus es, ut prius defessi sint homines laudando facta tua, quam tu laude digna faciendo.

PRÆGRËDIENS, tis, participium, Præcedens. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Qui va devant. ITAL. Che va innanzi. GERM. Vorges- hend. HIS. Que anda adelante. ANGL. Going before. Suet. in Tib. cap. 7. Dufum, in Germania amisit, cuius corpus pedibus toto itinere præ- grediens, Romam usque pervexit.

PRÆGRËSSIO, nis, verbale. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Avancement en marchant. ITAL. Effer andar innanzi. GERM. Einvorgang. HIS. Aquella obra de andar adelante. ANGL. A going before. Cic. de Fato. Dicent si omnia fato fierent eiusmodi, ut nihil fieret nisi prægressione causæ, confitendum esse fato fieri omnia.

PRÆGRËSTO, as, ante gustò. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Gouster devant, faire l'es- say des viandes ou breuvage. ITAL. Far la credenza. GERM. Vorhin ver- suchen. Credenzen. HIS. Hizer saliva gustando. ANGL. To tast before. Plin. lib. 21. c. 3. Gratificationem ipsius reginæ Antonia timentis, nec nisi prægustatos cibos sumentis, &c.

PRÆGRËSSATOR. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Eschanson ou esuyer tranchant, qui fait l'essay & gouste le premier. ITAL. Chi fa la creanza da mangiare & be- re. GERM. Ein Credenzer. HIS. El que haze la saliva gustando. ANGL. A tast before. Qui cibos principis prægustat, ad Suet. in Claud. Ca- sar. c. 44. Prægustator libidinum. Cic. pro domo sua.

PRÆGRËTII, Ital. & populi, qui Maris magis Orientales sunt, prole- mæ, Authore lib. 3. cap. 1. Hodie vulgus regionem totam Abbruzo appellat.

PRÆHËNDË, is, di, sum, & per syncope Pædo. Capio, apprehendo. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Prendre, mettre la main sur quelque chose. ITAL. Prendere, pigliare. GER. Ervorse- chen, ergreifen. HIS. Prender d'basir. ANGL. To take, to apprehend, to lay hand on a thing. Cic. pro Quintio, Servulum unum quem iste præ- henderat, ad lucit. Ovid. de medicamino faciei.

Arantique rosa, quantum manus una prehendat. Virg. 6. Æneid. Italia fugientis prædidimus oras.

Cato de re rust. c. 116. Arundinem prænde tibi viridem, Melius fortal- sis per e monophongon scriberetur. Vbi alter alterum se manifestò præhendunt (auriculis) Plaut. Ps. sc. 1. a. 5. Saluto: Salve inquit, mihi præ- hendit dextram. Idem Curo. sc. 3. a. 2. Et manua præhendi, & osculum retuli tibi. Idem Amph. Idem Asin. sc. 3. a. 3. Præhendere auriculas, com- para labella cum labellis. Ibid. Semel fugiendi si data occasio satis est, nunquam postilla possis prædere. Idem Capt. sc. 2. a. 1. Præhendere fauces Plaut. Most. sc. 3. a. 1. Et in Pseud. sc. 4. a. 2. Item Senec. c. 60. Id ut debitum præhendiatis, (id est, accepimus.)

PRÆHËNSËS, & prænsus, participia, Captus, apprehensus. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Prins. ITAL. Pigiato. GERM. Ergriffen. HIS. Præto. ANGL. Taken. Gell. Noct. Att. l. 11. cap. 18. Scrvos item furti manifesti præhensos verberibus affici. Senec. in Troade, Sic ille dextra prænsus hostili puer ferox. In furto ubi sis prænsus & manifestò verberatus Plaut. Asin. sc. 2. a. 3. Post id si sumus præhensu

excusemus ebrios nos fecisse. Idem Aul. sc. 6. a. 4. Si eo intulisset pe- dem præhensus esset, Gell. 10 lib. 6.

Narrat in obsceno corpora prænsa thoro, Ovid. Eleg. 1. lib. 2.

PRÆHËNSIO, nis, Gellius cap. 12. lib. 13. Præhensionem habent Tribuni pleb. ibi legitur Præhensionem.

PRÆHËNSO, & PRÆNSO, frequentativa, quæ propriè de supplicibus dicuntur & candidatis, quum magistratum aliquem ambientes, suffragatorum manus præhendunt. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Prendre souvent. ITAL. Pigliare souvent. GER. Stats erwischen und zupfen/voie die thut so emen gern erbätten wollen. HIS. Prender à menudo. ANGL. To tak of- ten. Liv. lib. 5. ab Urb. Tum demum coactus, cum multa indignitate præhensabat singulos. Idem lib. 1. His muliebribus instinctus furis Tarquinus circumire & præhensare minorum maximè gentium pa- tres, admonere patrum beneficij. Cic. Att. lib. 11. Prænsat unus P. Gal- ba sine fuco, ac fallaciis more maiorum. Virg. Æneid.

prænsant fastigia dextris. Senec. c. 3. de tranq. Prænsat & retrahit iuvenes. Prænsare consilium, idem quod capere consilium. Liv. 2. bell. Pun. Ad consilium prænsan- dum tempus opus esse.

PRÆNSIO, Cæc. de bell. civ. Prænsiones, in ædificando.

PRÆNSË IO, five Præhensatio, verbale. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Prendre souvent. ITAL. Pigliare souvent. GER. Stats erwischen und zupfen/voie die thut so emen gern erbätten wollen. HIS. Prender à menudo. ANGL. To tak of- ten. Liv. lib. 5. ab Urb. Tum demum coactus, cum multa indignitate præhensabat singulos. Idem lib. 1. His muliebribus instinctus furis Tarquinus circumire & præhensare minorum maximè gentium pa- tres, admonere patrum beneficij. Cic. Att. lib. 11. Prænsat unus P. Gal- ba sine fuco, ac fallaciis more maiorum. Virg. Æneid.

PRÆHËBEO, es, præbeo, es, Plaut. Asin. sc. 3. a. 2. Alia verba præhibeo (i. præbeas Nam sequitur, Orationem longè aliam præbes. Idem Pseud. sc. 2. a. 1. Cur autum & vestem vobis præhibeo. Idem ibid. Idem Pseud. sc. 3. a. 1. Occidi (parentes) potius quam cibum præhiberem. Idem Men. sc. 2. a. 1. Ancillas, penum, rectè præhibet. Ibid. sc. 6. a. 5. Nimio edo li- bentius molitum, quam molitum præhibeo.

PRÆHËCËO, es, Antè iæceo. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Estre couché ou gesir devant. ITAL. Giacere davanti. GERM. Vor liegen. HIS. Lazer adelante. ANGL. To lie or be situated before. Plin. lib. 3. cap. 4. Oppida de cetero rara, præiacentibus stagnis, Tacit. lib. 12. Campo qui ca- stris præiacet.

PRÆHËCIO, Antè iacio, oppono. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Jetter devant, opposer. ITAL. Gettare innanzi, opporro. GERM. Für etwas werffen. HIS. Echar de antes. ANGL. To cast before. Collumell. lib. 9. Mox præiaciuntur in gyrum moles, ita ut complectantur sinu suo, & tamen excedant stagni modum.

PRÆIUDICO, ante tempus iudico, præiudicium facio. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Prejudicier, juger par avance, nuire. ITA. Preiudicare. GERM. Vorurtheilen/che das recht urtheil gefelt ist/ Ein vorgehend urtheil sellen. HIS. Juzgar de antes. ANGL. To judge before. Hinc causa præiudicata dicitur quæ præiudicata opinione damnata est: antequam causa agatur. Suet. in Cal. cap. 76. Brutus ad Ciceronem, Quod enim nondum Senatus censuit, nec Populus Romanus iussit, id arroganter non præ- iudico. Interdum ponitur pro antè, five primus iudicio. Cic. 3. de Legib. Edant & exponant quid in magistratu gesserint, deque iis cen- sores præiudicent. Præiudicare alicui pro Nocere. Vlp. in l. 1. §. si inter, ff. de magist. conven. &c. Si inter magistratus hoc convenisset, ut alte- rius tantum periculo tutores darentur: conventiones pupillo non præiudicare, divus Adrianus rescripsit.

PRÆIUDICËTËS, am, participium: ut Eventus belli præiudicatus, apud Liv. lib. 42. Cicero pro Cluent. Cognoscite iam, ita reum citatum esse illum, ut re seme atque iterum præiudicata condemnatus in iudicium veniret.

PRÆIUDICËTIO, nis, verbale, Præiudicium. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Jugement avancé, préjugé. ITAL. Preiudicio. GERM. Ein urtheil so dem ordentlichen vorgeht. HIS. Obra de juzgar de antes. ANGL. A fore iudging. Quintil. lib. 4. c. 2. Aut si iam præiudicatione Senatus damnatus esset Milo.

PRÆIUDICËTUM, ij, ut inquit Asconius, dicitur res quæ quum statuta fue- rit, assert iudicatis exemplum quod sequantur in eadem, vel pa- ribus causis. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Prejugé, préjudice. ITAL. Preiudicio. GERM. Ein vorausgangen urtheil / Oder/ ein urtheil so vormalis gefelt ist in einem gleichen handel / ben welchen die richter verstehn können was recht seye. HIS. La sentencia primero dada. ANGL. Prejudice. Iudicium autem, res quæ causam, litemque determinat. Cic. pro Cluent. Quum is duobus præiudiciis iam damnatus esset, Idem 1. Verr. De quo non præiudicatus, sed planè iudicium iam factum putatur. Liv. Præiudici- um iam de reis, & à Senatu, & à populo Romano, & ab ipsorum collegis factum esse Quintil. l. 5. De præiudiciis disputat. Gell. c. 2. lib. 2. Absque præiudicio (illius) tu sede Idem, Præiudicia sunt à rebus iudicatis, quæ pares fuerunt aut ex iudicis ad ipsam causam pertinentibus, aut ab eiusdem causæ pronuntiatione. Præiudicium ergo quod in eadem causa vel simili prius est latum, Vlpianus, Interdum evenit ut præ- iudicium iudicio publicè fiat. Laurentius Valla, Præiudicium quasi sen- tentia quædam ante iudicium: sicut si essent duo de officio aliquo contendentes, quum lis in longum procedit, magistratus jubet interea dum sententiam ferat, alterum officio fungi, quasi iudicans jam nunc se pro ea parte sentire, penes quam vult esse rem de qua litigatur. Et hoc præiudicium dicitur quod possidentem adiuvat, & obest excluso. Hinc actiones præiudiciales, de quibus Iustinian. in Instit. de adioni- bus. Præiudicium pro damno & iactura. Vlpian. in l. 1. §. quemadmo- dum ff. de agnoscendis, &c. Si maritus uxore denuntiantes custodes mi- serij nullum præiudicium facit.

PRÆIURO, as, antè alios iuro. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Jurer le premier. ITAL. Giurare avanti. GERM. Vor anderen schwören. Die form des eidschwurs vorseprechen. HIS. Jurar de antes. ANGL. To swear before. A quo præ- jurator. Præiuratio, & Præiuratio, quam ij facere dicuntur qui ante alios conceptis verbis jurant, hoc est, qui aliis juramenti formula præeunt. Quid sit præiurare, vide in verbo iuro.

PRÆIUVO, as, Antè juvo. ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν ἡ ἑρὸν. GAL. Aider devant. ITA. Aiutare avanti. GERM. Vorhin helfen. HIS. Ayudar de antes. ANGL. To help before. Tacit. l. 12. Et credebatur affectam eius fidem præ- iuvisse domo, agrisque pignori acceptis.

Prælabōr, prælaboris, Antè labor, præterfluō. ἔπαρρηλία. GAL. *Cheoir & tomber petit à petit, glisser ou couler devant.* ITA. *Cadere lentamente, s'arucciolare.* GERM. *Voranhin fallen/hinfallen/hinstießen.* HISP. *Correr, deslizarse.* ANGL. *To slide or slip before, or lisse & lisse.* § *Columell. lib. 11. cap. 1.* Prælabentis verò temporis fuga, quàm sit irreparabilis quis dubitet. Cic. *de nat. deor.* Pisces quorum alter paulo prælabitur antè. Lucan. *lib. 6.* Quoque modo Romæ prælapsus mœnia Tibris.

Prælabō, Antè labō, prægusto. ἔπαροίχω, παροίχισμα, παροίχισμα. GAL. *Lecher devant.* ITA. *Leccare avanti.* GER. *Vorhin beschrecken oder versuchen.* HISP. *Lamer à lambar adelante.* ANGL. *To lick or taste before.* § *Horat. 2. Serm. Satyr. 6.* Continuatque dapes, nec non vernaliter ipsis fungitur officiis prælabens omne quod affert.

Prælargus, a, um, Valde largus, vel abundans & copiosus. Pers. *Satyr. 1.* Scribimus grande aliquid, quod pulmo animæ prælargus anhelet. In quod Cornutus Animæ prælargus, dicit, vento abundans.

Prælavō, antè lavō. Apul. Apol. Os ut bono potui poculum prælavitur.

Prælautus, valde lautus. Suet. *in Nerone*, Divitiarum & pecuniæ fructum non alium putabat, quàm profusionem: sordidos ac deparcos esse, quibus ratio inpenfarum constaret: prælautos verèque magnificos qui abuterentur ac perderent.

Prælegō, is, Antè lego, ut soleat præceptores discentibus. ἔπαροίχω, παροίχισμα. GAL. *Lire devant ou à quelqu'un, prelire.* ITAL. *Leggere innanzi ad alcuno.* GERM. *Vorläsen.* HISP. *Leer adelante.* ANGL. *To read before or to any.* § *Quintil. lib. 1. cap. 14.* Sed pueris quæ maximè ingenium alant prælegenda, atque animum augeant. § *Prælego, Prætereo, peterycho, παροίχισμα, παροίχισμα.* Tacit. *lib. 5.* Campaniam prælegebat, ambiguis an urbem intraret. Idem *lib. 2.* Prælegere oram.

Prælectio, ἔπαροίχισμα, ἔπαροίχισμα. GAL. *Lecture, exposition.* ITA. *Lezione expositione.* GER. *Ein vorläsung/Ein fürgegebne läzgen.* HISP. *Lecion.* ANGL. *A fore reading or lesson.* § *Quintil. lib. 1. c. 2.* Attamen emendationi, præfectionique numerus obstat.

Prælector, is, verbale. ἔπαροίχισμα, ἔπαροίχισμα. GAL. *Lecteur.* ITAL. *Letto-re.* GERM. *Ein vorläser oder fürläser.* HISP. *Lector.* ANGL. *A fore reader.* § *Gell. lib. 18. cap. 5.* Si magistrum prælectorèque habuisset alscujus artis.

Prælegō, as, are, est uni alicui ex hæredibus præter partem hæreditariam legare, ut id sibi præcipuum habeat: unde illa prælegati verba solemnia fuerunt. Hæres meus præcipito, præcipuum habeto. Differt autem prælegatum à legato, primùm quòd illud solis heredibus, hoc verò iis tantum qui hæredes non sunt, attribuitur: deinde quòd illius in hæreditatis restitutione nulla portio restituitur, hujus restituitur. Vide *Hotomanum in suo lexico.* Denique prælegare, ferè est alicui rem, quæ jam quodammodo ipsius erat, restituere, unde prælegari filie dos dicitur. Prælegare dotem dicitur maritus, quum eam purè legat, propterea quòd eam ante solvi jubet, quàm ab herede debeatur, Dos enim olim annua, bima, trima die debebatur.

Prælegatus, a, um, *D lib. 10. t. 2. l. 8.* prælegatæ rationes.

Præliatis, e, vide *Prælium.*

Prælibō, as, Antè libo, & degusto. ἔπαροίχισμα, παροίχισμα. GAL. *gouster auparavant.* ITAL. *Gustare innanzi.* GERM. *Vorhin versuchen.* HISP. *Gustare antes.* ANGL. *To taste before.* § *Statius 3. Sylv.* Chære puer, superis qui prælibare venendum Nectar, &c. Sulcum & pectora alicujus prælibare visu Idem 2. *Achill.*

Prælicentër, Nimis licentor. ἔπαροίχισμα, ἔπαροίχισμα. GAL. *Fort licentieuxement, en usant de grande liberté, licence.* ITA. *Molto licentiosamente, con gran libertà.* GERM. *Swil fräuenlich.* HISP. *Con mucha licencia y soltura.* ANGL. *To licentiouslie.* § *Gell. cap. 7. lib. 16.* Quàm verba finxit prælicenter.

Præligancum vinum, apud Catonem à prælegendo dicitur: èstque illud quod vel præmaturum est, vel præ omnibus legitur, & vindemiatur, quod & præcium Virgilio dicitur. ἔπαροίχισμα. GAL. *Premier recueilly.* ITAL. *Il primo raccolto.* GERM. *Der erst wein so man für das gesind im herbst macht auß savoren vnd saulen trauben so man hin vnd här abschneidet.* HISP. *Primero cogido.* ANGL. *That is first gathered.* § *Cato de re rust. c. 23.* Vvas miscellas ad vinum præligancum, quod operarij bibant, ubi tempus erit, leg to, &c.

Præligō, as, Ab anteriori parte ligo. ἔπαροίχισμα, παροίχισμα. GAL. *Lier par devant, bander.* ITAL. *Ligare prima.* GERM. *Vornen anbinden.* HISP. *Atar de antes.* ANGL. *To tie and knit before.* § *Livius lib. 22.* Fascèsque virgarum, atque arida sarmenta præligantur cornibus boum. Cicero 2. *de inventione.* Os autem obvolutum est folliculo, & præligatum.

Prælinere, ἔπαροίχισμα, Antè ungere. Gellius *lib. 13. c. 22.* Marcus Cato villas suas inexcultas & iudes nec testorio quidem prælitas fuisse dicit. Idem *c. 14. lib. 17.* Genus dicendi quod facatur, & prælinitur.

Prælium, ij. Conflatus, dimicatio, certamen, pugna. ἔπαροίχισμα, παροίχισμα. GAL. *Guerra ou verro, bataille, combat.* ITAL. *Guerra, giornata, conflitto.* GERM. *Ein streit/ein schlacht.* HISP. *Pelea, ò batalla.* ANGL. *Bataill, fights, or contention.* § à *Præliando* (ut quidam putant) dictum, quòd in dimicando hostes se invicem premant: quanquam non desunt, qui à prælo deduci malint, eo quòd in dimicationibus è corporibus sanguis profuat non secus, atque mustum è prælis. Virg. 6. *Eclg.*

Quum canerem Reges, & prælia, Cynthia aurem V. lit.

Idem 3. *Georg.*

— necdum horrida miscens

Prælia, sed dubius medius Mars errat in armis.

Andote in prælia Idem 2. Aeneid.

Quos ubi conf. res audere in prælia vidi.

Cic. Præliorum exitus sunt incerti. Idem 2. *de Orat.* Quum Tarento amisso, ac tamen Livius retinisset, multumque ex ea prælis præclara fecisset, &c. Idem 1. *de nat. deor.* Quum A. Posthumius cum Octavio Mamilio prælio dimicaret. Ovid. 13. *Metam.*

Secumque Deos in prælia ducit.

Idem *Eleg. 2. lib. 1. Trist.* Prælia fronte gerit.

Idem 13. *Metam.*

— Nil nisi prælia nosti.

Plaut. *Cure. sc. 3. a. 2.* Sibi pugnos, sibi prælia habeant. Ovid. *Eleg. 1. lib. 2. Trist.*

Cumque gigantai memorantur prælia belli.

Catull. *de com Biren.*

Invasente novo prælia torva viro.

Item Plaut. *Men. sc. 6. a. 5.* allegoricus, Metuo ne serò veniam depugnato prælio. Liv. 4. d. 5. semel atque iterum, facere prælia. Item Gell. c. 27. *lib. 15.* Cum viri ad prælium faciendum in aciem vocabantur.

§ *Virg. 3. Georg.* prælij appellationem honesta metaphora ad coitum transtulit.

Frigidus (inquit) in Venere senior, frustra que laborem Ingratum trahit: & si quando ad prælia ventum est Ut quondam in stipulis magnus sine viribus ignis Incassum furit.

Et Plaut. *Asin. sc. 2. a. 5.* (de rixa) pulchre hoc gliscit prælium. Idem *Capr. prolog.* Foris fient prælia. Et *Men. sc. 3. a. 1.* In eo uterque prælio potabimus. § Prælium facere. Salust. *Jugurth. 69. i.* committere. § Prælium manibus facere, i. ad manus venire. Idem *ibid. 99.* § Prælij congressio, i. congressus, Iustinus *Hist. lib. 2.* Antè navalis prælij congressionem miserat Xerxes.

Prælior, aris, Dimico. ἔπαροίχισμα, παροίχισμα. GAL. *Batailler, combattre.* ITA. *Combattere.* GERM. *Streiten.* HISP. *Pelear.* ANGL. *To fight or strive, to combat.* § *Cæll. lib. 4. bell. Gall.* Equestribus præliis sepe ex equis desiliunt, ac pedibus præliantur, equòsque eodem manere vestigio asuefaciunt, Idem 2. *bell. Gall.* Ex loco superiore in ipsis fluminis ripis præliabantur. § Præliari per translationem pro contendere verbis. Cic. *ad Attic. lib. 2.* Ego enim quandiu Senatus autoritas mihi defendenda fuit, sic acriter & vehementer præliatus sum, ut clamor concursusque maxima cum mea laude fieret Quintilian. præliatus est. Cic. in causa Cornelij fortibus & fulgentibus armis.

Prælians, tis, participium. ἔπαροίχισμα, παροίχισμα. Cic. *lib. 1. de divin.* Eudemus prælians ad Syracusas occidit. Quintil. Habet astum velut præliantem.

Præliaris, vel præliare, quod ad prælium pertinet. ἔπαροίχισμα, παροίχισμα. GAL. *De combat, de bataille.* ITAL. *Cosa de guerra.* GERM. *Das zu dem streit oder schlacht gehört.* HISP. *Cosa perteneciente à pelea.* ANGL. *Belonging to battail or fight.* § præliares pugnae Plaut. *Cure. sc. 4. a. 4.* mæquo pugnae præliares obritæ iacent. § Præliares dies, quibus fas est hostem bello lacerare, vel ablata repetere. Solebant enim Romani quoties bellum inferrent, certum diem ad conferendum prælium delectum habere. Alioqui quum exciperent, nullus obstat dies, quominus vel salutem suam, vel publicam defenderent dignitarent.

Præliator, is, ἔπαροίχισμα, παροίχισμα, bellator. Cornell. Tacit. *in Dialog.* Plures tamen bonos præliatores bella quàm pax ferunt. Idem *lib. 1. Annal.* neque minuo præliatorem, etiam si temeritas abfuerit.

Prælongus, a, um, Valde longus. ἔπαροίχισμα, παροίχισμα. GAL. *Fort long.* ITAL. *Molto lungo.* GERM. *Gar oder vberausf ragg.* HISP. *Muy largo.* ANGL. *Very long.* § *Liv. bell. Pun.* Disparis ac dissimiles gladij, Gallis prælongi, ac sine mucronibus. Quintil. *lib. 6. c. 4.* Quale refert Cicero de homine prælongo.

Prælonga, as, are, Prælongum facio, ἔπαροίχισμα, παροίχισμα. GAL. *Allonger, faire fort long.* ITAL. *Allungare, far molto lungo.* GERM. *Gar lang machen.* HISP. *Hazer muy luengo.* ANGL. *To mak very long.* § *Plin. l. 11. c. 2.* Qua subtilitate pedum cura prælongavit.

Præloquor, Antè vel prior loquor, præfatione utor. ἔπαροίχισμα, παροίχισμα. GAL. *Parler devant ou premier qu'un autre.* ITA. *Parlar prima.* GERM. *Zuvor oder zum ersten reden.* HISP. *Hablar antes ò primero.* ANGL. *To speaks before.* § *Plin. Epist. 170.* Fortè accidit ut eo die manè in advocationem subitam rogaret: quod mihi causam præloquendi dedit. Cælius Cicer. *lib. 8.* Vix hoc erat prælocutus, quum ego Appium Censorum eadem lege postulavi. Quintilian, præloqui, de præmio.

Prælubium pelagus. G. Isid.

Præluceō, es, Antè luceo. ἔπαροίχισμα, παροίχισμα. GAL. *Luire, ou donner clarté devant, esclaire à quelqu'un.* ITA. *Far luce ad altri.* GERM. *Vorn anhin schinen oder leuchten.* HISP. *Luzir antes.* ANGL. *To give light to any to light before.* § *Martial. lib. 12.*

Præluxere faces, velarunt flamma vulnus.

Plin. lib. 12. c. 10. Pulmone marino si confricetur lignum, ardere videtur adèd ut baculum ita præluceat. § Præluceat alicui, significat faciem præferre, ἔπαροίχισμα. Suet. *in Aug. c. 29.* Quum expeditione Cantabrica per nocturnum iter lecticam eius fulgur perstrinxisset, servumque prælucentem exanimasset. *Plin. de vir. illustr.* Duilio concessum est, ut prælucente funali, & præcinente tibicine, à cœna publicè rediret. § per metaphoram præluceat est luce, hoc est, claritate & nobilitate sua alios illustrare, & superare Cic. *in Salust.* Ego maioribus meis virtute mea præluxi, ut si prius noti non fuerint, à me accipiant initium memoriæ suæ. Horat. 1. *Epist. 1.*

Nullus in orbe locum Bais præluceat amœnis.

hoc est, præpollet, sive amœnior est,

Præluçidus, a, um, Valde lucidus. ἔπαροίχισμα, παροίχισμα. GAL. *Fort luifant.* ITAL. *Molto lucido.* GERM. *Gar liecht oder scheinbar.* HISP. *Muy luzido.* ANGL. *Very light some.* § *Plin. lib. 37. c. 6.* Arabicæ excellunt candore cicuti præluçido, atque non gracili.

Prævdo, is, Antè ludo, præcino: leve quiddam, sed maioris rei initium præmitto. ἔπαροίχισμα, παροίχισμα. GAL. *S'essayer avant que combattre, faire une levée de bouclier.* ITAL. *Fare una levata come schermo & giuoco di spada.* GERM. *Vorspilen/ein vorspilen oder ein vorsprechen thun.* HISP. *Haçer levada en el juego.* ANGL. *To assy and to prove before the matter.* § *Virg. lib. 3. Georg.*

— & sparsa ad pugnam præluçit arena.

Senec. *Ep. 103.* Illi meliori vitæ longiorique præcluditur. Alij in Virgilij exèplo legunt, *Præluçit*. Gell. *lib. 1. c. 19.* Præluçit prælo faciendis tragædiis.

Præluçium

Præulium, ij, propriè est præcæntio illa quæ antè tantum favoris conciliandi gratia à citharædis solet præmitti: quanquam etiam generalius accipitur pro quovis initio rei seriæ præmissio. *ἡ προαίτιος*. GAL. *L'essay à jouer, un essay de combat prelude*. ITA. *Assaggiamento, proemio, canto precedente*. GER. *Ein vordufftin vor dem rechten anfang eines stücks / ein vortpfl*. HISP. *Aquella levada en el juego, prologo*. ANG. *An assai or prooffe before the matter*. **Præulidum & portentum**, metaphoricè in malam partem. Cic. 2. *Philipp*. Quæque esset facturus in hac urbe, nisi eum hinc ipse Iupiter ab his mœnibus repulisset, declaravit in Parmensium calamitate: quos optimos viros, honestissimosque homines, maximè cum autoritate hujus ordinis, populi que Romani dignitate conjunctos, crudelissimè interfecit; præulidum illud & portentum L. Antonius, insigne odium omnium hominum: vel si etiam dii oderint quos oportet, omnium deorum. Alia exemplaria *Proludium* habent, quo modo est legendum.

Præulio, nis, idem quod præulidum *ἀνάγκη*. Plin. *Epist.* 99. Cujus quasi præulio, atque præcæntio, has contentiones excitavit.

Præulum, i, seu potius prælum, propriè est trabs illa in torculari qua uva calcata premitur. *ἡ λυός*. Vn *pressoir ou presse*. ITA. *Torchio, torcolo*. GER. *Ein troitbaum, pridsbaum*. HISP. *La prensa à bostillo, à la viga del lagar*. ANG. *A presse that at her prinseos or other occupasio vseth*. **Torcular** autem dicitur tota illa structura qua ad liquorem exprimendum utitur. Lacus autem vas illud, in quo mustum de torculari infuit. Dicitur prælum (ut quibusdam placet) à præluendo, eo quod humore profuente præluatur, id est, madefiat. Alij potius à premendo deduci volunt, unde & sine diphthongo scribere malunt. Quæ quidem derivatio verisimilior videretur, nisi reclamaret prima syllabæ quantitas, quæ in dictione prælum, producit quum in verbo premo corripitur. Sed hoc omnino insolitum non est, derivativum à primo genij quantitate discrepare. Virg. 2. *Georg.*

*tu spisso vimine qualos
Colaque pralorum fumo sis deripe testis.*

Præulio, as, Lumbos fuste dolo & præfringo. *δρόσφζω*. Nævius apud Nonium, Vindemiatoribus Cæpit unumquemque præulum bæ fustibus.

Præulio, is, Antè, vel prius abluo. *προλύω, προλύζω*. Nonnunquam etiam præterfluo. *παύρη*.

Præultris, e, Valde illustris. *ἡ τριεδοδουμειν*. GAL. *Fort illustre, de grand renom*. ITA. *Molto illustre*. GER. *Gar berühmte vnd namhafftig*. Gar herrlich. HISP. *Muy claro y luzido*. ANGL. *Famous, of great renown*. **Ovid. Eleg.** 4. lib. 3. *Trist.*

*Vive tibi quantumque potes, pralustria visa,
Sevum pralustri fulmen ab arce venit.*

Præmandando, as, Antè, sive prius mândo. *ἡ προαίτιος*. GAL. *Mander auparavant*. ITA. *Commandar prima*. GER. *Vorahin befehlen*. HISP. *Mandar antes*. ANG. *To command before*. **Vatinius Cicero. lib.** 5. Dicitur mihi tuus servus anagnostes fugitivus Vardaci esse: de quo tu mihi nihil mandasti: ego tamen terra, marique ut conquereretur præmandavi. Gell. *lib.* 4. *cap.* 1. Si item mihi (quod aiunt) postulas, alij legunt præmandare & melius.

Præmansus, antè mansus: Vorgetawet.

Præmanibus, In promptu, & ad manum. *ἡ προχειρος*. GAL. *Promptement, à la main*. ITA. *In pronto, alle mani*. GER. *Vorhanden*. HISP. *En manifiesto*. ANG. *In readiness*. **Gell. c.** 13. *lib.* 5. Quod præ manibus est ponemus. Apuleius, Et si fortè præ manu non fuerit nemo cum expirare patietur.

Præmaturus, a, um, Antè tempus maturus, præcox: proprièque de fructibus dicitur, qui ante alios mature scit. *ἡ προβήχης*, vel *bachchis*. *προβήχης*. GAL. *Meur avant la saison, non encor venu au temps d'estre meur*. ITA. *Non ancora maturo, à maturo avanti tempo*. CER. *zu frühzeitig vor rechter zeit zeitig*. HISP. *Cosa no madura, à madura ante tiempo*. ANG. *Ripe before, or before the due season*. **Col. lib.** 11. *cap.* 3. Sed qui præmaturum fructum cutumetis habere volet, &c. **Transfertur** & ad alia: ut, præmatura senectus, id est, præcipitars legitimumque tempus prævertens. Præmatura mors, hoc est, immatura, & quæ ante tempus venit. Plin. *lib.* 7. *cap.* 51. Scilicet juventam præmaturæ mortis esse signum.

Præmaturè, adverbium. *ἡ προαίτιος, ἡ προαίτιος*. GAL. *Avant le temps, avant la saison, trop tost*. ITA. *Avanti tempo, troppo tosto*. GER. *Gar zu früh jubad*. HISP. *Antes el tiempo à sazón*. ANGL. *Before the time, verie soone*. **id est**, immaturè, & ante tempus legitimum. Plaut. *in Moll.* Quia præmaturè vita carco, id est, quia mortuus sum ante tempus. Vid. Gell. *c.* 11. *lib.* 10.

Præmedicatus, a, um, participium, pharmacis aut incantatione præmutus. *ἡ προφάρμακός*. GAL. *Medicine paravant*. ITA. *Medicato avanti*. GER. *Den zuvor arneyen eingegeben sind*. HISP. *Amalexiado antes*. ANG. *That hath taken medicine before*. **Ovid. Epist.** 12. Iset anhelatos non præmedicatus in ignes Immemor Ælonides, ora que adunca boum.

Præmeditor, aris, Prius meditor, præcogito. *ἡ προμετράω*. GAL. *Preméditor, penser ce qu'on veut dire ou faire*. ITA. *Discorrere, considerare innanzi*. GER. *Vorbetrachten / vorhin dedencken*. HISP. *Pensar antes*. ANG. *To think or advise upon any thing before*. **Cic. ad Artie. lib.** 6. Ex qua me fingere possum, & præmeditari quo animo accedam ad urbem Idem 11. *Philipp*. Est enim sapientis, quicquid homini accidere possit, id præmeditari, ferendum modicè si advenerit, esse. Ad Herennium *lib.* 2. Si reus nihil horum fecerit, accusator dicet eum usque adeo præmeditatum fuisse quid sibi esset usu venturum. Plautus *Epist.* — ut paratè Eam præmeditatum meis dolis, astutiisque Onustam mittam.

Præmeditatio, nis, est meditatio, & cogitatio rei futuræ. *ἡ προμετρήσις*. GAL. *Tel pensament*. ITA. *Tal pensamento*. GER. *Ein vorbetrachtung*. HISP. *Tal pensamiento*. ANGL. *A thinking and advising before of any thing*. **Cic. 3. Tusc.** Hæc igitur præmeditatio futurorum malorum lenit eorum adventum quæ venientia longè antè videris.

Præmercator, aris, Prius emo. *ἡ προεμπόρος*. GAL. *Acheter en marchandant devant*. ITA. *Comprare à mercare innanzi*. GER. *Dor anderten auffkauffen*. ITA. *Comprare à mercare antes*. ANG. *To bid or mak merchandise before*. **Plaut. in Epid.** Addepol ne istam tempore suo, gnato tuo sumus præmercator. Plin. *lib.* 32. *c.* 2. Ni qui ad polluctum emerent, pretio minus parcerent, eaque præmercerentur.

Præmetior, iris, Antè metior. *ἡ προμετρία*. GAL. *Mesurer auparavant*. ITA. *Misurare innanzi*. GER. *Vorhin mäsien*. HISP. *Medir antes*. ANG. *To measure before*. **Vnde præmentus participium, Tibullus lib.** 3. *Eleg.* 3.

*Tunc quum præmensa defunctus tempore lucis
Nudus Lethæa cogeret ire rate.*

Præmessus, i, quod prælibationis causa præmetitur, *ἡ ἀέχνη*. cuiusmodi erant spicæ quas primò demellas sacrificabant Cerei. Autot Festus.

Præmetio, is, Antè metuo. *ἡ προφροσύνη*. GAL. *Craindre paravance*. ITA. *Temere innanzi*. GER. *Vorhin fürchten / vorahin vbel besorgen*. HISP. *Temer antes*. ANG. *To feare before*. **Lucret. lib.** 3.

*at mens sibi conscia falli
Præmetuens adhibet stimulos, terrè que flagellis.*

Præmico, admodum mico. Apul. *lib.* 5. Lucernam clato lumine præmicantem. Et *lib.* 10. Galeam nitore præmicantem.

Præmigro, as, Antè migro. *ἡ προμετρίω*. GAL. *Desloger auparavant*. ITA. *Disloggiare prima*. GER. *Von orten aufziehen*. HISP. *Mudarse de casa antes*. ANG. *To change place or lodging before*. **Plin. lib.** 8. *c.* 28. Ruinis imminentibus musculi præmigant.

Præminéo, *ἡ προμινέω*. Corn. Tacit. *lib.* 12. Quem multa prospera extulerant, ut cæteros Britannorum Imperatores præmineret. & *l.* 15. ut vatinius vi nocendi etiam malis præmineret.

Præminister, quasi præciens minister. Apul. *Apol.* Lingua mendaciorum & amaritudinum præministra.

Præministro, as, aris, id est ministro Gell. *c.* 3. *lib.* 10. Præministrare magistratibus, ex verbis Tironis Tullij, Rutilius Lupus *lib.* 1. de figuris sedulo ac blandè præministrando detrahet defatigato languorem.

Præminor, admodum minor, vel antè minor. Apul. *lib.* 3. Malum grande de vultus curiositate præminatur. Et *lib.* 8. Nec alium locorum inquilinum præminabantur.

Præmittis, Antè mitto. *ἡ προμίσσω*. GAL. *Envoyer devant*. ITA. *Mandare innanzi*. GER. *Vorahin schicken oder senden*. HISP. *Embiar delante*. ANG. *To send before*. **Plaut. in Amph.** Me à portu præmisit domum, ut hæc annuntiem uxori suæ. Cic. 2. *Offic.* Præmittébatur de stipatoribus suis qui scrutarentur arculas muliebres. Cæsar 4. *bell. Gall.* Quum id non impetrasset, petebant uti ad eos equites qui agmen antecessissent, præmitteret. Virg. 1. *Æneid.*

rapidum ad narves præmittit Achatem.

Præmissus, a, um, *ἡ προμίσσος*. GAL. *Envoyé devant*. ITA. *Mandatò innanzi*. GER. *Vorahin geschickt oder gefandt*. HISP. *Embiado delante*. ANGL. *Send before*. **Virg.** 9. *Æneid.*

Interea præmissi equites ex urbe Latina.

Ovid. Eleg. 1. *lib.* 5. *Trist.* Hunc libellum præmissis quatuor adde meis. Suet. *in Calig.* *c.* 58. Præmissa voce, Hoc age.

Præmium, ij, propriè dicitur id quod tanquam loco justæ mercedis pro rectè factis datur. *ἡ προμίσθη*. GAL. *Loyer, prix, recompence, remuneration*. ITA. *Premio, remunerazione*. GER. *Ein belohnung belodung*. HISP. *El galardón de la buena obra*. ANG. *A reward*. **Cic. ad Att.** Solon rempublicam duabus rebus continei dixit, præmio & pœna. Idem *de Orat.* Legibus & præmia proposita sunt virtutibus, & supplicia vitiis. Ovid. 13. *Metam.*

Nec indomita deberi præmia dextra.

Idem Eleg. 10. *lib.* 3. *Trist.*

*Cum sunt præmia falsi
Nulla, ratam debet testis habere fidem.*

Senec. c. 15. *de tranq.* Tam iniqua præmia persolvere fortunam. Plaut. *Capt. se. ult. a.* 5. Qui pudicitia præmium esse vultis, plausum date. Idem *Pseud. se. 7. a.* 4. Auferetur id præmium à me, per iocum. (i. pecunia.) Item *ibidem*. De improbis auferri & præmium & prædam decet. Hæc tibi quia postremus cædis. hoc præmij feres (i. pœnæ & verberum.) Plaut. *Men. se. 7. a.* 5. Ovid. *Fast.*

Et feret, & culpa præmia tollet humo. (i. fructus, fruges.)

Præmia magna peti, fateor, (armorum.) Idem 13. *Metam.* **In ludis quoque & certaminibus præmia dicuntur**, quæ proponuntur victoribus. *ἡ δόξα*. Virg. 5. *Æneid.*

*Protinus Æneas celeri certare sagitta
Invitat qui fortè velint, & præmia ponit.*

Accipitur aliquando etiam in deteriorem partem pro scelere cuiuspiam mercede Cic. de prov. Consul. Provinciar, quas pestiferi illi Consules pro everfæ Reipublicæ præmiis occupaverunt. Idem *in Pis.* Totam rempublicam provinciar præmiis vendidisti. **Præmia quæ nocturni fures & grassatores capiunt.** Tibull.

Et rapta præmia veste petat,

Vnde Præmiatores, dicti à Nævio. Pretium autem propriè illud est quod pro re emptâ persolvimus. Terent. *in Eunuch.* Pretium sperans producit illico, ac vendit. Poëtæ tamen hæc duo in eadem significatione aliquando usurpant Virg. 5. *Æneid.*

Invitat pretiis animos, & præmia ponit.

Et paulò antè

*Munera principio ante oculos, circòque locantur
In medio, sacri tripodes viridèsque corona,*

Et prima pretium victoribus.

Aliquando præmium pro pecunia ponitur. Nævius, Sine præmio sum, mansupium reliqui domi. **Scholastici præmium beatorum duplex ponunt.**

I Substantiale, quod est animæ beatitudo, consistens in clara visione & perfecta securitate de visionis illius & fruitionis perpetuatione, & gaudio quod habeat in Deo.

II Accidentale, quod consistit in gaudio, quatenus habetur de bono creato,

creato, vel de liberatione ab aliquo malo.
 Idem dicunt præmium quoddam auream, quoddam aureolam, quod-
 dam quod nec est aurea, nec aureola. Aureola præmium substantiale
 bonorum aureola gaudium de operibus à se factis, rationem habenti-
 bus victoriæ excellentis, per quod apparebit exterius in corpore qui-
 dam decor, qui prædictum interius gaudium declarabit.
 Præmiator, vide Præmium, Nævius, Nam in scena vos nocturnos cepit
 præmiatores tollere. Non. c. 2. id est fures.
 Præmiōsus, pecuniosus, πωλοῖς γίγνοι κινεσμιδρῶ, πολὺδρῶ. Accius,
 Divitem ac præmiosum avum. Festus. Præmiosam pro pecuniosam di-
 xit Cato: impudentiam præmiosam.
 Præmiōr, aris, præmium largior. ἔπιω schachadh. γαρίρη. GAL. Recom-
 penser remunerer. ITA. Premiare guadar donare. GERM. Gewünnen.
 His. Galar donar. ANG. To give a reward. Suet. in Tito Vesp. cap. 7.
 Quod constabat in concionibus partis nundinari, præmiarique solitum,
 id est, lucrari, inquit Budæus. Hunc locum ita citat Passerat.
 Quod constabat in cognitionibus patris nundinati prædarique solitum.
 Ego vero, quod pace tanti viti dixerim, præmiari prædari esse
 dixim, fretus testimonio Nonij qui præmiatores nocturnos prædo-
 nes vocat. Ex Nævio antiquissimo poeta. Nam in scena nos noctur-
 nos cepit præmiatores tollere. Vide Nonium.
 Præmiator, qui præmiatur, & Præmiatrix.
 Præmiatores, nocturni prædones. Non.
 Præmodē, or, Antē moderor. ἔπερρῶμιζω. GAL. Gouverner, regler au-
 paravant. ITA. Dar misura prima che si faccia. GERM. Swor antitung
 geben oder antweisen. His. Regir d' templar antes. ANGL. To gouverner and
 give rule before. Gell. lib. 1. c. 11. Cretenes quoque prælia ingredi so-
 litos præcinente ac præmoderante cithara gressibus.
 Præmodum, adverbium, extra modum, supra modum. ἔρηιηυ ἡλέ. ἡοκ.
 πρῶ, ἢ ὑπὲρ τὸ μέτρον. GAL. Outre mesure, par excess. ITA. Oltra mi-
 sura. GERM. Ober die maass. His. Fuera de regla. ANG. Beyond meast-
 re. Gell. lib. 7. c. 7. parcentes (inquit) præmodum.
 Præmolētia, x, Molestia ex malo quod imminere putamus anticipata:
 hoc est, timor ipse molestiam, vel malum futurum antecedens. ἔπερρῶ
 πρῶ, πρῶτον πρῶ πρῶ. GAL. Escherie qu'on prend d'un mal à venir.
 ITA. Molestia presa di un disastro prima che venga. GERM. Ein verlauffens
 de bekümmernuss, oder driß, odes vnmult eites zukunfftigen vobels. His.
 Enjo que se toma de un mal venidero. ANG. Feare or trouble for a thing
 to come. Cic. 4. Tusc. Alij metum præmolestiam appellabant, quod est
 quasi dux consequentis molestiæ.
 Præmollior, iris, Antē molior, vel præparor. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Pre-
 parer ses forces devant, prèmediter. ITA. Preparare. GERM. Vorhin etwas
 vnderstehn oder zuhanden nemmen. His. Aparejar. ANG. To prepare an-
 go about to do a thing before. Liv. lib. 28. Itaque præmolendas ibi ra-
 tus jam res, conciliandisque Regum gentiumque animos, Syphacem
 primū Regem statuit tentare.
 Præmolliis, e, Valde mollis. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Fort mol. ITA. Molto
 molle. GERM. Sar weich. His. Muy tiuelle. ANGL. Very soft. Plin. lib. 11.
 c. 37. Cor palpitat certē, & quasi alterum movetur animal, intrā præ-
 molli si mōque operant membranæ involucro. Idem lib. 9. cap. 51. In-
 frā se parit ova præmolliā.
 Præmolliō, is, Antē molliō. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Amollir au paravant.
 ITA. Mollire innanzi. GERM. Vorhin erweichen oder weich machen. His.
 Molentar delante. ANG. To make soft before. Hinc præmollicus parti-
 cipium. Quintil. lib. 2. c. 10. Et frustra spatietis semina, nisi illa præ-
 mollicis foverit sulcus. Idem lib. 10. c. 5. Quo genere defensionis
 etiam offendisset nondum præmollicis Iudicum mentes. præmolli-
 re velut fomentis, si quid erit asperum. Idem Quintilian.
 Præmonēo, es, Antē monēo. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Amone-
 ster & advertir au paravant. ITA. Ammonire innanzi. GERM. Vorhin
 warnen. His. Anonestar antes. ANGL. To advertise and fore warn. G.
 Colum. lib. 1. Ideo præmonēo, ne villicum ex eo genere servorum qui
 corpore placuerunt, instituiamus. Liv. lib. 21. Quum Aruspices ad Im-
 peratorem id pertinere prodigium præmonuissent, Cic. 2. Verr. Animo
 sanē benevolo, ut magnopere cavere, præmonēbat. Ovid. Eleg. 1.
 lib. 5. Trist.
 Delicias si quis lascivæque carmina quarit
 Præmonēo nunquam scripta quod ista legat.
 Præmonētus, a, um, participium Antē monitus. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Amone-
 star. ITA. Ammonire innanzi. GERM. Vorhin warnen. His. Amonestado delante.
 ANG. Advertised, warned before. Plin. lib. 16. c. 39. Fuitque arbor il-
 la fatalis excidio ubi præmonitæ oraculo, quum arbor arma pepe-
 risset, quod succisæ accidit ocreis galeisque intus repertis.
 Præmonētōr, προπνευξιδρῶς. Apuleius de Deo Socratis, In rebus certis
 prospectator, dubiis præmonitor, periculosis vitator.
 Præmonitum, Gell. 2. lib. 14. Præmonita & præcepta.
 Præmonētus, us, verbale, Prædictio. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Admonition,
 amonestement, avertissement. ITA. Ammonizione, avviso. GERM. Ein vors
 warnung oder vorsagung. His. Amonestamiento. ANGL. Avertissement
 before. Valerius Max. lib. 1. c. 6. Si deorum spreti præmonitus exca-
 descunt. Ovid. 15. Metam.
 Non tamen insidias, venturaque vincere fata
 Præmonitus potuero dicam.
 Præmonēstro, as, Antē monēstro, doceo, ostendo. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Mon-
 strer devant & ensei-
 gner. ITA. Monstrar prima. GERM. Vorhin zeigen. His. Monstrar de
 antes. ANG. To shew and let see before. Plaut. in Pers. Præmonstra
 do cē, præcipe astu filix, Quid fabuletur, ubi se natam prædicet.
 Idem Mil. — atque hoc ei præmonstra & præcipe, ut teneat confi-
 lia nostra. Cic. 1. de divin. — Atque etiam vntos præmonstrat
 sapē futuros Inflatum mare.
 Præmonstrator, verbale, qui præmonstrat, & docet quid faciendum sit
 ante periculum. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Celuy qui monstre &
 enseigne ce qu'il faut faire à l'avenir. ITA. Chi monstra & insegna
 prima. GERM. Ein vzeiger, der einem voranhin zeigt wie er sich heinach
 eswar inn halten solle. His. Mostrador y enseñador de lo venidero. ANG.

He that sheweth a thing before. Terent. in Heaut. Sed hic adjutor meus,
 & monitor, & præmonstrator Chremes, Hoc mihi præstat.
 Præmōrdēo, es, Morfu dilacero. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Mordre au paravant.
 ITA. Mordere innanzi. GERM. Vor abbeissen. His. Morder delante.
 ANGL. To bite of or before. Gell. c. 9. lib. 7. Plautus in Trinummō, ne-
 que præmordisse dixit, sed præmordisse. Nisi fugissem (inquit) medium
 credo præmordissem.
 Præmōriōr, eris, Antē morior. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Mourir devant ou
 premier. ITA. Morire innanzi. GERM. Voranhin oder von ersten sterben.
 His. Morir antes. ANG. To die before. Plin. lib. 7. c. 50. Præmōritur
 visus auditus, incessus. Ovid. Epist. 8.
 Aut ego præmōriar, primōque exinguar in avo,
 Aut ego Tantalida Tantalii uxor ero.
 Præmōtūū, participium. Liv. 2. ab Vrbe, Scaptium ipsum id quidem cre-
 do, etsi præmōtūū jam sit pudoris, non facturum.
 Præmūlus: Apul. Præmūlis antiis & præmūlis capronis anteventuli &
 præpenduli. An admodum mūlis, id est, dulcibus?
 Præmūnio, nis, secunda syllaba prod. prius munio. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Premunir,
 fortifier une place avant que les ennemis viennent.
 ITA. Fortificare innanzi. GERM. Vorhin befestigen oder voll verwahren.
 His. Fortalecer antes. ANG. To fortify before. Cæsar. 3. belli civil.
 Isthmum præmunire instituit. Aliud transtulit Cic. pro Calio, Quam-
 obrem illa quæ ex accusatorum oratione præmuniri jam, & fingi in-
 telligebam, fretus vestra prudentia non pertimesco. Sueton. in Calig.
 cap. 29. Præmuniri medicamentis. Velleius, præmunire regalem po-
 tentiam. Aliquando præfixum habet, anis, ut apud Cic. in Orat. Ut
 dividat in partes, ut aliquid relinquat ac negligat, ut antē præmu-
 niat, &c.
 Præmūnitio, onis, verbale. Præfatio. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Munition &
 apprest. ITA. Munitione. GERM. Ein vorbewahrung oder
 vorhut. His. Fortalecimiento. ANGL. A fortifying before. Cicero 3.
 de Orat. Præmunitione est etiam ad id quod aggrediate, & rejectio in
 alium.
 Prænarro, as, Antē narro. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Raconter au pa-
 ravant. ITA. Narrare innanzi. GERM. Suor erzellen. His. Contar an-
 tes. ANG. To tell before. Terent. in Eunuch. Rectē sanē interrogasti,
 oportuit rem prænarraſſe me.
 Prænato, Antē nato. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Nager devant. ITA. Nuotar prima.
 GERM. Voranhin schwimmen. His. Nadar antes. ANGL. To swim before. Plin.
 lib. 9. c. 45. Prænatante pisciculo frontem suam spargit. Ponitur
 aliquando pro præterflucere. Virg. 6. Æneid.
 Lethæumque domos placidas qui prænatat amnem.
 Vbi Servius, Prænata, præterfluit: contrariē dictum est: nam non na-
 tant aquæ, sed nos in ipsis natamus. Ennium igitur sequutus est qui
 ait. Fluctūs prænatantes. Hæc ille.
 Prænavigo, as, Prænavigo. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Naviger devant ou au-
 près. ITA. Navigare avanti. GERM. Fürschiffen. His. Navogar antes.
 ANGL. To sayle before or by. Plinius lib. 6. cap. 23. Ut viginti dierum
 spatio prænavigavit insulam quæ Solis appellatur. Senec. c. 18. de conf.
 ad Mari. Prænavigavimus vitam Lucili, & quemadmodum Virgi-
 lius noster ait, in mari:
 Terræque urbisque recedunt.
 Senec. Epist. 71.
 Prænavigatio, nis, Verbale. Plin. lib. 6. c. 31. A Gorgonum insulis præ-
 navigatione Atlantis dierum quadraginta, &c.
 Præneste, generis neutri, & hæc Prænestis, πρῆνῆστῆ. Stephano. Vulgō
 Palestrina, Oppidum Latij edito in loco, naturæque munito situm, ita
 dictum (si Stephano credimus) à Præneste conditore, Latini filio, Vly-
 sis & Circes nepote. Alij dicit πρῆνῆστῆ, id est, ab illicibus quæ illic
 abundant, nomen accepisse existimant Pompeius Festus nominis
 hujus originem ad loci situm refert, eo quod montibus præstet: unde
 & altum prænestē à Virg. dicitur 7. Æneid.
 Quique altum Præneste colunt.
 Plaut. Capt. sc. 1. a. 4. in τῶν πρῆνῆστῆ. (urbem asperam.) Fuerunt qui
 à Cæculo Vulcani filio conditum putarint: quorum sententiæ Virg.
 quoque subscribit.
 Nec prænestina fundator defuit arcis,
 Vulcano genitum pecora inter inertia regem,
 Inventumque focus omnis quem credidit asus,
 Cæculus.
 Strabo lib. 5. Græcam urbem esse tradidit: cujus rei argumentum hoc
 affert, quod olim Polystephanus dicta fuerit. Habuit hoc oppidum
 nobile Fortunæ templum, cujus pavimentum lithostrotis stavit L.
 Sylla, teste Plinio lib. 36. c. 25. Silius,
 — sacrisque dicatum
 Fortuna Præneste jugis.
 Fœminio genere usus est. 8. Æneid.
 Quasi eram, quum primam aciem Præneste sub ipsa
 Stravi.
 Prænestinī, qui Præneste incolunt. Cic. 1. de divin. Numerium Suffi-
 cium, prænestinorum monumenta declarant, honestum hominem, &
 nobilem somniis crebris, &c.
 Prænestinūs, a, um, possessivum: ut Dea Prænestina, Ovidius 6. Fast.
 Sueton. in Tib. c. 63. Sed majestate prænestinarum sortium territus
 destitit. Sortes Prænestinx. Cicero de divin. Fortuna prænestina,
 Lucanus lib. 2. Prænestinx. Vide Plin. lib. 5. c. 22.
 Prænimis, admodū, multum: ex nimis pro valde. ἔπερρῶ πρῶ πρῶ. GAL. Par trop,
 beaucoup trop. ITA. Troppo. GERM. Barzuut. His. Muy, mu-
 cho. ANGL. Too much. Gellius lib. 19. c. 10. Hoc prænimis ple-
 beium est.
 Prænītēo, es, admodum niteo: unde prænitidus, valde nitidus. Vel-
 leius, Prænitet titulis forum Augusti. Horat. 1. Carm. 33. cur tibi
 junior læsā præniteat fide.
 Prænītens Luna Plin. lib. 2. c. 9. πᾶν εὐδῶν, ὑπερλάμπει.
 Prænobilis, admodum nobilis. Apuleius lib. 8. Iuvenis natalibus præno-
 bilis.
 Prænomen, quod nomini præponitur. Suet. in Cæs. c. 76. Insuper præno-
 men

men Imperatoris, & cognomen patris patriæ (sup. recepit.) Vide in dictione *Nomen* & *Plutarch. in Corio. & in Mar.*

PRÆNOMEN, quod nomini præponitur. Gloss. *Prænomen προνομίον* *Prænomen* dictum, eo quod nomini præponatur, ut *Lucilius, Quintus Nomen* vocatur, quia notat genus, ut *Cornelius*. *Cornelij* enim omnes in eo genere vocantur. *Cognomen*, qui nomini conjungitur, ut *Scipio*. *Agnomen* vero quasi accedens nomen, ut *Metellus Creticus*, quia *Cretam* subegit. *Extinctus* enim venit agnomen ab aliqua ratione.

PRÆNOSCO, is, Antè nosco, prædivino. *ἔμπροσθεν*. *GAL. Cognoscere* *præparavit*, *prevoir*. *ITAL. Conoscere innanzi, indovinare*. *GER. Vorhin* *fennen oder wissen* *HISP. Conocer de antes*. *ANG. To know before, to foresee a thing.* *Cic. 1. de divin.* Neque non possunt futura prænoscere. *Plaut. Asin. se. 1. a. 1.* Verum meam uxorem tu nescis qualis sit. *i. Tu primus sentis, nos tamen prænoscimus.* *Ovid. 3. Fast.*

Præmissumque sibi voluit prænoscere cælum.

PRÆNŌSIO, verbaie, anticipatio, propriè actus prænoscenti. *ἔμπροσθεν*. *GAL. Prevoyance, connoissance de l'avenir*. *ITA. Conoscimento che si prende di qualche cosa prima se ne oda parlare.* *GER. Ein vorwissen, vorgehende erkantnis.* *HISP. Conocimiento de lo venidero.* *ANGL. Fore knowing or foreseeing of a thing to come.* *Cic. de nat. deor.* Fateamur constare illud etiam, hanc nos habere sive anticipationem, ut ante dixi sive prænotionem deorum.

PRÆNOTO, ex præ & noto, Antè noto, inscribo. *προσημαίνω*. *Noto* vero frequentativum est à *Nosco*.

PRÆNUBIUS, a, um, Valde nubilus, & obscurus. *ἔμπροσθεν*. *GAL. Fort nubileux & obscur.* *ITAL. Molto nuvoloso & oscuro.* *GERM. Sat gewölkt und dunkel* *HIS. Muy nublado y nublado.* *ANGL. Very cloudy and die and dark.* *Ovid. 3. Amor.*

Stat vetus & densa pranubilus arbore lucus.

PRÆNŪNTIO, as, Antè nuntio. *ἔμπροσθεν*. *GAL. Annoncer devant, prendre.* *ITA. Annuntiar prima che avenga.* *GERM. Vorhin verkunden, einstuzig weissagen.* *HISP. Traer nuevas antes.* *ANG. To shew tydings or news before.* *Terent. in Phorm.* Abi, ac prænuntia hanc venturam. *Cic. 1. de divin.* Est enim vis & natura quædam quæ tum observatis longo tempore significationibus, tum aliquo instinctu, inflaturque divino futura prænuntiat.

PRÆNŪNTIŪS, a, um, adject. qui antè nuntiat, prædicat. *ἔμπροσθεν*. *GAL. Qui annonce une chose à venir.* *ITAL. Che annuncia una cosa à venire.* *GERM. Ein vorbot, das vorhin etwas verkündet.* *HIS. Mensajero de antes.* *ANG. That goeth before and bringeth ty dings.* *Cic. de natur. deor.* Quæ nuper bello *Octaviano* magnarum fuit calamitatum prænuntia. *Ovid. 3. Eleg. 5.*

Hoc utinam nitidi Solis Prænuntius ortus
Afferat admissis Lucifer albus equo.

Idem 3. *Metam.*
Addidit hac cladi prænuntia verba futura.

Idem 2. *Fast.*
Fallimur? An veris prænuntia venit hirundo?

PRÆOCIDO, dis, Antè occido. *ἔμπροσθεν*. *GAL. Cheoir devant mourir* *ITAL. Cader à morir innanzi.* *GERM. Vorhin nidergehn, vor zus gnaden gehn* *HIS. Caer antes.* *ANGL. To fall before.* *Plin. lib. 18. c. 20.* Cui præoccidere *Caniculam* necesse est.

PRÆOCUPŪ, as, Prævenio, anticipo, anteverto, ex præ & occupo. *ἔμπροσθεν*. *GAL. Preoccuper, anticiper, prevenir.* *ITAL. Preoccupare, anticipare.* *GERM. Vor einnehmen, fürkommen* *HISP. Tomar de primero, prevenir.* *ANGL. To prevent, to seize before an other.* *Livius 4. ab Vrbe*, Vbi vident collegas principes agendæ rei gratiam omnem ad plebem præoccupavisse, nec locum in ea relictu sibi. *Cæf. bell. Gall.* Præoccupavit animos. *Idem lib. 2. de bell. civil.* Præoccupati animi timore. *Cicero 10. Philipp.* Quas enim partes ipse mihi sumptam, eas præoccupavit oratio, tua. *Senec. Epist. 51.* Omnes præoccupati sumus virtutes discere vicia dediscere. Cum infinitivo. *Liv. 4. ab Vrbe.* Legem de multarum æstimatione pergratam populo, præoccupaverunt ferre.

PRÆOCŪ, a, io, nis, apud Rhetores schema quoddam, quum id quod ab adve. ratio nobis obijci posset, ipsi præcipimus, diluimusque. *ἔμπροσθεν*. *Anticipation.* *ITA. Anticipations.* *GERM. Ein fürkommen, und vorabkennung eines dings so man iemand fürveressen hette mögen.* *HISP. Obra de tomar de primero.* *ANG. A preventing.* *ut apud Virg. 1. Æneid.*

Neque me Argolica de gente negabo.

Et lib. 1.
scio me Dantis à classibus unum.

PRÆOPTO, as, sive potius opto. *ἔμπροσθεν*. *GAL. Desirer plus une chose, aimer mieux.* *ITA. Desiderar piu tosto, amar meglio.* *GERM. Vorhin wünschen, oder für etwas wünschen, oit lieber wünschen.* *HISP. Desear antes.* *ANG. To desire or wish rather.* *Terentius in Hecyr.* Adcon' pervicacia es animo, ut puerum præoptas, es perire? *Livius 9. ab Vrbe*, Quod tantopere optandum foret, *Hernicos* docuisse, &c. *Idem lib. 2. 5.* Punicam Romanis societatem atque amicitiam præoptandam esse. Et lib. 23. Mortem in certamine quam ut alter alterius subigeretur imperio præoptantes. *Plaut. Capt. se. 5. a. 5.* Potius præoptavisse me meum caput opponere periculo.

PRÆPANDĒ, è, Antè aperire. *ἔμπροσθεν*. *GAL. Ouvrir devant.* *ITAL. Aprire avanti.* *GER. Vor öffnen.* *HISP. Abrir antes.* *ANG. To open before.* *Lucret. lib. 1.*

Clara tua possim præpandere lumina menti.

Aliquando accipitur pro prætere. *Plin. lib. 11. c. 24.* Majores aranei in terra cavernarum exigua vestibula præpandunt. *Budæus.*

PRÆPARĪCŪS, Valde patus. *lib. 11. c. 19. de aribus.* Cæterò præparæ, & quæ alioquin prodigas atque edaces, non secus ac pigras & ignavas proturbent.

PRÆPARO, as, Antè paro quæ mihi utilia fore credo. *ἔμπροσθεν* *hechin* *hechin* *tichén* *ἔμπροσθεν* *ἔμπροσθεν* *ἔμπροσθεν*. *GAL. Preparer, appareiller.* *ITA. Preparare.* *GER. Vorbereiten, vorhin zurüsten.* *HIS. Aparejar antes.* *ANG. To prepare or make ready.* *Cic. lib. 1. Offic.* Facile totius vitæ cursum videt, ad eamque degendam præparat res necessarias.

Idem 2. *Insc.* Cultura autem animi philosophia est, quæ extrahit vitia radicitus, & præparat animos ad satus accipiendos.

PRÆPARĪTŪS, a, um, participium, Antè paratus. *ἔμπροσθεν* *muchân* *ἔμπροσθεν* *muchân*. *GAL. Appresté, appareillé.* *ITA. Preparato, apparecchiato.* *GER. Vorbereitet, zugerüstet.* *HIS. Aparejado.* *ANG. Prepared, made ready.* *Cic. 1. de Invent.* Pœnæ apud inferos sunt impiis præparata. *Idem de divinatione* Animo cum bonis cogitationibus tum rebus ad tranquillitatem accommodatis præparato, qui se ita quieti tradit, certa & vera cernit in somnis.

PRÆPARĪCŪS, us, substantivum. Præparatio. *ἔμπροσθεν*. *GAL. Préparation, appareil.* *ITA. Preparazione, apparecchio.* *GERM. Ein vorbereitung.* *HIS. Aparajo de antes.* *ANG. Preparing or making ready.* *Cell. 1. 10. c. 11.* Namque in præparatu rei iusticiæ per tempestates, pluviasque quum otium est, maturari potest: per serenas, quum tempus instat, præparari necesse est. *Sueton. in Tib. c. 16.* Præparatum venire.

PRÆPARĪTĪO, nis, verbale, idem, *παρασκευάζω*. *Cicero 1. Offic.* Diligens præparatio omnibus negotiis, priusquam aggrediar, adhibenda est. *Idem Tuscul. 3.* Multum prodest prævisio animi, & præparatio ad minuendum dolorem.

PRÆPARATURA, idem quod præparatio *Tertull.*

PRÆPARĪTĪO, adverbium, vel ablativus adverbialiter positus. *ἔμπροσθεν* *προπαρασκευάζω*, *προπαρασκευάζω*. *GAL. Avec preparation & appareil.* *ITA. Preparatamente, pensatamente.* *GERM. Mit vorbereitung.* *HIS. Con aparejo.* *ANG. With preparation.* *Quintilian. lib. 4. cap. 24.* Quam nihil præparatò, nihil festinato videtur fecisse *Milo*? id est, ex præparatione.

PRÆPĒDĪO, is, secunda syllaba corr. Idem quod impedio: quasi pedes vincio. *ἔμπροσθεν* *manâh* *καλώω*. *GAL. Empescher.* *ITA. Impedire.* *GERM. Verô hinderen, als wan man einem die füß verdrückt, das er mit gehn kan.* *HIS. Impedir.* *ANG. To hinder, to less.* *videtur autem compositum esse ab antiquo verbo pedio à quo etiam fiunt compedio, & impedio.* *Plaut. in Cas.* Timor præpedit dicta linguæ: id est, valdè impedit. *Ter. Heaut.* — an eo fit, quia in te nostra aut gaudio sumus præpediti nimio, aut ægitudine? *Liv. 8. ab Vrbe.* Sin modò, inquit, sese præda præpeditant, *Morbo* præpeditus. *Cic. pro Rab.*

PRÆPĒDĪMENTUM, i, Impedimentum. *ἔμπροσθεν* *καλώω*. *GAL. Empeschement.* *ITAL. & HIS. Impedimento.* *GERM. Ein verhinderung.* *ANG. A lett or hinder.* *Plautus, Nè fallaciæ præpeditamentum obijciatur.*

PRÆPĒDĒO, es, Antè pendeo. *ἔμπροσθεν* *καλώω*. *GAL. Pendre au devant.* *ITA. Pendere avanti.* *GERM. Vorhin hangen.* *HIS. Esitar suspenso de antes.* *ANG. To hang before.* *Martial. lib. 9.*

Præpedit mento nec tibi barba minor.

Cæf. lib. 2. de bell. civil. Cæpè usurpavit loquens de turris ædificio.

PRÆPĒNĪSŪS, *πρωπινιασ*. *Oppidum est mediterraneum majoris Mysiæ apud Ptol. lib. 5. c. 2.*

PRÆPĒS, etis, generis omnis, Velox prævolans. *ἔμπροσθεν* *μαχίρ*. *αἰετός*. *GAL. Qui vole soudain, leger à voler.* *ITA. Veloces, leggiero.* *GERM. Schnell, ting's fertig.* *HIS. Cosa ligera à que buela.* *ANG. Swift in flight.* *Virg. 3. Æneid.* *Troïgena* interpret. *divum, qui numina Phœbi, Qui tripodas, Clavij lauros, qui sidera sentis, Et volucrum linguas, & præpētis omnia penna.*

Idem 6. *Æneid.*
Dadalu (ut fama est) fugiens Minòia regna,
Præpētibus pennis ausus se credere cælo, &c.

Volunt plerique hoc nomen significare velocitatem in altum volantis. *Ovid. 6. Fast.*

Tunc oritur magni præpētis adunca Iovis,
Præpētis substantivè pro ave.

Gell. 1. 4. lib. 9. & c. 6. lib. 6. Præpetem portum dixit *Ennius*. De hac voce idem *Gell. 1. 6. lib. 6.* Et, præpetes loci, *ibid. Liv. lib. 7. ab Vrbe.* Qui sibi præpetem misisset. (de corvo) ¶ Dicebantur & præpetes ab auguribus aves quæ opportune prævolabant, aut idoneas sedes capiebant, ut inquit *Higinus* apud *Gell. 1. 6. c. 6.* Verbum est propriè ex augurali disciplina sumptum. Nam aves præpetes (*αἰετός* *ἑσπεριόπτερος*, *Homero*) sunt quæ ingentibus alis patulæ atque potestæ prævolant, quas potissimum Augures spectabant, quæ enim Græcè præ, & *πρωπτερός* volare est: unde *πρωπτερός* prævolans, ex quo *Præpes*. Avibus præpetibus contrariæ aves inferæ. *Nigidius Figulus in lib. 1. Augurij privanti.* Discrepat dextra sinistra: præpetibus inferæ. Ex quo est conjectare, Præpetes appellatas quæ altius sublimiusque volitent, cum differre à præpetibus *Nigidius* inferas dixerit. Alij volunt esse quæ in augurio prætervolant aut quæ præpetant, seu præveniant augurium. *Festus.*

PRÆPĒSĪNTHŪS, *πρωπινιασ*, insula maris *Ægæi*, una *Cycladum*. *Autor Plin. lib. 4. cap. 12.*

PRÆPĒTO, is, Antè, vel prius peto: id est, vado *πρωπτερός*, *Festus*, Præpetere dicebant antiqui pro anteire.

PRÆPILATÆ hastæ, sunt quæ ferreas habent cuspides, quasi præferratæ, *δρόσπε* *σπιδροπία*. Præpilatum etiam dicitur ubi non est ferrum, si modò in mucronem acutum sit. *Plin. lib. 8. c. 6.* Ab operatiis hastas præpilata missilia. ¶ Cornua præpilata. *Idem lib. 9. c. 30. de locust.* Si nullus ingruat metus recto meatu cornibus, quæ sunt propria rotunditate præpilata, ad latera potestis, &c. Exerciti præpilatis. *Quint. 1. 5. c. 12.* Quod eò diligentius faciendum fuit, quia declamationes, quibus ad pugnam forensem velut præpilatis exerciti solebamus, olim jam ab illa vera imagine orandi recesserunt.

PRÆPĪNGŪS, Valde pinguis. *ἔμπροσθεν* *πρωπτερός*. *GAL. Fort gras.* *ITA. Molto grasso.* *GERM. Sat fett.* *HIS. Muy grueso.* *ANG. Very fatt.* *Colum. lib. 3.* Itaque non est vineis apta, vix etiam arbutto, nisi præpingui, & vivida terra. *Virg. 3. Æneid.*

— — — — — *inde*

Exupero præpingue solum stagnantis Eleri.

PRÆPŪLLĒO, Antè alios, vel plurimum polleo. *ἔμπροσθεν*. *GAL. Avoir grand pouvoir, pouvoir plus que les autres.* *ITA. Poter assai, poter più de gl' altri.* *GERM. Für andern mächtig oder fürtrefflich sein.* *HIS. Mucho poder, poder mas que los otros.* *ANG. To have greater power than others.* *Liv. 1. ab Vrbe*, *Ardeam Rutuli* habebant, gens, *Vt* in ea regione, atque in

in ea arte, diutius præpollens. Item lib. 5. Virtute fortunâque tum sua, tum publica præpollens.

Præpondero, as, Gravior sum, plus pondero. ἤματι πρῶτον. GAL. Plus plus emporter le poids. ITAL. Pesar più. GERM. Schweregen / meht wögen. HISP. Mucho mas pesar. ANGL. To be more weighty. Per transitionem verò significat pluris esse, sive plus aestimari. ἀποποιῶν. Gell. lib. 5. cap. 3. Nam quum in rebus aut paribus, aut longè secus, utilitas amici, & honestas nostra consistit, honestas proculdubio præponderat.

Præpono is, Antepono ut um malim optione data præfero. ἔμπροσθεν. GAL. Mettre devant, preferer, estimer plus. ITAL. Preporre anteporre. GERM. Fürsetzen / höher halten oder setzen. HISP. Poner adelante, preponer una cosa à otra. ANG. To put before and preferre. Plaut. in Rud. Lucium præposui sopori & quieti, Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.

Cumque ego præponam multos mihi (poetas.)

Ibid. Eleg. 6. lib. 1.

Si præponendos esse putatus habe.

Interdum præponere, est prius uno e tempore præcepto. Salust. in Jugurth. Vbiunque res postulabat præsidium est præpositum. Aliquando est præficere. Cic. pro Manl. præpositum Imperato em. Ovid. Eleg. 1. lib. 3. Trist. Custos præpositus sancto loco. (de ædificio)

Præpos, valde, vel præ aliis potens. Ver. vocab. in Gloss. Isid. Præpos valde potens l Perpos.

Præpositio, ve bala, actus ipse præponendi. Apud Grammat. est pars orationis de qua abundè apud Priscianum & alios. Cic. in Top. præpositio enim, privat verbum ea vi, quam haberet, si in præpositum non fuisset. Præpositio loquularis Scaligero est quæ per se non substitit, sed cum loquelis. E usimodi præpositiones sunt dis, con, am, re & similes siquæ sunt alie

Præpositi, qui rebus aliquibus præfecti sunt ἀποποιῶν.

Præpositivus, a, um, ex analogia, qui præponere potest. Sed usus fert, ut sit, qui præponi potest, & solet: ut Grammaticus articulus præpositivus. ἀποποιῶν.

Præpositura, e, d genitatis est nomen, ut præpositura militaris, Lamprid. in Helio gaba. Militaribus etiam præposituris, tribunalibus, & legationibus, & ducibus venditis.

Præposta, præmissa Lucr.

Præportio, as, Antè fero, antè porto. ἔμπροσθεν. GAL. Porter devant soy. ITAL. Porta e davanti. GERM. Vor im tragen. HISP. portar delante. ANG. To beare or bring before him. Lucr. lib. 12.

Telaque præportans violenti signa furoris.

Interdum accipitur pro præ se fere: hoc est, signo aliquo exteriori animi affectu, ostendere Catull. Argon.

quibus anguineo redimita capillo

Frons expiranteo præportat pectoris iras.

Præpotissum, Præpotillo, vel prævalco ἔμπροσθεν. GAL. Estre le plus puissant. ITAL. Poder più. GERM. Mächtiger oder gewaltiger sein. HISP. Poder mas. ANG. To be more mighty. Tacit. lib. 21. Postquam Macedones præpotuere, &c.

Præpotens, Valde potens, vel valde dives. ἔμπροσθεν. GAL. Fort puissant. ITAL. Potentissimo. GERM. Fürstlich oder gewaltig. HISP. Muy poderoso. ANG. Very mighty. Cicero de Amicitia, Sic multorum opes præpotentium excludant amicitias fileles

Præpostus, a, um, Perversus, qui rerum ordinem conturbat, aut in quo ordo est conturbatus. ἔμπροσθεν. GAL. Fait, dit, mis, contre l'ordre, au rebours. ITAL. Fuor à ordine, al contrario. GERM. Verkehrt. HISP. Lo detras delante, hecho al revés, ó mudado el orden. ANG. Backward. Cic. Cassio. Præposteros habes tabellarios: etsi me quidem non offendunt, sed tamea quum à me discedunt, flagrant literas, quum ad me veniunt, nullas afferunt. Quint. Præpostera res, occidere deinde, e erubescere. Ovid. Eleg. 7. l. 1. Trist. Omnia naturæ præpostera ibant.

Præpostere, adverbium, Perversè, & ordine conturbato. ἔμπροσθεν. GAL. Au rebours, ce devant derrière. ITAL. Alla rovescia. GERM. Hinderfürsch / Nit ordenlich. HISP. Al revés de otra cosa. ANG. Backward. Cic. 1. Acad. Vt præpostere tecum agam, mox referam me ad ordinem. Idem Attico, Omnes ambitior mihi tuas redditas esse, sed primas præ, ostendit reliquis ordine.

Præpropere, Valde, seu nimis celer. ἔμπροσθεν. GAL. Fort hastif & soudain. ITAL. Frettoloso. GERM. Gar schnell / der juvil schnell. HISP. Muy pressuroso y ahincado. ANG. Very hastie and rash. Cic. Trebatio. Sed ex tuis literis cognovi præpropeream quandam festinationem tuam. Liv. lib. 27. Quum toto eo bello da miosa, præpropere ac fervida ingenia Imperatorum fuissent. Senec. c. 12 de cons. ad Marr. Citò pater, citò sacerdos, citò omnia tam præpropere.

Præpropere, adverbium, Nimium celeriter. ἔμπροσθεν. GAL. Trop hastivement. ITAL. Troppo frettolosamente. GERM. Zu vil schnelliglich, oder eylends. HISP. Muy pressurosamente. ANG. Over hastie. Liv. lib. 37. Et festinans ipse præpropere cum quinque solis navibus Annibali occurrit.

Præputium, ij, Pellis quæ glandem, hoc est, summam colis partem tegit, à præputando (ut putatur) nomen habens, eo quod à Iudeis præputaretur, hoc est, præscinderetur. ἔμπροσθεν. GAL. Prepuce, la peau qui couvre le bout du membre viril. ITAL. Pelle nella punta del membro virile. GERM. Die vorhaut des männlichenlyds. HISP. Capullo del miembro del hombre. ANG. The fore skinn of a mans member. Juven. Sat. 14. de Iudeis loquens.

Nil præter naves, & caeli numen adorant,

Nec distare putant humana carne suillam,

Quæ pater abstinet, mox & præputia ponunt.

Satyr 5.

Impatiensque mora pavet, & præputia ducit.

Præquam, vide Præ. Sup. a.

Prærabidus, Adiect. Senec. l. 1. de ira: Nullus enim affectus vindicandi

cupidior est, quàm ira, & ob id ipsum ad vindicandum intrætabilis, prærabida & anens.

Præradio, as, prælucco, ἔμπροσθεν. GAL. Letter grande lueur & clarité. ITAL. Far luce innanzi. GERM. Fürausglänzen. HISP. Luzir delante. ANG. To give great light. Ovid. 6. Epist. Præradiat stellis figura minorâ suis, id est, illustrat.

Præradio, is, Abrado, prædo. ἔμπροσθεν. GAL. Rader. ITAL. Radere. GERM. Vornen abschaben. HISP. Raer. ANG. To shave or scrape off. Cato. c. 41. Si vitis vitem contingat, vitis utriusque latus alterum præradio oblique.

Prærancidus, a, um, Valde rancidus. ἔμπροσθεν. GAL. Fort rance & moisi. ITAL. Molto rancio, non piu in us. GERM. Gar schimmlich vnd vnangenen. HISP. Mucho rancio, rancioso. ANG. Very stinking or rotten. ut, prærancida cato. Per transitionem pro exoletis, & iam ingratis. Gell. lib. 13. c. 19. Non finitiones illas prærancidas, neque faculinas Grammaticas spectaveris, verba sunt Valerij prohi.

Prærapidus, Valde rapidus. ἔμπροσθεν. GAL. Fort vif & soudain. ITAL. Velocissimo. GERM. Ueberaus schnell. HISP. Muy ligero. ANG. Very sudden or ravenous. ut, prærapidus fuga, apud Silium lib. 16. Sen. l. 1. de Ira. c. 11. Ira ad vindicandum inhabilis, prærapida & amens. Curt. l. 9. prærapida celeritas fluminis.

Prærigeo, es, Corn. Tacitus lib 13. Annotatúsque miles, qui fascem ligariorum gestabat ita præriguisse manus, ut oneri adhaerentes, truncis brachiis deciderent.

Præripia, loca præripa fluminis. Apul. Apol. 1. Cum egressus in præripia fluminis, &c.

Præripio, is, Antè rapio, præoccupo ἔμπροσθεν. GAL. Ravier & oster devant. ITAL. Rapire innanzi. GERM. Vordannen zueten / vor hinderegreiffen oder nemmen. HISP. Arrebatar antes. ANG. To catch before an ohesto prevent. Plaut. in Casina. Huc venisti spoliis præceptum meam. Cic. 1. Offic. Facile celare, tacere, dissimulare, insidiari, præripere hostium consilia, id est, præoccupare, sive prænocescere, aut prævenire. Plin. iunior de viris Illustribus, Immatura morte præreptus, non potuit præstare qualem promiserat regem. Plaut. Afin. sc. 2. a. 4. Præripias scortum amanti. Idem Men. sc. ult. a. 5. Neque tibi, quum occupare patrem, neque præripere postulo. Cic. pro Gallo. Demosthenes tibi præripuit ne esses primus orator, tu illi ne solus. Vbi Valla Qui aliquid alteri eripuit (inquit) potest non in suos usus eripere: ut eripuit illi vitam. Qui verò præripit, in suos proprios usus rapit: neque præpositio illa antecessorem declarat. Cic. pro Gallo Demosthenes tibi præripuit ne esses primus orator: tu illi ne solus. Non hoc intelligit Cicero: quod Demosthenes huic aut aliquid eripuit (ut qui auferte nihil posset nondum nato) aut priorem se fecerit. Non enim Demosthenes primus oratorum antiquitate temporis dicitur, sed faciente, neque hunc solus Demosthenes ætate antecessit. Ergo ille præripuit tibi, id est, rapuit tibi istam dignitatem, ut summus orator esse videatur. Hec Valla lib 5. c. 8.

Prærodō, is, Rodo, vel comodo. ἔμπροσθεν. GAL. Ronger. ITAL. Rodere. GERM. Vornen abnagen / zernagen. HISP. Roer. ANG. To gnaw of or about. Col. lib. 2. Nam si sepius cacumina manu prætracta, aut pecore præiosa fuerint, in perpetuum corrumpuntur. Idem de arboribus c. 15. Genus est animalis, volucra appellatur: id fere prærodit teneros adhuc pampinos, & vuas. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 3. Vt digitos tibi prærodas suos. (suavitate tibi) ibid. prærodatis vestras furtivas manus. Prærodere autem apud Plautum quid sit docet Victorius c. 24. lib. 3. in delicato, ex Aristophane in Pythagoreis.

Prærogo, antè rogo. Prærogari, antè rogari, interrogari, cum lex ferenda est. Item antè diem solvo. ἔμπροσθεν. GAL. Payer avant le terme / eschen, avancer. ITAL. Pagar prima che sia il termino. GERM. Vordet bestimpten zeit bezalen. HISP. pagar adelantado. ANG. To paye before the tyme. Vlpian. sed addes. ff. locati & conducti. Nam inter eum qui per citionem solvit, & eum qui pensionem integram prærogavit, multum inter est. Suet. in Aug. c. 35. Prærogare sententias.

Prærogativa, a, substant. Præstantia & eminentia, qua quis aut præfetur, aut præferri alteri debet. ἔμπροσθεν. GAL. Prerogative / avantage. ITAL. Prerogativa, vantaggio. GERM. Ein besonderts vorthil für andere ans. HISP. Grande excellencia. ANG. Prerogative or dignitie rober by one is preferred. Paulus Iurisconsultus, Veteranorum privilegium inter cetera etiam in delictis habuit prærogativam, ut superentur à ceteris in pœnis: hoc est, ceteris præferantur. Nec ad bestias itaque veteranus datur, nec fustibus ceditur.

Prærogativus, a, um, habens facultatem, aut ius Prærogandi, ut prærogatur. Ita Prærogativa tribus, prima tribus.

Prærogativus, a, um, Cic. pro Mur. Etenim si tanta illis comitiis religio est, ut adhuc super omne prærogativum valuerit: quid mirum in hoc felicitatis famam sermonemque valuisse? Prærogativa tribus, vel prærogativa centuria dicebatur quæ primo loco ad suffragium ferendum vocabatur, cuius sententia tantum momenti habebat & autoritatis, ut quasi præiudicium in comitiis ceteris, centuriis & tribubus afferret. Qui enim ferebat prærogativam, raro reiciebatur à ceteris. Livius l. 26. Autoritatem prærogativæ (subaudi centuriæ) omnes secuti sunt. Prærogativa, inquit Alconius, propter iustum integrumque beneficium aut factum, aut dictum aliquid significat liberalius ab eo, qui nobis benefactorus est. Et rursus, prærogativæ tribus sunt, quæ primæ suffragium ferunt ante iure vocatas. Mos enim fuerat quo facilius in comitiis populi concordia firmaretur, bis omnino de iisdem magistratibus fieri comitia, quorum primæ tribus prærogativæ dicebantur, quod primæ rogarentur quos vellent Coll. fieri. Secundæ iure vocatæ quod in his sequente populo, ut prærogativæ contigit, prærogativarum voluntatum iure omnia completerentur.

Prærogator, dispensator. Gloss. Isid.

Prærumpro, is, Abrumpo, avello, disjicio. ἔμπροσθεν. GAL. Rompre. ITAL. Rompere estirpare. GERM. Vor ab brechen / zerbrechen. HISP. Mucho romper. ANG. To break a sunder.

Præruptus, a, um, Avulsus, arduus. ἔμπροσθεν. GAL. D'escarpé / dangereux à manier, mal aisé à approcher, escarpé. ITAL. Roccia

In quo difficile da montari, inaccessible. GERM. Dornenabgebrochen / abgeschliffen / hoch vnd gäch. HISP. Alto d' despeñadero. ANG. Broken of steep or dangerous to go on. § Virg. 3. Georg.

Adde tot egregias urbes, operumque laborem, Tot congesta manu praeceptis oppida saxis,

Cic. 7. Verr. Qui aliqua promontoria, aut praerupta saxa tenuisse dicuntur, id est, ardua, inquit Budæus, non autem sensim acclivia. In qua significatione dicimus & praerupta absolute Plin. lib. 8. c. 32. Ad praerupta ducunt, saltumque demonstrant. Velleius, In praeruptum & anceps periculum adduxit Rempub. Senec. c. 10. de tranq. praerupta sunt, quae videbantur excelsa.

Prærupte, adverbium, Abrupte, & in praeruptis, & sine clivo. § ἀπρόπτως, ἀνευβάδως. GAL. Mal aisément pour monter, en danger de choir. ITA. Altamente, con difficoltà & malagevolezza di montare. GERM. Gachs ligen / stogechtig. HISP. En despeñadero. ANG. Steepe without any bending. § Plin. lib. 34. c. 14. Mons praerupte altus, incredibile dictu, totus ex ea materie est.

Prædis, Sponsor, qui se pro alio civitati, aut magistratu obstringit, promittens si quid incommodi fiat plenè satisfacturum. § פרוקדוּתוּן בן בען hasta חרובאב. § פרוקדוּתוּן. GAL. Pleige, caution, respondent. ITA. Sicurtà, mallevadore, pagatore. GERM. Ein burg / Der sich für jemandes verspricht. HISP. Feador por alguno. ANGL. A pledge or surety that is bound for an other. § A præstado dictus, quia tam debet præstare quod promisit, quam is pro quo præ factus est. Aconius, Prædes dicuntur satisfactores locupletes, pro re de qua lis est apud Iudicem, ne qui tenet, diffidens causæ possessionem deteriorem faciat. Differunt autem prædes à vadibus, quoniã vas appellatur qui pro alio vadimonium promittit, & proprie datur in re capitali; prædes vero in lite numaria. Aufonius, Quis subit in poenam capitali supplicio? vas.

Quis quum lus fuerit nummaria, qui dabitur? prædes.

Prædes hodie sunt, inquit Budæus, qui sponsores Reipublicæ, vel principi facti sunt pro iis qui pecuniam publicam dispensant, quos Receptores vocant. Ij etiam qui publicanos in locationibus vestigalium, aut eorum fidei iussores locupletes affirmant, quod idoneos esse & sufficientes testificari vocat, prædes dici propterea possunt, quod locupletes eos præstare debent. Gell. c. 19. lib. 7. Multam irrogare, & prædes poscere. Vetus inscriptio apud Aldum de Orithogr. Prædes date, prædiaque subsignate, qui hoc opus rediment. § Prædes etiam pro bonis ipsius prædis interdum accipiuntur. Cic. 2. Philipp. domi quidem causam amoris habuisti, foris etiam turpiorem, ne Lucius plancus prædes tuos venderet, id est, bona tua spõsioni obnoxia. Possumus etiam hic prædes pro sponsalibus accipere, quodam loquedi schemate non invenuto, ut sit prædes vendere, sponsorum bona & prædia auctioni addicere. Budæus.

Præstatio, is, i, & i, itum, præsentio, quasi ante sagio. § פרוקדוּתוּן. GAL. Prevoir & predir les choses à venir, presager, deviner. ITA. Presagire, indovinare. GERM. Vorhin mercken / etwas künftigs vorhin erschmecken vnd verstehn. HISP. Divinar, preveer antes lo que ha de ser. ANG. To gesse before what will follow. P. opertius. Venturam melius præstatio navita noctem.

Cic. lib. 1. de divin. plaut. Aul. se. 4. a. 1. Præstatio animus frustra me ire quum exibam domo. Ibid Sagire enim, acutè sentire est: ex quo sagax anus, quia multa scire voluit: & sagaces dicti canes. Et paulo post, Is igitur qui ante sagit, quàm ablata res est, dicitur præstatio. Conjectura præstatio potest. Cels. lib. 7. c. 6.

Præstatio, iris, deponens, pro præstatio, seu prædivino. Plaut. in Bacch. plus præstatio mali animus isto dicto. Non c. 7.

Præstatio, Præsentio. § פרוקדוּתוּן. GAL. Prevoyance de ce qui doit avenir, pressentiment de l'avenir. ITA. Esso indovinare. GERM. Ein vormerkung oder erspürung. HISP. Obra de divinar y preveer antes lo que ha de ser. ANG. A gessing of thiages to come. § Cic. 1. de divin. Inest igitur animis præstatio extrinsecus injecta, atque inclusa divinitus.

Præstatio, ij, Præsentio, divinatio. § פרוקדוּתוּן. GAL. Præstatio, pressentiment, prevoyance de ce qui doit avenir. ITA. Præstatio, indovinare. GERM. Ein vorsagung. HISP. Divinacion, conocimienta, & significatione de las cosas por venir. ANG. Forgeffing. § Columell. lib. 11. c. 1. Quantamvis utile continget villico tempestatis futuræ præstatio. Ovid. 11 de Ponto.

Vera precor fiant timida præstatio mentis.

Præstatio, a, um, Futura, instantiâque præsentis. § פרוקדוּתוּן. GAL. Præstatio, devin. ITA. Chi indovina le cose future. HISP. Que divina lo que ha de ser. ANGL. Diviner that gesseth to come. § Claudian. de rapt. Proserp. heu mens præstatio futuri. Virg. 10. Aeneid.

Agnovis longè gemitum præstatio mali mens.

Ovid. 2. Metam.

præstatioque luctus

Pectore sollicito repetens suspiria dixit.

Præfallum, § פרוקדוּתוּן. Gloss. Philox. item Præfultum § פרוקדוּתוּן, vobis. in Gloss. C. yr. est פרוקדוּתוּן præfallum. Hoc rectum est, aut præfallum.

Præsanatio, is, § פרוקדוּתוּן. GAL. Se guerir avant & premier. ITA. Guarir d' sanar prima. GERM. Vorhin geheilet oder gesunde werden. HISP. Sanarse antes. ANG. To waxe heale before. § Antè sanum fieri.

Præsanatus, adjectivum. § פרוקדוּתוּן. GAL. Gueri au paravant. ITA. Sanato per lo passato. GERM. Vorhin heilet oder gesund gemacht. HISP. Sanado antes. ANGL. Healed or cured before. § Plin. lib. 26. c. 14. Vulnerebus præsanatus asphodeli radix decocta efficacissima est. Ita legit Hermolaus, licet vulgò præsanatus legatur, & ita in antiquo legitur, inquit Budæus.

Præscatio, es, Scateo, & per translationem abundo. § פרוקדוּתוּן. GAL. Abonder, estre plein. ITA. Abbondare essere pieno. GERM. Bar vol sein. HISP. Ser lleno, abundar. ANG. To abound and be full. § Gell. lib. 14. c. 6. Et simul dat mihi librum graadi volumine, doctusnis omnigenis, ut ipse dicebat, præscatentem.

Præscio, is, Antè scio, antequam scilicet res existat § פרוקדוּתוּן. GAL. Savoir auparavant, prevoir. ITA. Sapere innanzi. GERM. Vor wissen.

HISP. Saber antes de tiempo. ANG. To knowe before. § Terent. in Andr. Nonne oportuit præscivisse me antè?

Præscientia, actio præscientis, futurorum notitia § פרוקדוּתוּן.

Præscisco, Præscio, vel potius præscitisco. § פרוקדוּתוּן. GAL. Savoir auparavant. ITA. Sapere innanzi. GERM. Vor wissen oder zuvor insidnen werden. HISP. Saber antes. ANG. To knowe before or haven anchling. § Liv. lib. 7. Quamprimò eos sortii provincias præsciscere quâ quisque eorum provinciam, quem hostem haberet, volebant. Virg. 4. Georg.

Continubque animos vulgi, & trepidantia bello Corda licet longè præsciscere.

Præscita, plinius identidem vocat, quæ Græci προγνωστικά, inquit Budæus. GAL. Pronostication, divination. ITA. Divinazione che precede la cose à venire. GERM. Vorgewusste ding / weiffagungen. HISP. Sabiduria de antes, divinacion. ANG. Prognosticationes or gessings. § Plin. l. 10. c. 18. Vnum eorum præscitum transire non queo, id est, augurium & ostentum. Ibid. c. 75. Vt ùmne fiat aliqua præscita, animi quiescentis.

Præscius, a, um, Præsentiens, prælagus. § פרוקדוּתוּן. GAL. Qui seait connoit & prevoit les choses à venir. ITA. Chi sa le cose future. GERM. Vorwissend künftiger dinge. HISP. Sabidor de antes. ANG. That knoweeth before. § Virg. 6. Aeneid.

— inque o sanctissima vates Præscia venturi.

Cæli venturi præscius. Valer. Flac. 5. Argon. Ovid. 13 Metam. Præscia venturi genitrix Nereta lethi.

Idem 1. Fast. Substitit in medio præscia lingua sono.

Mens præscia. Silius. lib. 6. Deus præscius. August. lib. 5. civit. Confitetur Deum esse, & negare præscium futurorum, apertissima infania est.

Præscribo, is, Antè sive prius scribo, i, priorie loco, & priorie tempore, § פרוקדוּתוּן. GAL. Prescrire, bailler patron, donner ordre exprès. ITA. Prescrivere, dar ordine & carico. GERM. Fürschreiben. HISP. Prescrivir. ANG. To assigne or appoynt. § Cicero Serv. Sic enim præscriptimus iis quibus ea negotia mandavimus. Velleius, Vt præscriptimus. (id est, antè scripsimus.) Tibull. lib. 4.

Ipse mihi non si præscribat carmina Phæbus.

Interdum significat inscribere, id est, titulum prænotare. § פרוקדוּתוּן. Virgilius:

— nec Phæbo gratior ulla est.

Quam sibi qua Vari præscripsit pagina nomen.

Interdum significat præcipere, imperare, constituere, decernere, § פרוקדוּתוּן. Cic. 1. 3. Offic. Sed hoc natura præscribit; ut homo homini, quicumque sit, ob eam ipsam causam, quod is homo sit, consultum velit: necesse est secundum eam naturam omnium utilitatem esse communem. Varro. Quoniam præscriptum erat, nequis angiporum transgredereetur. Secundum hanc significationem Præscriptum & Præscriptio, pari modo pro Præcepto, vel ordine, lege, regula, seu forma sumuntur. § פרוקדוּתוּן. Tractum (ut docet Porphyrius) à magistris ludi, qui scripta pueris dant, præcipiuntque imitari, quod פרוקדוּתוּן Græcè dicitur. Senec. lib. 4. Epist. Pueri ad præscriptum discunt. Præscriptio rationis, id quod recta ratio dicit & præscribit. Cic. 4. Tusc. Omnium autem perturbationum fontem esse dicunt intemperantiam, quæ est à tota mente, à recta ratione defectio, sic averfa à præscriptione rationis, ut nullo modo appetitiones animi nec regi, nec contineri queant. Interdum Præscribere, est finem ponere, & quod vulgò dicitur, Limitare, Terent. in Andria, Tute ipse his rebus finem præscripsisti pater. Propè adest quum alieno more vivendum est mihi. Ponitur aliquando pro excipere, sive exceptionem actori objicere, quæ consuetudo à Græcis hominibus in Latinam linguam inducta est. פרוקדוּתוּן enim dicunt, quod nos præscribere, Quintilian. lib. 7. Ignominioso patri filius præscribit, de eo solo iudicatio est, an liceat.

Præscriptio, nis, Titulus. § פרוקדוּתוּן. GAL. Prescription, règle donnée pour la suivre. ITA. Commendamento, ordine, regola. GERM. Ein surschreibung / überschriift. HISP. Prescripcion, titulo. ANGL. An appointing, a rule given to follow. § Cic. lib. 1. Offic. Ex quo fit ut ager Arpinas, Arpinatum dicitur: Tusculanus, Tusculanorum: similisque est privatarum possessionum præscriptio. Ex quo quia suum cuiusque sit eorum quæ natura fuerant communia, quod cuique obigit, id quisque teneat. Tacit. lib. 1. Præscriptio potestatis Tribunitiæ. Præscriptio, inquit Budæus, exceptio, & translatio, unum & idem in re forensi significant. Iuriconsulti in Pandectis promiscuè excipiendi verbo, & præscribendi usi sunt: licet præscriptionis vocabulum apud recentiores legum interpretes, & apud Iuris Pontificij conditores ad præscriptionis exceptionisque longi temporis significationem coarctatum sit, & præfinitum, Budæus. Senec. lib. Epist. 49. Exceptiones & præscriptiones. Idem Fabius, Quint. Præscriptio, pro prætextu Cæf. 3. bell. civ. ut honesta præscriptione rem turpissimam tegerent.

Præscriptum, vide Præscribo.

Præseco, as, uis, sectum, Prius seco, præcido. § פרוקדוּתוּן. GAL. Couper ou rognor paravant. ITA. Tagliar via. GERM. Vorab schneiden oder abhauwen. HISP. Cortar antes. ANGL. To cutt before, to pare away. § Colum. lib. de arborib. c. 29. Radicem arundinis acuta falce præsectam impediendi pluvia dispanito. Accommodatur quandoque immolationi. Liv. l. 5. Inferitur huic loco fabula, immolante rege Vejentium, voce Aruspiciis dicentis, qui ejus hostiæ exta præsecuisset, victoriâ dari, exauditam. Suet. in August. Nuntiata repente hostis incursionem, semicruda exta rapta foco præsecuit, atque ita prælium ingressus victus rediit, id est, partem reddidit Marti, partem ad vespendum reservavit.

Præseco, es. Suet. in Claud. c. 34. Et meridie, dimisso ad prandium populo præfederet. (aliàs per federet.)

Præsemina, partes corporis incisæ, vel amputationes rerum superfluarum. § פרוקדוּתוּן. GAL. Rogneures. ITA. Cose tagliate via & getate. GERM. Die abschneibleten / Das man als vberstüffig abhauwet. HISP. Las cortaduras, & mundaduras de lo cortado. ANG. Pavinge of a mayle or of superfluous things. § Vnde quæ ex unguibus animalium scinduntur, præsemina vocantur פרוקדוּתוּן. Plaut. Aul. se. 1. a. 2. Quin ipsi pridem tonsor ungues demperat, colligit omnia, abstulit præsemina.

¶ In eadem significatione dicimus & ressemina. Plin. lib. 28. Omnia præsecuti

persecuti sumus usque ad res gemina unguum.
Præsens, Præsens, vide *Prasum*.
Præsentiō, is, Antè, vel prius sentio. ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. GAL. Sentir & entendre devant, se douter de quelque chose, pressentir. ITA. Presuntire, sentire prima. GERM. Swor empfunden / vorhin innen werden oder versprechen. HIS. Sentir antes. ANG. To smell or sent before. } Plaut. in Trin. Fecisset ad epos, nisi hæc præsensissent canes. Cæf. 3. bell. Gall. Quem ille præsensisset, ac profugisset usque ad fines insecuti, regno, domoque expulerunt. } Præsensum est Liv. 1. dec. 3. Ante præsensitum. Suet. in Aug. c. 96. Volui tragulam injicere: veium præsensit prius. Plaut. Pseud. sc. 4. a. 1. } Animo aliquid præsensire Ovid. Epist. 11.
Prima malum nutrix animo præsens anili,
 Præsensire futura. Cic. 2. de divin. Censent esse in mentibus hominum tanguam graculum aliquod ex quo futura præsensiat. } Præsensire sermones aurium tinnitu. Plin. lib. 28. c. 2. Quin & absentes tinnitu aurium præsensire sermones de se, receptum est.
Præsensifico, scis, quo & ipso frequenter utitur autores, idem quod Præsensio. Plaut. in Amph. Nunc ne legio præsensificat, clam redeundum est mihi. Terent. in Heaut. Et ea gratia secum adduxisse, ne id tu præsensificeres.
Præsensūs, a, um, partic. Prædictus. ἔμπροσθεν ἰδούσας, ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. GAL. Qui en a preven & connu auparavant. ITA. Preveduto, sentito prima. GERM. Vorhin gemerkt oder empfunden. HIS. Sentido antes. ANG. Perceived before it come } Cic. 1. de divin. probandum satis est non modò plura, sed etiam pauciora divinè præsensa, & prædicta reperiri.
Præsensio, nis, verbale, prædictio, præfagatio. ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι, ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. GAL. Prevojanco, presentiment, sentiment de la chose à venir. ITA. Il conoscer prima. GERM. Ein vormerkung. HIS. Obra de sentir antes. ANGL. Fore feeling } Cic. 1. de divin. Multarumque rerum in terra portenta, atque etiam per exta inventa præsensio. Idem 2. de nat. deor. Prædictiones verò & præsensiones rerum futurarum quid aliud declarant, nisi, &c.
Præsepsio, is, Circummutio, ut septo includo. ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. GAL. Environner & clore par devant, ou tout autour, comme d'une haye. ITA. Serrare d'ogni intorno. GERM. Umbzeunen / vorzeunen / verhagen. HISP. Cerrar en derredor. ANG. To environ and compass as with a hedge. } Cæf. 1. bell. civ. Aditus autem & itinera duo quæ extra murum ad portam ferebant, maximis defixis trabibus atque eis præacutis præsepit.
Præsepsis, is, & præsepium, pij, stabulum dicitur in quo equi, muli, & cetera id genus animalia continentur. ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. GAL. Estable, ou la creche, ou mangeoire d'un estable. ITA. Præsepio, stalla d'animali. GERM. Ein stall für die grossen thier. HIS. El pesebre. ANGL. A crotch or cribbe. } Virg. 7. Aeneid.
*Hac effatus equos numero pater eligit omni,
 Seabant tercentum nitidi in præsepibus altis.*
 Nonnunquam etiam linter ille concavus in quo jumentis, bobusve hordeum, avena, aliudve pabulum apponitur, præsepe appellatur. } Cæf. 1. de re rust. } Colum. lib. 1. c. 6. Nunc altius præsepia edita esse convenit, quam ut bos, aut jumentum sine incommodo stans vesci possit. Apul. lib. 6. Asin. Præsepium meum hordeo passim repleri jubet, forniumque Bactriano camelo sufficiens apponi. Lignum vero ad quod equos capistris (ita enim ipsa lora dicuntur) religate solemus non aliter quam ad anfulas, vacerra nominatur, Virg. item apum alveos, si-ve cellulas, præsepia appellavit 4. Georg.
Ignarum fucos pecus à præsepibus arcent.
 & septa quibus inclusi urbi tenebantur, Aeneid. 7. } Quin etiam loca omnia clausa & tuta, præsepia appellantur, teste Nonio. Cic. in Pisonem, pro ganea, si-ve lupanari videtur posuisse. Verum (inquit) audis in præsepibus, audis in stupris, audis in cibo & vino. Horat. lib. 1. Epist. 16, pro domo posuit.
Scurra vagus, non qui certum præsepe teneat.
 Legitur præsepia, & hæc Præseps, is, si-ve præsepsis: & præsepia, & formini generis Vari. de re rust. c. 9. ut citat Nonius, is habebat culinam rusticam unam, præsepia lata, cellam vinariam. Plaut. Curc. sc. 2. a. 2. Quin reciperet se huc cellam ad præsepia suam. Ita hunc Plauti locum legit & emendat Lambinus. Quin reciperet se huc esum ad præsepium suam. Quæ lectio corroboratur alio loco è Casinæ prologo, ubi ita ipse Plautus loquitur: Scit, si id impetret, futurum quod amat intra præsepis suas. Ita igitur legendum, ad præsepium, à nominativo hæc præsepis, is, si-ve Præseps, is: non autem ad præsepia, ut citat Nonius contra legem carminis. } in cælo item nubeculam quandam inter asellos, pluraj numero præsepia appellant, eo quod in ea aselli stabulati videantur. Plin. lib. 16. c. ult. Sunt in signo Canci duæ stellæ parvæ, aselli appellatæ, exiguum inter illas spatium obtinente nubecula, quam præsepia appellant. Hæc quam cælo sereno apparere desierit, atrox hyems sequitur.
 Præsepis idem quod præsepe.
Præsepultus, a, um, particip. à præsepelio. Quint. declam. 9. Video senem meliore sui parte præsepultum.
Præsero, as, antè claudio Apul. lib. 1. Ille impetu teli præserata gula, vocem imò stridorem incertum per vulnus effunderet, & spiritum ebulliret.
Præsero, is, antè emittere, vel supra, vel præ aliis serere. Voc. Vet.
Præserim, adverbium, præcipue, hoc est, ante alia. ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. GAL. Principalement, spécialement, par special. ITA. Specialmente, principalmente. GERM. Vorauff / vorab / fürmentlich. HIS. Mayor, y specialmente. ANGL. Speciallie } Plaut. in Pæn. Egone istuc ausim facere præsertim tibi? Præsertim quum id est hac de causa potissimum. Terentius Eunuch. — debeam Credo isti quicquam furciferò, si id fecerim: præsertim quum servum fateatur tuum? Plaut. Asin. sc. 1. a. 1. Ego volo obsecutum amoni illius, præsertim cum me dignum habuerit. Idem Pseud. sc. 5. a. 1. Non potest à me argentum auferri, qui præsertim senserim.
Præservio, idem quod inservio. ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι, ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. GAL. Faire quelque chose à aucun, & luy aider. ITA. Fare servizio ad alcuno, aiutarlo. GERM. Dienen oder vordienen. HISP. Servir à otro y ayudarlo. ANGL. To do service to one. } Plaut. in Amph. Ut præservite mei

amanti possim patri. Gell. 1. 1. c. 7. verbum numeris & generibus præserviens.
Præsès, vide *Præsideo*.
Præsideo, es, Præsium, quanquam hæc nonnihil differunt. ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι, ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. GAL. Præsider, tenir le premier rang. ITA. Effere presidente. GERM. Ein fürgesetzter oder Oberherr sein, vofstehn. HIS. Tener presidencia. ANG. To be in authority or have rule of a thing. } Nam præesse, de quo vis officio, vel vilissimo dicitur: Præsidere autem semper auctoritatem quandam habet conjunctam. Nec mirum quum à se deo componatur, quod præ se fert quandam dignitatem: ut præses sit, quasi iudex, vel quasi princeps, ideo præsidens, & præstans omnibus justitiæ subveniat & oppressis opem ferat. Cic. Quamobrem vos, dii patrij penates, qui huic ubi atque Imperio præsidetis, Suetonius, Præsedit & Actiacis ludis, id est, præfuit. Virg. 7. Aeneid.
*quæ lupiæ Anxurus arvis
 Præsides, & viridi gaudens Feronia ludo,*
 Virg. 2. Aeneid.
Gradivumque patrem Geticis qui præsidet arvis.
 Obi terrarum præsidere. Cic. 2. Philipp. Vide plura de hoc verbo apud Vallam lib. 5. Eleg. Græciæ præsidibus in bello. Liv. lib. 6. d. 4. Præsider Triumpho. Suet. in Tib. c. 20. Præsidet ludis. Ibid. cap. 6. & spectaculis. Idem in Calig. c. 18. Ob hanc valetudinem & gladiatorio munere palliolatus novo more, præsedet. Suet. in Claud. c. 2. Meridie præsedet, (alias præfedit.) Idem ibid. c. 34. } Invenitur & accusativo junctum. Tacit. lib. 3. Quæ ubi cognita P. Velleio (is proximum exercitum præsidebat) alarios equites ac leveis cohortium mittit in eos. Idem lib. 4. Et haud spernenda illic civium, sociorumque manus litora Oceani præsidebat.
Præsès, qui maximum in provincia imperium habet post principem, ut ait Vlp. in l. 4. ff. de Offic. præsid. ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι, ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. Suet. in August. cap. 23. Hic Præsidi provinciarum prærogavit imperium. GAL. Præsident, lieutenant d'un Prince, gouverneur. ITA. Præsidente. GERM. Ein landvogt oder landstueger. HIS. Alcald, presidente, sobre otros en gobierno, come corregidor, asistente d'adelantado. ANGL. To be chief rule, a president. } Dicitur à præsidendo, sicut iestes à iehidendo, & deses à desidendo. } Accipitur tamen & generaliter pro Deo, Principe, aut magistratu qui rei alicujus tutelæ præest. Ovid. 15. Metam.
*Quam tantum genuisse virum, quo præside rerum
 Humano generi superi servistis abunde.*
 Idem 10. Metam.
*Et orbe
 In medio positi caruerunt præside Delphi.*
 Præsides bellorum Deo genitus Romulus. Quintil. Præsides provinciarum, exercitus. Liv. lib. 3. bell. Pæn. Custos & præses juventutis Mercurius, Cic. 7. Verr. Libertatis præses & custos Tribunus plebis. Idem 1. de Leg. Agrar. Livius Dixeratque, qui Capitolium incolitis, sicine vestium militem, ac præsidem finitis vexari ab inimicis? Vide Vallam lib. 5. } Præsès locus, ponitur pro tuto. Plaut. in Casin. nec ullum quidem Nequorem arbitror esse qui locum præbet illi nunc præsidem.
Præsidium, ij proprie dicuntur milites unius præfati imperio parentes, custodia, vel defensionis arcis, oppidi, vel personæ præsidentes. ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι, ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. GAL. Garnison qu'on met en une ville. ITA. Præsidio, guardia, guarnigione. GERM. Ein zusatz mit kriegsleuten so an ein ort gelegt werden, dasselb zubeschirmen. HIS. Guarnicion de gente, præsidio. ANGL. A defence or garnison in a citie. } Cæf. 1. bell. Gall. Eo opere facto præsidia disponit, castella communit, quo facilius, si se invito transire conentur, prohibere possit. Jurisconsulti de re militari, Qui relinquit præsidium, peccatum desertionis incurrit. Desertor autem capite puniri solet: quamvis non omnes desertores similiter puniendi sint. Suet. in Tib. cap. 21. Præsidium populi unicum (de Tiberio.) Senec. cap. 14. de consol. ad Helv. Præsidium amittere, (de orbitate.) Plaut. Mil. sc. 2. a. 2. Coge in obsidium perduelles, nostis præsidium para Idem Menach. sc. 2. a. 1. M. Perij, in insidias deveni. P. Inò in præsidium ne time Idem Asin. sc. 2. a. 2. Appropero, ne post tempus prædæ præsidium parem, (id est, ne possim argenti ei facere copia.) Dicitur autem præsidium putat Varro lib. 4. de ling. Lat. quod aliquo in loco extra castra soleat præsidere, quo sui sint tutiores. } Præsidia, pro castris dixit Cæsar. lib. 3. de bell. civ. bis. Et Cic. lib. 2. de Orat. Et pro Ligario, in præsidis hostium versari. Ibidem, Versanturque in hostium castris, ac sua præsidia dimittunt; &c. Præsidium stativum dicitur, quod firmum est & stabile, neque loco movetur Cic. 12. Philipp. Hæc mea vigilia hoc præsidium stativum. Item Livius lib. 1. d. 5. Præsidium stativum. } Per translationem vero omne auxilium, & salutis propugnaculum, præsidium dicitur, quam vulgò Munitionem dicere solemus, ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. Terent. in Heeyr. Illum autem esse unicum præsidium velle se senectuti suæ Subsidium autem proprie dicitur, quod sociis laborantibus submittitur: cuius nominis ratio ducta est à triariis, qui in acie tertio ordine extremis subsidio ponebantur, complicatisq; cruribus subsidebant donec res exigeret, ut suis opem ferrent. Plautus, Agite, subsidite omnes, quasi solent triarij. Cæf. de gesis in Italia, Ad eum mittit, nisi subsidium sibi submittatur, sese diutius sustinere non posse. Sed de hoc latius suo loco. Salust. Jugurth. 97. Vbi frumento aut pabulo opus erat, cohortes cum omni equitatu præsidium agitabant, 1. erant præsidio frumentatoribus, & pabulatoribus.
Præsidiālis, Adjectivum. Spartianus in Tetrico, Qui jure præsidiali omnes Gallias tlexerat.
Præsidiātus, us, dignitas præsidis. Vopiscus in Carino, Tunc autem præsidatum Palmatiæ administrabat.
Præsidiārius, a, um, quicquid comparatur, ut præsidio sit, ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. Colum. lib. 4. c. 16. Et præsidarij malleoli p. opagandi sunt. Præsidiarij milites apud Liv. lib. 9. bell. Pæn. ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. GAL. Gens d'armes qui sont en garnison. ITA. Genti d'arme in guarnigione. GERM. Diegesten die man zu einem zusatz braucht. HISP. Hombres de guarnicion, d' præsidio. ANGL. Any thing that is made for defence. }
Præsiderare, præsideratio, est quum maturius tempestas hyberna movetur, quasi ante fideis tempus. Festus ἔμπροσθεν αἰσθάνομαι. Similis est apud Plin.

Plin. prochimasis, cui opponitur epichimasis.
 Præsignifico, as, Prædico, præmonco, portendo. ἔσσημασία. GALL. Donner signe de l'avenir, montrer par signe ce qui doit avenir. ITA. Monstrare per segno qualche cose. GERM. Vorhin anzeigen. HIS. Significar, à desir antes. ANG. To shew or signify before. Cic. 1. de divin. Aut non censent esse suæ majestatis præsignificare hominibus quæ sunt futura.

Præsignis, c, Præstans, vel præ aliis insignis. ἔσσημαστος. GAL. Fort notable. ITAL. Segnalato, eccellente, illustre. GERM. Fürtrefflich. HIS. Muy señalado, illustre y excelente. ANG. Very excellent and notable. Ovid. 5. Fast. Præsignis facie Corniculana fuit.

Idem 7. Metam. Pervigilem superest herbis sopire draconem, Qui crista, linguisque tribus præsignis, & uncis Dentibus horrendus.

Stat. 4. Sylv. Gaudet & Libycæ præsignis avunculus hasta.

Præsigno, as, prius signo. ἔσσημασιώ. GAL. Marquer auparavant. ITA. Segnare prima. GERM. Vorbezeichnen. HIS. Señalar antes. ANG. To mark before. Cic. 1. 54. Et ad summum, qua ficulneum capiet, præsignato Plin. lib. 17. c. 4. Incipientes furunculos ter præsignare jejuna saliva.

Præsilio, is, Antè salio. ἔσσημασιώ. GAL. Sauter, ou saillir devant. ITA. Saltare avanti. GERM. Herfür entspringen. HISP. Saltar antes. ANG. To leap before. Plaut. in Stich. Ut præ læticia lacrymæ præfiliunt mihi.

Præsum, ἔσσημασιώ. Gloss. Cyr. i. quod ante finem.

Præspicio, antè sapio. Fest. Vide Adspere.

Præspargo, is, Antè spargo. ἔσσημασιώ. GAL. Espandre devant. ITA. Spargere avanti. GERM. Voranhin zerstreuen. HISP. Derramar antes. ANGL. To sprinkle before. Lucet. lib. 5. Flosa quibus mater præspargens ante viam Cuncta coloribus egregiis, & odoribus oppled.

Præstabilis, præstantia, vide Præsto.

Præstauro, præsturo sicut instauro, instruo, renovo; restauro, vide instauro.

Præstegā, locus ubi otij causa sumus sub tecto tantum, patula reliqua parte tanquam sub porticu. Quicquid hic de præstega, pro loco otij causa parato dicitur, delendum censet, Passerat. Et à Calepino perpetuè citari ait Plautum in Pseudolo, cum non Præstega, sed Præsterga ibi scripserit Plaut. ἔσσημαστος. GAL. Un lieu couvert devant la maison où l'on se retire pour deviser. ITA. Luogo coperto da ritirarsi per ragionare. GERM. Ein bedeckt ort das funst offen ist an dem man für die lange weilt sich erspracher. HIS. Lugar cubierto para hablar. ANGL. A porche or voided place without the door or entry. Plaut. in Pseud. sc. 2. a. 1. Facite ut offendam parata omnia. Vorla, præsterga, strata, lautāq; coctāque omnia uti sint. Lambin. & Passerat. legunt hic Præsterga, & Passer. putat esse participium. Gruter. præsterga, i. valde terisa.

Præsterno, Antè sterno. ἔσσημασιώ. Stat. 3. Sylv. Qua sibi præsternat vivax alsaria phoenix.

Per translationem aliquando usurpato solet pro præparo. ἔσσημαστος. GAL. Preparer & tendre devant, tenir tout prest. ITA. Preparare. GERM. Vorhin zubereiten. HISP. Aprepare. ANG. To prepare and spread before. Plin. lib. 5. Epist. Illud peto præsternas ad quod hortaris, eligāque materiam, ne mihi jam scribere parato, aliam in sus cunctationis & moræ justa ratio nascatur. Ducta est metaphora à viis publicis, quæ in viatorum usum silice sternuntur.

Præstes, itis, Præses, antistes, qui præstat aliis. ἔσσημαστος. GAL. Prelat, chef en quelque affaire. ITA. Presidente. GERM. Ein fürgeser oberherr. HISP. El prelado. ANGL. Chief in any affaire. Natio antiqui sic Præstites dixerunt, ut nunc Antistites, teste Festo. Præstites itidem Lares dicti fuerunt, quod in ædibus omnia tuta præstarent, hoc est, conservarent, & tuerentur. Ovid. 5. Fast. Præstibus Maia Laribus videre Calenda Aram constitui, parvāque signa deum. Voverat illa quidem Curius, sed longa vetustas Destruit: & saxo longa senecta nocet. Causa tamen postei fuerat cognominis illis, Quid præstent oculis omnia tuta suis.

Præstinguo, admodum stinguo, vel antè (à parte priorè) stinguo. Plaut. Mil. sc. 1. a. 1. v. 4. (ut) oculorum præstinguat aciem in acie hostibus, (id est) oculis hostium tenebras offundat, Ibi præstinguat, legunt omnes docti. Nonius, Lambinus, Passerat, & alij. Malè itaque vulgarij Calepini, & dictionaria, legunt perstringit, in hoc plauti loco. Vide infra Præstringo.

Præstigiator, is, dicitur qui circumstantibus ira oculorum aciem præstringit, non advertant dolum: qui & præstrictor vocatur. ἔσσημαστος. GAL. Joueur de passepassa, bastoleur, forger. ITA. Giocolatore. GERM. Ein geschwinder Gauckler. Ein berrieger der augen. HIS. El que juega de passapassa. ANG. A juggler. Plaut. in Pan. Præstigiator hic quidem pœnus probus est. Nescio quis præstigiator hanc frustratur mulierem. Idem Amph. ibid. præstigiator, aut veneficus hanc excantat tibi familiam. Idem Aul. sc. 3. a. 4. Ego pol præstigiator miseris te accipiam modis. Senec. epist. 43. præstigiatorum calculi.

Præstigiatrix, fœmininum, quo utitur Plaut. in Amph. ἔσσημαστος. GAL. Aut pol hæc præstigiatrix mulier multo maxima est, &c.

Præstigiæ, arum, Incantationes, delusiones, cujusmodi sunt quæ manuum quadam dextertate alia apparent quam re vera sint. ἔσσημαστος. GAL. Enchanteries & abusmens, & jeux de passepassa. ITA. Incantamenti, inganni de giovolieri che fanno parere una cosa che non è. GERM. Allerley geschwind gauckelvol, q. joculariorius ludus. Bezauberung oder zaubern, Geschwind griff vnd renc durch weische auch die augen beuogen werden. HISP. Los juegos de passapassa. ANG. Delusions or doctores, ac juggling castes, which mak things to seeme that be not. Gel. 1. 5. lib. 6. In disciplina tanquam præstigiis mirificus. Quintilianus.

Hujus præstigiæ plausum. Accipitur inde sumpta translatione pro quavis fraude & impostura. Plaut. in Capt. Opesta quæ fuerit, aperta sunt, patent præstigiæ. Cic. pro Rabio Post. Illinc omnes præstigiæ: illinc, inquam omnes fallaciæ, omnia denique ab his numerorum argumenta nata sunt. Idem 4. Acad. Ne ab iis quæ clara sunt ipsa per sese, quasi præstigiis quibusdam, & captationibus depellamur.

Præstigiōsus, ἔσσημαστος, qui præstigiis eludit. Gell. lib. 8. c. 16. Disceptatio cum Grammatico quodam præstigiolo. Idem 1. 4. lib. 7. Præstigiōsum genus dicendi.

Præstino, as, Antiquis idem erat quod emō, præstinito pretio, eo oblatō; & definitō. ἔσσημαστος. GAL. Acheter. ITA. Comprare. GERM. Kauffen. HIS. Comprare. ANGL. Tobie. Præstinare, à præ & stenare, sive tenere, & tenere. Retenir. Vide annotata Passeratij ad sc. 2. a. 1. Pseudoli Plaut. Epid. Ut & præstines argento priusquam veniat filius. Idem Pseud. sc. 2. a. 1. Ego eo in macellum, ut piscium quicquid est pretio præstinem. Idem Capt. sc. 1. a. 4. Iuben'annon jubes astitui aulas, patinas elui, Alium pisces præstinatam abire, id est, emptum.

Præstino, prius statuo, præscribo, prædestino. ἔσσημαστος. GAL. Ordonner assigner. ITAL. Ordinare, assignare, determinare. GERM. Vorbestimmen, vore ansehen. HISP. Establecer de antes. ANG. To appoint before, to ordain. Ovidius. — dij summum præstituere diem.

Cic. 3. Verr. Diem præstituit operi faciundo Cal. Decemb. Plaut. Pseud. sc. 1. a. 1. Et rei dies hæc præstituta proxima Dionysia. Liv. lib. 3. ab Vrbe, Ad præstitutum diem venire.

Præsto, as, stiti, stitum, & statum: unde & præstaturus, passim apud Livium, multiplicem in oratione usum habet, variâque significationes. Nonnunquam enim idem est quod antecellere, præcellere, excellere. ἔσσημαστος. GAL. Valoir mieux, estre plus excellent, outrepasser. ITA. Excedere, esser da più. GERM. Fürtreffen oder ubertreffen. HISP. Excelex en algo. ANGL. To be in greater price and estimation. In qua significatione æquè & cum dativo, & cum accusativo jungitur. Cic. de Orat. Major es nostri ceteris gentibus iustitia præstiterunt. Idem 1. Offic. Difficile est quum præstare omnibus cupieris, servare æquitatem, id est, quum cupieris inter omnes eminere, potentiâque omnibus antecellere. Idem de Inventione & Zeuxis in muliebri corpore pingendo mukum reliquis præstabat. Liv. vius lib. 3. ab Vrbe. Agite juvenes, præstare virtute peditem, ut honore atque ordine præstatis. Varro apud Non. qui primus in altævtra re præstet alios. Quintil. lib. 1. Cic. Præstet tamen ingenio alius alium, Viig. 11. Æneid. — vel magum præstet Achillem.

Quandoque solo ablativo contentum est ejus rei qua quis excellit; Salustio in Catil. Primum omnium qui ubique probro atque petulantia maximè præstabant. Cic. de Orat. Pifistrus literis, doctrinâque præsticit. Idem lib. 1. Offic. Quorum verò patres, aut majores aliqua gloria præstiterunt, ij student pleunque in eodem genere laudis excellere. Illud verò Salustij. Omnes homines qui sese student præstare ceteris animantibus: quidam sic interpretantur. Qui cupiant sese præstantiores reddere ceteris animantibus. Quamquam non absurdè sic accipi potest, ut accusativus sese à fronte verbi infinitivi regi intelligatur: ut sit sensus, Qui student ut ipsi præstent ceteris animantibus. Quandoque præstare ponitur pro cautionem dare: & (ut planius dicamus) est rei alicujus exitum in se recipere, sive alienæ culpæ dispendium velle luere: ut quum dicimus, Præstare eventum, præstare alienum promissum, quod est alienum promissum in se recipere, & quasi proprium esset, velle satisfacere. ἔσσημαστος. GAL. & est verbum iureconsultorum, apud quos frequentes sunt hujusmodi locutiones; Præstare dolum, præstare culpam alienam, Præstare noxam, & alia cõsimiles. Gell. 1. 4. lib. 3. Servi quorum nomine nihil præstabat venditor piscari venum ibant Cic. lib. 3. Offic. Quicquid esset in prædio vitij, id statuerunt si vëditor sciret, nisi nominatim dicitur esset præstare oportere. Sic dicimus, præstare aliquem, quod est prædem esse pro aliquo & periculum quod ab eo timeatur, in se recipere. Quandoque pro implere, perficere. Idem ibid. Si autem non omne dictum præstandum est; quod dictum non est, id præstandum putas? Idem, Emptorem indomnem præstare oportet. Suet. in Tib. ca. 24. Cæteri (Imperatores) quod polliciti tardè præstant, Tu quod præstas tardè polliceris. Quandoque beneficium dare Plin. Plura hic mihi præstitit, quam parentes. Quandoque pro cavere, & providere ne quid accidat. Cic. Torquatos, Simus igitur ea mente, quam ratio & veritas præscribit, ut nihil in vita nobis præstandum præter culpam putemus: eaque quum caveamus, humana omnia placatè ac moderatè seramus. Nam præstare culpam dixit, pro cavere ne quid culpa nostra accidat. Quandoque re ipsa perficere, sive perolvere. ἔσσημαστος. GAL. Præstare justa. (id est, solvere, perolvere) Cic. Et quoniâ præstitimus, quod debuimus, moderatè quod evenit, seramus. Lactant. lib. 4. Homines malunt exemplam quam verba; quia loqui faciliè, præstare difficile. Quandoque pro tribuere. ἔσσημαστος. Liv. lib. 6. Pacem quam nos præstitimus, eam à vobis petimus. Lactant. lib. 1. Quid tales dij præstare hominibus possunt. Quandoque exhibere, reddere, præbere, representare. ἔσσημαστος. Cic. Lemulo, Sed præsta te cum qui mihi à teneris (ut Græci dicunt) unguiculis es cognitus Idem Terentia, Neque legis improbitatè pœna ductus est, quo minus hospitij & amicitia ejus officium præstaret. Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Nunc quoque se præstet (tibi victoria. Ibid. Non tibi contingant qua gentibus ora præstas. Idem Eleg. ult. 1. 4. Trist. Tæque præsta constanter ad omne munus amicitia. Et Eleg. ult. lib. 4. Trist. Sæque præstet invicta mens. Pro præbere, idem 3. Fast. Fœmina cur præstet (liba) non est rationis aperta; id est, præbeat.)

Pro exhibere: Præstare reverentiam Iudici. Quintilian.

Idque recens præstas nec longo cognitus usu. Ovid. Eleg. 5 lib. 3. Trist. Idem Eleg. 4. lib. 3. Trist.

Levat hæc (casus meos) quod præstet amorem. Ponitur

¶ Ponitur interdum impersonaliter, idemque significat quod melius est. *Salust. in Catil.* Quae quousque tandem patiemini, o fortissimi viri. Nonne emori per virtutem praestat, quam hanc vitam miseram, atque inhonestam ubi alienae superbiae ludibrio fuerimus, per dedecus amittere. *Cic. in Pison.* Emori potius, quam servire praestat. Idem *Arsio. lib. 14.* Mori millies praestitit, quam hanc pati. ¶ Habet & alios hoc verbum in oratione usus, quos ex sequentibus exemplis facile erit perspicere. Dicimus enim Praestare benevolentiam: id est, exhibere Praestare diligentiam, operam in re aliqua, quantum iurandum. Praestare se incolumem propugnatorem accitum alicujus. Praestare vicem alicujus rei, pro esse usui vice alicujus rei: quo est Plinius usus. Praestare fidem alicui. Praestare ultima jucunda: id est, efficere. Praestare sedulitatem alicui, id est, sedulo alicujus negotium agere. Praestare aliquem ante aedes, id est, exhibere, sive ad iudicium eum ante ostium. Praestare aliquem alicui negotio, id est, praeficere. Praestare fidem promissam, fidem publicam, promissam, Praestare republicam: id est, incolumem ab omni incommodo conservare. Praestare nihil debere: id est, culpam in me recipere non debere. Praestare conspectum ierum dicitur. Oculus apud Celsum *lib. 6. c. 6.* Praestare sedem, i. praebere. Idem *lib. 7. c. 19.* Ne postea sinuetur, & sedem eidem malo praestet.

Praestatui, & praestui vetuste dicitur, pro praestitum iri. *Pomponius lib. 66. D. de contrah. emp.* Viam iter, actum, aquaeductum praestatui, *Iavolen. l. 10. D. de har. vel act. vend.* Quod si in venditione hereditatis illud actum est, siquid juris est venditoris, venire, nec postea quicquam praestui. ex *Hotomano.*

Praestandus, a, um, participium. *Ovid. de Ponto.*

Sed praestandus amor, res non onerosa volenti.

Praestans, quod modò participium est, Excellens, antecellens. ἄριστος *menastheas.* ἄριστος, ἄριστος, ἄριστος. *GAL. Qui tunc le premier lieu, excellent, qui est par dessus les autres.* *ITA. Excellentis di virtutu & di gran cose.* *GERM. Jütreffentlich / außstündig in tugenden / &c.* *Hisp. Excelente.* *ANG. Possing good, excellent.* ¶ *Cic. de Univ. vsi.* Altorum pari numero praestans, extremis praique numero superata. Modò nomen idem significans quod insignis, sive excellens: habetque se. è ablativum. *Virg. 8 Aeneid.*

Quorum de numero, qui sese in bella sequantur

Praestantes virtute legiti.

Cic. pro Planco. Ingenio, justitia, integritate omnibus praestans vir. Idem *3. de Orat.* Literis doctus: à praestans. Nonnunquam etiam genitivum: ut praestans animi. *Virg. 12. Aeneid.*

O praestans animi juvenis: il est, cui est animi praestantia.

¶ Hinc Praestantior, & praestantissimus. *Virg. 6. Aeneid.*

quo non praestantior alter

Ere cetero viros, Martemque accendere cantu.

Cic. de Amic. Quo motus me ad pontificem Scavolam contuli, quem una vobis civitatis & ingenio, & industria praestantissimum audeo dicere. *Quintilian.* praestantissimo animo suscipere mortem, (id est, fortissimo.) sicut inf. à praestantia animi.

Praestantia, a. Excellantia, ab adjectivo praestans, quod insignem, vel excellentem significat. ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. Excellence.* *ITAL. Grandeza, excellenza.* *GERM. Jütreffentlich / außstündig.* *Hisp. Excelencia.* *ANG. Excellence.* ¶ *Cic. de Amic.* Fructus enim ingenij, & virtutis omnisque praestantiae tum maximus accipitur, quum in proximum quemque confertur. Idem *1. Offic.* Nobis autem personam imposuit ipsa natura, magna cum excellentia praestantiaque animantium reliquorum. *Gell. lib. 1. Scid.* subtiliterque ratiocinatum *Lyragram philosophum* dicit in repetenda, modulandaque status, longitudinisque ejus praestantia. *Plin. lib. 12. c. 3.* Tenere gentes ad se transferre, propter remedium praestantiam. *Quintil.* Praestantia animi, mox constantia item fiducia.

Praestatio, a. Praestans. ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. Reddition; quand on vend & baille ce à quoy on est tenu.* *ITAL. Restituzione, esse dare.* *GERM. Leistung / erlegung.* *Hisp. Obra de dar, rendimientos.* *ANG. Performing payment.* ¶ *Paul. de legat. 3. l. si plures gradus.* Itaque si quis velit non omnes heredes onerare legatorum praestatione, &c.

Praestabilis, e, qui praestat, excellit. ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. Excellent.* *ITA. Excellence.* *GERM. Jütreffentlich / außstündig.* *Hisp. Cisa de grande excelencia, excelencia.* *ANGL. Excellent.* ¶ *Gellius.* Chilo praestabilis homo sapientiae. *Cic. de Amic.* Vos autem hortor, ut ita virtutem locetis, sine qua amicitia esse non potest, ut ea excepta nihil amicitia praestabilis esse putetis. *1. de finibus,* quem tandem hoc statu praestabilis, aut magis expectandum possumus dicere? Idem *de Orator.* Sumenda autem res erant, aut magnitudine praestabiles, aut novitate primae, aut genere ipso singulares: neque enim parvae, neque usitatae, neque vulgares, admiratione, aut omnino, laude dignae videri solent. Idem *de senectute.* Nil mente praestabilis natura homini dedit. Apud eundem, praestabilis virtus, praestabilis dignitas.

Praestatio, is, praestator, praestator. *A vulcius in Hermetis A'clepio,* sicut enim Deus omnibus speciebus, vel generibus, quae in mundo sunt, distributor dispensator, quae est bonorum, id est, sensus animae & vitae: sic & mundus praestator est, & tributor omnium, quae mortalibus videntur bona.

Praestaurus, as, praestruo: sicut Instaurus, instruo, renovo: Restaurus, restruo. *Diomedes Grammaticus lib. 1.* Secundo vero suo usu, materiam praestaurat primae dicenti.

Praesto, sive adverbium loci sit, ut quidam volunt, sive nomen indeclinabile, ut aliis placet, idem se. è est quod praesens, sive in promptu, & coram: jungiturque soli verbo substantivo sum, & nonnunquam ejus compositum adsum. ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. Present, tout prest.* *ITA. Presente.* *GERM. Gegenwertig oder zugegen.* *Hisp. Cosa presente y eficaz.* *ANG. Present or in readiness.* ¶ *Cic. 3. Verr.* Quadruplicatores ad fictum praesto fuerunt. *Terent. Eunuch.* Praesto adsum. *Cic. de lege Agrar.* Te volo curare ut mihi summopere praesto sis, auxiliūque adducas, dum eos agros quos tuo labore cepisti, ego mea lege vendam. ¶ Accipitur aliquando Praesto esse, pro auxilio esse, sive operam suam alicui pra-

stare Idem *pro Murana.* Jus civile didicit, multum vigilavit, laboravit, multis praesto fuit. ¶ Item praesto esse significat advenire, sive comparere. *Autor ad Heicenn.* Hirundines aelivo tempore praesto sunt: hyenae pulchrae recedunt. *Plaut. Monach. se. 6. a. 5.* Ibo ad medicum, praesto ero illic cum venietis. (inquit herus servus.) *Idem.* Heo ut omnibus in locis praesto sim. Idem *Afin. se. 2. a. 2.* Dixeram me domi praesto fore.

Praestolor, aris, Manco, vel expecto. ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. Attendre.* *ITAL. Aspettare.* *GERM. Auff cinen warten.* *Hisp. Esperar lo que ha de venir.* *ANG. To stay or abide for.* ¶ *Elitio Veneta,* quae prodit anno 1509. die 3. Janu. quae nescio an existeret ulla antiquior, habet aperte ita Praestolor, ven. com. ex pra & stolor. Stolor autem à sto deducitur. Hoc quidem stolor est fictum. Sed quare illud posteriores emendarunt, quod *Caepinus ipse scilicet sciat, Praestolor.* pen. concepta? *Cate. rum vulgatus Latinius* interpretis praestolari habet pro juxta stare, praestolari. *Festus,* Praestolari is dicitur qui ante stando ibi quod venturum excipere vult, n. oratur. *Plaut.* Dum cum domi praestolor, adolescens advenit. Idem *Truc.* Sed quid haec, hic autem tandiu ante aedes stetit? nescio quem praestolata est. *Terent. Eunuch.* Quem praestolare *Parmeno* hic ante ostium? *Caesar 1. bell. civ.* Hujus adventum *L. Caesar* filius cum decem longis navibus praestolans, &c. *Cic. 2. in Catil.* dativo junxit Qui te ad forum Aurelium praestolarentur.

Praestringo, is, xi, etum. Antè stringo, praefigo, obvincio. ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. Strier ou pres & estreindre.* *ITAL. Chindere forte, stringere.* *GERM. Vornen zusammen stricken / wol austreiffen.* *Hisp. Estrindir de aprer suertamente.* *ANG. To bind fast.* ¶ *Stat. 3. Syl.* Ille tuus quoties praestrinxit tempora furtis.

¶ Interdum idem est, quod obtenebrare, interpreti *Nonio,* ut praestringere aciem oculorum. Praestringere visum. *de orator.* *Plaut. in Mil. se. 1. a. 1. v. 4.* Praestringit oculorum aciem in acie hostibus. Hic non praestringit, sed praestinguat, egunt *Nonius, Lambinus,* & alij docti: atque idem significare hic praestinguo, quod praestinguo, pluribus docet *Lambin.* in *Horat. Epist. 1. lib. 2.* & in *Plaut. Mil. se. 1. a. 1.* Vide supra Praestinguo. *Autor ad Heicennium lib. 1.* Exstimat se gemmae nitore, & auri splendore omnium aspectus praestringere. *Senec. cap. 12. de cons. ad Polyb.* Praestringit ejus fulgor tuos oculos. ¶ Interdum idem est quod leviter attingere, & paucis percurrere. *apud Cic. de orator. 7. in Verr.* ut citat *Nonius.* Ignoscite, rei magnitudo me breviter praestringere at: ocitatem criminis non finit. ¶ Nonnunquam idem est quod radere, eodem *Nonio* interpreti, & transcendendo attingere. *Cic. in Philipp.* Aratri vomere post tam Capuae penè praestinxisti. ¶ Interdum idem est, quod hebetare, sive obtundere. *ANG. To dull the eyes.* ¶ Praestringere aciem ferri, apud *Plin. lib. 7. c. 15.* & praestringere aciem ingenij, apud *Cic. in Divin.* Melius Praestinguo.

Praestruo, is, Antè struo prius aedifico. ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. Bâtir devant & edifier, fonder auparavant.* *ITAL. Edificare innanzi.* *GER. Bauen voran.* *Hisp. Edificar antes.* *ANG. To build before.* ¶ *Colum. lib. 1. cap. 5.* Quippe ab imò praestrueta, valente: resistent contra ea quae postmodum superposita incumbent. ¶ Praestruere sibi fidem, per translationem accipitur pro praeparare. *Liv. lib. 2. 8.* Non semper temeritas est felix, & fraus fidem in parvis sibi praestruit, ut quum operae pretium sit, cum mercede magna fallat. ¶ Ponitur aliquando pro obstructo *Ovid. 1. Fastor.*

Ille aditum fracti praestruerat obice montis,

Vix juga movissent quinque bis illud onus.

hoc est obstructerat, clauserat.

Praestustus, a, um, Antè praeparatus, & ex composito, sive ex industria factus, ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. Edifié devant.* *ITA. Edificato innanzi.* *GERM. Vorgefertiget / vorgebereitet.* *Hisp. Edificado antes.* *ANGL. Builded before.* ¶ *Suet. Tiber. cap. 53.* Quondam veidè inter cenam posita à se poma gustare non aulam, etiam vocare d. sicut, simulans se veni cimine accessum: quum praestructum utrumque consilio esset, ut & ipse tentandi gratia offerret, & illa quasi certissimum exitium caveret. ¶ Interdum idem est quod obstructus, *Ovid. in Ibin.*

Ueque Syracusio praestrueta fraude P. etia,

Sic anima laqueo sui vira clausa tua.

Praestus, a, um, i. praesens. Gl Praestus habeat, id est, praesentes. *Inscript. Vet. Patavij.* Amicos Colui Patronos bonos officio praestus sui. *In l. Salica tit. 47.* Si veidè 30. noctes in plebe fuerint, & nec unum voluerint exire: statim illi maniat ad mallum, & testes suos, qui ad ipsa placita fuerunt, praestos habeat, hinc à Praestus est praesto nomē indeclinabile. Praestudo, as, Antè sudo: & per transitionem ante exerceo. ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. Suer auparavant.* *ITA. Sudare innanzi.* *GERM. Vorhin schweigen / sich voranhin bis zu dem schweissen oben.* *Hisp. Sudar ante tiempo.* *ANG. To sweat before.* ¶ *Stat. 6. Theb.*

ludumque super quo Marria bellus

Praesudare parat, seseque accendere virtus.

Praesul, is, à veteribus dicebatur primus inter Salios Martis sacerdotes: à praesulendo nomine imposito, quod Salis ancilia per urbem ceteri & tripudiis circumferentibus praerent, & choream duceret. ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. Prelat.* *ITAL. Prelato.* *GER. Ein oberster Priester Martis so vorzeiten seinem Gottesdienst vorstünd.* *Hisp. Prelado.* *ANGL. A bishop or prelat.* ¶ Vide *Vallam lib. 5. Eleg.* & *Livium lib. 1. ad Vrb. cond.* Hodie tamē praesulis nomine quemvis intelligimus antistitem.

Praesultor, is, qui saltantium choream ducit, & omnibus praesulit. ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. C'ny qui mene la dance.* *ITAL. Coluy che mena la danza.* *GERM. Ein vortanzet ader vorstender.* *Hisp. Que danza antes.* *ANG. That dance before or leadeth the ring.* ¶ *Cic. 1. de divin.* Exin rustico cuidam dormienti visus est, venire qui diceret praesultorem sibi non placuisse. *Liv. lib. 2. d. 1.* usus est nisi n. edum est.

Praesulto, as, Antè salto. ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. Mener la danza.* *ITA. Menare la danza.* *GER. Vortanzgen / vornen här rangen.* *Hisp. Saltar & dançar delante.* *ANG. To lead the companie of dancers.* ¶ *Liv. lib. 7.* Si tu permittis, volo ego illi belluae ostendere quando adeo ferox praesulcat hostium signis, me ex ea familia ortum, quae Callorum agmen ex rupe Tarpeia dejecit.

Praesulsus, Valde salsus. ἄριστος ἄριστος ἄριστος. *GAL. Fort salé.* *ITAL. Maltato*

ex circumstantiis confurgens. Et est triplex.
 I. *Temeraria* ex causis puerilibus & levibus, & hæc repellitur.
 II. *Verisimilis*, seu *probabilis*, & hæc admittitur ad probationem semiplenam: aut ad purgationem inducendam.
 III. *Violenta*, quæ ad pronuntiandum & condemnandum sufficiens reputatur.

Præsumptum, Præsumptio, sive præsumpta opinio. Vlpian. *D. lib. 2. l. tit. 1. l. 33.* Qui mancipia vendunt, nationem cuiusque in venditione exprimere debent. Præsumptum etenim est quosdam servos bonos esse, quia natione sunt non infamata.

Præsumptuosus præsumptionis plenus, audax, impudens. Ver. Voc. Theologi aliquando utuntur. Sidon. *epist. lib. 1.* Caij Plinij disciplinam maturitatemque vestigiis præsumptuosus insequitur.

Præsumo, is, præsum, surum. Antè suo. $\xi \alpha \rho \rho \acute{\iota} \alpha \tau \alpha$. GAL. *Coudre au devant, ou pardevant.* ITAL. *Cucire avanti.* GERM. *Doran etwas sticten oder bagen.* HISP. *Coser antes.* ANGL. *To sewe before.* Plin. *lib. 12. c. 19.* Consecant furculos longitudine binum cubitorum: mox præsumunt recentibus coriis quadrupedum ob id interemptorum, ut iis putrescentibus vermiculi lignum erodant, & excavent corticem totum amaritudine. *Hasta præiuta foliis.* Ovid. *11. Metam.*

Qua solis præiuta notam sine vulnere fecit.

Prætego, is, Prævelo, antè tego. $\xi \alpha \rho \rho \acute{\iota} \alpha \tau \alpha$, $\pi \rho \sigma \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha$. GAL. *Convrir.* ITAL. *Coprire.* GERM. *Verdecken.* HISP. *Cubrir.* ANGL. *To cover or hide.* Lactant. *lib. 5.* Tum vitia sua capillis, & pallio, & (quod maximum est velamentum) divitiis prætegebat.

Prætendo, is, antè tendo, oppono. $\xi \alpha \rho \rho \acute{\iota} \alpha \tau \alpha$, $\omega \sigma \tau \epsilon \iota \sigma \mu \alpha$, $\omega \sigma \tau \epsilon \rho \omega \mu \alpha$, $\pi \rho \sigma \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha \mu \alpha$. GAL. *Mettre & tendre au devant, pretendre.* ITAL. *Porre innanzi.* GERM. *Fürspannen vor fürstrecken.* HISP. *Poner delante.* ANGL. *To pretend, to put or stretch à thing before an other.* Virg. *9. Æneid.*

Adanti prætere muros.

¶ Quandoque ponitur pro præfero. Idem *4 Georg.* fumosque manu prætere sequaces. ¶ Quandoque pro præmonstro, exhibeo. Cic. *1. Offic.* Privatum autem oportet æquo & pari cum civibus iure vivere, neque submissum, & abjectum, neque se offerentem prætere.

Religio vœtuit, segeti prætere sepem.

¶ Quandoque pro præterexo. Virg. *lib. 1. Georg.* *viros deducere nulla*
Religio vœtuit, segeti prætere sepem.
 ¶ Lactantius per translationem *lib. 4.* dixit, Ne si fuisset alienigena, justam possent exculationem de lege prætere, id est, allegare. Senec. *c. 16. de cons. ad Helv.* Prætere muliebrem nomen ad obtinendum dolorem. Suet. *in Tib. cap. 10.* Prætere requiem laborum. *Ibid. c. 40.* Prætere causam profectiois. Prætere titulum belli. Liv. *lib. 7. d. 4.* Præterentum cum audisset tenuis litus esse. Item, Prætere decretum, idem *lib. 9. d. 4.* Et Suet. *in Claud. c. 20.* Inter præterenta foribus vela se abdidit.

Prætentus, part. Sen. *in Hippol.* Veste prætentata lacrymas coortas Obtegis. Prætentata ærum, à prætendendo, i. ante tendendo & præsidendo, tanquam quædam sint ante tendentia, vel stationes antecedentes. Ammianus Marcellin. *l. 1.* Ibiq; densiter obsidentium itinera prætentatis, provincialium & viatorum opibus pascebantur. Rursus, Et quia Mesopotamix tractus omnes crebro inquietari fuerit, prætenturis & stationibus servabantur agrariis. Vetur & ea voce Higinus: verbo vero Prætere sæpe Ambrosius: Et tanquam in prociectu positus præludit præium & velut eam posito præterdit hoste. Rursus, Fortis ergo est viri non dissimulare, cum aliquid imminet, sed prætere, & tanquam explorare de specula quadam mentis. Iterum, & prætentat in nobis virtus Christi.

Prætenet, a, um, Valde tener. $\xi \lambda \iota \omega \pi \acute{\iota} \rho \omega$, $\sigma \phi \acute{\omicron} \delta \rho \mu \alpha \acute{\iota} \pi \alpha \delta \acute{\omicron} \varsigma$. GAL. *Fort tendre.* ITAL. *Molto tenero.* GERM. *Sa zart.* HISP. *Muy tierno.* ANGL. *Very tender.* Plin. *lib. 22. c. 23.* Similis & nomine & effectu: sed alia est capnos, fruticosa, præteneta foliis coriandri.

Prætento, as, Prius tento. $\xi \alpha \rho \rho \acute{\iota} \alpha \tau \alpha$. GAL. *Tenter premier, taster, aller à tâtons.* Sonder, & *toucher avec la main, foûiller.* ITAL. *Tentare innanzi.* GERM. *Dorhin versuchen.* HISP. *Tentar primero.* ANGL. *To essay before.* Suet. *in August. c. 35.* Ne admissum quidem tunc quemquam Senatorum, nisi solum, & prætentato sinu. GAL. *Sans avoir premierement sondé, & regardé s'il portoit rien en son sein, dont il le peust offenser.* Idem *in Claud. c. 35.* Neque ægium quemquam visitavit, nisi explorato prius cubiculo, culcitrisque, & stragulis prætentatis & excullis. Ovid. *in Ibiu.* prætentat baculo luminis orbus iter. Tibull. *lib. 1. Elegia. 1.*

Et pedibus prætentat iter suspensa timore.

Ovid. *5. Metam.*

Calliope querulus prætentat pollice chordas.

Misericordiam iudiciis prætentare. Quintil. *lib. 4.* Sed quid? in egressu parci & modestius prætentanda est iudicis misericordia. Cic. *2. de Orator.* J. circo tota causa prætentata atque perspecta, locis omnibus iaventis atque instructis, considerandum est quo principio sit utendum. Prætentata in emendationibus legitur Aldi Manutij, & recentiorum omnium.

Prætenuus, us, Actus ipse prætentandi. $\xi \alpha \rho \rho \acute{\iota} \alpha \tau \alpha$, $\pi \rho \sigma \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha$. GAL. *Essay testament.* ITAL. *Testamento, assaggiamento.* GERM. *Das vor versuchen/mit angreifen.* HISP. *Obra de tentar primero.* ANGL. *An essaying before.* Plin. *lib. 11. c. 37.* Cochleis oculorum vicem cornicula binæ prætentatu adimplent, aliâs prætentata.

Prætenuus, Valdè tenuis. $\xi \alpha \rho \rho \acute{\iota} \alpha \tau \alpha$. GAL. *Fort menu, delié.* ITAL. *Molto tenue, molto stenuato.* GERM. *Sar rein vnd dün.* Item, *Sar schmal.* HISP. *Muy delgado, y sotil.* ANGL. *Very thinne slender or small.* Filia prætenua apud Plin. *lib. 11. cap. 15.* Mel thymosum non coit, & tactu prætenua fila mittit. Idem *lib. 8. cap. 50.* Solertiam ejus animalis Mutianus visam sibi prodidit in ponte prætenui, duabus obviis è diverso. De capris.

Prætēpō, es, ui, Antè repto. $\xi \alpha \rho \rho \acute{\iota} \alpha \tau \alpha$. GAL. *Estre tiende au paravant.* ITAL. *Esser prima cepido.* GERM. *Dorhin warmlechte oder lauro sein.* HISP. *Encibirse primero.* ANGL. *To be warme.* Ovid. *2. Amor.* *Mollis in obsequium, facilisque rogantibus esset.*

Si tuus in quavis præcepisset amor.

Prætere, præpositio, quam privativam vocant, sicut absque, sine, clam, à præ deducta, quemadmodum ab in, inter: & à sub, subter. $\xi \rho \theta \mu \iota \nu$, $\omega \lambda \omega$, $\chi \rho \theta \iota$. GAL. *Outre, fors, excepté.* ITAL. *Ecceto, fuor che.* GERM. *Außgenommen/roeder allein/ohne.* HISP. *Sorando, circa, sin.* ANGL. *Except.* Et modò separatur, modò componitur. Separata vim excipiendi habet, & semper accusativo jungitur. Cic. *lib. 1. Epist.* Amicum ex Consularibus neminem tibi esse video, præter Lucullum. Idem *pro Cluentio.* Omnibus sententiis præter unam, Scamander condemnatus est. ¶ Aliquando significat ultra. $\chi \rho \theta \iota \varsigma$. Quintil. *Multa erant præter hæc, quæ obijci merito potuissent.* Plin. *lib. 10.* Præter hominem somnare equos, canes, boves, pecora, capras, palam est. Plaut. *Amph.* Præter me alterum faciam, ut offendas domi. (Sotiam servum tuum.) ¶ Aliquando significat antè. Cicero *3. Verr.* Servi præter oculos. Lollij hæc omnia ferebant. Senec. *cap. 10. consol. ad Polyb.* Præter oculos transeunt funera. Idem *cap. de tranquill.* Toties præter limen exequias immaturas fax præcessit. Idem *cap. 9. de consol. ad Martiam.* Præter domum ducuntur exequiæ, (id est, juxta, sive antè.) Ovid. *3. Fastor.*

Donaque cum vident præter sua lumina ferri
Multa.

Plaut. *Pf. sc. 2. a. 3.* Si eras solus præter alios (id est, ante alios, ut supra. Idem *Afin. sc. 2. a. 5.* Præter alios cum rata sui frugi. ¶ Legitur & pro sine, $\delta \iota \nu \alpha$, $\chi \rho \theta \iota$. Salustius, Præter rerum capitalium condemnatos. ¶ Aliquando contra præter. Terent. *in Andr.* Præter civium morem atque legem. ¶ Præter aliquando adverbium est pro præterquam. Columella. *lib. 3. cap. 2.* Omnis incommodi patientes præter calor. Budæus. ¶ Præter hæc, apud Plautum sæpius legitur pro posthac, *in Rud.* Si præter hæc tu verbum faxis hodie, &c. ¶ Præter modum, idem est quod supra modum. Cicero *de divinat.* Lacus Albanus præter modum crevit. Idem *5. Tuscul.* Aristides expulsus est patria, quod præter modum justus esset. In compositione transitum, vel præteritionem significat. Componitur autem cum dictione incipiente ab e: ut prætereos, ut prætereos: g. ut præteregredior: m. ut prætermitto: y. ut præter volo. Præter pro juxta. Suetonius *in August. cap. 16.* Præter Locros. Idem *in Caligul. cap. 36.* Præter pedes, (id est, juxta.) *lib. 6. d. 4.* Via quæ præter Calchidem fert. ¶ Præter spem, $\pi \rho \sigma \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha$, significat ex insperato, præter opinionem, ex inopinato, vel contra spem, contra opinionem, $\pi \rho \sigma \beta \acute{\alpha} \lambda \alpha$. Plaut. *in Mercat.* Præter spem salva sumus. Præter, pro insuper. Plin. *lib. 8. cap. 42.* Equo ferè, qui homini, morbi, præterque vesicæ conversio. Idem *lib. 9. c. 2.* Et vera fiat vulgi opinio quicquid nascatur in parte naturæ ulla, & in mari esse, præterque multa quæ nusquam alibi.

Præterago, is, ere, Cogo ulterius ire, prætere. $\xi \rho \theta \iota \sigma \mu \alpha$, $\pi \alpha \rho \epsilon \delta \alpha \nu \alpha$. GAL. *Mener ou passer outre.* ITAL. *Menare, far passar oltra.* GERM. *Fürtreiben.* HISP. *Guiar, constreñir de passar allende.* ANGL. *To compell to go further.* Horat. *1. Epist. 15.*

Mutandus locus est, & diversoria nota
Præterendus equus:

hoc est, agendus est equus præter diversoria nota, id est, ultra: quod equi in vitissimi solent facere.

Præterbito, as, frequentativum à prætereos. Quasi præterito, interposito b. $\xi \rho \theta \iota$ habet. $\pi \alpha \rho \mu \iota \beta \omega \mu \alpha$. GAL. *Passer outre.* ITAL. *Passare oltra.* GERM. *Offt fūrgeen.* HISP. *Passar allende.* ANGL. *To passe over or beyond.* Plaut. *in Epid.* Cave præterbites ulla ædes quia roges, Senex hic ubi habitat Periphones Platenius? Apud comicos receptius hoc verbum quam apud Oratores.

Præterduco, xi, præterductum, præterducere, Antè duco, vel ultra duco. $\xi \rho \theta \iota \sigma \mu \alpha$, $\pi \alpha \rho \mu \iota \beta \omega \mu \alpha$. GAL. *Mener outre.* ITAL. *Menare oltra.* GERM. *Fürtreiben / oder von dānnen fūren.* HISP. *Guiar allende.* ANGL. *To bring or leade over or beyonde.* Plaut. *in Militie sc. 2. a. 1.* Ut te hodie quasi pompam illuc præterducam. Ita editio Lambini, quam sequitur Passerat, ut te hodie quasi pompam illuc præterducetem.

Prætere, ea, adverbium est, ex præpositione præter, & pronomine eacompositum. In super, vel adhuc, $\xi \rho \theta \iota$ habet. $\pi \rho \sigma$, $\pi \rho \sigma$. GAL. *Outre ce / d'avantage.* ITAL. *Oltra ciò.* GERM. *Über das / oder disse darzu.* HISP. *Allende desto.* ANGL. *Moreover further more.* Cic. *in Epist.* Nam & in omni genere prudentiam tuam mihi exposuit, & prætere mihi non ignotam in consuetudine suavitate tuam adjunxit, prætere summan erga se liberalitatem. Idem *pro Cornelio Balbo.* Sed nos possumus, & unius civitatis esse, cuiusvis prætere. Virg. *11. Æneid.*

Si duo prætere tales Idæa tulisset.
Terra viros.

Plaut. *Capt. sc. 2. a. 2.* Filium meum mihi redde: mihi prætere unum nummum ne duis. Quintilian. Prætere tu semper in libertos Cæsaris dicis: stomachantis. ¶ Accipitur nonnunquam pro postea, sive posthac $\epsilon \rho \theta \mu$. Virg. *2. Æneid.*

Et quisquam numen Iunonis adoret
Prætere, aut supplex ara imponat honores?

Plaut. *Men. sc. 1. a. 2.* Operam prætere nunquam sumam, (id est, amplius & postea.) Vide præter hæc, sive præter hac, infra ¶ Prætere pro præterito tempore & antea. Agrius, Prætere præteriti temporis. Salust. Nunquā Hispanos, prætere tale facinus ausos esse, *in Catilina.*

Prætereos, is, ivi, & ij, præteritum, Ultra eos, præteregredior. $\xi \rho \theta \iota$ habet. $\pi \alpha \rho \mu \iota \beta \omega \mu \alpha$, $\pi \alpha \rho \mu \iota \beta \omega \mu \alpha$, $\pi \alpha \rho \mu \iota \beta \omega \mu \alpha$, $\pi \alpha \rho \mu \iota \beta \omega \mu \alpha$, $\pi \alpha \rho \mu \iota \beta \omega \mu \alpha$. GAL. *Passer outre.* ITAL. *Tras, passare, passar oltra.* GERM. *Fürtreiben / überbergen.* HISP. *Traspassar, passar allende.* ANGL. *To passe over or beyond.* Terent. *in Eunuch.* Dum hæc repeto, imprudens villam præterij. Ovid. *3. de Arte.*

Nec qua præterit, rursus revocabitur unda:
Nec qua præterit hora redire potest.

Virg. *3. Georg.*

quum rapidus sol

Nondum hyemem contingit equis, jam præterit astat.

Plaut. *Capt. sc. 1. a. 4.* Quatum odore prætere nemo pistrinum potest. Idem *Aul. sc. 4. a. 3.* Hunc non autem prætere quin consistam & colloquar.

colloquar. Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.

Cum te delicta notantem Praterij toties irrequietas eques.

Idem lib. 5. Fast.

Me quoque Romani prateriere patres. (id est, obliti sunt mei.)

Idem Eleg. 1. lib. 2. Trist.

Multaque prateriti verba pudoris habet. (an antiqui an violari?)

Idem 5. Fast.

Ablue prateriti perfida verba fide.

¶ Ponitur aliquando pro effugere, vitare. Terent. in Hecyr. Nescis quid mali praterieris, qui nunquam es ingressus mare. ¶ prateriere aliquid, per metaphoram dicitur, quum nullam ejus facimus mentionem. Cic. de provin. consul. Omitto jurisdictionem in libera civitate contra leges, Senatūque consulta: cædes relinquo, libidines praterico. Ovid. 6. Fastor.

Cætera jam pridem didici juvenilibus annis, Non tamen idcirco prateriunda mihi.

praterire silentio aliquid, idem praterit (ne hæc res, id est, ignoro.

¶ Ponitur aliquando praterire pro antecellere, vincere. Varro 1. de re rust. cap. 1. Hos nobilitate Mago Carthaginensis praterit pæcica lingua. Hinc tempus prateritum, quod jam non est, sed elapsum est. πρῆξις, & παρὰ τὸν χρόνον, Cic. de senect. Tempus prateritum nunquam revertitur. ¶ Prateriti, dicuntur extincti Propert. lib. 2. cap. 14.

Fas est prateritos semper amare viros.

Item, Prateriti dicuntur qui in petitione magistratum repulsam tulerunt ἀπορριψθέντες, ἀποδοκιμασθέντες. Liv. lib. 4. d. 4. prateriti senatores. ¶ Filium fratris prateriit, pro Nihil ei in testamento relinqueret, Cic. 2. Philipp. Vide quam te amarit is, qui albus aterve fueris ignorans, fratris filium prateriit. Qu. Fuij honestissimi equitis Romani, sui que amicissimi, quem palam hæredem semper jactitavit, ne nomen quidem perscripsit: quem nunquam viderat, ac nunquam salutaverat, fecit hæredem.

Prateriōr, passivum. Cic. 2. de Leg. Ne sumptuosa resperione longæ coram nec acenæ pratercantur.

Prateriō, is, as, equitando praterico, vel transeo. ἵππευσμα. GAL. Passer à cheval outre, chevancher outre. ITAL. Passar avanti à cavallo. GERM. Jürreyten. HISP. Passar allende cavalgando. ANG. To ride over or beyond. Liv. 3. ab Urbe, Prateri equitantesque absterrent.

Prateriōr, feris latus sum, Praterico, vel transeo. ἵππεύω. GAL. Estre porté ou transporté outre. ITAL. Passare, esser portato oltra. GERM. Jürüber getragen werden. HISP. Passar d ser llevado allende. ANG. To be carried beyond. Liv. 2. bell. Pun. Mago Numidæque simulac latebras eorum improyida praterlata acies est, exorti à tergo ingentem tumultum terroremque fecere. Lucet. lib. 4.

At qua pars vocum non aures incidit ipsas Praterlata perit, frustra diffusa per auras.

Prateriō, is, xi, xum, praterfluere, Fluendo praterico. ἵππεύω. GAL. Couler & passer outre. ITAL. Correre vicino, trapassare correndo. GERM. Jürstießen/Jürtinnen. HISP. Correr lo liquido por alguna parte, trapassar corriendo. ANG. To flow beyond or runne by. Livius lib. 24. Flumen quod medio oppido fluxerat, extra frequentia tectis loca praterfluebat muros, procul iis quæ inhabitabantur. Varro 3. de re rust. cap. 16. Cibi pars quoque, potio, & ea iis aquæ liquida unde bibant, esse oportet, eamque propinquam quæ praterfluat, aut in aliquem locum insuat. ¶ Praterfluere per metaphoram pro elabi, pertransire. Cic. 5. Tusc. Quocirca corpus gaudere tandiu dum præsentem sentiret voluptatem: animum & præsentem percipere pariter cum corpore, & prospicere venientem: nec prateritam praterfluere sinere, id est, non negligere prateritam plin. lib. 5. in prasat. Borum ego orationes sino praterfluere.

Prateriōr, is, ris, pratergressus sum, Praterico, vel transeo. ἵππεύω. GAL. Passer outre, marcher outre. ITAL. Passare oltre. GERM. Jürgehñ. HISP. Passar cerca d allende. ANG. To passer or go oltra. Cic. Appio Pulchro, lib. 3. epist. Currrens Lepa mihi nuntiavit te jam castra pratergressum esse. Apulejus, Quumque stabulum pratergressus fuisset, re cogita, cæpi retrocedere.

Prater hac, vel Prater hæc, pro postea. Plaut. Men. sc. 1. a. 5. Non patiar prater hac. Idem Most. sc. 1. a. 1. Prater hac mihi non facies moram.

Praterinquirō, Ammian. lib. 15. In negotium praterinquiri.

Prateriābor, eris, praterlapsus sum. Ultra labor, praterfluo, praterico. ἵππεύω. GALL. Couler & passer outre glisser plus outre. ITAL. Trascorrere. GERM. Neben anhin fallen/Jürstießen. HISP. Passar allende. ANG. To slip and slide beyonde. Statius 1. Theb.

fluatiraga qua praterlabitur unda Sicarios longè relegens Alphens amores.

Cic. de Orat. Tum & in sensum, & in mentem judicis intrare non potest: ante enim praterlabitur, quam percepta est. Virg. 3. Aeneid.

Et tamen hanc pelago praterlabare necesse est.

Idem 6. Aeneid. vel qua Tiberina videbis

Ostia quum cumulum praterlabere recentem.

Prateritio, Apul. lib. 6. Nemus quod flavio praterluceni ripisque longis attenditur.

Prateriō, as, iuxta meo, praterfluo, πρῆξις.

Pratermittō, is, In actum relinquo, omitto, praterico. ἵππεύω. GAL. Laisser ou omettre à dire ou faire, le passer.

ITAL. Pratermittere, tralasciare. GERM. Undertlassen. HISP. Dexar. ANG. To passe or go over untouched. Terent. in Adalph. Nil pratermittō, consuefacio. Pratermittere silentio, idem quod praterire silentio. Cicero. 13. Philipp. pratermittere cœnam sceleris. Idem ad Brutum. idem est quod remittere, vel ignoscere. Pratermitti dicitur, quod aut ignorantia, aut oblivione, aut negligentia prateritur. Omitti verò, quod de industria relinquitur. Idem 3. Offic. Minimè veti assentior iis, qui negant cum locum à panætio pratermissum, sed consulatò relictum.

Calopini Pars II

Pratermissio, nis, verbale, Omissio. ἵππεύω. GAL. Omission. ITA. Esso pratermittere. GERM. Undertlassen. HISP. Dexamiento. ANG. A letting passe. Cic. 2. Offic. Mamercio homini ditissimo Adilitatis pratermissio, Consulatus repulsam attulit.

Pratermōnstrō, as, Gell. lib. 20. c. 10. Vltus consilio sum magistri, quod docere me ipse debuerat, à quo discerem pratermonstrantis, id est, quasi pratercuentis, & aliud agentis, & prater officium suum monstrantis.

Prateriāvigo, as, Navigio pratervehor. πρῆξις.

Prateriāvigatio, verbale, πρῆξις. GAL. Navigation, outre ou par apres. ITAL. Navigazione oltra. GERM. Jürschiffung. HISP. Obra de navegar allende. ANG. A saying by or beyond. Plin. lib. 4. c. 12. Ab hac Ægina liberæ conditionis xvii m. p. praternavigatio est.

Praterpōptēr, una dictio est composita significans praterquam, propter: hoc est, propter aliam causam, quam propter eam de qua loquimur: ut, praterpropter vitam vivitur, hoc est, propter aliam causam vivitur, quam ut vivatur, ut puta propter laudem, vel propter gloriam Ennius apud Gellium,

Otio qui nescit uti, plus negotij habet, Quam quum est negotium in negotio. Nam cui quod agat institutum est, nullo negotio Id agit, studet ibi, mentem atque animum delectat suum. Otioso in otio, animus nescit quid velit. Hoc idem est, neque domi nunc nos nec militia sumus, Imus huc, hinc illuc: quum illuc ventum est, ire illinc libet, Incerte errat animus: prater propter vitam vivitur.

Turnebus lib. 14. c. 18. Praterpropter vitam vivitur, exponit, non solum inservire vitæ, sed multa conquerere, quæ non desiderat vita, sed supervacanea sunt & voluptaria, minimèque necessaria: quibus tamen occupati impeditique teneamur, cum eis plus temporis & studij, quam rebus seriis & necessariis plerumque impendamus. Sic ille. Ergo propter vitam est, ut vivas; prater vitam, negligendo eam. Significat etiam plus minus quo etiam sensu ibidem usurpatur apud Gell. pro circiter.

Prateriō, is, praterivi, prateritum. ἵππεύω. GAL. Frotter auparavant. ITAL. Fregare prima. GERM. Vorab reiben oder schleiffen. HISP. Trillar antes. ANG. To vocare in rubbing, to robbe before. Plin. lib. 24. cap. 40. Timarchus Nicoelis filius Paphij, duos ordines habuit maxillarum. Prater ejus non mutavit primores, ideoque praterivit.

Prateriōr, is, prateriati. ἵππεύω. GAL. Racler en passant. ITAL. Rader passando. GERM. Durchschaben/durchreuben. HISP. Racer passando. ANG. To shave or scrape in passing by. Luciet. lib. 4. Prateriati enim vox fauces, sæpe legitur, & prateriati radit vox, &c.

Praterquam, dictio est composita excipiendi quidem vim habens, quemadmodum & prater: sed casum exigens superiori similem, quia idem verbum subintelligitur. ἵππεύω. GAL. Excepté qui, fors que sinon que. ITAL. Se non che. GERM. Dan nur/weder allein/aufgenommen. HISP. Si no que. ANG. Except. ut, Nemo id dixit, praterquam Cicero; Nullius id interest praterquam patris, Nulli id placuit praterquam Casari, Neminem praterquam Pratorem timeo; O vos omnes praterquam Plato legite, A nemine praterquam à Socrate didici. Ovid. Eleg. 6. lib. 4. Trist.

Cuncta potest... veteribus, Praterquam curas attenuare meas.

Gell. cap. 13. lib. 15. In partem alteram praterquam dici solet. Significat etiam aliter quam ἄλλως ἢ, Liv. lib. 1. Vocata ad consilium multitudinem quæ coalescere in populi unius corpus nulla re praterquam legibus poterat, jura dedit. Praterquam ponitur aliquando in oratione sequente semper, pro, cum semper. Gell. lib. 15. cap. 1. Declamaverat Antonius Julianus thetor, praterquam semper aliis tum nimium verum delectabiliter, & feliciter. ¶ Item pro praterquam quod. Idem cap. 16. lib. 18. Lucilius autem praterquam superius dixi. Aliquando sequente etiam. Celsus, Aqua verò frigida infusa praterquam capiti, etiam stomacho prodest, id est, non tantum capiti: vel, praterquam quod capiti prodest. Praterquam quod, id est, nisi quod, πρῆξις Plin. jun. Omnia nobis ex voto successerunt, praterquam quod in itinere defunctam matrem audivimus.

Pratervehō, is, Navi, curru, vel jumentis aliquem prater locum aliquem veho. ἵππεύω. GAL. Transporter ou faire passer outre. ITAL. Portare, & passare oltra. GERM. Jürfuren oder fursahren. HISP. Traher y passar adelante. ANGL. To carye by or beyonde. Cic. 5. de finibus; Neque enim vocum suavitate videntur, aut novitate quadam & varietate cantandi revocare eos solita, qui pratervehabantur: sed quia multa scite profitebantur. Viig. 4. Aeneid.

vivo pratervehor ostia saxo Pantagia.

Liv. lib. 1. tamen quum praterveheret navibus Gallie oram, &c. Legitur & absolute pro praternavigo. Suet. in Aug. c. 93. Caium nepotem, quod Iudæam pratervehens, apud Hierosolymam non supplicasset, collaudavit. Vbi pratervehens dixit, pro pratervectus. Idem ibid. c. 98. Foitè Puteolanum sinum pratervehenti, vectores, nauæque de navi Alexandrina, &c. (id est, cum praterveheretur, sive pratervecto.) Idem Suet. in Cas. c. 37. Gallici triumpho die Velabrum pratervehens penè curru excussus est, (id est, cum praterveheretur) Sic simplex vehes pro vectus aperte positum. Vide apud Gell. c. 2. lib. 2. & c. 6. lib. 5. Et infra in Veho. Oratio pratervecta scopulos, per trarationem quæ majorem difficiliorèque causæ partem superavit. Cic. pro Calio, Sed quoniam emei sille jam è vadis, & scopulos pratervecta videtur oratio mea, perfacilis mihi reliquis cursus ostenditur. Idem 7. Philipp. Magna spe ingredior in reliquam orationem, p. e. quoniam periculosissimum locum silentio sum pratervectus, hoc est, quoniam vestro cum silentio nullaque obinimuratiōe, difficillimum orationis locum absolvi. Sen. c. 16. de cons. ad Mart. Mirum est tantam turbam (filiorum) potuisse sine damno (fortunæ) pratervehi.

Pratervectio, nis, verbale; ἵππεύω. GAL. Transport ou passage

passage par devant ou plus outre. ITA. Effo portare, à passare oltra. GERM. Jürfürung. HIS. Trahimiento allende. ANGL. A carrying beyond. Cic. 7. Verr. Monumentum sceleris audacæque suæ voluit esse in conspectu Italiæ, vestibulo Siciliæ, prætervectione omnium qui ultro citroque navigarent.

PRÆTERTITO, is, Anteverto : & per translationem pro prius dico ponitur, Cic. 1. de divin. Neque habet aliquid quod huic sermone prætervertendum putes, forte prævertendum.

PRÆTERVOLAS, are, Volando prætereo. ἔπιπτεῖν. GAL. Voler & passer soudainement sans s'arrester. ITA. Trapassare volando. GER. Jür über bestiegen. HIS. Trapassar volando. ANG. To passe by by flight. Cic. in Arat. Hic jam se totum cæcas equus abdit in umbras, Quem rutila fulgens pluma prætervolat ales. Per translationem accipitur pro velociter prætereire. Sil. lib. 10. Stidentem gelidis vibravit viribus hastam, Quæ medias velox raptim prætervolat auras. Cic. 3. de Orat. Sententiæque sæpe acutiæ non acutorum hominum sensus prætervolant: hoc est, celeriter, & antequam intelligantur, præterfugiant.

PRÆTEXO, is, ūi, textum Ante, vel circum vestē, aliudve quippiā attexo. ἔπιπτεῖν. GAL. Border, couvrir le bord, tistre devant. ITA. Tessere appresso. GER. Vor an wäben/besehen. HIS. Tesser antes à cerca. ANG. To weave before or to border. Hinc Toga prætexta dicta est, quod purpura ei prætexeretur. Accipitur pro prætendere, sive velare, causamque aliquam non veram afferre. ἔπιπτεῖν. GAL. Pretexter, prendre pretexte, bailler couleur & couvrir. ITAL. Colorare, far una coperta, trovar scusa. GERM. Jürwenden. HIS. Dar color, ballar excusa. ANG. To cloke or excuse. Virg. 4. Æneid. Conjugium vocat, hoc prætextit nomine culpam.

Cic. in Pisonem, Nemo potest exercitum aperte petere, ut non prætextat cupiditatem triumphii. Cum accusativo & dativo, quod apud Quintilianum, Difficultatis patrocinia præteximus segnitia. Non nunquam accipitur pro præo, diri, sive præordinare, tenuiæque quædam rei alicujus fundamenta jacere. Cic. 7. de Orat. Sic omnia quæ sunt, quæque aguntur acerrimè, levioribus principiis natura prætexuit. Prætexere litora velis, est ea velis quodammodo operire, & abscondere. Ovid. in Arte.

Quid referam Baias, prætextaque litora velu?

In eadem propemodum significatione usus est hoc verbo etiam Aufonius, Tu, (inquit) Auguste venerabilis, districtus maximo bello, assaultantibus tot millibus Barbarorum, quibus Danubij ora prætextitur.

PRÆTEXTUM, i, vel prætextus, ūs, Falsa causa, simulatio. ἔπιπτεῖν. GAL. Couleur, ombre, excuse. ITA. Pretesto, coloro, ombraggiamento, coperta. GER. Ein fürwending, Jürvoort. HIS. So color, cobertura. ANG. A pretence, cloke or colour. Suet. de Caf. Et prætextum quidem illi civilem armorum hoc fuit: causas autem aliàs fuisse opinantur. Idem in Tiberio c. 28. Omnium inimicitia hoc prætextu ad nos deferentur. Idem in Aug. cap. 12. Ad prætextum mutatae voluntatis, &c. vide infra Prætextus, ūi.

PRÆTEXTUS, a, um, adjectivè: ut Prætexta toga, prætextæ actiones: vel substantivè, hæc prætextæ, hujus prætextæ: Prætextæ fabulæ, seu comædiæ, in quibus reges Romani, vel Duces inducebantur, personarum dignitate penè tragœdiis similes. Horat. in Arte, Vel qui prætextas, vel qui docere togatas.

Dictæ prætextæ, quod principum, magistratuumve personæ in iis inducerentur, quæ prætextis uti solent. Prætextæ toga, genus vestimenti oblongum ac talare, quod supra tunicas honoratissimi quique sumebant: ita dicta quod ei purpura prætebatur. ἔπιπτεῖν. Hoc una cum bulla ingenui pueri utebantur usque ad 17. annum. Vnde prætextati dicebantur qui nondum decem & septem annos præterierant, à prætexta quam induebant, qua deposita, accipiebant togam virilem, quum ad annum decimum septimū pervenissent, tanquam non pueriliter, sed viriliter vitæ esset peragenda. Nam pueri existimabantur qui minores essent annis septemdecim. Hinc Vlpianus, ait, Pueritiam duntaxat annis septemdecim finiri: & qui eos non in totum complevit, prohiberi postulare. Cic. de Amicit. Ego autem, à patre ita eram deductus ad Scævola, sumpta virili toga, ut quoad possem & liceret: à senis latere nunquam discederem Senec. lib. 1. Epist. Tenes utiq; memoria quantum senseris gaudium, quum prætextæ posita, sumpsisti virilem togam. Ideo autem ingenuis, pueris attributam existimant togam prætextam, ut ex purpuræ rubore, ingenui pudoris admonerentur. Lege Macrobi. lib. 1. Saturn. Ab hoc vestimenti genere olim Papyrius cognominatus est Prætextatus, ob tacendi loquendique in prætextata ætate prudentiam. Id postea cognomen in omnem ejus familiam translatum fuit. Hinc Livius lib. 4. d. 4. Prætextæ purpura toga (de liberis, ibidem multa de prætextis & prætextatis. Prætextæ jus in ludis datum Pompeio, Velleius. Prætextam consularem junxit Prætoris Ventidius, idem. Togam prætextam sperare non possum cum exordium pullam videam, Quintilian. Prætextati quidam egere causas, idem Prætextato filio relicto obiit, Velleius. Prætextam & puerilem togam mutare. Gell. cap. 4. lib. 18. Prætextæ non libertatis modò, sed & dignitatis insigne. Quintil. declamat. 340. Erat & Prætextæ vestis insignis genus magistratuum & regum. Hac Tullus Hostilius primus usus est (ut inquit Plin.) qui debellatis Hetruscis, sellam curulem, lectores, & togam pictam atque prætextam (quæ insignia magistratuum Hetruscorum erant Romam transtulit. Sed postea Tarquinius Demarati filius, quum de Sabinis egisset triumphum, quoniam in eo bello filius ejus annos quatuordecim natus, hostem manu percusserat, & pro concione illum laudavit, & prætextæ ac bullæ aureæ donavit, insigniens puerum supra anatorum sortem præmiis virilitatis & honoris. Prætextæ igitur ac bullæ gestandæ mos à Prisci Tarquinij filio deductus est. Sunt tamen qui tradunt Priscum regem, quum statum civitatis ordinaret, instituisse ut patritiorum filij bulla aurea uterentur: & togam quæ purpura prætextatur, iis tantum quorum patres curulem magistratum gessissent, ætæque prætextam tantum indulgisse, usque ad eos quorum parentes stipendia iusta meruissent. Fuit & in usu prætextæ bulla, qua nulli alij licebat uti, nec ei qui funus faciebat. Prætextæ quatuor hominum genera utebantur, pueri, ad usque tritocinij diem, hoc est, ad annum ætatis xvii. magistratus omnes urba-

ni quod utrumque nemo, ut opinor, paulo humanior ignorat: præterea quod observatum non ita vulgo credimus, magistri collegiorum, dum ludus compitalitios faciebant, & senatores omnes, cum deorum festos celebrabant dies. Paul. Manut. in Orat. pro Sextio.

PRÆTEXTATUS, a, um, aliud adjectivum, id est, obscænus, a, um, per Antiphrasin. Prætextatum sermonem (inquit Festus) veteres appellaverunt ab eo quod prætextatis nefas sit obscæno verbo uti. Vel (ut quidam aiunt) quod nubentibus depositis prætextis à multitudine pectorum obscæna acclamarentur. Ideoque prætextatum sermonem appellabant, qui nonnihil obscænitatis haberet. Hæc ille. Suetonius, Gellius & Macrobius, Prætextatum sermonem (ἀντιστοιχεῖν λόγῳ) acceperunt pro eo qui aperte obscænam rem significat: à fabulis prætextis, quales Afranius fuerunt, in quibus scædissima & turpissima dicta & argumeta erant. Sueton. in Vespasiano cap. 22. Erat enim dicacitatis plurimæ, & sic scurrilis, ac lordidæ, ut ne prætextatis quidem verbis abstineret. Gellius cap. 10. lib. 9. Tot & tam evidentibus, ac tam non prætextatis, sed puris, honestisque verbis venerandum illud concubij pudici secretum neminem quemquam alium dixisse (quàm Virgilium) arbitrator. Sit Macrobius lib. 1. Saturn. Hæc nobis sit literata læritia, & docta cavillatio, vice planipedis & subulonis, impudica, & prætextata verba jacentis. Sic prætextati mores, dicuntur lascivi, & obscæni: ἀντιστοιχεῖν λόγῳ. Juvenal. Satyr. 2.

Sic prætextatos referunt, Artaxata mores.

Prætextati anni à Plinio dicuntur lib. 33. pro annis pueritiæ: & prætextata ætas, à Gellio lib. 1. Prætextatæ puellæ dicebantur ingenuæ, & innuptæ, à prætextis quas nubentes deponebant.

Prætextatus, peculiat Papyrij nomen. Prætextatus, liber.

Prætextus, ūs, proprie ex analogia, actus prætexendi 2. ipsum quod prætextitur 3. causa falsa, simulatio, species, color, obtentum, velamen, quod factò alicui prætextitur. Ein schein φαινόμενον π, αμπος.

Prætex, mulieris Paduæ gratia & potentia. Plutarchus in Lucul.

PRÆTIMEO, prætimes, Valde timeo. ἔπιπτεῖν. GAL. Craindre fort. ITAL. Temere molto. GERM. Vor obel fürchten. HIS. Temer mucho. ANG. To fence greatlie. Plaut. Amphitr. Mirari non est æquum, si sibi prætimet.

PRÆTINGO, is, tinxit, tinctū, ex & prætingo. ἔπιπτεῖν. GAL. Teindre avant. ITAL. Tingere avanti. GERM. Vorhin getunct. HIS. Teñir adelante. ANGL. To pippe before. Ovid. Semina mollis humus valido prætineta veneno.

PRÆTONDEO, ab anteriore parte tondeo. Apul.

PRÆTOR, is, iudiciorum moderato. Athenis omnis magistratus appellabatur à præeundo, quasi prætor, quod populo præiret. ἔπιπτεῖν. schallit. ἔπιπτεῖν. GAL. Prætor, magistrat. ITAL. Pretore, podestà. GERM. Ein schuldreich, ein statvoogt, ein teder oberherr dem man muß gehoramen / als ein veldherr vnd oberster vber ein triegsheer. HIS. Alcade, juez. ANG. The mayor, chiefe officer in a citie. Vnde Imperatores, Prætores quandoque vocantur. Autor ad Heren. Epaminondas Thebanorum Imperator, ei qui sibi ex lege successerat Prætor exercitum non tradidit. Vbi Victorinus. Notare debemus, omnes magistratus, Prætores appellatos. Sed patres quo tempore L. Sextius primus ex plebe Consul creatus est, Furium Camillum primum Prætozem Urbanum, qui jus in urbe diceret, creaverunt: mox unico Prætoze non sufficiente, quod multi peregrini in civitate venirent, alius creatus est peregrinus, eo quod plerunque inter peregrinos jus dicebat. Capta deinde Sardinia, aliisque provinciis, totidem Prætores quot provinciæ in ditionem venerant, creati sunt, partim qui urbanis rebus, partim qui provincialibus præessent. Dicitur prætor, ut Livius inquit quod prætor: ut Varro à præeundo, quasi prætor, quod præiret jure & exercitu. Sueton. in August. cap. 10. Iustusque comparato exercitui pro Prætoze præesse, &c. Livius lib. 5. scribit primum Prætozem ex patribus, qui jus in urbe diceret, creatū fuisse, penes quem magistratum, omnis publici privati que juris erat potestas, ut & novum jus condere, & vetera abrogare facultas esset. Idem ob magistratus honorem, Ius honorarium appellatum est, quum tamen regia illi essent insignia, ut apparatu Consulibus penè par videretur. Creatus, quum Consules avocarentur bellis finitimis, nec esset qui in civitate jus diceret. Eius dignitas Prætura dicitur. A Prætoze diem poscere, postquam perduellionem dixeris alicui. Gellius c. 9. d. 7. Prætor certâ lege sortitur in iudiciis publicis. Quintil. Ad Prætozem in jus vocari possunt ædiles & Quæstores. Gell. c. 13. lib. 13. Ad prætozem te rapiam & tibi dicam scribam. Plaut. Aul. sc. 6. a. 4. Homo ad Prætozem devenit, inquit postulare, ut liceret milvium vadariet. Ibid. sc. 1. a. 2. Nunquam ad Prætozæ æquè cursim curram ut emittat manu. Idem Pseud. sc. 3. a. 1. Sequere me ad trapezitam meum, ad Prætozem. Inde rem solvo omnibus. Idem Curo. sc. 3. a. 5. Qui se Prætozi in hortis ostenderat, nec erat productus (in scenam.) Quintil. In jus me vocat, metui ne apud Prætozem solveret, Plaut. Curo. sc. 5. a. 3. Apud Prætozem non petitur fideicommissum, Quintilian. Prætorum certus erat numerus. Nam pro eo ac tempus reipub. postulabat, numerus actus est, ut docet Pomponius Iurist. in de orig. iur. Ætate Cicero nis octo fuerunt, ut ex oratione in Pisonem intelligitur. Prætor fideicommissarius, qui de fideicommissis jus diceret. Prætor tutelaris, cujus erat, ut cogeret tutores & satisfacere rem pupilli salvam fore; & delatam tutelam recipere.

PRÆTORIUS, a, um, quod est prætoris, seu quod ad prætozem pertinet, ἔπιπτεῖν. GAL. appartenant au pretour. ITAL. Cio che appartiene al pretore. GER. Das zu einem schuldtheissen/vogt, oder veldherten gehdrt. HIS. Lo que pertenece al pretor. ANG. Belong in to the mayor or chief officer in a citie. Prætorium jus, prætoris cohors, quæ à prætoze hoc est imperatore nõ discedebat, Scipio enim Africanus primus fortissimū quemque delegit, qui à se in bello non discederet, & certo munere militiæ vacaret, & selsquiplez stipendiū acciperet. Prætoris verò porta dicitur, qua exercitus in præliū educitur, quia initio Prætores erant qui nunc Imperatores, qui bella administrabant. Prætorium genus, ex quo majorū quisquam præturam gessit, ad Consulatum tamen non pervenit. Cicero pro Plancio, Cedat Consulati generi prætorium, nec contendat cum prætorio Equester locus. Prætorius vñ,

quem non praevertentem, Livius lib. ab Urb. Rem praeverti, pro ante fieri, vel consultari, dixit. Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1. Sed quoniam pietatem video Amori tuo praevertere. Ibid. sc. 2. a. 2. Hoc praevertor principio. (id est, hanc rem anteponam illi quam coeperam.) In rem quod sic praevertaris (aliis praevertas) quam animo male auscultes. Ibid. sc. 3. a. 1. Et rei primum praeverti volo. Idem Capt. sc. 3. a. 2. in sin. fores clausit ne praeverteret foras fames (id est, exiret & effugeret.) Idem Amph. sc. 3. a. 4. Qui me hodie quoque praesentem ausculte indignè praevertier. Ibidem, & Liv. lib. 6. d. 4. Alia praevertenda esse.

¶ Interdum accipitur pro praefero, praepone. Cicero. 2. de Divin. Ita tamen, si vacas animo, neque habes aliquid quod huic sermone praevertendum putes. Gellius lib. 4. cap. 3. Iurisjurandi religionem animo atque amori praevertisse. Plautus in Amphitr. Illuc redeundum est mihi, ne me uxorem praevertisse dicant praerepublica: hoc est, ne dicant me uxorem praetulisse Reipublicae. ¶ Item pro revoco. Ibid. Herilis praevertit metus: accuro ut sciam quid velit. ¶ Praeversum fulgur (inquit Festus) quod ignoratur noctu, an interdiu sit factum. ¶ Praevertere serid quod dicitur est per jocum, est existimare dictum esse serid, quod joco dicitur est. Plautus in Amphitr. siquid dictum est per jocum. Non æquum est id te serid praevertier. Adrianus Cardinalis, praevertere, & Praeverti, non id significant quod praecedere: sed id quod praepone, praevenire: sed non suo imò potius praepostero, ac perverso ordine, id est, ut quod erat in animo ut postea fieret, fiat antea: & contra, quod antea erat faciendum, postea fiat. Sed id quoque praecipue notandum est, dativum post se plerumque trahere, ac deponens idem verbum etiam fieri. Livius 2. ab Urbe. Nec posse quum hostes propè ad portas essent, bello praevertisse quicquam. Ibidem, Aegide impetratum à Tribanis, ut bellum praeverti sinerent. Idem. Si punicum Romano praevertisset bellum Caesar. 7. bell. Gall. Caesar huic rei praevertendum existimavit, id est, occurrendum. Illuc praevertamur dixit Horatius, quum vellet notare vitia amicorum corrumpere amatores, ac si dixisset. Prius erat notandum amatores decipere amicas: sed praepostere dicam de vitiis amicorum, ait enim lib. 1. Serm. Satyr. 3. Illuc praevertamur: amatorem quoddam amicae Turpia decipiunt cœcum vitia, aut etiam ipsa hæc Delectant. Colum. lib. 3. c. 7. Non intpestivum est nos ad ea praeverti, quæ videntur hunc publicum errorem corrigere posse.

Prævertō, as, & ἀποπροσέδω GAL. *Defendre avant.* ITA. *Victar prima.* GERM. *Dorhin verbieten.* HIS. *Defender antes.* ANGL. *Vo for bide before.* 3 Silius.

Prævidē, es, Antè video. ἔσπεω. GAL. *Prevoir, voir par devant.* ITA. *Prevedere, prevedere.* GERM. *Zürsâhen / sûrhînshen.* HIS. *Ver antes.* ANGL. *To foresee.* 3 Plinius, Id nos futurum praevidemus. Cic. 1. de divin. Tum meminit praeteritorum, praesentia cernit, futura praevidet. Virg. 5. Aeneid.

— Ille istum venientem à vertice velox.

Prævidit.

Plaut. *Asin.* sc. 4. a. 2. Non herclète praevideram. Senec. c. 9. de consol. ad Mart. Dum patimur, quum nunquam praevidimus nos pati posse.

¶ Hinc Prævidentia, πρόνοια, quæ duplex est. Aut enim animo, aut oculis praevidemus.

Prævisus, a, um, participium. ἔσπεω. GAL. *Preveu.* ITAL. *Preveduto.* GERM. *Dorgesâhen.* HIS. *Previsto.* ANGL. *Foreseen.* 3 Cicero 3. Ferr. R. s. mihi tota praevisa, atque praecautâ est. Idem de divin. 1. Senec. cap. 9 de consol. ad Martiam, praevisæ languidus incurunt.

Prævisio, as, Antè vitio, vel corrumpo. 3. ἀποκαταρξωω, προμανία. GAL. *Gaster au paravant.* ITAL. *Vitiare prima d corrumpere.* GERM. *Dorhin schenden oder verwûsten.* HIS. *Corromper antes.* ANGL. *To deflore before.* 3 Ovid. 14. Metam. de Circe loquens,

Hunc dea praevisat, portentificisque venenis

Inquinat.

Prævincio, is, ire, praeligo, ligo. Gell. lib. 15. cap. 10. Cum eodem laqueo quo essent praeinctæ, effertentur. ἔσπεω. GAL. *Lier au paravant.* ITAL. *Ligare avanti.* GER. *Dorhin binden.* HIS. *Atar, atar antes.* ANGL. *To bind before.* 3 Prævincus, a, um, Gell. c. 2. l. 19 Prævincus voluptatibus. Idem e. 10. lib. 15. Laqueo praeinctæ.

Prævisus, a, um, qui praeundo viam monstrat. 3. ἀδηγός, προμαγός. GAL. *Qui va devant.* ITA. *Che va avanti.* GERM. *Das vorgeht.* HISP. *Cosa que va delante.* ANGL. *That goeth before.* 3 Cic. in Arat. Alcyonem genuit claris demissus ab Astris, praevisus Aurorae Solis, Noctisque satelles. Ovid. 11. Metam.

Nunc praecedentem sequitur, nunc praevisum anteit.

Præumbro, as, are, Tego, caligine offundo, & involvo, inquit Bud. ἔσπεω. GAL. *Obscurcir en se moitant au devant, offusquer.* ITAL. *Coprire d'ombra.* GERM. *Beschattigen, verduncklen eben wie etwas das einem vor dem siecht steht.* HISP. *Cubrir de sombra.* ANGL. *To shadow, and mak dark by going before.* 3 Tacit. l. 4. Fama in quantum praeumbrante Imperatoris fastigio datur, clarus id est, secundum Caesarem clarissimus.

Prævolō, as, Antè volo. ἔσπεω. GAL. *Voler devant.* ITAL. *Volare innanzi.* GERM. *Doranhin fliegen.* HISP. *Volar delante.* ANGL. *To flee before.* 3 Plaut. *Milit.* sc. 1. a. 1. Novisse mores me tuos meditatè decet. Curamque adhibere, ut praevolet mihi animus scilicet quo tu velis. Cic. 2. de nat. deor. Basis autem trianguli quem efficiunt giues ea tanquam à puppi ventis adjuvatur, eaque in tergo praevolantium colla & capita reponunt.

Præuō, is, praeuisti, praeuisti, Antè uro: unde praeustus, a, um, participium, in cacumine adustus. ἔσπεω. GAL. *Brûler par devant, ou au paravant.* ITAL. *Abbruggiare nella cima.* GERM. *Dornen heitbrân nen.* HISP. *Quemar antes.* ANGL. *To burne before.* 3 Liv. 1. ab Urbe, Bellum erat contentu fieri solitum, ut Fecialis hastam ferratam, aut sanguineam praeustam ad fines eorum ferret. Virg. 7. Aeneid.

— non jam certamine agresti

Stipribus duris agitur, sudibusve praeustis.

Præut, vide Praeuit, i, sicut.

Praga, Prag / regni Bohemiae metropolis, Imperatorum hodie Romanorum sedes,

PRAGMATICUS, a, um, Latine ad verb. negotiale, ad negotia pertinens: item quod Latinis reale, ut *πραγματικὴ ἀλήθεια*, ipsa rei veritas.

Pragmatici, πραγματικοί, apud Graecos erant infimæ sortis homines, qui mercede conducti ministros se praebant oratoribus in judiciis. Quamquam postea hoc nomen omnibus iis comunicatum est qui fortensia negotia tractarent. Dicitur pragmatici à Graeco nomine *πράγμα*, quod inter cætera causam, sive litem significat. Pragmatici erant homines quidam, inquit Budæus, forensis Professionis, qui causarum actores interdum jurisignaros monebāt, juris responsa, formulalque actionū subministrantes, quasi admonitores postici, dicendorumque suggestores, quum ad juris disceptationem ventum erat. Quint. lib. 12. Quid si fortè peritus ille juris non aderit: neque ego sum nostri moris ignarus, obliuiscite eorum qui velut ad arculas sedent, & tela agentibus subministrant, neque idem quoque Graecos nescio factitasse, unde nomen iis pragmaticorum datum est. Vide Martialis. *Epigr.* 73. lib. 12.

Pragmaticum, i, substantivum. Cic. ad Attic. lib. 14. Tu siquid pragmaticon habes, scribe, hoc est, quod in republica gestum sit, inquit Budæus. Quint. lib. 3. Hermagoras prima in hoc loco posuit exempla ex quaestionibus meis, sive quos Graeci *πραγματικὸν* vocant juris interpretes. Iuven. *Satyr.* 7. Inde cadunt partes in fœdera pragmaticorum, hoc est, à iudicio discedunt, & litem arbitrio forensium advocatorum, seu procuratorum dirimendam permittunt. Cic. lib. 2. de Orat. Itaque non (ut apud Graecos) infimi homines mercedula adducti ministros se praebent in judiciis oratoribus, ij qui apud illos pragmatici vocantur: sic in nostra civitate, &c. Idem ad Attic. lib. 2. Sed quia, video, pragmatici homines omnibus historicis praecipis, veribus denique cavere jubent, & vetant credere.

Pragmaticæ sanctiones dicuntur principum rescripta, non de privatorum negotiis, sed corporum, ordinum & collegiorum causis de consilij sententia emissa: inde fortassis deducto verbo, quod pragmaticis & peritis viris in consilium adhibitis interponuntur. Hotomanus. De his sit. in *Cod. de divers. rescript. & pragmat. sanctionibus.*

Præuim vinum, προμαυνοῦ οἶνος. Generosi vini genus, quod in Smyrnaeorum agro nascebatur, juxta delubrum Mattis deum, etiam Homeri carmine celebratum. Autor Plin. lib. 14. c. 4.

Præannion, προμαυνοῦ, Indica gemma est nigerrimo colore, sed pellucida, admistum habens & cabunculi colorem. Plin. lib. 37. c. 10.

Præandium, ij, Cibus qui circa meridiem sumitur, quam veteres cœnam appellabant. ἔσπεω. GAL. *Le disner, le repas qu'on prend devant miuy.* ITA. *Il desinare.* GERM. *Ein imbiß oder imbiß mal.* HIS. *La comida temprana d de medio dias.* ANGL. *A dinner.* 3 Festus, Cœna apud antiquos dicebatur quod nunc est prandium: vespertina autem quam nunc cœnam appellamus. Nonius, Quæ nunc prandia sunt cœnas Sabini habebant, & pro cœnis vespertinas appellabant. Plaut. *Pœnulo,* Partem prandij pignus cepi, abij foras. Quod imus ad prandium? ubi cœnamus? Idem *Capt.* sc. 1. a. 3. Quid olet (palla) furtum, scortum, prandium. Idem *Men.* sc. 1. a. 3. Vocat te ad prandium. Ibid. sc. ult. a. 5. Iubebo tibi & illi apparari prandium. Ibid. sc. 2. a. 1. Iube nobis tibi apud te prandium accurarier. Ibid. sc. 3. a. 1. Bonum anteponam prandium pratoribus. Ibid. sc. 2. a. 1. Curatum est prandium. Ibid. sc. 4. a. 2. Non perdidissem prandium si ita esset. Ibid. sc. 1. a. 3. Item, Prandium dein populo mille mensis, & congiarium trecentos nummos viuitim dedit. Cic. in *Verr.* Quid ego istius prandia & cœnas commemorarem? Idem ad Attic. lib. 5. Antecesserat Staius, ut prandium nobis praerberet. Idem *pro Muræna,* Ac spectacula sunt tributim data, & ad prandium vulgò vocati. Suet. in *Vitell.* c. 13. Epulas trifariam semper, interdum quadrifariam dispartiebatur in jentacula, & prandia, cœnas, commellationesque. Finire prandia nigri moris. Horat. 1. Serm. Satyr. 4.

— ille salubres
Æstates ducet, nigris qui prandia moris
Finiet.

Dictum prandium (ut quidam volunt) à peredendo, quod paucillum quiddam in prandium pararetur, quod facile posset absumi. Alij prandium dictum volunt quasi parandium: quod levia tantum quædam & paratu facilia apponerentur. Nam prandium non fuisse præcipuum cibum antiquis, apparet ex *Celi.* lib. 7. quum de hyeme loquitur, Si prandet aliquis, inquit, utilius est exiguum aliquid, & ipsum siccum sine carne, sine portione sumere. Idem lib. 4. Famem facilius fert adolescens quam puer: & uno cibo quam prandio quoque assuetus. Idem lib. 7. Æstate verò & portione, & cibo corpus sæpius eget: ideo prandere quoque commodum est. Plin. lib. 28. c. 5. Hippocrates tradit non prandentium extra celerius senescere.

Præandiolū, i, diminutivum, sive Prandiculum, quod jentaculum appellatur. Fest. *το ἀριστόλιον.*

Prandicularius, ἔσπεω. Gloss. i. dies sequens desponsationem.

Præandēo, es, prandi, & pransus sum. Prandium sumo, manè edo. ἔσπεω. GAL. *Disner.* ITAL. *Desinare.* GERM. *Zu imbiß essen.* HIS. *Comer.* ANGL. *To dine.* 3 Plaut. in *Men.* sc. 2. a. 3. Prandi & potavi, scortumque accubui. Cic. *pro Cluent.* Quum in eius nuptiis more Larrinatium multitudo hominum pranderet. Plaut. in *Men.* sc. 4. a. 2. Prandi in navi, inde huc sum ingressus, te conveni. Ibid. sc. 4. a. 2. Eamus intrò ut prandeamus. Ibid. sc. ult. a. 5. Prandi peibenè potavi. Idem *Mil.* sc. 2. a. 2. Prandet, potat occupata est (excusantis.) Idem *Pseud.* sc. 3. a. 1. Vbi prandero: dabo operam somno. Gell. c. 13. lib. 15. Pransum, paratum, &c. ¶ Interdum ætīvè accipitur, pro comedere, id quod est in prandio, in accusativo positum. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. Luscinius soliti in penso pranderè cœemptas.

Præansus, a, um, participium. ἔσπεω. GAL. *Qui à disné.* ITA. *Qui a desinato.* GERM. *Zu imbiß geessen.* HIS. *Que ha comido.* ANGL. *That hath dineth.* 3 Horat. 1. Serm. Satyr. 6. Pransus non avidè. Cic. *pro Milon.* Adde inscitiam pransi, poti, officiantis ducis. Pransos veteres vocabant, teste Nonio non solum qui edissent, sed etiam quibus nihil deesset. Varr. Pransum te ac paratum esse oportere.

Præansito, as, frequentativum à prandeo. ἔσπεω. GAL. *Disner souvent.* ITA. *Desinar sovente.* GER. *Offe zu imbiß essen.* HISP. *Comer muchas vezes.* ANGL. *To dine or ease often.* 3 quod Plaut. in *Amph.*

Amph. cum accusativo construxit. Nequam homines (inquit) qui potentiam pransitant.

Prānsōr, is, qui prandet, aut qui invitatus est ad prandium. ἡ τῶν σὸβέλῃ. ἀγιστοῦ ἡδονῆς, ἀγιστοῦ. GAL. *Qui disne, ou invité à disner.* ITA. *Chi desina, è invitato à desinare.* GER. *Ein imbiß esser oder imbiß gass.* HIS. *Que come, è combidado à comer.* ANG. *That dineth.* Plaut. in *Men.* l. 2. a. 1. bonum anteponom prandium pransoribus.

Prānsōrius adjectivum, ὁ τῶν ἐδ' ἀγιστῶν ἡδονῆς, ἀγιστοῦ, ut pransorium candelabrum, apud Quint. lib. 6. c. 4. Mirantibus quod humile candelabrum, emisset: Pransorium erit, inquit.

Pransorium promulsarium. Gloss. Isid. Papias habet: pransorium promulsorium. Vet. Vocal. pransorium, domus, vel locus, ubi prandetur.

Prandium, genus zonarum. Gloss. Isid. Est caini lorum, fascia, cingulum. Landolphus Sagax in Justiniano de Avaribus. *Habebant enim retrosum comas prolixas valde, atque perplexas, vinctas prandeis.* Mutant P. literam in B. Monachus Sangallensis de Carolo Magno, lib. 11. *Tenuissimas ilias pelliculas, vel tenuiores brandeas, extrahere cepissent.* Sigebertus in Chronico. *Et sic brandeum altaris quo consecratum corpus Domini involverat, particularim dividebat.* Aliqui; Prandium genus canarum.

Prasij, πρᾶσι, Jadae populi, quorum metropolis est Palibrota. Plin. lib. 6. c. 9.

Prasia, πρᾶσις, primo fuerit locus, ubi portum nascitur. 2. locus ubi olera nascuntur. 3. area horti quaelibet, 4. ordo discumbentium ad edendum, lecti convivantium.

Prasinus, a, um, ἡ πρᾶσις. GAL. *Verd.* ITA. & HISP. *Verde.* GER. *Grün wie der laub.* ANG. *Grene.* Color viridis ad similitudinem porri. Nam πρᾶσις, Latine portum dicitur. Hinc vestes e viridi lana, prasinae dicuntur. Martial. lib. 10.

De nostra prasina est synthesis empta togæ

Plautus. prasina, coccina, tyale, foccos, monilia amisit Plin. lib. 37. c. 10. Prasina, creta viridis. Vide Isidor. cap. 16. lib. 19. Dionem lib. 59. Prasina fictio Suet. in Calig. c. 55.

Prasina, πρᾶσις, Oppidum maritimum fuit in ora Laconica non procul ab ostio Inachi fluminis: cuius meminit Thucyd. bell. Pelopon. lib. 2.

Prasinus, πρᾶσις, gemma est e viridantium genere, virore tamen multo disutiore quam smaragdus, utpote quæ ad porri colorem (unde & nomen accepit) maxime accedat. Sunt autem tria prasij genera, quæ vide apud Plin. lib. 37. c. 8.

Prasocuis, πρᾶσις, bestiola infesta porro; & id perdens & secans, inde nomen πρᾶσις est porrum, & κείρω tondeo. Tamen latius patet ea vox, ad significanda animalcula, quæ & alia olera corrumpunt.

Prasocurum, πρᾶσις, ὄριον, falx qua portum detondent.

Prasoides, πρᾶσις, gemma est ex genere topaziorum, a porri colore nomen habens: Nam πρᾶσις, Græcis idem est quod porraceus. Vide Plin. lib. 37. c. 8.

Prason, πρᾶσις, portum. Item species quædam φούς, frutici mariani.

Prassa, charta. Gl. A. L.

Prasus, pransus, antiq. Lips.

Prata Ἐλύvia loci nomen Plutarch. in Valer.

PRATUM, i, Ager ex quo forum percipitur. ἡ πρᾶ ἀχὺ. λαμῶν. GAL. *Un pré.* ITAL. *Prato.* GER. *Ein matten oder wiesen.* HISP. *Prado.* ANGL. *A meadow.* nomen habens ex eo quod sine opera paratum sit, ut placet Var. lib. 4. de ling. Lat. p. 2. *Pratum* (inquit Vlpian de verborum significationibus) in quo ad fructum percipiendum falce duntaxat opus est, ex eo dictum quod paratum sit ad fructum capiendum. Colum. lib. 2. c. 17. Prato veteres Romani primas in agrolatione tribuerunt partes. Nomen quoque indiderunt ab eo quod protinus esset paratum, nec magnum laborem desideraret. Ovid. 1. *Metam.*

Figitur in viridi sic fors tulit, anchora prato.

Idem.

Area gramineo suberat viridissima prato.

Languidus in pratis graminæ carpit equus,

idem Eleg. 8. lib. 4. *Trist.* Qui mihi condita prata in patinis proferant. (id est, omne genus herbas.) Plaut. *Pseud.* l. 2. a. 3. Virg. 8. *Ecolg.*

Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis.

Prata item dicebantur quæ nunc viridaria, ut pluvium buxo & lauro frequentata,

Pratum, diminut. apud Plin. *Epist.* 101. ἡ τῶν λαμῶν, μικρὸς λαμῶν. GAL. *Un petit pré, un prau.* ITA. *Picciol prato.* GER. *Ein Mattlin.* HIS. *Pequeño Prado.* ANG. *A little meadow.* Cic. *ad Attic.* lib. 12. Pro isto alio sole quo tu abusus es in nostro pratulo. Idem *de clar. Orat.* Tum in pratulo propter Platonis statuum confedimus.

Pratum, e, quod est ex prato: ἡ τῶν λαμῶν, ὁ τῶν λαμῶν. GAL. *De pré.* ITA. *Cosa di prato.* GER. *Das auff der matten wachset oder auff der matten kumpt.* HIS. *Cosa perteneciente à Prado.* ANG. *Of a meadow.* Colum. lib. 6. cap. 3. Eoque nemo dubitat quin optima sint vicia in falceum ligata & cicerula, itemque pratense foenum. Prateses flores Plin. lib. 21. cap. 8. Prateses fungi, qui in pratis nascuntur. Horat. lib. 2. *Serm. Satyr.* 4.

— pratesibus optima fungis

Natura est: alius malo creditur.

Prāvus, a, um, Distortum, perversum. Χ. Rectum. ἡ τῶν νᾶβαυῆβ ἡ τῶν μετῆκκᾶλ. ἡ τῶν φῶς. GAL. *Tortu.* ITAL. *Torto.* GER. *Krumm/ mit gerad.* HIS. *Torcido.* ANG. *Croked.* Cic. 1. *Acad.* Quid rectum in oratione, pravumque. Horat. 1. *Serm. Satyr.* 3.

— hunc varum distortis curibus illum

Balbutit Scaurum, pravus fultum malè talis.

Lucret. lib. 4.

Denique ut in fabrica, si prava est regula prima,

Omnia mondosè fieri, atque obstipa necessum est.

Per translationem accipitur pro malo & vitioso. ἡ τῶν νᾶβαυῆβ ἡ τῶν μετῆκκᾶλ. ἡ τῶν φῶς. GAL. *Pervers. mauvais.* ITAL. *Cattivo, malvagio.* GER. *Böst, arg, verkehrt.* HIS. *Hecho al revez de lo bueno.* ANG. *Shrewd, evill, naughty.* Terent. in *Adelph.* Et si hoc mihi prævum, ineptum, absurdum, atque alienum à vita mea videatur. Cic. pro

Rosc. Com. Nihil ab hoc pravum & perversum perducì posse arbitrabantur. Idem 2. *de finib.* Bestiarum verò nullum iudicium puto: quamvis enim depravata non sint, pravæ tamen esse possunt. Tenax pravus. Virg. 4. *Æneid.* Obnoxius pravus. Horat. 2. *Serm. Sat.* 7. Stultitia prava, idem 2. *Serm. Sat.* 3. Ambitio prava, idem 1. *Serm. Sat.* 6. Pravo naso vivere, idem in *Arte.*

Prāvissimus, superl. Velleius Paterculus *hist.* 2. Evitatis quæ iussu hominis pravissimi tela in eum acta erant.

Prāvitas, Obliquitas, mala & perversa alicujus rei constitutio, & compositio. ἡ τῶν νᾶβαυῆβ ἡ τῶν μετῆκκᾶλ. ἡ τῶν φῶς. GAL. *Tortuosité mauvais.* ITA. *Tortuosità, malvaggità.* GER. *Die Trumbe / wengerade.* HIS. *Torcedura de lo derecho.* ANGL. *Crookedness shrewdness.* Cic. 4. *Tusc.* Vitium quum partes corporis inter se dissident, ex quo pravitas membrorum, distortio, deformitas. Idem 1. *de Legib.* Corporis pravitates, si erunt perinsignes, an habebunt aliquid offensionis, animi deformitas non habebit? Ponitur aliquando pro malitia. ἡ τῶν νᾶβαυῆβ ἡ τῶν μετῆκκᾶλ. ἡ τῶν φῶς. Cic. 4. *Acad.* Taménne in ista pravitate peristabitis? Idem in *Parad.* Animi pravitates rectè vitia dicuntur.

Prāvē, adverbium, Χ. Rectè. ἡ τῶν νᾶβαυῆβ ἡ τῶν μετῆκκᾶλ. GAL. *Mal à propos, perversement.* ITA. *Brutamente, toriamente.* GER. *Böfferlich / läß oder obel.* HIS. *Con torceduras de lo derecho, malamente.* ANGL. *Naughtily, shrewdly.* Cic. 2. *de finib.* Ille portò malè, pravè, turpiter cœnabat.

Praxapostolus, liber actuum Apostolorum D. Lucæ L. g. b.

Praxaspēs, πρᾶξις, Nobilis Persa, qui Smerdim Cabyriae fratrem iussu regis occidit, cujus facinoris conscientia adactus, postea in maximo Persarum conventu, ex editissima turri se precipitè dedit. Vide Herod. 1. 3.

Praxagō, πρᾶξις, Nobilis medicus fuit, cujus aliquoties meminit Plin.

Praxidice, πρᾶξις, Deæ nomen, cujus non statuum integram sed caput tantum in templis dedicabant. Hanc Mnaseas Soteris uxorem facit eandemque sororem Concordiæ, & virtutis matrem. Autor Suid. Stephanus Praxidicen Nympham fuisse tradit, quæ ex Tremilete Cragum peperit, a quo Lycia mons nomen accepit.

Praxibulus, πρᾶξις, Atheniensium magistratus, cujus meminit, Plin. lib. 33. cap. 7.

Praxilleum, carmen à Praxilla poetria.

Praxis, eos, fœmin. generis. Latine Actio, usus, exercitatio à πρᾶξις, ἡ τῶν νᾶβαυῆβ ἡ τῶν μετῆκκᾶλ. ἡ τῶν φῶς. GAL. *Action, negoce.* ITA. *Actione, negotio.* GER. *Ein handlung.* HIS. *Ovra, negocio.* ANGL. *Doing, or byssines.* Unde practicus, a, um, activus, & qui actu ipso aliquid perficit. Hinc artes dictæ sunt quædam practicae, quæ in exercitacione, & ipsa actione consistunt. Χ. Theoretica, id est, speculativa & quæ πρᾶξις, hoc est, effectiva dicuntur, de utrisque Quintil. lib. 2. c. 18. Quum sint autè artium alia positæ in inspectione, id est, cognitione & æstimatione rerum, qualis est Astrologia, nullum exigens actum, sed ipso rei cuius studium habet, intellectu contenta: quæ θεωρητικὴ vocatur. Alia in agendo, quarum in hoc finis est, & ipso actu perficitur, nihilque post actum operis relinquit, quæ πρᾶξις dicitur, qualis est saltatio. Alia in effectu, &c.

Praxitelēs, πρᾶξις, Statuarius, marmore nobilitatus & præcipuè duplici Veneri, Gnidia & Coa: quarum illam maxime nobilitavit vesanus adolescentis cuiusdam amor, qui noctu in templo delitescens simulacro cohaesit: & Nicomedis regis æstimatio, grandi Gnidiorum arte alieno permutare eam conantis. Natus dicitur in extrema Italiae ora, quæ magnam Græciam olim appellabant: deinde propter artis præstantiam civitate Romana donatus: quam multis etiam egregiis figuris ornavit: ex quibus à plinio commemorantur Tripolemus, Flora, Ceres in hortis Servilianis, Boni eventus, & Bonæ fortunæ simulacra in Capitolio: item & Mænades, & quas Thyadas vocant, & Caryatidas, & Sileni in Asiaj Pollionis monumentis, & Apollo, & Neptunus, aliæque nonnulla, quæ vide apud Plin. lib. 34. cap. 8 & lib. 37. cap. 5. de hoc etiã Propertius, Praxitelem Parius vindicat arte lapis. Hinc adjectivum Praxitelius. Cic. 2. *de divinac.* Quasi non potuerit id evenire casu, & non in omni marmore necesse sit inesse vel Praxitelia capita. Illa enim ipsa efficiuntur detractione, neque quicquam illuc affertur à Praxitele.

Præcæ uxæ, teste Servio, dicuntur quæ ante alias maturefcunt, quasi præcoquæ. Virg. 2. *Georg.*

— Et passò Pphythia utilior, tennisque

Lageos Tentatura pedes olim, vinciturque linguam:

Purpurea, præcæque: quo te carmine dicam

Rhetica?

Præcius, lacus nomen est, apud Cic. in *Orat. pro Milone.*

Præcium, & preciosus, vide *Pretium.*

Præcor, aris, cum accusativo, Oro, peto. ἡ τῶν νᾶβαυῆβ ἡ τῶν μετῆκκᾶλ. ἡ τῶν φῶς. GAL. *Prier.* ITAL. *Pregare.* GER. *Bitten.* HISP. *Rogar generalmente.* ANG. *To praye.* Cic. 1. *de nat. deor.* Quid veneramus, quid precamur deos? *Idem.* Dij quos nos colere, precari, venerarique solemus. Ovid. *Eleg.* 2. lib. 3. *Trist.*

Augusti numen adora: Ritè precare Deum.

Idem 13. *Metam.* Laetriadæque precaris quæ meruit. (id est, imprecari) Item,

Quæ si Dii sunt non vana precaris,

Vterque natus vivis, precor vivas,

Martial. *Epig.* 11. lib. 2.

Est mihi sitque precor.

Ovid. 6. *Fast.* Et *Eleg.* 9. lib. 1. *Trist.*

— Dubia timeo mente (mortem) timensque precor.

Idem *Eleg.* 10. lib. 1. *Trist.* Parce precor. Idem *Eleg.* 3. lib. 5. *Trist.*

— frustra que precanti

Ore necaturus accipiemus aquas.

Idem *Eleg.* 2. lib. 1. *Trist.* Pergin precari pessimo, pro supplicare. Plaut. *Asin.* sc. 4. a. 2. Iunctum verò cum dativo, idem est quod opto alicui bonam, vel malam fortunam. ἡ τῶν νᾶβαυῆβ ἡ τῶν μετῆκκᾶλ. Quintilianus, Et oram solventibus bene precemur. Horat. 2. *Serm. Satyr.* 7.

Milvius à scurra tibi non referenda precasi,

Discedunt.

Dira precari alicui. Tibull. lib. 2. Eleg. 7. Malè precari alicui. Cicer. in Pisonem. An quod tibi proficiscenti venit. ut omnes execrarentur, malè precarentur, unam tibi illam viam, & sempiternam esse vellent? Precari ad Deos, Liv. lib. 38. Precari deos bonas preces. Cato c. 134. Iane Pater te hac strue commovenda bonas preces precor. Precari ab aliquo. Cic. 3. de natur. deor. Bona à quibus precamur, ab iis dantibus nolle sumere, stultitia est. ¶ Hujus composita sunt, Deprecor. Imprecor, de quibus suis locis.

Precator, qui pro alio intercedit, vel postulat, deprecator. ¶ תפלה תפלה תפלה. GAL. Prietur, qui prie. ITA. Cbi prega. GERM. Ein erbeter oder fürbitter. HISP. El que ruega, rogador. ANG. He that prayeth. ¶ Terent. in Heaut. Nemo accusat, Syre, te: nec tu aram tibi, neque precatorem paratis Ego precator & patronus foribus. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 2. licet precator aliet (Iupiter) malam rem effugies nunquam. Idem Asin. sc. 4. a. 2.

Precatio, nis, verbale, Obsecratio, invocatio. ¶ תפלה תפלה תפלה. GAL. Prietur, qui prie. ITA. Pregar. GERM. Ein bitt, oder gebt. HISP. Ruego. ANG. A prayng. ¶ Cic. pro Mur. Quod si illa solemnibus comitiis precatio Consulibus auspiciis consecrata tantam habet in se vim & religionem, &c. Liv. 9. ab Urb. Quid enim aut sponsionibus in fœdere opus esset, aut obsidibus, ubi precatione res transigitur? Neque precatio perfidiis ulla est. (aliàs deprecatio.) Plaut. Capt. sc. 3. a. 3.

Precativè, precatio Vlp.

Precis, precii, precè, &c. Obliqui sunt ab inusitato nominativo prex. precatio, sive obsecratio. ¶ תפלה תפלה תפלה. GAL. Prietur, qui prie. ITA. Pregar. GERM. Gebt. HISP. Ruego. ANG. Prayer. ¶ Terent. Phorm. Sed parumne est quod omnibus nunc nobis succenset senex, Nisi instigemus etiam ut nullus locus relinquatur precii? Quintil. lib. 3. c. 10. Hac illi opus est occasione, ne cum talium precum pudeat. Terent. in And. Nihil est precii loci relictum, jam perturbavi omnia. Horat. 2. Epist. 1.

Calesiles implorat aquas docta prece blandus.

Ovid. 2. de Ponto Eleg. 2.

Tempus adest aptum precibus.

Tibull. lib. 4.

Invenaque suis precibus se pravit aure Juppiter.

Ovid. Eleg. 13. lib. 3. Trist.

Concipiamque, bonas ore savente preces.

Idem Eleg. 3. lib. 1. Trist. Hac prece adoravi superos. Plaut. Capt. sc. 1. a. 2. Tunc oro per precem Ovid. 2. Fast.

Instat amans hostis pretio, precibusque, minisque: Nec prece, nec pretio, nec movet ille minis.

Ibidem, In prece totus eram.

Precarius, a, um, adjct. est quod precibus petenti utendum conceditur tandiu quandiu is, qui concessit, patitur. ¶ תפלה תפלה תפלה. GAL. Emprunté à la charge de le rendre. ITA. Presto ad imprecato. GERM. Das einem auf bitt ein zeitlang gelthen vnd vergönnet ist. HISP. Cosa de ruego. ANG. That by sute is granted to one for a while, borrowed on a condition to restore it as the will of the lender. ¶ In hanc sententiam dictum est à Seneca hominem esse precarij spiritus cap. 11. de consol. ad Mart. Et apud Curtium ait Alexand. Mori præstat quam precario Imperatorem esse. Idem. Sed precarium spernebatur imperium. Vbi precarium Imperium dicitur id quod tandiu obtinetur, quandiu qui concessere, permittunt. Precaria libertas. Liv. 1. 4. d. 9. Precariam opem petere. Idem 1. 3. ab Urbe. Precaria omnia putat esse sapiens: ut, oculos, vitam, seipsum. Senec. c. 11. de tranq. Anima precaria. Tacit. lib. 1. Mæque precaria animam inter insensos trahere. Precarium auxilium, non justum ferre. Liv. 8. ab Urbe. Ius precarium. Tacit. de Germanis, Salus precaria. Brutus Ciceronis, Quæstus precarius. Cicer. Octaviano, Cujus avus fuerit argentarius: astipulator pater uterque verò precarium fecerit quæstum. Senec. c. 3. de tranquill. Sive precarios accessus habet virtus.

Precario, nomen, ipsa terminatione dativi pro adverbio accipitur per preces, gratis. ¶ תפלה תפלה תפלה. GAL. Par priere, par emprunt. ITA. Per preghi, per importunità. GERM. Durch bitt/ bittlicher weis. HISP. Alcançando por ruegos. ANG. By sute or prayer. ¶ Terent. in Eunuch. Seu vi, seu clam, seu precario. Sueton. in Claud. c. 12. Precario exegit ut id sibi liceret. Plaut. in prolog. Amphit. Verum profecto id petere me precario à vobis. Precario admissi sumus. Suprà. nō mancipio data, sed commodata. Senec. cap. 10. de cons. ad Polyb. Precario hærentes radices, idem epist. 87 Paul. In iul. cons. Precario habere videtur, qui possessionem corporis, vel juris adeptus est hac solummodo causa quod adhibuit preces, & impetravit, ut sibi possidere, aut uti liceat. ¶ תפלה תפלה תפלה. Veluti si me rogaveris ut per fundum meū ire, vel agere tibi liceat, vel ut in lectum meum stillicidium, vel tingnum in parietem immisissum habeas. Cic. pro Aulo Cecin. Ne id quidem satis est, nisi doceat ita se possidisse, ut nec vi, nec clam, nec precario possederit. Idem 3. de Orat. Et nimis verecunda debet esse translatio, ut deducta esse in alicum locum non iruisse: atque ut precatio, non vi venisse videatur.

Precia Precia vna. Virg. Georg. 2. Purpureæ preciaque.

Prehendo: vide Præhendo.

Prelum, vide Prælum.

PRÆMO, is, pressi, pressum, propriè calco, & innitor alicui rei cum pondere, stringo. ¶ תפלה תפלה תפלה. GAL. Presser, fouier, serrer, estreindre. ITA. Premere, calcare. GER. Trucken/tringen. HISP. Cargar & apretar. ANG. To presse. ¶ Virg. 4. Georg.

¶ & spumantia cogere pressis Mellis favus.

Idem Aeneid. 2.

¶ veluti qui sentibus anguem Pressit, humi nitens.

Iusta pari premitur veluti cum pondere libra,

Tibull. lib. 4. Ista bona quos exornant, & premunt. Senec. c. 9. de consol.

ad Polyb. Premere suas lacrymas: supra compescere, ibid. cap. 15. Hæc quæ premunt in studiis. (i. gravia & difficilia sunt.) Quintil. fatæ isthæc me premunt. Plaut. Amph.

¶ Quem spectans aliquis dentes in vise prementem,

Ovid. 1. Fastor.

Ille premit duram sanguinolentus humum,

idem 4. Fastor,

Non expectato vulnere pressit humum,

Idem 5. Fast. Preme quod cepisti, Senec. Protegit hæc (eloquentia) fontes immeritisque premit. (i. opprimis.) Ovid. Eleg. lib. 2.

¶ Mitraque capillos

Presserat,

idem 4. Fastor.

Tot premor adversis.

idem Eleg. 2. lib. 5. Trist. Pressit silentio multorum profectus verecundia, Senec. c. 24. de consol. ad Martiam.

¶ Lubricaque immotas testa premebat aquas. (i. glacies tegebat.)

Ovid. Eleg. 10. lib. 3. Trist.

¶ Parte premor vita deteriore mea.

idem Eleg. 8. lib. 4. Trist.

Terreor, hoste meum pend premente latius,

idem Eleg. 11. lib. 3. Trist. ¶ Quandoque ponitur pro adversari, veratè Virg. 10. Aeneid.

¶ Numina nulla premunt: mortali urgemur ab hoste.

Plaut. Amphit. Fata isthæc me premunt. ¶ Quandoque pro effodere, Idem 10. Aeneid.

¶ sulciumque sibi premit ipsa carina.

¶ Quandoque pro insequi, insistere, urgere. ¶ תפלה תפלה תפלה. Virg. 1. Aeneid.

¶ Hæc fugerent Graij, premeret Troiana juventus.

Idem Georg. 3.

¶ Ingentem clamore premes ad veria cervum.

¶ Quandoque occultare ¶ תפלה תפלה תפלה. Virg. 1. Aeneid. Spem vultu simulat, premit ætium corde dolorem.

¶ Quandoque expellere. ¶ תפלה תפלה תפלה. Varro 2. Invitamque pressit ab ædibus. Quandoque cohibere. ¶ תפלה תפלה תפלה. Virg. 1. Aeneid.

¶ Imperio premit: ac vinclis & carcere franat.

¶ Quandoque claudere. Idem 2. Aeneid.

¶ pressivo oculos ac vulnera larvi.

¶ Quandoque vitare. ¶ תפלה תפלה תפלה. Varro, Qui toties villici tui uxorem absente pressisti viro. ¶ Quandoque removere, excitare. Virg. 1. Georg.

¶ & raris opaci,

¶ Falce premes umbram.

¶ Quandoque vastare. Idem 1. Aeneid.

¶ pelago premit arva sonanti.

¶ Quandoque occidere. Idem 9. Aeneid.

¶ Armigerumque Remi premit.

¶ Quandoque demergere, infodere. Idem 2. Georg.

¶ Quod superest, quacunque premes virgulis per agros, Sparge fimo pingui.

¶ Quandoque instare, & dicendo immorari. Plin. Epist. 9. lib. 3. Quam Cascam accusarem, nihil magis pressi quam quod accusator ejus, &c. Quandoque reprehendere, maledicere. Quint. lib. 12. de Cicerone, præcipue verò presserunt eum qui videri Atticorum imitatores concupiebant. ¶ Are alieno premi. Cic. in Catil. Qui quanquam premuntur ære alieno, dominationem tamen expectunt. ¶ Facta premunt annos, hoc est, superant. Ovid. 7. Metam.

¶ Si titulos, annosque tuos numerare velimus, Facta prement annos.

id est, plura erunt facta quam anni, aut majora quam pro ætate. ¶ Angustiis premi. Cæsar. 3. bell. Gall. Quibus angustiis Cæsar à Venetis premebatur docet. ¶ Hujus composita sunt, Apprimo, Comprimo, Deprimo, Exprimo, Imprimo, Opprimo, Reprimo, & Suprimo quæ habent peultimam correptam.

Pressus, a, um, participium est. ¶ תפלה תפלה תפלה. GAL. Pressé, espraint, ferré. ITA. Calceato, caricato. GER. Getruckt. HISP. Apretado, d. cargado. ANG. Pressed. ¶ Colum. lib. 7. c. 8. Illa verò notissima est ratio faciendi calci, quem dicimus manu pressum Virg. 2. Eclog.

¶ sunt nobis mista poma,

¶ Castanea molles, & pressi copia lactis:

Idem 3. Georgic.

¶ Lata magis pressis manabunt flumina mammis.

Aliquando nomen est, & ponitur pro subtilis ac brevis. Cic. in Hortens. Quis autem est, aut fuit unquam in partiundis rebus, in definiendis & explicandis sententiis pressior? Aliquando dicitur onustum, gravatum. ¶ תפלה תפלה תפלה. Virg. lib. 1. Georg.

¶ Ceu pressa quum jam portum tetigere carina.

¶ Presso gradu incedere, hoc est, firmo, nec celeri, sed quo cautos incedere videmus. Liv. lib. 28. Inde ubi incipiendæ jam pugæ tempus erat, Hispanos, (ea media acies fuit) presso gradu incedere jube. ¶ Pressum vocat Ovid. quod est quasi impressa nota signatum, lib. 6. Fast.

¶ Certa fides facti est, dictus sceleratus ab illa Vicus, & aterna res ea pressa nota est.

¶ Pressa est insignis gloria facti, id est, autor ignoratur, ut ait Bud. Virg. 12. Aeneid.

¶ Quis tantam Rutulis laudem, castusne, Deû, ne, Atulerit, pressa est insignis gloria facti.

Pressus, us, ipsa pressio, seu premendi actus. ¶ תפלה תפלה תפלה. GAL. Pressement, foulement. ITA. Esso premere. GER. Das trucken. HISP. Apretamiento. ANG. Apressing. ¶ Cic. lib. 1. de Orat. Nemo est quin literatissimum rogatorum omnium Qu. Valerium Soranum lenitate vocis, atque ipso oris pressu & sono facile vincat. Idem 2. Tusc. Sic animus intentione sua depellit pressum omniæ ponderum. Ovid. Eleg. 8. lib. 1. Trist.

Cum laet hic (Sol) pressus nubibus illa (umbra) fugit.

Item. Non ergo presso tellus consurgit aratro.

Tibull. lib. 4. Brachiaque excipi presso pendentia collo.

Ovid. Eleg. 5. lib. 3. Trist.

Et spumat testa pressus uterque sua. (i. teat.)

Idem 5. Fast.

Æterna res ea pressa nota est.

Idem 6. Fast.

Nec quisquam presso vomere sulcat humum. (i. inpresso.)

Idem Eleg. 10. lib. 3.

Dissiluit nudo pressa bis una pede.

Idem Eleg. 6. lib. 4. Trist. Pressus manu calcus. Suet. in Aug. c. 76.

Pressura, Pressus, hoc est actus ipse premendi. מדרח midrach מרע נאקאב מרע נאקאב mehakab. גליפיו, טוואקא. GAL. Pressurement, pressurage. ITAL. Effo premere è stringere. GERM. Ein truck oder zwang. HIS. Apremiendo. ANG. A pressing. Plin. lib. 1. 8. cap. 31. Pressura una calcos. xx. implere debet. Colum. lib. 2. cap. 36. Mustum tortivum est, quod post priamam pressuram vinaceorum circumciso pede exprimitur.

Presso, as, frequentativum à premo. ξ προπιζω. GAL. Presser souvent. ITAL. Premere sovente. GERM. Embsig tructen eins trunctens. HIS. Apretar muchas vezes. ANGL. To presse often. Virg. 3. Eclog. pressabimus ubera palmis.

¶ Invenitur & pressor, aris, deponens. Plaut. in Persa, Vomica est, pressate parca. ¶ Pressatus participium. Plaut. Asin. Quin tradis hac crumena pressatum herum.

Pressè, adverbium, Subtiliter, breviter. ξ πιπρωδώς, σιωπηλώς. GAL. Serrément, sans superfluité, brièvement. ITAL. Brevemente senza superfluità senza vagare. GERM. Kurzlich/ eingezogenlich / one oberflus. HIS. Apretadamente è cargadamente, brevemente. ANG. Shortlie, brieflie. Cic. 1. Offic. Alterum exercitatio augebit, alterum imitatio pressè loquentium, & leniter. Idem 4. de fin. Sed ut propius ad ea Cato accedam, quæ à te dicta sunt, pressius agamus: cæque quæ modo dixisti, cum his conferamus quæ tuis antepono.

Pressorū, a, um, adiectivum. ξ πιπρωδός, πιπρωδός. GAL. Dequoy on se fert à presser. ITAL. Cosa da premere. GERM. Das zu dem truncten dienstlich ist. HIS. Cosa para apreter. ANG. That serveth for pressin. ut pressorium vas, in quod quid premitur Colum. lib. 12. c. 18. Tum sacrificia Libero, Liberæque, & vasis pressoriis, quam sanctissimè, castissimèque faciendæ.

Pressorium, instrumentum, quo aliquid premitur.

Pressura, actus premendi.

Prendo pro prehendo, vide in prehendo, & Prehsare, vide in Prehsare.

Premicula, οὐδὲ ἰγυρίσ. Gloss. Cyr. σφρα (quod & σφρα scribunt posteriores Greci) est catena linea, scriptum fuit penicula seu peniculus.

Prepon. Latine decorum. ξ προνομ nahim נחמ נחמ נחמ נחמ. גיטור. GAL. Honneste, bonne grace, bien seance. ITAL. Decore. GERM. Der wohlstand, gezimung vnd erbarkeit in worten vnd wercken. HISP. Hermosura. ANGL. Cominesse, that is decent and becometh. Cic. de Orat. ut in vita, sic in oratione nihil est difficilius quam quod deceat σφρα appellat G. xci, nos dicamus sanè decorum. Idem 1. Offic. Hoc loco continetur id quod dici Latine decorum potest. G. cæ enim σφρα dicitur.

PREBYTER, is, senior, comparativus est à προβυτ, ο (Atticè τω) senex. ξ προζακέν, προβυτ. GAL. Ancien, prestre. ITAL. Uomo antico, prete. GERM. Ein alter oder eltester. HIS. Anciano, viejo, presbytero. ANG. An elder. Augustinus. Sanè etiam grandioris ætatis, & sicut Scriptura loquitur, plenum diem posse dici senioem, hoc est, presbyterum. Proinde omnis senex etiam presbyter, non omnis presbyter etiam senex: quia plerunque est hoc nomen ætatis, quæ infra senectutem senectuti vicina est, & ex hoc etiam ipsa à senectute nomen accepit in Latina lingua.

Presbyterium, προβυτεριον, officium & dignitas presbyterorum. Item cætus seu collegium presbyterorum. Locus quoque ubi congregari solent presbyteri ad consultationes suas.

Prester, eris, ξ προφ saraph. σφρα. Serpentis genus est: quem alio nomine vocant d. p. adem. Lucau. lib. 9. Oraque distendens avidus spumantia prester. Plin. lib. 20. cap. 20. Sagittarum venena, & serpentium hæmorrhoidum, & presterum restingui. ¶ Est etiam prester cælestis flammæ genus, quæ quicquid attingit, amburit, & totè it. Plin. lib. 2. c. 48. Idem ardentior accensusque dum fuerit, prester vocatur, amburens confecta pariter & proteiens.

PRETIUM, ij, quod datur pro re emptæ. ξ προτιοκάρ, מכיר מכיר מכיר. סאחא, טיא. GAL. Prix. ITAL. Prezzo, preggio. GER. Der Posten oder das gelt mit welschem man ein erkaufft ding bezalt, die wurdigung. HIS. Precio, estimacion de cada cosa. ANG. Price or valeo. Plaut. in Pæn. Istò pretio tuas nos facile feceris. Virg. 4. Æneid.

Fœmina qua nostris errans in sinibus, urbem

Exiguam pretio posuit.

Terentius Heaut. agum in his regionibus meliorem, neque preti majoris nemo habet. Pretium vehendi. Ovid. 2. Fast. Pretio omnia temerata. Velleius. Respiciam istoc pretio. Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1. Ut piscis quicquid est pretio præstinein. Idè ibid. sc. 2. a. 1. Facito ut pretio pervineas tuo. Idem Cure. sc. 3. a. 1. Homo haud magni pretij. Ibid. Nihil pretio parit, filio dum parceret. Idem Capt. prologo. Nullus est tam parvi pretij quin pudeat. Idem Aul. sc. 6. a. 4. Multi pretio superant equos. Ibid. sc. 5. a. 3. Ante omnes minimi mortales pretij. Idem Asin. sc. 2. a. 5. Meus conservus homo haud magni pretij. Idem Mil. sc. 1. a. 2.

Seu visa labe carentis

Est pretium, nemo pluris emendus erat.

Ovid. Eleg. 8. lib. 1. Trist. Pretium facere dicitur qui licet. Martial. Epigr. 60. lib. 9. & Epigr. 33. lib. 1. Quandiu fuerit in pretio Romana nosci. Senec. cap. 2. de consol. ad Mart. ¶ Avellere pretium antequam ostendatur merx. Horat. 1. Serm. Satyr. 2.

an tibi ma vis

Insidias fieri, pretium, que avellier ante, Quam mercem ostendat?

Capi pretio. Tibul. lib. 3. Eleg. 1.

pretio capiuntur avari.

¶ Aliquando pretium accipitur pro mercede, sive præmio: idque interdum in meliorem partem. Terent. in Andr. Feci è servo ut esses libertus mihi, propterea quod servicias liberaliter. Quod habui summum pretium, persolvi tibi. Virg. 5. Æneid.

Et palma pretium victoribus.

Interdum in deterioem, ut idem ferè fit quod pœna. Ovid. 10. Met.

Mors pretium tardis: ea lex certaminis esto.

Terent. in Andr. Ego Pretium ob stultitiam fero. Verbera, compedes, mola, hæc sunt pretia ignavia. Plaut. Men. sc. 6. a. 5. Quid pretij datur ab heris. Idem ibid. Propè est, ut herus quod stenuè fecerim, pretium exolvat, (id est, libertatem.) Ibid.

Cuius equos pretium pro nocte poposcerat hostis.

Ovid. 13. Metam. Grande pretium tulit perseverantia. Suet. in Tib. 6. 16. Pretium tulit clementia, (id est, mortem.) Velleius.

Hoc pretium visa vigilatorumque laborum,

Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Conservata patriæ pretium calamitatem exilij Cicero tulit. Velleius.

Ipsè tulit pretium iam nunc certaminis huius,

Ovid 13. Metam.

Fit pretium dignis, nec sibi quisque placet,

idem 5. Fast. Pretium honorèque. Liv. lib. 5. d. 5.

Crimina vidistis pretio qua obiecta patebant.

(i. auro & mercede proditiõnis.) Ov. 13. Metam. ¶ Legitur etiam pretium aliquando pro composito operæpretium. Tacitus lib. 2. Res eo anno prolata haud referrem, ni pretium foret Cn. Pisonis, & Asinij Galli super eo negotio diversas sententias noscere. Pretium operæ, & pretium curæ, locutiones notatu dignæ. Plin. Id verò audire pretium operæ sit. Idem Epist. 159. Postea mihi visum est pretium curæ, ipsum Senatûsconsultum querere.

Pretiosus, a, um, ξ προτιος, τιμος, πολυτιμος. GAL. Precieux, riche, & de grand valeur. ITAL. Di summo prezzo. GERM. Kostlich/ vthroart. HIS. De mucho precio. ANG. That is precious and of great value. Plaut. in Bacch. At nimium pretiosa operaria es. Cic. 3. Officior. Quære si in mari iactura faciendæ sit, equine pretiosi potius iacturam faciat, an servi vilis. ¶ Emptor pretiosus, hoc est, sumptuosus, qui magno pretio aliquid emit. Horat. 3. Carm. Ode 6.

Seu navis Hispana magister

Dedecorum pretiosus Emptor.

Ovid. 3. Amor.

Ingenium quondam fuerat pretiosus auro,

Idem 1. Metam.

Subiitque argentea proles

Auro deterior sulvo, pretiosior are.

Pretiosum, pretij plenum, multo pretio dignum, multum valens, magni estimandum, plurimum utile. Et etiam rarum. Vet. Vocab. Omne enim quod rarum est, magnum & pretiosum vocatur.

Pretiosè, adv. ξ τιμος, στίμος, πολυτιμος. GAL. Richement. ITAL. Riccamente. GERM. Kostlich. HIS. Ricamente. ANG. Pretiosly, richelie. Cic. 2. de Invent. Vasa magnifica, & pretiosè calata. Cell. lib. 5. c. 5. Pretiosè armatum exercitum. Curt. 13. cum haud pretiosè humarentur.

Pretiositas, πολυτιμία conditio eius, quod est pretiosum, valor. Apul. lib. 2. Variæ gratiæ pretiositatis unius. Macrobi. Saturn. lib. 7. c. 13. ex Atteio Capitone. Electus autè, inquit, ipsa læva manu digitus minimus proximus, quasi aptior cæteris cui commendaretur annuli pretiositas.

Pri antiqui pro præ dixerunt. Fest.

Priamūs, προίμω, Laomedontis Troianorum regis filius δὸς Πριάμω, quod est emere, a autore Servio. Nam puer ab Hercule, qui patrem Laomedontem interfecerat, captus cum Hestione sorore, solus pecunia redimi potuit: vel secundum alios, quia Hercules eum à vicinis hostibus redemptum in paterno regno locavit. Eum à love originem traxisse ferunt. Dardanus enim filius fuit Iovis ex Electra, cuius filius fuit Erichthonius. Hic filium habuit Troem, qui regionem quæ à Dardano Dardania dicebatur, Troiam à se dixit. Huius filij fuerunt Asiaracus & Ilus, qui urbem totius regionis caput, Ilion à se vocavit. Hic filium habuit Laomedontem, qui pater fuit Priami. At Priamus ipse, patrie ab Hercule interfecto, auro redemptus, Ilion instauravit simul & exornavit, regni que limites usque ad eò protulit, ut non solum Troia, sed totius ferè Asiæ rex videretur. Hecubam filiam Cissei regis Thraciæ uxorem duxit, habuitque, teste Cic. Tuscul. quæst. lib. 1. filios quinquaginta, quorum decè & septem ex iusta uxore sunt nati, ex quibus fuit & Paris, qui repetiturus Hestionem sororem in Græciâ profectus, Menelao Helenam uxorem rapuit, unde ortum est bellum decennale à Græcis in Troianos, in quo vidit filios suos ferè omnes ab hostibus interfectos. Tandem capto Illo, & ipse à Pyrho Achillis filio occisus est prope aram Iovis Hercæi, in sanguine Politæ filij, ut est apud Virgillum lib. 2. Æneid. Forsitan & Priami fuerint quæ fata requirit, & c. At verò Ili frater Asiaracus Capyn genuit, ex quo Anchises, & ex illo Æneas. Ovid. lib. 4. Fast. Idem 13. Metam.

Et moneo Priamum, Priamoque Antenoræ junctum.

¶ A Priamo fit Priamides patronomicum prima longa, & Priamicius, a, um, prima brevi. Idem 13. Metam.

Priamidem Helenam rapta cum Pallado captam.

Fuit & priamus alius Politæ filius, superioris nepos, quem Æneas ex Troiæ excidio secum in Italiam duxerat. Virg. lib. 5. Æneid.

Vna acies juvenum ducit, quam parvus evantim,

Nomen avi referens Priamus, tua clara Polite

Progenies auclura Italos, & c.

Priapōnnēsūs, προίανωσος, insula est in sinu Ceramico, Plinius lib. 5. cap. 32.

PRIAPUS, προίανωσος. Libei patris & Veneris filius, quem superstitiosa antiquitas hortorum præsidem credidit. Horat. 1. Serm. Satyr. 9.

*Olim truncus eram ficulnus, inutile lignum,
 Quum faber addubitanſcammum faceret in Priapum,
 Mānit eſſe deum: deum hinc ego ſerum, aviūmque
 Maxima formido.*

Idem & Lampſacenus dicebatur à Lampſaco non ignobili Troadis urbe ad Helleſpontum ſita; in qua & natus creditur. Eſt & Priapus Helleſponti urbs, teſte Plin. lib. 5. c. 32. à Priapo, Liberi & Veneris filio condita: ceptus eſt enim ibi coli ob vinea uberrima, quæ juxta in Pariana & Lampſacena regione ſunt, autore Strabone.

Priapus item hortorum deus. præterea penis, Muto, coles, veretrum, faſcinus, virilis caulis, nervus, tentum, verpus, virile membrum, ſcapus, membrum genitale, cercolipa, ſicula, mentula, virga, cauda, ſalax genitalis vena, &c. Jun.

Priapeia, ἀριεπιαια, carmen obſcœnum, quod nonnulli Virgilio, alij Ovidio, alij alijs adſcribunt.

Priapeus, ἀριεπιαιος, lignum parvum in medio ſuo ſcammno inſertū.

Priapeus, ἀριεπιαιος, morbus eſt quum genitale membrum in longitudinem protenditur, & in circulum iatumeſcit ſine Veneris appetitu: quod vitij genus iis poſſimum ſolet uſu venire, qui ſupini cubare conſueverunt Ratio nominis deducta eſt à Priapo obſcœno hortorum deo, quod qui hæc vitio laborant, eodem juſto majorem habere conſueverunt, & inſtar Priapeij membri aſſidue extenſum. Vide plura de hoc apud Galenum lib. 6. de locis affectis.

Priapeus, Helleſponti urbs, teſte Plin. lib. 5. cap. 32. à Priapo Liberi & Veneris filio condita: ſeu ut alij volunt, à Mileſiſis nomine Priapi. Ceptus eſt enim ibi coli ob vinea uberrima quæ juxta eam in Pariana & Lampſacena regione ſunt, autore Strab. lib. 1.

Idem, temporis adverbium, Paulo antè, vel parvo tempore prius, à pri & demum. ἔτι πρότερον. GAL. Il y a long temps. ITAL. Già tempo ha, già buona pezza di tempo. GERM. Vnlangſt hienor vor etlis cher zeit. HIS. Dias ha, ya luengo tiempo. ANG. Long ſyne a great while agoe. Plin. lib. 7. c. 16. Iſti verò pridem vidimus ea omnia præter pubertatè in filio Cornelij Taciti Equitis Romani. Plaut. Amph. Quam dudum iſtuc factum eſt, iam dudum, pridem, modò Aliquando etiam de longiore tempore dicitur, multò antè, vel multò tempore prius. πρὸ πολλοῦ. Apuleius. Quod pridem Plato aſſimaverat. Quod ſi cum pridem, aut dudum addamus non, vel quàm, vel ita, ſignificant multo tempore antè Cicero pro Quint. Roſcio, Quam pridem Fanni nomen in adverſaria retulſiſti hoc eſt, quàm multò tempore antè. Terentius in Eunuch. Huc evaſit, quam pridem pater mihi & mater mortui eſſent, id eſt, quantum temporis præteriiſſet. Cicero in Bruto, Noſtra autem civitate non ita pridem dominatu regio liberata, id eſt, non multo tempore antè. Vide Vallam l. 2. c. 34.

Pridè, adverbium, & Pridianus, aum, vide in dictione. Poſtridie.

Priene, ἀριεπιον, urbs maritima (ut inquit Strabo lib. 12. 13. & 14.) quæ in vectu Mæandri fluminis inter ipſam, Miletumque labentis, mediterranea facta eſt. Bianti alumno nobilis, qui patria aliquando ab hoſtibus captus quum reliqui omnes fugientes aliquid rerum ſuarum aſportarent, interrogatus ipſe, cur ad eò nil eſſent: Omnia (inquit) mea mecum fero, ſummam divitias in animo ſtatuens. Meminit huius Cicero in Paradocis.

Prienæ, & Prienenſis. Sidonius, Prienæ Bia, quod plus tibi turba maiorum.

Primæus, Primates, Primitia, Primipilus, vide Primus.

PRIMVS, a, um, quandoque ad numerum ſeu ordinem, reſertur, quemadmodum & ſecundus & tertius. ἄριστος. GAL. Premier. ITAL. Primo. GERM. Der erſt. HIS. Coſa primera en orden. ANG. The firſt. Gellius cap. 7. lib. 7. Primus adprimus primam ſyllabam habent acutam. Primus heres, Vide Heres, ſuprà. Quod primum caveam neſcio. Plaut. Pſeud. ſc. 2. a. 5. Primus, & utinam ultimus (ſylla) proſcriptionis exemplum invenit. Velleius. Poſt primas acies ubi ſe cœnibus continere. Ovid. 13. Metam. Dabo ei talentum qui primus talentum excuſerit. Plaut. Moſtell. ſc. 1. a. 2. Prima via inducamus hæc eſſe vera (id eſt, initio perſuadeamus.) Idem Milit. ſc. 2. a. 2. Prima luce, Cæſar. lib. 1. de bell. Civ. prima nocte, idem lib. 3. de bell. Civ. In primam lucem differre convivium. Sueton. in Cæſar. cap. 52. Primaque ſunt illis data tempora, cætera vobis, Ovid. 13. Metam. Primaque lux noſtri tecum fuit illa pericli, Ibidem. Obluimus quia nos ad prima pericula ſimus Inhonorati? Ibid. Poſt primam facem, (id eſt, poſt primam noctem) Gell. c. 2. lib. 3. Prima veſpera. Vide Veſper. Terentius in Adolph. Primus ſentio mala noſtra, primus reſciſco omnia Virg. 2. Æneid. Primus ibi ante omnes, magna comitante caterua, Laocoon ardens ſumma decurrit ab arce. Cicero. Appio lib. 3. Prima duo capita epistolæ tuæ tacita mihi quodammodo reliquenda ſunt. Plancus Cicero lib. 10. Primæ tuæ ſententiæ infinitis cum muneribus, poſteriores ad tempus arbitriumque amicorum meorum compoſitæ. Horat. 2. Epist. Extremi primorum extremis uſque priores. Iungitur autem frequenter apud bonos autores cum quoque: ut, Primo quoque tempore, primo quoque die. Liv. 6. ab Urbe. Decreverunt ut prius quoque tempore de eare ad populum ferretur. Cæſar. 6. bell. Gall. Cupiebat Cæſar, ſi qua conditione poſſet, adverſarios in æquum locum deducere, & primo quoque tempore bello decernere. Pompeius ad l. Domitium. Ut primo quoque Lucciam adveniret. Prima quaque occasione, id eſt, ubi primum ſe ulla offerret occasio. ὁμοῦ ἅμα ἅπαντες ἅμα ἅμα ἅμα ἅμα. Pinius Jun. Proinde prima quaque occasione mitte. Quandoque idem valet quod princeps. Virg. 1. Æneid. Prima quod ad Troiam pro charis gesserat Argis. Quandoque ponitur pro optimo ſicut & prior, pro meliore, κατὰ ἄριστον. Idem 9. Æneid. primos juvenum tot miſerit Orco. Livius inſitio lib. 9. Primus bellator, (id eſt, præſtantiffimus.) O inter dilectos pars prima ſodales. Ovid. Eleg. 9. lib. 4. Triſt.

Quandoque pro præcipuo. Idem 12. Æneid. — quantas primus patiare labores.

Quandoque pro eo ante quem nullus eſt. Virg. 1. Eclog. Hic mihi reſponſum primus dedit illo petenti.

A primo, pro ab initio. Cicero. Attic. lib. 8. Hoc à primo cogitavit. Eadem lib. 9. Tuas nunc epistolæ à primo lego. Idem lib. 16. Utinam à primo ita tibi eſſet viſum. Prima plurali numero pro principiis. Liv. lib. 1. Quod bellum ſi prima ſatis proſpera fuiſſent, haud dubiè perveniſſet ad Romanos. Curt. Adeoque aciem verſatilem poſuit, ut qui ultimi ſtabant ne circumtentur, verſi tamen, & ſtatim circummagi poſſent: itaque non prima quàm latera, non latera munitiora fue: quam terga. Tacitus l. 18. Quoniam prima conſiliorum fruſtra ceciderunt.

Primis labris guſtare. Cicero. 1. de natur. deor. Hunc cenſes Primis (ut dicitur) labris guſtaſſe phyſiologiam, id eſt, naturæ rationem, qui quicquam quod ortum ſit, putet æternum eſſe poſſe? Primas literas docere, i. legere, ac pingere, ut faciunt literatores. Vlp. d. lib. ult. l. 5. l. 2. Qui pueros primas literas docent, immunitatem à civilibus muneribus non habent. Hinc ſunt adverbia, Primò, Apprime, Primùm, Primitus. In primis, cum primis, de quibus ſuis locis.

Primæ, arum, pluralis tantum numeri, idem valet quod primæ partes, vel primus in re aliqua locus. ἡ πρώτη, τὰς πρώτας. GAL. Les premieres parties. ITA. Le prime parti. GERM. Der ſürnehmſte theil oder ort / der vorzug oder vorſitz. HIS. La ventaja ó mayor, las primeras partes. ANG. The firſt parts or place in any thinge. Unde primas ferre, vel tenere dicitur qui primum in re aliqua locum obtinet. Cicero in Bruto, Ex his Coſta & Sulpitius, cum meo iudicio, tum omnium facile primas tulerunt, id eſt, ſapientiſſimi, & doctiſſimi habiti ſunt. Et iterum, Erat excellens iudicio, vulgi, & facile primas tenebat τὰς πρώτας ἰδρυται. Idem de clar. Orat. Primas in cauſis agebat Hortenſius. Dicimus in eadem ſignificatione, Concedere, & dare primas alicui. Cicero 2. de Orat. Non poſſum equidem non ingenio primas concedere. Idem 8. Philipp. Pater tuus quo utebar ſene autòre adoleſcens, homo ſeverus & prudens primas omnium civium P. Naſicæ, qui Tyberium Gracchum interfecit, dare ſolebat. Deſerre primas alicui pro tribuere principem locum. Cicero. 1. de natur. deor. Ad quem tum Epicurei primas ex noſtris hominibus deſerebant. Idem ad Attic. lib. 1. Amoris erga me quum à fraterni amore, domeſticiſque diceſſi, tibi primas deſero, id eſt, poſt eos ille eſt qui maximo me amore proſequeris. Idem in Orat. Cui primæ ſine controverſia deſerebantur.

Primùm, adverbium, Primò, primo loco. ἡ πρώτη, τὰς πρώτας. GAL. Premierement. ITA. Prima, primamente. GERM. Don erſten oder zun erſten. HIS. Primeramente. ANGL. Firſt. Ab hoc ſunt compoſita, quamprimum, & ut primum. Ut, ubi primum eſt licitum propoſitum abire. Plautus Menach. ſc. 2. a. 4. Iam dudum factum eſt cum primum bibi. Idem Aſin. ſc. 2. a. 5. Omnium primùm. Idem Moſtell. ſc. 1. a. 2. Omnium primùm Alcmena geminos peperit filios. Idem Amphitr. ſc. 2. a. 5. Primùm omnium Alcmene uſuram corporis cepi. Ibidem. Omnium primum ſalutem dicitò matri & patri. Idem Capt. ſc. 2. a. 2. Primum dum. Idem Milit. ſc. 3. a. 2. Primò dum. Idem Capt. ſc. 2. a. 1. Multis eſt opus militibus, Primò dum piſtorienſibus ſcilicet. Ponitur autem aliquando in oratione nulla alia ſequente clauſula. Idem in Aſin. Cenſen tu illum hodie primùm ire aſſuetum in ganeum? Aliquando alia ſequente clauſula, cui ponitur præterea, vel deinde. Terentius in Adolph. Næ ego ſum infelix? primum fratrem nuſquam iuvenio gentium: Præterea autem dum illum quaero, à villa me cenarium vidi. Idem in Prolog. Heauton. Id primùm dicam: deinde quod veni eloquar. Nonnunquam ſequitur tertia clauſula, cui præponitur poſtremò. Aliquando pro poſtremò bis ſubiungitur deinde.

Primò, initio, principio, vel ante omnia. ἡ πρώτη, τὰς πρώτας. GAL. Au commencement. ITA. Prima nel principio. GERM. Erſtlich von erſten. HIS. Primeramente. ANG. Firſt or in the beginning. Terentius in Phor. Cœpi adverſari primò.

Primitè dixit Põmponius in Maccis, geminis prioribus bono animo eſt: eripis primitè, vide infra.

Primè, Nævius in ægypti. Acontizomenus fabula eſt primè proba, Soſipater. lib. 11. Gram. Item Non, c. 2. in primitè.

Primitus, pro primò etiam cum Varro uſus eſt Suetonius in Claudio: Evenitque ut primitus ingredienti cum falcebus forum, &c.

Primulus, diminutivum. Plautus in Amphitr. Primulo diluculo abiſti ad legiones. τὸ πρῶτον ἴω.

Primulum, adverbium. τὸ πρῶτον ἄντις. Terentius in Adolph. Paulatim plebem primulum facio meam. Plautus in Menach. ſc. ult. a. 5. Nam dum dentes mihi cadebant primulum, Ibidem, ſc. 5. a. 5. Occæpat infante primulum.

Primarius, a, um, Primus, princeps, ſummus. ἡ πρώτη, τὰς πρώτας. GAL. Premier, qui eſt un des premiers. ITAL. Primario. GERM. Das erſt oder ſürnehmſt. HIS. Coſa primera en dignidad. ANG. The firſt, chief or principall. Primarius lapis, qui primus in aliquo ædificij fundamento ponitur. Primarij cives, qui primi ſunt in civitate, qui principes cives, & viri principes dicuntur, οἱ πρώτοι ἄρχοντες, ἡγεῖται. Cicero. 5. Verr. Hæc omnia doceo civitatum & privatis primariotum virorum teſtimoniis. Plin. lib. 7. cap. 43. Voluiſſe enim primarium bellatorem eſſe, optimum oratorem, fortiſſimum Imperatorem, &c. Plautus Stich. Quin vos capitis conditionem ex peſſima primariam? Terentius Phorm. Neque huius ſis ventus forminx primariæ, Quin tu novo modo ei faceres contumelias. Primario loco eſſe. Cicero 3. de ſinib.

Primarij, dicti ſunt qui & ſummates, ſive optimates, qui ſunt primi in civitate. ἡ πρώτη, τὰς πρώτας. GAL. Les premiers, principaux. ITA. Primarij. GERM. Sürnehmſten, zu oberſt am brät ſitzende. HIS. Los principales del pueblo. ANG. The principalles or nobles.

Primarius, us, maſcu. gen. Ipſa primarius ignitas, ſive ordo, principatus. ἡ πρώτη, τὰς πρώτας. GAL. Principatus, primarij. ITA. Principato, primo luogo. GERM. Der ſürnehmſten oder oberſten ſtandt vnd würde. HIS. Primeria en dignidad, principado. ANG. Principalltie or primacie. Plin. lib. 15. c. 12. Primatum mutavit. Cæſar. Idem lib. 8. cap. 5. Ob id phaleris argenteis, quo maximè

maximè gaudent, & reliquo omni primatu donavit. ¶ Primatum dare alicui rei. Varro 1. de re rust. cap. 37. Alij dant primatum bonis pratis, ut ego quoque: à quo antiqui prata appellabant.

PRIMĀNĪ primæ legionis milites dicebantur, quemadmodum Secundani, secundæ: Tertiarij, tertiæ, οἱ τῆς τρίτης λεγιῶνος, οἱ δὲ τῆς πρώτης λεγιῶνος κερκυραῖοι. Tacit. Annal. lib. 1. Primanis stratis, una & vicefanorum primis. Tacit. Annal. lib. 1. Primanus Tribunus is dicitur qui primis legionibus aquilam abstulere. Primanus Tribunus is dicitur qui primæ legionis tributum scribebat, ut tradit Festus, citans Gatoni orationem quam de suis virtutibus contra Thermum habuit.

PRIMŌRES, aliquando adiectivum est, ac valet idem, quod summi, vel extremi. ἡ πρώτη ῥαφή γὰρ ἡ πρώτη ῥαφή ἡ πρώτη ῥαφή. GAL. Les premiers. ITA. Primi, primarij, kersim. ei ἄριστοι, οἱ ἀριστοι. GAL. Les premiers. ITA. Primi, primarij, GERM. Die vordersten oder dufersten. HIS. Los primeros. ANG. The noble and speciall men.} ut Primores unguis, Primores digiti, Primores nares, Primoribus labris: nam in neutro genere reliquos casus non habet. Primores (inquit Nonius) dicuntur summae quæque res. Lucil. 8. Satyr.

Gallinaceus quum victor se gallus honestè sustulit in digitos, primoresque erigit unguis. Plaut. in Bacch. Sic hos digitulis duobus sumebas primoribus? Idem in Trinummio, Atque etiam modò versabatur mihi in labris primoribus. ¶ Primoribus labris gustare, est leviter quippiã attingere, & quod barbarè dicitur, superficialiter. Cic. pro Calio. Equidem multos & vidi in hac civitate, & audivi, non modò qui primoribus labris gustassent genus hoc vitæ: & extremis (ut dicitur) digitis attingissent: sed qui totam adolescentiam voluptatibus dedissent, emeruisse aliquando Gell. 1. 4. lib. 10. Primores labias emovemus. Primores viri, hoc est, primi, sive optimates. Suetonius, Scripta famosa, vulgòque edita, quibus primores viri ac fœminæ notabantur, abolevit. Idem in Cas. cap. 16. Per primores viros egit ei Senatus gratias. Plaut. Amphit. Amphitruo delegit viros primorum principes. Eos legat Telebois. ¶ Accusativum singularem protulit. Gellius lib. 16. cap. 5. Animadverti quosdam (inquit) haudquaquam indoctos viros opinari, vestibulum esse partem domus primorem, quam vulgus atrium vocat, Et Cato cap. 81. Surculos in terram deprimito, extollitòque primorem partem. ¶ Ponitur aliquando primores substantivè pro optimatibus. Livius 1. ab Urbe, Restitute Romani tanquam cælesti voce iussi: ipse ad primores Romulus provolat. Virg. 9. Æneid.

Protinus armati incedunt: quos omnis euntes Primorum manus nã poras, inveniuntque, senamque, Prosequitur votis.

Vbi Servius Primorum, genitivus hic venit ab eo quod est, hi Primores, sicuti hi Procetes, quorum nominum nominativum singularis non invenitur, licet dicamus, huius primoris Hor. 2. Serm. Satyr. 1.

Primores populi arripuit, populùmque tributum. ¶ Nonnunquam pro dentibus ante ioribus qui primi in ridendo retentantur: Græcè τρυφῆ, & κρυφῆ dicuntur. Plinius lib. 11. c. 37. Terrestrium minutis quadrupedibus primores bini utrinque longissimi. Ibidem. Capræ superiores dentes non sunt, præter primores geminos.

PRIMŪS, a, um, in primo ætatis flore constitutus, evo & ætate primus. ἡ ἀκμῆ, ἡ τῆς ἡλικίας. GAL. Du premier aage, le plus aagé, ou plus vieil. ITA. Di eta fiorita. GERM. Des ersten blühenden alters. HIS. Cosa de la primera edad. ANG. The eldest, or of the first age.} Virg. 9. Æneid.

Vix unus Helenor, Et Lycus elapsi: quorum primarius Helenor, Idem 10. Æneid.

Primario corpore Lausus, Idem 7. Æneid.

Primario flore inventum.

PRIMĪCĪŪS, à cera (ut autor est Hieronymus in Chronicis, & Cassiodorus in Epist.) dicebatur notarius principis qui, cæteris honore antecederat. Antiqui enim in ceratis tabulis scribebant. Idem & Græcè ἀγορεύει, dicitur. Renatus Frigidus in histor. honorij & Theodosij. Rusticus Agretinus exprimicerio notario Ioviniani, multique nobiles apud Atrernos capti. Ad eundem etiam modum secundicerius dicebatur, qui secundum inter principis notarios gradum obtinebat. Dicitur autem primicerius, non solum primus notarioum, sed etiam primus aliarum dignitatum. Ammian. Marcell. lib. 18. Inter quos etiã Valentinus ex primicerio protectorū tribunus. Hier. in Chron. Euseb. Iovinianus ex primicerio domesticorum, Imperator est factus.

PRIMĪGĒNIŪS, a, um, Primitivus; quasi primogenitus. ἡ βεχὴρ ἡ βεχὴρ, ἡ βεχὴρ, ἡ βεχὴρ. GAL. Premier né, créé, engendré. ITA. Primieramente generato, primogenito. GERM. Erstlich geboren/ aufenglich. HIS. Primero engendrado. ANG. The first begotten.} Unde primigenia semina dicuntur quæ à natura nobis insita sunt, quæ Cicero prima naturæ, & Græci τὰ πρώτη φύσιν appellant. In his numerant incolumitatem, conservationemque omnium partium, valetudinem, sensus integros, doloris vacuitatem, vires, pulchritudinem, ceterasque huiusmodi. Varro 1. de re rust. c. 40. In his intus primigenia semina dedit natura. ¶ Primigenia pecuaria. Idem lib. 2. c. 2. Dicam de primigenia pecuaria, id est de ovibus, quales sint ad fœturam utiles. ¶ Verba item vocantur primigenia ἀποτόκος, ut lego, scribo, quæ non sunt profecta ab alio, sed suas quasi radices miserunt. ¶ Item primigenius sulcus dicitur, teste Festo, qui in cõdenda nova urbe iunctis tauris & vacca designationis causa imprimebatur. ¶ Et primigenia iura, primi & maximi natu filii, τὰ ἀρχαία. ¶ Primigenia fortuna. Cic. 2. de legib. Fortunæque sit vel huiusce diei: nam valet in omnes dies: vel respiciens ad opem ferendam: vel fors, in quo incerti casus significatur magis: vel primigenia à gignendo. Liv. lib. 34. Et ædem Fortunæ Primigenia in colle Quirinali dedicavit Qu. Martius Ralla. Duamuir ad id ipsum creatus.

Primigenus, a, um, aliud Adiectiv. idem, quod primogenitus Lucret. lib. 2.

Multaque post mundi tempus genitale, diemque Primigenum maris & terra, solisque coortum, &c.

PRĪMĪPĪĀ, dicitur fœmina in quo vis animalium genere, quæ primò pe-

petit. ἡ ἀρχαία ἡ ἀρχαία. GAL. Qui a portè son premier fruit, qui accouche de son premier enfant. ITA. Di primo parto. GER. Die zum ersten gebirt. HIS. Hembra primeriza. ANG. That is brought a bed of hir first child.} Plin. lib. 8. c. 40. de canibus, Et ab ea, quæ fœmina sit, ex primipara genita, citius cerni.

PRĪMĪPĪĒTA, primum locum perens. Gl. Isid.

PRĪMĪPĪLVSI, Centurio primipili, i. primæ cohortis, ut Liv. lib. 7. scribit, πρώτος πῖλος ἡ πρώτος. Nam ordo partes tres habebat, quarum unamquamque primipilum vocabant. Ibid. Id propter P. Solonium postulatatum est à coniuratis qui alternis propè annis & Tribubus militum & primus Centurio erat, quem nunc primipilum appellant. Cæf. 1. belli Gall. In his Primipilo P. Sextio Baculo fortissimo viro, multis gravibusque vulneribus confecto. Primipilus (ut ait Veget. l. 2.) cccc. milites ducebat in prima acie, eratque caput legionis. Centuria peditum est. Centum pedites qui sub uno vexillo gubernat, Centurio appellatur. Sed aliud erat primipili Centurio. Vetus enim consuetudo tenuit, ut ex primo principe legionis promoveretur Centurio primipili, qui non solum Aquilæ præerat, verumetiam quatuor centurias in prima acie gubernabat. Hic tanquam caput totius legionis merita consequabatur, & præmia, ut est apud Vegetium lib. 2. In acie unusquisque ordo tres partes habebat. Earum unumquemque primipilum appellabant, ut ait Liv. lib. 8. Est igitur primipili Centurio, qui est primæ legionis. Idem scribit lib. 7. uti primus Centurio sit quem ætate sua primipilum appellabant. ¶ Primipili Centurio qui eundem ordinem ducebat. Cæf. lib. 1. de bell. civ. Sueton. in Calig. cap. 44. Primos pilos adimere Centurioni. Item, Primipilum duxit in decima legione.

PRĪMĪPĪLVSI, est etiam annona militaris, D. lib. 30. tit. 4. l. 23. Pater inter filios facultatibus divisit, filiam ex ratione primipili commodorum trecentos aureos accipere voluit.

PRĪMĪPĪLVSI, dici videtur, non tam miles qui sub centurione primipili meiebat, quàm ipse centurio qui olim præditus erat hac dignitate, Et ea ratione dicitur Primipilaris, qua Consularis. Quintil. lib. 6. c. 3. An primipilaris ei testamento suaderet ordinare suprema iudicia, Suet. in Tib. cap. 37.

PRĪMĪPŌTĒNS, Apul. in Aselepio Hermetis. Ille divinus & pater, Deus primipotens, & unus gubernator mundi.

PRĪMĪSCRINIUS, idem quod Primicerius.

PRĪMĪCĒT, & Primitus, adverbia à Primùm, primò, teste Nonio, ἡ βεχὴρ ἡ βεχὴρ. GAL. Premierement. ITAL. Premieramente. GERM. Erstlich/ansenglich. HIS. Primeramente. ANG. First.} Lucil. lib. 5. Sicuti quum primitus ficos populare sentis. Varro 2. de re rust. c. 2. Primitus oritur herba imbribus primoribus evocata. Idem lib. 1. cap. 31. In vitario primitus quum exit vitis tota refecari solet. Lucr. lib. 4. Tum quibus ætatis freta primitus insinuantur.

PRĪMĪTĪŪS, a, um, quod in aliqua re primum est, à primitus, vel primitus, ἡ βεχὴρ ἡ βεχὴρ. GAL. Premier ou principal. ITA. Principale. GERM. Das fãmembst. HIS. Primero y principal. ANG. The first or principal.} Quid. 12. Metam. Ecce rapit mediis flagrantem Rhetus ab aris Primitium torrem.

PRĪMĪTĪĀ, arum, Primi fructus ex agro percepti qui Deo offeruntur. ἡ βεχὴρ ἡ βεχὴρ. GAL. Premios, les premiers fruits de l'année qu'on offre à Dieu. ITAL. Primitie de frutto che si offeriscono à Dio. GERM. Die erstling der neuwen frũchten. HIS. Las primicias de cada cosa. ANGL. The first fruites of the year offered to god.} Prisci enim Romani, teste Plin. lib. 18. cap. 2. non gustabant vina, aut novas fruges, priusquam sacerdotes primitias libassent. ¶ Primitias vitis refecare consueverunt, inquit Colum. l. 1. c. 10. id est, prima flagella. ¶ Primitiæ operum. Stat. 2. Thebaid.

Tu bellis, tu pace ferēs de morte frequentes Primitias operum, non indignante Diana.

PRĪMĪTĪĀ armorum. Idem 11. Thebaid. Hic mihi primitias armorum, & vite nefasto Libatus, iussusque mori.

PRĪMĪTĪĀ lacrymarum. Idem 5. Theb. Primitias egomet lacrymarum, & cadis acerba Ante tubum, ferrumque tuli.

PRĪMĪTĪĀ & libamenta artium. Gell. c. vlt. lib. 20. Primitias (victoriæ) magno se posuisse Iovi, Ovid. 3. Fastor.

PRĪMĪTĪVŪS, a, um, primus, quod aliunde non habet originem. ἡ βεχὴρ ἡ βεχὴρ. GAL. Primitif, principal, premier. ITAL. Primitivo. GERM. Aufenglich oder vrsprünglich. HIS. Cosa primero engendrada. ANGL. The first thas cometh not of an other.} Unde & primitiva verba quæ aliunde non derivantur: ut Amo, primitivi anni. Columell. de arbor. cap. 23. Ea res & fertilem arborem reddet, & primitivis annis fructum vinosum; postea verò etiam dulcem, & apyrinum.

PRĪMĪTĪVA, otum, Ius primogenitaturæ.

PRĪMĪVĪGIUS tabellarius, quod primus est militiæ in virgines leg. qui primam virgam gestat ante regem. Vulcan.

PRĪMŌDŪM, pro primò. ἡ βεχὴρ ἡ βεχὴρ. GAL. Premier né. ITA. Primogenito. GERM. Ein erstgebomer. HIS. Primero engendrado. ANGL. The first begotten.} Nam omnis unigenitus est primogenitus. Alioqui si non primogenitus esset nisi is tantum quem sequuntur fratres, tandiu sacerdotibus primogenita non deberentur, quandiu & alia fuerint procreata, ne fortè pater non sequente unigenitus sit, & non primogenitus. Est igitur primogenitus, nò post quem alij, sed ante quem nullus est genitus. Plin. lib. 11. c. 40. Primogenitis in quacunque parte suas primas premunt, intellige mammas. Quamquam ibi in pleisque exemplaribus. Primis genitis, legitur, divisit dictionibus: & præbene pro premunt. ¶ Primogenitus ex mortuis (ἀποτόκος ἢ ἀποτόκος) Christus dicitur, Coloss. 1. 18. id est, princeps eorum, qui ex mortuis unquam resurrexerunt, aut resurgent, nemo enim ad tantam dignitatem resurrexit, ad quantam ille qui primas debuit tenere in omnibus. ¶ primo

Martial. lib. 1.
Prisca fides tacent, &c.
 Gens prisca mortalium. Horat. Epod. 2. More prisco Ovid. 2. Fast.
Elimen ad hac prisco more Dialis erat.
 Religio prisca. Idem 10. Metam. Severitas prisca. Cic. de Arusp. resp.
 Cuius prisca illam severitatem sacrificij, mirificè tua soror exillimatur imitata. Tibull. lib. 4.
Sed generis prisca contendis vincere honores.
 Ovid. lib. 5. Fast.

Tu quoque prisca virga simulacra virorum, &c.
 Priscè, adverbium, prisca more. ἡ ἀρχαῖος, παλαιός. GAL. A la vicille mode, à l'antique. ITA. All' antica, dal tempo antico. GERM. Auf die alte weis oder gattung. HIS. A guisa y manera antigua. ANG. After the manner of the antiquitie. Cic. pro M. Calio. Virum me secum severè, & graviter, & priscè agere malit, aut remissè, ac leniter, & urbanè.

Priscus Helvidius, sub Nerone Quæstor Achaiam administravit, Quæstoriusque adhuc à Pæto Thrasea gener adscitus, è moribus socii nihil æquè ac libertatem hausit, opum contemptor, recti pervicax, constans adversus metus. Erant quibus appetentior famæ videretur. Hæc Tacitus. Probus quoque grammaticus de eodem sic, Priscus (inquit) post damnationem Thraseæ, socii sui, interdicta sibi Italia, Apolloniam concessit. Sed post interfectum Nerone restitutus à Galba, non aliter quàm in liberæ civitatis statu egit. Idem postea Vespasianum in studio libertatis offendit, ut putaret, id optante Clodio pristinum libertatis statum posse revocare. Quo nomine reus, ac præter spem absolutus est. Hactenus Probus. Priscus alter, panites genere, sophista, Theodosij junioris epistoliarum magister fuit, qui se scribit à Cæsare missum fuisse oratorem in Scythiam, ad Attilam Hunnorum regem: ac eius regiam pulcherrimè describit, magnifico opere, sumptuosèque factam. Scripsit historiam Constantinopolitanam, & ipsius Attilæ libris VI II. Præterea declamationes & epistolas, ut est autor Suid.

Prisma, ἀγίωγος, scobis: à ἀγίω seco. Geometris prisma est figura solida, quæ planis continetur, quorum adversa duo sunt æqualia & similia & parallela: alia verò parallelogramma.

Pristinus, a, um, quod superioribus annis, mensibus, diebus nostra memoria fuit. קדמון kadhmoni. παλαιός. GAL. Ancien, qui estoit auparavant. ITAL. Già fatto per lo adietro. GERM. Das vordertg oder vorgehnd / Das vorhin ist. HIS. Primero, antiguo. ANGL. Former, that hath bene heretofore or a fore tyme. ut pristina nostra benevolentia. Dicitur pristinum, teste Prisciano, quasi primitivum. Passerat, vel à prius, & tenendo: vel à præstinando dictum putat. Cic. 5. de finibus, non necesse est & illa pristina remanere. Idem. 2. de divin. Quod quum accidisset nostræ reipublicæ, tum pristinis orbatu muneribus, hæc studia revocare cœpimus. Cæf. 7. bell. Gall. Tanta tamen universæ Galliæ consensus fuit libertatis vindicandæ & pristinæ belli laudis recuperandæ. gloria pristina. Virg. 10. Æneid. Dignitas pristina, Cic. Lemulo, lib. 1. Ætas pristina, Claud. 3. Paneg. Catull. de com. Beren.

Pristina vesta novo munere dissolvo.
 Dicitur etiam pristinum de iis quæ superioribus ætatibus fuerunt, modo de iis sit sermo quæ non senescunt: ut Phæcos & Tyros nunquam in statum pristinum redibunt. Aliquando pristinus idem est quod prior. Curtius. Dies pristino procellosior.

Pristini, &c. Diè pristini, & pristina dixerunt olim eodem modo Cell. cap. 24. lib. 10.

Pristinale, e. Col. lib. 7. c. 9. Vel etiam pristinale album pasci potest, ubi quidam, & fortè meliùs, legunt *pistrinale*.

Pristis, ἀγίωγος, genus piscis marini longissimi, atque angusti corporis. Plin. 16. c. 3. scribit pristis in mari Indico ducenum cubitorum esse, balænas quaternum iugerum. In hunc piscem fabulantur poëtæ, Scyllæ marini monstri extrema desinare. Virg. 3. Æneid.

Prima hominis facies, & pulchro pectore virgo
Pubè tenus, postrema immani corpore pristis.

Ab huius similitudine, navis oblonga dicta est pristis. Idem 5. Æneid. *Velocem Mnestheus agit acri remige pristin.*
 Vbi Servius, Si navem, inquit intelligas, hæc Pristis, huius pristis facit: si de bellua, hæc Pristix, pristicis. Erymi tamen ratio pristin & pristicen potiùs scribendum ostendit. Videntur deduci δὲ ἀπὸ πρῆξις ἢ ἀπὸ πρῆξις, hoc est, à secandis fluctibus.

Privatus, vide Privus.
 Privata, Fest. Privatas mulieres privatas dicebant.
 Privernum, πριβερνόν. Stephano, urbs Volscorum, Camillæ patria Virg. 11. Æneid.

Pulsus ob invidiam regno, viris que superbus.
Priverno antiqua Metabus quum excederet urbe.

Huius incolæ dicuntur Privernates, quorum meminit. Plin. 1. c. 5.

Privernas, aris. Vt Privernatia vina: quæ inter generosa Italiæ numerantur à Plin lib. 14. cap. 16.

Privernus, viri proprium nomen. apud Matonem lib. 9. Privernum Cappys, &c.

Privignus, i, filius mariti, ex alia coniugo, vel uxoris ex alio marito. ἡ ἀπὸ τῆς ἑτέρας. GAL. Un beam fils, le fils d'un marié, engendré en un autre mariage auparavant. ITAL. Figliastro. GERM. Ein steiffsohn. HIS. Entenado. ANG. A stepsonne or sonne in law. Brutus Astico. Quanto autem magis illa callere videtur hillippus, qui privigno minus tribuit quàm Cicero, qui alieno tribuit. Propert. lib. 2. Eleg. 1.

Pocula privigno non nocitura suo.

Privigna, Cic. ad Att. lib. 13. De uxore Tuberonis, & privigna, neque possum iam abdere, neque volo Tuberonem defendere: observandum est non solum privigam, aut privignam dici qui quæve uxoris meæ filius filiæve est, sed etiam qui quæve nepos neptisve est. l. adoptivus. 14. § ultim. D. de rit. nupt. Privignus dictus, inquit Festus, quod prius quàm mater secundo nubere, est genitus. Pri enim veteres pro præ dixerunt. Hæc ille. Verùm quid vignus significat? Itaque dixerim ex Prius & genitus concretum vocabulum esse: quum

fortassis ab initio esset priugenus, postea suavitatis causa litera is interiecta, & e, sublata, factum est privignus.

Privilegium, vide Privo.

Privivoces, prius singulis. Fest. Ibi Scaliger: lege privivoces, privis singulis. Prius, comparativum, n. g. ἡ ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἡ ἀπὸ τῆς ἑτέρας. GAL. Auparavant, devant, plusost. ITA. Primo. GERM. Das vorder. HIS. Primero. ANG. The former. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. — & quod prius ordinè verbum est. Posterior facias. Teient. in Eunuch. Si quem hercle possis, nil prius neque fortius: hoc est nihil melius, aut præstantius. Ovid. in Ibin,

Nève sine exemplis avi cruciere prioris,
Sint tua Troianis non leviora malis.

Compellabo hos prius, pro prior. Plaut. Amph. sc. 4. a. 4. Tu responde prius (i. prior, quia priorem te interrogo.) Ibidem.

Prius, Adverb. Antè, vel citiùs. קדמון kadhmoni. מוטרם serem. גרם. GAL. Plusost, devant. ITA. Più tosto, prima. GERM. Ee oder vorhin. HIS. Ante, mai presto. ANGL. Before. Plaut. in Amph. Prius tua opinione hinc adero. Ter. in Heaut. Nam si semel tuum animum intellexerit, Prius proditurum te tuam vitam, & prius pecuniam omnem, quàm abs te amittas filium: hui, Quantam fenestram ad nequitiam patefeceris. Virg. 1. Georg.

Ab prius ignotum ferro quàm scindimus aquor.

Cic. ad Attic. lib. 4. Nihil prius mihi faciendum putavi, quàm ut tibi gratularer. Prius orto sole, id est, ante Solis ortum. Hor. 2. Epist.

— & prius orto
Sole vigil calamum & chartam & serinia posco.

Dedi tibi illa paulò prius. Plaut. Menach. sc. 3. a. 4. & sc. 2. a. 5. (id est, paulò antè.) Sic, Haud multo prius. Idem Pseud. sc. 6. a. 4. & sc. 2. a. 3. Prius illic erimus, quàm tu Ib. sc. 4. a. 2. Prius paravi copias, id est, antequam agerem. Ibid. sc. 1. a. 2. Is præsentit prius. Ibid. sc. 4. a. 1. Dico prius, pro prædico. Ibid. sc. 1. a. 1. prius edico, ne quis capiatur. Idem Capt. sc. 1. a. 4. (id est, antè) Prius convivæ ambulant, quàm opsonatu redeo. Idem Men. sc. 2. a. 2.

Priusquam, una dictione, vel prius quàm duabus, Antequam, Prius quàm, קדמון kadhmoni מוטרם serem. גרם. GAL. Premier que, devant on avant que. ITA. Innanzi che. GERM. Vor andt ee / Ee dam. HIS. Antes que. ANG. Before that. Iungitur quandoque Indicativo. Cic. 1. Philipp. Priusquam de Republica dicere incipio, pauca quæ de hesternis M. Antonij iniuria. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 3. Priusquam cenam convivis dabis. Idem Curc. sc. 3. a. 1. Tene, Priusquam abeo, suavium. Ibidem sc. 4. a. 4. Reddi an non virginem, priusquam te huic machetæ obicio? Ibidem sc. 3. a. 5. Is priusquam moritur mihi dedit. Idem Asin. sc. 3. a. 1. & Pseud. sc. 5. a. 1. Indicativo iunxit & alibi sæpe. Teient. in Hecyr. Priusquam hanc uxorem duxi, habebam alibi animi amoris deditum. Quandoque coniunctivo. Salust. in Catul. Priusquam incipias, consulto: & ubi consulueris, maturè, opus factò est: Virg. 3. Georg.

Continuò ferro culpam compece, priusquam
Dira per incautum serpsit contagia vulgus.

Plaut. Mostell. sc. 1. a. 1. Redeat priusquam omnia perierint Idem Men. sc. 2. a. 5. Vt hunc domi devinciant, priusquam turbarum quid faciat amplius.

Privus, a, um, Privatus, proprius. ἡ ἀπὸ τῆς ἑτέρας. GAL. Privé, propre & particulier. ITAL. Particolare, proprio. GERM. Besonder, oder sonderbar, eines eigen. HIS. Cosa propria de cada uno. ANG. Privat, particular or proper. Prius, est proprium uniuscuiusque Horat. 1. Epist. — conducto navigio aquè

Nausent, ac locuples quem ducit priva trivernis.

Antiqui priva dixerunt pro singulis, teste Gell. 1. 10. c. 20. & Non c. 2. De singulis (inquit) concepta, privilegia potiùs vocati debent: quia veteres priva dixerunt quæ nos singula dicimus. Liv. lib. 30. c. 3. Feciales quum in Africam ad ferendum fœdus ire iuberentur, ipsis postulantis, Senatusconsultum in hæc verba factum est, ut privos lapides silices, privasque verbenas secum ferrent, hoc est, singulos silices, & singulas verbenas. Idem Liv. lib. 7. ab Urbe Privis tunicis donati milites, & privæ voces, (id est, singula & propria vocabula.) Gell. 1. 6. l. 11. Neque tam aptè demonstrati Latina oratione possunt, quàm græci ea dicunt privis vocibus. Item Plaut. Pseud. sc. 2. a. 3. His discipulis privos custodes dabo: (i. singulos.)

Privatus, a, um, à privus, proprius, peculiaris, quod est uniuscuiusque civis. X. Publicus. ἡ ἀπὸ τῆς ἑτέρας. GAL. Privé, appartenant à un chacun. ITAL. Privato, particolare. GERM. Eigen oder sonderbar. HIS. Cosa propria de cada uno. ANG. Proper, particolare, private. Cic. de Amicitia, Quia cum Scipione vixerim, quo cum mihi coniuncta cura de re publica & de privata fuit. Idem de sen. Manet ingenia sensibus, modò permaneat studium, & industria: nec ea solum in claris & honoratis viris, sed in vita etiam privata & quieta. Idem 3. de finib. Verbis tamen in dicendis quasi privatis utuntur ac suis. Idem 1. Offic. Deinde ut communibus utatur pro communibus, privatis ut suis. Sunt autem privata natura nulla, sed aut veteri occupatione, ut qui quondam in vacua venerunt, &c. Censu privatus. Horat. 2. Carm. Ode 15. Domus privata, Cicero pro Quinto. Vita privata, Lucanus lib. 7. Odium privatum, Brutus ad Ciceronem, Quod autem tibi cum Antonio privatum odium. Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.

Res quoque privatas statui sine crimine Iudex.

Idem Eleg. 2. lib. 4. Trist.

Causaque privata publica maior erit. (gaudendi.)

Plaut. Capt. sc. 2. a. 2. Publicam an privatam servitutem servit? Privati augurij libri. Gell. cap. 6. lib. 6. Privata iudicia, & de his, idem cap. 2. lib. 14. Privatæ feriæ etiam dicebantur factorum propriorum, velut dies natales, ut ait Festus, fulgurum procuraciones, & huiusmodi quæ fiebant pro familiis singulis, & hominibus. Hinc privati homines dicuntur, qui nullum gerant magistratum, quod illi demum sui iuris sunt qui à publica cura abstinent. ἡ ἀπὸ τῆς ἑτέρας. GAL. Qui n'ont aucune office d'estat. ITAL. Quelli che non hanno officio ne dignità. GERM. Leut die für sich selbst sind eines sonderbaren stands, und kein gemeine ehrendem pteer tragen. HIS. Los que no tienen officio publico. ANG.

ANGL. They which hath no charge or office in ruling a common weal. Cic. lib. 1. Offic. Privatum autem oportet æquo & pari cum civibus iure vivere. Plaut. Capt. Hic qualis Imperator, nunc privatus est. Cic. 1. de Invent. In fortuna quaeritur, servus sit, an liber: pecuniosus, an tenuis: privatus, an cum potestate. Ex privato, pro ex domo privati. Liv. 2. ab Urbe.

Itaque in privato pascere inertis erat,

Ovid. 5. Fastor. Privati iudices sunt quos vocant subalternos. Tacit. lib. 14. Qui à privatis iudicibus ad Senatum provocavissent, eiusdem pecuniæ periculum fecerunt, cuius ij qui Imperatorem appellaverunt.

Privatus, us, conditio eius, quod est privum, h. e. proprium, proprietas. Tertull. de penitent. cap. 2. Cur poenitentia invadit delinquentium privatum, i. proprietatem.

Privatum, & privatè adverbium. X. Publicè idia. GAL. En privé, à part, en particulier, privément. ITA. Privatamente, specialmente, particolarmente, GERM. Sonderlich oder sonderbarlich His. Specialmente, sin officio publico. ANG. Privately. Salust. in Catil. Existimans publicè, privatimque alieno aere oppressos. Cic. 5. de finib. Nam aut privatim aliquid gerere malunt, aut qui, &c. Significat aliquando privatim pro eo quod vulgè dicitur, specialiter, particulariter, vel in particulari. Plin. lib. 6. c. 17. De iis privatim condidit volumen. In eadem etiam significatione legimus privatè. Cic. ad Attic. lib. 7. Illud privatè non ascribis, &c.

PRIVO, as, Adimo, spolio, facio non habere. פרוו פרוו schichél. דמיון, פרוו. GAL. Priver, ôter à quelqu'un. ITA. Privare. GERM. Berauben. His. Privar, despojar à otro. ANG. To de prive, to spoile and tak away. Plaut. in Asin. Ego Pol istum portitorem privabo portitorio. Cic. 4. Academ. Spoliat nos iudicio, privat approbatione omni, orbat sensibus. Idem in Topic. Prepositio enim in privat verbum, ea vi quam haberet, si in præpositum non fuisset: ut dignitas, indignitas. Privare oculis, idem 4. Acad. Privare vita. Idem in Parad. private communi luce, occidere. Idem pro Quintio. Patriam private aspectu suo, idem Marcello lib. 5. Plaut. Asin. se 3. a. 1. Ego istum portitorem privabo portitorio. Idem Menach. se. 5. a. 5. Anima privabo virum. (sup. Hominem vita devoluam sua.)

PRIVANS, tis, participium. פרוו פרוו meschachchél. פרוו. Cic. in Top. Sunt enim alia contraria quæ privantia licet appellemus Latine, Græcè appellantur פרוו פרוו.

PRIVANS, a, um, participiū, à privor, aris, passivo, spoliatus. פרוו פרוו schachchél. פרוו פרוו, פרוו פרוו. GAL. Privé, à qui on a ôté quelque chose. ITA. Privato, à chi è stato tolta qualche cosa. GERM. Beraubhet. His. Privado, despojando. ANG. De prived, spoiled. Ovid. 1. de Ponto. Alter ob huic similem privatus lumine culpam, Clamabat media se meruisse via.

Plaut. in Trucul. Tum pol ego & donis privatus sum, & perij. Plin. de Viris illustribus, privatus stipendio. private fetiæ vocantur sacrorum propriorum, velut dies natales, operationis, denicales, Fest.

PRIVATIO, nis, verbale, Spoliatio, ademptio. פרוו פרוו schachchél. פרוו פרוו, פרוו פרוו. GAL. Privation, ostement. ITA. Privazione. GERM. Beraubung. His. Aquella obra de despojar. ANG. A de priving, spoiling. Cic. 2. de finibus, Quia dolori non voluptas contraria est, sed doloris privatio. Idem lib. 1. de finib. Omni privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem.

Privatus, us, a, um, privandi vim habens. Gloss. privatica, פרוו פרוו.

PRIVILEGIUM, ij, Lex privatis facta, sive lex ad privatos homines, singularique pertinens. פרוו פרוו פרוו פרוו. GAL. Privilege. ITAL. & His. Privilegio. GERM. Ein sonderbar gesatz, sunst aber heisset es auch ein freheit. ANG. Privilege. Cic. pro domo sua, Leges privatis hominibus irrogant: id est enim privilegium. Gell. lib. 10. c. 20. Neque de imperio. Cn. Pompeij, neque de reditu Cicetonis, neque de cede P. Clodij quaestio, neque alia id genus populi plebisve iussa leges vocari possunt: non sunt enim generalia iussa, neque de universis civibus, sed de singulis concepta: quocirca privilegia potius vocari debent: quia veteres priva dixerunt, quæ nos singula dicimus. Privilegio subnixus, privilegiarius, id vide.

PRIVILEGIARIUS dicitur, cui aliquod privilegium concessum est: vulgè ab indoctis. Privilegiarius, nuncupatur. Vnde Milites privilegiarij dicti, qui vacabant officio. פרוו פרוו פרוו פרוו. GAL. Privilegié. ITA. Privilegiato. GERM. Befreiet. His. Privilegiado. ANG. To whom a privilege is granted. Vlp. in l. sed an hic, ff. quod cum eo qui in A. pos. Rectè, inquit, dicitur occupantis meliorem esse conditionem, nisi quis privilegiarius veniat.

PRO, præpositio, quæ loci, circumstantiam significat, antè, coram, ablativo casui serviens. פרוו פרוו פרוו פרוו פרוו פרוו. GAL. Pour, au lieu. ITAL. Per. GERM. Vor. His. Por. ANG. Por, in stand or place. Qualis Quantaque sit pro particulae varietas, de quæ exemplis eius varietatis ad Gellium c. 3. lib. 11. Senec. cap. 18. de consol. ad Polyb. pro magnis approbare quæ parva sunt. Gell. cap. 10. lib. 5. Pro aliquo pronunciare; & pro eius causa sentire. Senec. cap. 17. de consol. ad Helv. Pro indiviso transferuntur curæ in eius pectus. Gell. cap. 1. Mentiri pro testimonio. Pro vapulando abs te mercedem petam (i. pro eo quod vapulavi.) Plaut. Aul. se. 3. a. 3. Idem Mostell. se. 1. a. 2. Vos habeo pro matula, nisi matulam datis. Idem Capt. se. 4. a. 3. Pro ignoto me aspernaris. Idem Asin. se. 4. a. 2. Pro iniuria satisfacere. Idem Amph. prolog. Pro imperio quod dictum feret, scibat facturos. (i. pro eo quod vobis est imperatum.) Idem Capt. se. 1. a. 2. Quod in hac pro iure imperiaba meo. Liv. lib. 5. d. 4. Pro se quisque. (i. pro virili parte.) Idem lib. 6. d. 4. Pro se quisque ex stationibus decedebant. Ibid. pro se quisque vociferari. Et Plaut. Amphitru. Pro se quisque id quod quisque potest, & valet, edit, ferit. Idem Capt. se. 4. a. 3. Pro ignoto me aspernaris. Senec. c. 1. de vita beata; Nondum liber, tamen pro libero. Idem cap. 16. de consol. ad Helv. Hanc pro me dilige. Plaut. Asin. se. 3. a. 5. Pro cibo habeas te verberari. Ibid. se. 2. a. 2. Pro monstro est, quando qui sudat tremat. Idem Ibidem. Misit argentum pro asinis. Gell. c. 1. lib. 20. Pro delectamento habere. Sueton. in Tiber. c. 37. Pro contempto haberi. Idem in August. cap. 24. Pro libero esse sinit. Idem in Claud. cap. 37. Pro deprehensio ad poenam rapi. Idem in Neron. cap. 31. Pro comperto polliceri: Ovid.

13. Metam. Si mora pro culpa est. Plaut Pseud. se. 2. a. 1. Ego pro me & pro te curabo Ovid. 13. Metam. Proque tot annorum curis reddite hunc titulum. Cæterum, hæc præpositio varios in oratione habet usus, variâque significationes. Aliquando enim significat Ante ut pro curia, pro mœnibus. Salustius, Qui ni maturassent pro curia sociis signum dare. Pro etiam commodum & utilitatem denotat. Cels. lib. 4. cap. 19. Sed uno die fluere alium sape pro valetudine est, id est, valetudini conducit. Pro quo &, exponitur. Neque rectè, neque pro bono, i. non ex æquo & bono. Salust. in Jugurth. 69. Pop. Rom. neque rectè, neque pro bono facturum, si ab iure gentium prohibuerit. Interdum ponitur loco in: ut pro rostris, pro censu, pro tribunali Plinius Epist. 301. Postulavitque ut cognoscerem pro tribunali. Interdum pro iuxta, sive secundum, ut pro Platonis sententia, pro hominum iudicio. Sedulo monco quæ possunt, pro mea sapietia. Pro meis viribus, id est, iuxta, vel secundum meas vires. Pro tempore, pro re, pro loco, significat: quod ineptè dicitur pro Qualitate temporis, rei, loci. Cæsar. Virg. & alij. Pro horum temporum perturbatione, id est, ut est temporum perturbatio. Cic. ad Servium Sulpit. Idem Cic. 3. Philipp. Sunt imperij cives, pro charitate Reip. nimium multi: pro multitudine bene sentientium, admodum pauci, hoc est, si charitatem Reip. spectes. Ter. Adolph. non necesse habeo omnia Pro meo iure agere. Vbi Donatus. Hic est sensus, Non necesse est, etiam si liceat, sævum esse patrem. Pro, de. Terent. Hecyr. Pueri inter sese quam pro levibus noxiis iras gerunt. Interdum significat causam, & ponitur Pro propter. Plin. Epist. 189. Hæc tibi, admonitus immodicæ severitatis exemplo, pro amore mutuo scripsi. Terent. in Eunucho. Ego Pol te pro istis dictis & factis scelus ulciscar. Plaut. Menach. se. 2. a. 4. Apud ædiles pro eius factis plurimis & potissimis dixit causam. Cæsar. lib. 1. de bell. civil. Pro quibus rebus. (i. quas ob res.) Ovid. Eleg. 11. lib. 3. Trist. Pro quibus inventis; da, &c. Idem Eleg. 4. lib. 4. Trist. Pro quo nec lumen ademptum, (i. ob id.) Interdum pro loco. Terent. in Andr. pro illo te ducam, illius loco. Plin. lib. 2. c. 7. Pro diis habent obscœna. Interdum & imperandi ius & autoritatè præ se fert: ut Tribuni plebis pro potestate intercesserunt. Nonnunquam defensionè propugnationemque habet, ut Ter. Nam nisi hæc ita essent, pro illo haud stares. Virg. lib. 9. pro turribus astant, id est, pro defensione turrium. Pro eo ac vel Pro eo atque, legitur pro Ita ut, vel perinde ut. Sulpitius ad Ciceronem. Sanè quam pro eo ac debui, graviter molestè que tuli. Vlpianus, Pro eo habendum, atque si nullo iure factum esset. Est & interiectio exclamantis, obtestantis, mirantis. Terent. in Adolph. Pro dij immortales, facinus indignum quod narras? Item interiectio dolentis, seu indignantis. Idem in Heaut. Pro Deum atque hominum fidem. Plaut. Pro sancte Iupiter, quid video? Sed his duobus modis circumflectitur, & nominativo, accusativo, vocativoque iungitur, ut patet ex superioribus exemplis. Idem Mostell. se. 3. a. 1. Pro Dij immortales mulierem lepidam. (Admirantis.) Idem Milit. se. 4. a. 2. Menach. se. 5. a. 5. Pro Iupiter. Exclamantis per admirationem. Idem Pseud. se. 1. a. 1. Pro Iupiter. (gaudentis.) Idem Amph. se. 1. a. 1. Pro fidem Thebani cives. (auxilium implorantis.) Idem Milit. se. 4. a. 2. Ibi majores sunt siti, pater, avus, pro avus, ab avus, Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist. Usque à proavis vestri ordinis hæc es. Idem 13. Metam.

Nam genus & proavos & qua non fecimus ipsi, Vix ea nostra voco.

In compositione quandoque privativa est, ut Profanus, id est, non sacri. Prohibeo, propudium. Negatur enim in his sanctitas, potestas, & pudor. Quandoque accipitur loco è, vel super: ut Prominet, id est, eminent, vel supereminet. Nonnunquam significat portò, sive in longum: ut promissa barba. Nonnunquam diu, ut protelo, protendo. Interdum procul: ut Provincia, quasi procul ab Italia devicta. Pro-fugus, procul fugiens: Procella, quæ procul veniens percellit. Sæpe etiam ultra ad locum, vel ad aliquem tendere, ut Progredior, proveho. Interdum palàm & more solemniter: ut Pronuntio promulgo. Nonnunquam ante, ut procurro, propono. Quandoque valde: ut pro-curvus.

PROÆDIFICO, as, unde proædificatum veteres dicebant, teste Festo, quo ex privato loco processerat in publicum solum.

PROAGOGIUM, פרוו פרוו פרוו פרוו. GAL. Production de paillardise que sont les maqueriaux & maquerelles. ITA. Mettere in prostibulo virgini meretrici, e à guadagno, come fanno roffiani d roffiane. GER. Die heissen teibung zu dem huren dâsen. His. Obra de poner à la puteria. ANO. An open setting out of bawdes. Latinè productio, vel prostitutio dici potest. Sueton. in Neron. c. 28. Super ingenuorum proagogia, & nuptiarum concubinatus. Vestali virgini Rubriæ vim intulit. Dictum proagogium à verbo Græco προαγωγειν, quod est prostituere, vel lenocinium facere. Hæc Stephanus in lex. Proagogia, inquit, à singulari pro-gogium. Sed ego proagogias reponendum puto addita littera s, in fine quæ facile omitti potuit, alioqui certè προαγωγειν potius esset locus, in quo fierent huiusmodi productiones.

PROÆRESIS, פרוו פרוו פרוו פרוו, quasi prælectio. Gloss. פרוו פרוו, voluntas, propositum.

PROÆRETICUS, a, um, פרוו פרוו פרוו פרוו, habens facultatem eligendi aliud præ alio, cum iudicio.

PROÆRESIUS, פרוו פרוו פרוו פרוו, Insignis sophista fuit, ex Cæsarea Cappadociæ: qui adhuc adolescens Antiochiam venit, per motus fama Vlpiani dicendi magistri, apudque cum primas tulit. Cum quo parvo post tempore Athenas profectus, sub Iuliano Sophista adeo profecit, ut primus inter auditores esset. Accersitus inde in Galliam à Constantino principe, Hephæstionem condiscipulum comitem sibi adiunxit, summoque honore apud Cæsarem habitus aliquanto post Romam petiit, ubi aliquot annos magna nominis fama moratus, tandem opibus ac honoribus auctus, Athenas rediit, ubi magno exceptus applausu, extemporalem orationem habuit in theatro. Contemporaneum habuit Libanium Sophistam, teste Suida.

Proagon, præludium certaminis. Bud.

Proagonisticum, prælusorium. Idem.

Proagorensis, prænuntiatio reis cædis factæ, quibus interdicebatur sacris donec sententia lata esset. Pollet.

Próbātūs, a, um. Cognitus, conspectus. *יָדוּבָר* *jadubár* נִבְחָן *nibchan* בְּרַשׁ *cheshcháb* נִבְחָן *nibchan* נִבְחָן *nibchan*. GAL. *Approvatus, estimatus, tenuto in stima.* GERM. *Bewoatet.* HIS. *Proavado, alabado.* ANG. *Tried, proved, well esteemed or in good reputation.* Cic. in *Top.* Nam & ingeniosos, & opulentos, & ætatis spatio probatos dignos quibus credatur, putant. Ovid. 1. *Metam.*

— *Crimenque patens sine teste probatum.*
¶ Aliquando fit nomen, & ponitur pro bonus, egregius, &c. Livius 7. *bell. Punic.* Ita repente exiit antiquos mores, ut nemo tota iuventute haberetur prior: nec probator pueris patium, suis pariter alienisque esse. Probatissimus homo. Cic. 4. *Verr.* probatissima femina. Idem *pro Caccina.*

Próbātor, is, qui probat. *יָדוּבָר* *jadubár* דְּבִימָה *debi-ma*. GAL. *Qui approvare quodque facit.* ITAL. *Cui prova qualche cosa.* GERM. *Ein Bewoatet.* HIS. *El que apruova algo.* ANGL. *An approver or commender.* Cic. 2. *Philipp.* Quid enim interest inter susforem facti, & probatorem? Idem *pro Caccina.* Huius rationis non modò non inventor, sed ne probator quidem sum. Ovid. 2. *de Pont. Eleg.* 2.

*Ingenij certè, quo nos male sensimus usus
 Artibus exceptis, sapè probator eras.*

Probatorix literæ, quæ probant iustam licentiam abeundi ab exercitu, & personas agentium. *Pancit.*

Próbā io, nis, sceminium, actus probandi. *יָדוּבָר* *jadubár* דְּבִימָה *debi-ma*. GAL. *Preuve.* ITAL. *Prova.* GERM. *Ein bewoatung.* HIS. *Obra de provar, experiencia.* ANGL. *A proove.* Cic. 3. *Verr.* Quid ita, ne vitiosum opus fieret! at erat probatio tua. **¶** Artificialis Probatio, firma probatio. lineares probationes, inexpugnabiles probationes, potentissimæ probationes, leguntur apud Quintilian.

Próbābilis, e, dicitur quod licet fortassis non sit verum, videtur tamen rationibus probari posse. *יָדוּבָר* *jadubár*. GAL. *Probable, loüable.* ITAL. *Probabile.* GERM. *Glaublich, das bewoat mag werden.* HIS. *Lo que se puede provar.* ANGL. *Proveable, that someth to be truth.* Cic. 1. *de Invent.* Probabile autem est id quod fere fieri solet, aut quod in opinione positam est, aut quod habet in se ad hoc quandam similitudinem, sive id falsum est, sive verum. Idem in *Parad.* Nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile. **¶** Probabilis, bonus, probatus, laudabilis Col. 1. 3. c. 2. Græculæ iste habent probabilem gustum.

Próbābiliter, adverb. Verisimiliter. *יָדוּבָר* *jadubár* אִימָרָה *aimara*. GAL. *Probablement, avec couleur & apparence de verité.* ITAL. *Con apparenza di verita.* GERM. *Glaublich, glaubwürdiglich.* HIS. *Probablemente.* ANGL. *Proveably, appearingly.* Cic. 1. *de divin.* Illa verò cur eveniant quis probabiliter dixerit? Velleius, probabiliter gestus Consulatus.

Próbābilis, as, asis *יָדוּבָר* *jadubár* אִימָרָה *aimara*. GAL. *Probabilité, couleur & apparence de verité.* ITAL. *Gran colore & apparenza di verita.* GER. *Glaubwürdigkeit, gleichformigkeit der wahrheit.* HIS. *A quella posibilidad de provar.* ANGL. *Proveability, apperance of truth.* Cic. 4. *Acad.* Certè tā multa non collegisset quæ non fallerent probabilitate magna, nisi videret, his, &c. Captiosa probabilitas. Cic. 3. *de finib.*

Probeat, prohibeat Lucr.

Probōle, prima pars phalangis. Item actio in calumniatores. Suid. Emisio. Tertull.

Probōli, sublicæ in Rheni aluco defixæ, violentiæ annis mollicidæ causa. Rh.

Probūlus, qui pro alio consultat, primarius in urbe. *Provisor.* Bud.

Procalo, provoco. Fest. Procalare, provocare, ex græco *καλῶν*, i. vocare. Sed immediatè est ex Latino pro & calo.

Procinat, *προκινῶ*. Gloss. *προκινῶ* est præcino.

Prōcāpis, progenies quæ ab uno capite procedit. Festus.

Prōcās, *προκας*. Rex Albanorum fuit, pater Amulij & Numitoris, & avus Romuli & Remi, cuius meminit Liv. lib. 1. ab Urbe condita. Virg. 1. 6. *Proximus ille Procas Troiana gloria gentis.*

Procataleptis, cum id, quod nobis obijci poterat, antè præsumitur ad diluendum: ut, si quis vestrum, iudices aut eorum, qui adsunt, forte miratur.

Prōcāx, acis, vide *Proco*, as.

Prōcēdo, is, progredior. *יָדוּבָר* *jadubár* נִבְחָן *nibchan* אִימָרָה *aimara*. GAL. *Marcher outre, passer avant, proceder.* ITAL. *Procedere, andare avanti.* GERM. *Hervorgehn oder dahergehn.* HIS. *Yr adelante & proceder.* ANGL. *To procede or walk forward.* **¶** procederè proprie dicitur, qui pompa quadam procedit in publicum: veluti si sponsus procedat, aut sponsa. Quod Virg. 4. *Aeneid.* dicit, Tandem progreditur. Hæc Erasmus. Cic. 1. *de divin.* In sella aurea sedit, & cum purpurea veste processit. Cæsar. 1. *bell. civ.* Tali dum pugnatur modo, lentè ac paulatim proceditur. Cic. *pro Sext.* Huic ad urbem venienti obviam civitas cum lacrymis gemituque processerat. Senec. c. 14. *de consol. ad Mart.* Processit in publicum ad solita officia. *Plaut. Capt. sc. 4. a. 3.* In medium hodie processit. Et *Pseud. sc. 2. a. 2.* Patronus foribus processit foras. *Salust. in Jugurth.* Sed ubi plerumque nobis processit, quod est, quasi præterit. **¶** Aliquando est bene, vel male cedere, sive cadere. *Tertentius in Andr.* Nisi id putas, quia processit parum, Non posse hoc iam ad salutem converti malum. *Plaut. in Capt.* Neque jejuniosorem, neque magis effractum fame vidi: nec cui minus procedat quicquid facere occiperit. *Gell. cap. 5. lib. 17.* Processisset autem arguratori isti fortasse reprehensio, si Cicero ita dixisset, &c. (id est, bene successisset) Idem *Gell. cap. 1. lib. 14.* De disputatione dixit? Id non potest procedere. Item *Plaut. Amph.* Bene prospereque hoc operis processit mihi. *Cæsar lib. 1. de bell. civil.* Magna pars operis processerat. Item *Livius lib. 5. d. 4.* Procedente certamine. *Senec. c. 6. de consol. ad ad Martiam.* Vbi secundo cursu vita procedit. **¶** procederè, exire, *ἐξέρχασθαι*. *Cell. lib. 7. cap. 36.* Pertraetanda vesica est, & discutienda, si quæ coe-runt: Quo fit, ut per vulnus postea procedant. **¶** procederè in pedes, pro pedibus nasci, vel in pedibus gigni. *Plin. lib. 7. cap. 8.* In pedes procederè nascentem, contra naturam est. **¶** procederè in philosophia est proficere. Cic. 3. *de finibus.* Qui tum in philosophia, tum in optimo genere philosophiæ tantum processerit. **¶** procedunt stipendia militibus, quod vulgò dicitur *currunt*. *Liv. lib. 5.* Tribuni Plebis, si iis videretur, ad populum ferrent, ut qui minores septem & decem annis

facramento dixissent, iis perinde stipendia procederent ac si septem & viginti annorum, aut maiores milites facti essent. **¶** procederè item apud Iureconsultos ponitur, pro valere & locum habere. *Ulpian. lib. 7. §. 3. D. ad leg. Aquil.* Hoc autem in servo non procedit, in filiofam. vulnerato procedit. *Hottom. procederè a, vel ex Cæsar. 4. bell. Gal.* Quam paulo longius à castris processisset. Idem *lib. 8.* paulatim ex sylva instructa multitudo procedit militum. *Cicer. 7. Verr.* Proccedit iste repente è prætorio. Idem *de clar. Orat.* In solem ex umbraculis procederè. *Plin. Epist. 44.* Ad tantas opes per flagitia processit: id est, tantas opes consecutus est. Idem *Epist. 89.* Studiis procederè, dixit pro ad honores emergere adnuculo literarum. *Plaut. Mostell.* Nam quid processit ad forum forte hodie novitid est, accidit. *Plin. lib. 7. d. 4.* Rex in multum vini processerat.

Prōcēdēns, entis, participium. *יָדוּבָר* *jadubár* נִבְחָן *nibchan* אִימָרָה *aimara*. GAL. *Marchant outre, s'avancant.* ITAL. *Chi passa avanti.* GERM. *Hervorgehend.* HIS. *Que procede & anda adelante.* ANGL. *That goeth forward.* Cic. 3. *Tusc.* Quod ita esse dies declarat: quæ procedens ita mitigat, ut iisdem malis manentibus non modò leniatur ægritudo, sed in pleisique tollatur. **¶** Tempore procedente, quod vulgò dicimus, Successu temporis. *Plin. lib. 11. c. 16.* Tempore procedente instillant cibos. *Plin. jun. Epist. 64.* Sed vereor ne procedente tempore ex ipso remedio vitia nascantur. *Et Suet. in Tib. c. 1.*

Prōcēssio, nis, processus, *ἐπιβόησις, ἐξέρχασθαι.* *Iul. Capitolinus in Pertinace.* Cum Pertinax eo die processionem, quam ad Athenæum paraverat ut audiret poetam, ob sacrificij præfagium distulisset.

Prōcēssūs, us, progressus. *יָדוּבָר* *jadubár* אִימָרָה *aimara*. GAL. *Avancement.* ITAL. *L'andare piu avanti, avanzamento.* GERM. *Ein fargang oder fargziehung.* HIS. *Obra de yr adelante.* ANGL. *A going forward.* Cic. *pro lege Manil.* Ut ex iis locis, à militibus nostris reditus magis maturus, quam processus longior quæretur. **¶** Nonnunquam accipitur pro promotione, sive profectu, *Senec. de clar. Gramm.* Ad summam, philologus absimet nominatus ipse, ad Lælium Herimam scripsit, se in græcis literis magnum processum habere. *Senec. de consol. ad Polyb. cap. 9. & cap. 2. de tranq.* Aliens processibus inimica invidia. *Ovid. Eleg. 5. lib. 4. Trist.*

Sic tua processus habeat fortuna perennes.

¶ Aliquando pro successu, sive eventu. *Senec. Epist. 16.* Queruntur de de consiliis & de processibus suis, maluntque semper quæ reliquerunt. **Prōcēssūmāticūs**, *προκῆστικος*. Pes ex quatuor syllabis brevibus constans: ita dicitur quod ob celeritatem, breviumque syllabarum concursum, celestmati, hoc est, nauticæ cohortationi esset aptissimus: sive quod sacris Minervæ carmen quoddam hoc pede constans primo loco cani solebat.

Prōcēllo, is. Concutio, in priorem partem movendo. Est enim à *pro* & *cello*, i. moveo. *יָדוּבָר* *jadubár* אִימָרָה *aimara*. GAL. *Ebranler, abatre, renverser.* ITAL. *Percuotere, battere sotto sopra.* GERM. *Ungestümlich umbstürmen.* HIS. *Rebolver, transtornar, subvertir.* ANGL. *To turn upside down, to strik.* *Plin. in Paneg.* Erant sub oculis naufragia multorum, quos invidiosa tranquillitate provecos, improvisus turbo proculerat. *Cato apud Gell. lib. 11. c. 23.* Ventus hominum plastrum operatus procellit.

Prōcēllā, æ, Tempestas, imber, turbo. *יָדוּבָר* *jadubár* אִימָרָה *aimara* אִימָרָה *aimara* אִימָרָה *aimara*. GAL. *Tourmente & tempeste de vents.* ITAL. *Procella, tempesta.* GERM. *Ein sturmwind sonderlich auff grossen wasseren.* HIS. *Grande tempestad.* ANGL. *A storme or tempest.* **¶** Dicta ab eo quod omnia procellat: id est, moveat, & concutiat. *Virg. 1. Aeneid.*

— *crebèrque procellis
 Africus.*

Ovid. 11. *Metam.*
*Hic iubet: impediunt adversa iussa procella:
 Nec sinit audiri vocem fragor aquoris ullam.*

Virg. 1. *Aeneid.*
*Talia iactanti stridens Aquilone procella
 Velum adversa ferit, fluctusque ad sidera tollit.*

¶ Translatè accipitur pro omni periculo, & rebus adversis. *Cicero 1. Cluent.* Et vitam illam tranquillam & quietam, remotam à procellis invidia, um, & huiusmodi iudiciorum anfractu, sequi maluisse. *Senec. c. 16. de consol. ad Mart.* Quantis fortuna procellis disturberet omnia. *Quintil.* Priusquam illam eloquentiæ procellam effunderet. *Vlyses. Senec. c. 9. de tranquill.* Multum procellarum (fortunæ irrit.) Item *Liv. lib. 2. a. 5.* Procellam captivonnis non sustinuerunt. *Irram procellæ, Silius lib. 11.*

Prōcēllōsūs, a, um. Procellis plenus. *יָדוּבָר* *jadubár* אִימָרָה *aimara*. GAL. *Plein de tempeste & tempeste de vents.* ITAL. *Pieno di tempesta & vento.* GERM. *Doll sturmwind oder ungestümigkeit / ungestümig.* HIS. *Lleno de tempestad.* ANGL. *Stormie or full of tempestes.* *Liv. lib. 14.* Ver procellorum anno fuit. *Plin. lib. 18. cap. 35.* Nubecula quamvis parva ventum procellorum dabit.

Prōcēnsus, processus, mora. *Buleng.*

Prōcēnsis, *προκῆσις*, oppidum Bithyniæ, ad Bosphorum Thracium, è regione Byzantij quod notiore nomine Chalcedon appellatur. *Autor Plin. lib. 5. cap. ult.*

Prōcērūs, a, um. Polixus, & in longitudinem productus. *יָדוּבָר* *jadubár* אִימָרָה *aimara* אִימָרָה *aimara* אִימָרָה *aimara*. GAL. *Fort long, fort haut.* ITAL. *Longo, alto.* GERM. *Hoch, lang, hoch und groß.* HIS. *Cosa alta ó luenga en su especie.* ANGL. *Long, or high, tall.* **¶** Quod nomen quidam à cera derivant, quasi ad similitudinem cereæ protensum propter facilitatem. Alij à crescendo quasi procretum. *Horat. Serm. Satyr. 2.*

— *quo pertinet ergo—Proceros edisse lupos?*
 Virg. 7. *Eclog.*

— *atque solo proceras erigit alnes.*
 Horat. 3. *Carm. Ode 25.*

Proceras manibus versere fraxinos.
¶ Huius compositum est Improcerus: vide suo loco.

Prōcēllūlus, diminutivum à procerus. *Lampridius in Alexandro Severo.*
 Oblatio fuit, ut catuli cum procellulis luderent.

Præcē, adverbium, Longē. ἄμακτος, ὑψηλός. GAL. En haut, fort hautement. ITAL. Porgendo in fuori, porgendo innanzi altamente. GERM. In die Höhe oder lenge. HIS. Altamente y largamente. ANGL. Very high. Cic. 3. de Orat. Brachium procerius projectum, quod quoddam telum orationis.

Præcētās, acis, Prolixitas, staturæ altitudo. ἄμακτος ἄμακτος rom. GAL. Longueur & hauteur. ITAL. Lunghezza. GERM. Die Höhe oder lenge in die gerade. HIS. Longura. ANGL. Highness and long or tallness. Plin. in Paneg. Tu sola corporis proceritate clarior alis. Cic. de senect. Quum autem miraretur Lyris proceritate arborum, & directos, in quincuntem ordines, sanderi & proceritates arborum, & directos, in quincuntem ordines.

Præcētes Capita trabium, hoc est, matuli quidam in parietibus extantes. Hinc principes civitatis, proceres appellati sunt, quod ij ita in civitate eminent, sicut in ædificiis illi. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Le plus grands & les principaux d'une ville, les gouverneurs. ITAL. Principali & governatori della città. GERM. Die fürnehmsten oder gewaltigsten eines volcs. HISP. Los principales del pueblo. ANGL. The governours, the principales of a city. Vig. 1. Æneid. Post alij proceres, Idem 3. Æneid. Delecto, potuli ad proceres, primamque parentem Monstra Deumfero, & qua sit sententia posco. Liv. 1. ab Urbe, Quum consensum deoique confociatos laudaret mirè Servius inter proceres Latinorum, Castorum proceres. Huius nominis accusativo singulari usus est. Iuven. Sat. 8. Agnosco procerem.

Præcētium, ij, Ædificium patulum putatur ante castra, æqualibus distinctum intervallis columnatum, supra quantum epistylia arcus curvabatur. Inde dictum quod pro castris, id est, ante castra situm esset, aditumque ad ea præberet. Quidam procestrium interpretantur locum aut cubicula virorum principum, in quo quiescente hero, corporis custodes excubias agunt: decepti opinor depravata lectione loci cuiusdam Plinij Junioris, ex epistola ad Gallium: Post hunc cubiculum cum procestrio, altitudine æstivum, munimento hybernum, quum tamen castigatoria exemplaria, cubiculum cum procestione legeadum ostendant.

Præcētialis, sive Prochimalis, ἄμακτος ἄμακτος. Præcedens tempestatum significatio. Plin. lib. 1. 8. c. 2. 6. Accidit confessa reuma obscuritas, nunc præcurrente, nec paucis diebus, tempestatum significatione, quod ἄμακτος ἄμακτος Græci vocant: nunc post veniente, quod ἄμακτος ἄμακτος. Vide Præsiderare.

Prochius, scriba expeditè notans: Mesoprochius, exercitio & curâ promptus scriba.

Prochytæ, & Prochyte, prochytes, ἄμακτος ἄμακτος, Insula in Puteolano sinu: dicta quasi profusa, ἄμακτος ἄμακτος, quod est profundere. Ferunt enim Inarimes vicinæ insulæ montem terræ motu concussum, insulam hæc fudisse. At Dionysius lib. 1. scribit, Prochytam dictam esse à nutrice Æneæ eiusdem nominis de hac Vig. lib. 9. Tum sonitu Prochytæ alta tremis.

Prochytēs, m. g. ἄμακτος ἄμακτος, vasis genus erat quo in sacris utebantur, quod & ipsum à profundendo nomen accepit.

Procido, is, proci, Pronus cado, humi me prosteruo, vehementer inclino. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Cheoir & tomber. ITAL. Getarsi à terra. GERM. Niderfallen. HISP. Caer, echarse à los pies. ANGL. To fall down. Gellius, Nam quum multis annis postea scena quæ prociiderat, refecta esset. Liv. lib. 3. 5. Saxum ingens sive imbutibus, sive motu terræ levioie quàm ut alioqui sentiretur, labefactatum in vicinum jugarium ex Capitolio prociidit, multos oppressit, Idem lib. 3. 1. Muri quoque pars ariete incusso subrua, multis iam locis prociiderat.

Prociidentia, æ, A stus ipse prociipendi, ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Cheute, tombement. ITAL. Cadimento. GERM. Ein niderfallung oder herfürfallung. HIS. Cayda. ANGL. Falling down. Plin. lib. 3. 4. cap. 18. Vfus enim ex eodem & in oculorum medicamentis, & maxime contra prociidentiam eorum, & inanitem, &c. Prociidentia sedis. lib. 2. 4. cap. 11.

Prociidius, adject. quod prociidit. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Qui cheoit & tombe facilement. ITAL. Chi cade. GERM. Das nider gefallen oder aufsgesfallen ist/ niderfellig. HIS. Cosa que cae. ANGL. That falleth downe casilie. Plin. lib. 20. c. 220. Infantiū cenebio imponitur, umbilicòque prociiduo. Idem lib. 16. c. 12. Memoratur hoc idem f. etum & in Philippis, salice prociidua atque detruicata. Idem lib. 1. 1. 20. Testes vero & sedem prociidua, quæque illi sunt vitia.

Prociidō, es, civi, citum. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Demander, bucher. ITAL. Domandare. GERM. Begären. HIS. Pedir, demandar. ANGL. To aske or demand. Idem quod peto. Livius, Matrem prociidua plurimi venerunt, id est, petunt, ut interpretatur Festus.

Prociidius, Grammaticus, cuius meminit Seneca, vir suis temporibus doctissimus fuit, qui in Itineratio commemorat apud Memphim, in doctissima columna Ægyptiis literis scriptum fuisse, tunc deum Ægyptum liberam fore, quum in eam venissent Romani falces. Autor Lampidius.

Prociingo, cingo, Præcingo, instruo & apparo. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. hechim. ITAL. Appareiller. ITAL. Apparechiare. GERM. Rûsten. sich umbgûssen zum streit. HIS. Aparejar. ANGL. To prepare or mah ready. Hinc prociinctus, prociincta, prociinctum: Paratus, expeditus. Unde prociincta classis, teste Festo, dicebatur exercitus ad pugnam paratus, παρασκευασθεις εις μάχην ἐξωπισθησάντων, eis ἄμακτος ἄμακτος quod pugnaturi ritu prius cingeretur Gabino: classem enim vetustius fuit, inquit Festus, hominum dici, quàm navium multitudinem. Gell. lib. 1. cap. 11. Quum prociinctæ igitur classes erant, & instructa acies Idem cap. 1. lib. 10. Classem prociinctam, id est, exercitum armatum videre, verba sunt alij pictoris.

Prociinctus, dicitur apparatus bellicus, sive ipsa præparatio, quæ fit ab iis, qui aut in expeditionem profecturi sunt, aut ad prælium exituri. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. L'apprest & appareil de l'armée quand elle vent. ITAL. Apparechiamento di guerra. GERM. Die

rüstung und bereitshafft zur gegenwehr oder zu dem streit. HIS. Aparejamento para pelear. ANGL. Battayle raye, a, they that stand ready to fight. Cic. 2. de nat. deor. Ex quo in prociinctu testamenta periciunt. Plin. lib. 2. 3. c. 1. Curas, vigoremque animi impendit ad prociinctum tendentibus. In prociinctu facere, expeditè, & celeriter. Ovid. 2. de Ponto. Eleg. 9. Hac in prociinctu carmina facta putat. Id est parando me ad prælium.

In prociinctu stare, est accinctum esse. Quint. lib. 1. 2. cap. 9. Cui disciplina & studium, & exercitatio dederit vires etiam facilitatis: quemque armatum semper, ac velut in prociinctu stantem, non magis unquam in causis oratio, quam in rebus quotidianis, ac domesticis sermo deficiet. In prociinctu habere. Idem Quintil. in prociinctu paratam habere eloquentiam. Senec. o. 11. de consol. ad Polyb. In prociinctu steter animus (id est, paratus morti semper.) Quint. in prociinctu stabit & armatus. Idem ait Senec. Epist. 75. Gell. lib. 1. cap. 11. Atque sceminas etiam tibicinas in exercitu atque in prociinctu habuit. Prociinctum testamentum à Iustiniano appellatur in §. 1. Instit. de testament. quod veteres In, vel Endo prociinctu nominabant. Id autem militiæ tantum fiebat, quum viri ad prælium faciendam in aciem vocabantur. Autore Gell. lib. 1. 5. c. 27. Vide Hotom. in Lexico.

Procio, is, iui, itum, palam voco, à pro & cio. Idem quod rumpo, atque irritum facio. Hinc Iuriconsultus, irritum, & ruptum testamentum prociutum dicit. Festus.

Prociuto, as. Idem quod provocito. ἄμακτος ἄμακτος. Citare enim vocitare est. Ergo à prociuto: aut pro & cito.

Prociutum testamentum dicebatur, velut prociutum, provocatum, id est, irritum ac ruptum. Prociutum, cum prima corripitur, significat petiitum. Livius: Matrem prociutum plurimi venerunt, Prociutum est ex prociuto. Prociutum ex prociuto.

Prociamo, as, Palem & valdè clamo, vociferor. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Crier devant tous, sans qu'on peut. ITAL. Proclamare, criare en publico. GERM. Öffentlich aufschreyen/ aufschreien. HISP. Mucho de lexos llamar. ANGL. To crie out or proclayme. Liv. lib. 1. Moti homines sunt in eo iudicio, maxime publico Horatij patre prociamante, se filiam iure casam iudicare? ne ita esset patris iure in filium animadverturum fuisse. Cic. 7. Verr. Adfunt, defendunt, prociamant, fidem tuam quæ nusquam erat, nec unquam fuit, implorant. Prociamare ad libertatem, se liberum esse asserere, postulareque liberali causa ingenuitati suæ à prætoribus, vel iudice restitui. d. lib. 40. tit. 13.

Prociamatio libertatis, vel prociamatio ab libertatem, D. lib. 40. tit. 12. l. 34. & tit. 13. l. 1.

Prociamator, is, ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Crieur, proclamateur. ITAL. Gridatore, banditore, chi fa la grida. GERM. Ein auffschreyer/ oder aufschreier. HIS. Aquel que assi llama. ANGL. A proclamer or crier. Cic. 1. de Orat. Non enim causidicum nescio quem, neque prociamatorum, aut tabulam hoc sermone nostro conquirimus: sed cum verum qui primum sit eius antistes.

Prociino, as, Inclino. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Pancher, encliner. ITAL. Inclinare. GERM. Sich halden oder neigen. HISP. Inclinar. ANGL. To bend downe. Col. lib. 7. cap. 10. Earum notanda sunt capita, quum in partem prociinentur.

Prociinatus, a, um, participium. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Encliné. ITAL. Inclinato. GERM. Gehalder/ gesenck. HIS. Inclinado. ANGL. Bended downe. Ovid. 2. Trist. Quum coepit quassata domus subsistere, partes In prociinatas omne recumbit onus.

Prociinatio, verbale. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Pancherent, inclination. ITAL. Inclinazione. GERM. Ein halbung/ senckung sursich. HIS. Inclinacion. ANGL. Bending downe. Vitruv. lib. 7. Non minus etiam observandum est, ut omni structuræ perpendiculari respondeant, neque habeant in ulla parte prociinationes.

Prociivis, quod pronum inclinatumque est, ut ait Donat. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Enclin, penchant. ITAL. Inclinato all'ingiu. GERM. Sich neigend/ sursich haldend. HISP. Inclinado à cascado. ANGL. Leaning or hanging downe toward. Liv. 5. ab Urbe, Quod successerit magis in aedium, eo pelli posse per prociivis facilius rati. Colum. 1. 9. c. 5. de Apibus, ut cum onere per prociivis non ægredere deolent. Impetus prociivis undatum Lucr. 1. 6. Per translationem secundum Cic. lib. 4. Tusc. dicitur propriè in malis, de iis scilicet, qui ad aliquod vitium proni, inclinatique sunt. Ter. in And. Ita ut ingenium est omnium hominum à labore prociivis ad libidinem. Cic. in Partit. Adolescentium prociivisorem esse ad libidinem. Silius lib. 11. — sceleri prociivis egestas. Cic. 4. Tusc. Ve natura ad aliquem morbum prociivis sic animus alius alia ad vitia propensior. Prociivis etiam dicitur quod facile factu est. Unde in prociivis esse est facile, & in Prociivis Plaut. in Capt. se. 2. a. 1. Tam hoc quidem tibi in prociivis, quàm imber est quando pluit. Cui. 2. Offic. Sed quum in hominibus iuvandis aut mores spectari, aut fortuna soleat, dictu quidem est prociivis Plaut. Asin. se. 3. a. 3. Nam istuc prociivis est quod iubet. Cæsar. lib. 11. de bell. civil. Prociivis erat iis, tranare flumen. Varro lib. 2. c. 2. solum eruderatum, & c. prociivum

Prociivis & prociivis, idem, olim adverbium. Gell. 2. 24. l. 10.

Prociiviter, prociivus, prociivissime, adverb. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Facilement. ITAL. & HISP. Facilmente. GERM. Xinger. ANGL. Readily. Cic. 5. de finib. Qui sperant, facilius, & prociivus ad laudem nobilitatis pervenerint. Gell. lib. 6. cap. 6. Facile & prociiviter persuasit.

Prociivitas, atis, Naturalis inclinatio in rem aliquam, præsertim vitiosam. ἄμακτος ἄμακτος. GAL. Inclinacion/ facilité, pente ou penchant. ITAL. Inclinazione/ facilità. GERM. Neigung surnemlich zum bösen. HIS. Aquella inclinacion. ANGL. Inclination or dispositiõ to a thing. Nam in rebus bonis & laudabilibus, propriè facilitas dicitur. Cic. 4. Tusc. Atque hæc aliorum ad alios morbos prociivitas late patet. Ibid. Prociivitas ad ægiotandum, sed hæc in bonis rebus, quod alij ad alia sunt aptiores facilitas nominetur: in malis prociivitas, ut significet lapsionem.

Proclivus, idem quod proclivitas Tertull.
 Proclūs, *Προκλῆς*, Lycius, discipulus Syriani. Philosophus Platonius, præfuit scholæ Atheniensis: cuius discipulus & successor fuit Marinus Neapolitanus Scripsit plura in Grammatica & Philosophia. Commentarios in totum Homerum, in Hesiodi *Ἔργα & Ἡμέρας*, in Rempub. Platonis, Præterea contra Christianos Epicheremata xv i i t. Hic est proclius, qui post Porphyrium secundus contra nos latravit: adversus quæ Iohannes cognomento Grammaticus scripsit apologiam, & ditans eum, quamquam in rebus Græcorum magnum stultum tamen esse, & in hac parte indoctum. Autor Suid. Is etiam est cuius hodie commentarios in Platonem habemus. Præceptor fuit M. Antonini, à quo ad Consulatum usque provectus est, ut scribit Spartianus. Proclius item alius fuit Mallocoes patria, qui scripsit in Sophismata Diogenis, & contra Epicurum. Proclius cognomento proculcius, è Laodicea Syriæ, qui scripsit mythologiam, in fabulam Pandoræ, apud Hesiodum: item Aurea carmina, Hærogen in Arithmetica Nicomachi, & alia quædam in geometria. Proclum Naucratis hinc Philostratus addit, quem dicit unum fuisse ex suis præceptoribus, ac docuisse Athenis, filiumque habuisse luxui deditum, qui non modò non severus fuit, verum etiam usque admodum indulgens, ut in alendis canibus, avibusque ei adesset, dictans has nugas eum citius cum senibus dimissurum, quam cum æqualibus. In docendo hunc omnino fertur servasse morem, ut ab initio à discipulis centam drachmas pro totius temporis mercede acciperet, bibliotheca domi publicata: ut illi solùm lectioni intenti, dum congeruntur, minimè per otium, uti moris est in ludo, mutuis inter se iurgiis, sibilisque perstreperent. Philostratus.
 Proco, as, are, teste Festo. *Ἰσχυρὸς ἀνὴρ, ἀνιχνύων ἀξίω*. GAL. Demander effrontement. ITA. A dimandare impudentemente. GERM. Dns schamhaftlich anstrengen, unzuchtlich begären, gahlen. HIS. Demandar de suergonçadamente. ANG. To dally with wanton language, to eye or behold wanton. Antiqui dicebant pro poscere, seu impudenter petere: unde & Procacitas dicta est: quod & Nonius annotavit citans illud Ciceronis ex lib. de Repub. A procando, id est, poscendo procacitas nominata est. Liv. Egisto. Quum quod parere vos majestas mea procat. Toleratis, extemploque illam deducitis. Procari quandoque pro assentari, Senec. *quæst. natur. 4. præfat.* Aiebat non esse occultè, nec ex dissimulato blandiendum, Perit, inquit, procari si latet.
 Procax, cis, Lascivus, petulans improbus, protervus. *Ἰσχυρὸς ἄνθρωπος*. GAL. Demandeur effronté, injurieux, prompt à mal faire. ITA. Procace, petulante, lascivo. GER. Dnerschampt mit gußem, murwillig, frâgel. HISP. Desuergonçado, pediguçio, destruydor. ANGL. Shameles in craving, ill tongue. Quod nomen à procando, id est, poscendo, dictum esse docet Nonius Marcellus ex sententia. Cic. lib. 4. de Repub. cuius hæc citat verba, A procando, id est poscendo, procacitas nominata est. Alij tam. n. à procicando, id est, provocando, sive lacescendo dictum malunt. Idem Cic. pro Calio, Temeraria & procax mulier. Idem lib. 3. Epist. Scio te non esse procacem in lacescendo. Terent. in Heeyr. Maligna multò & magis procax. Illic facta est. Transfertur etiam ad inanimata, quod & Nonius annotavit. Virg. 1. Aeneid.
 penitusque procacibus Austria.

Procacior. Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Cinnâque procacior anser.
 Procacissimûs, Superb. Cornel. Tacit. lib. 17. Procacissimus etiam inter servos laxatum ingenii.
 Procacitas, aris, Petulantia, lascivia, improbitas, protervia impudentia. *Ἰσχυρὸς ἄνθρωπος*. GAL. Effrontement, impudence. ITA. Sfrontamento, sfacciataggine. GERM. Ein mutwill / onzucht mit gußem / gosslose. HIS. Desuergonçamiento. ANGL. Malapertness or wantonness in craving. Cic. in Salust. Non enim procacitate lingue vitæ sordes eluuntur. Ibid. Ne incidam in idem vitium procacitatis, quod huic obicio.
 Procaciter, adverbium, Proterve, petulanter: unde procacius & procacissimè. *Ἰσχυρὸς ἀνὴρ*. GAL. Effrontement, eshontement injurieux. ITA. Alla sfarcitata. GERM. Unzuchtiglich / mit unwilliger frâuenheit. HISP. Desuergonçadamente. ANGL. Mantionie without, shame, malapertlie. Liv. lib. 8. bell. Punic. Flagitatum quoque stipendium procacius, quam ex more & modestia militari erat.
 Procacitudo, dicitur qui virginis mulierisve nuptias ambiunt: à procando, id est, poscendo dicti, ut ait Festus. *Ἰσχυρὸς ἀνὴρ*. GAL. Poursuivans femme à mariage, corrivaux. ITA. Procacitudo. GERM. Die nach einer Tochter oder frâwen werben / werber. HIS. Los que demandan muger para se casar. ANG. Woovers. Ovid. Epist. 1.
 Turba raunt in me luxuriosa proci.
 Cic. de clar. Orat. Et hos ignotos, & impudentes procos repudiemus.
 Procacitudo, locus is, *Προκαίτιον*, ante cubiculum virorum principum in quo quiescente domino, corporis custodes excubant. Nam *Προκαίτιον* Græci est excubitor, & *Προκαίτιον*, excubare. Vnde *Προκαίτιον*, quasi excubitorium. Plin. Epist. 41. Post hanc cubiculum cum procacitudo, altitudine æstivum, munimentis hybernum.
 Procomium, *Προκομίου*, antequam coma, à *πρὸ* & *κομήω*.
 Proconius, a, um, Apud Hippocratem *προκόνια ἀροῖτα*, farina ex hordeo recenti & tenero. Ita dicta, quod ex eo fieret, *πρὸ* & *κόνις* siccitas, piusquam in comos componeretur & extrueretur.
 Proconnesus, *Προκόννησος*. Vulgò Marmora. Insula. Propontidis ante Cyzicum, alio nomine Elaphonnesus dicta: utroque nomine à cervis deducto. Hinc Proconnesus, s. s. sum. Plin. 1. 5. c. 17.
 Proconsularis, masc. gen. qui cum potestate Consulatus in provinciam administrandam mittitur. Dicitur & divisè pro consule. Erat autem proconsul magistratus provincialis, 1. qui gesto consulatu ibat in provinciam, 2. qui ex prætura, 3. quæstor à decedente consule provinciam præfatus interdum & prætor. *Ἰσχυρὸς ἀνὴρ*. GAL. Lieutenant du Consul. ITA. Luocotenente di consolo, chi ha nella provincia autorità di consolo. GERM. Ein statthalter des Burgermeister thums in einer vogtey / der anstatt des burgemeisters ein herschat mit volnrechtiger gewalt vreywaltet. HIS. El consul en la provincia, proconsul. ANG. A lord deputy or president. Cic. de div. Quam multi sunt anni, quum bella à Proconsulibus, & prætoribus administrantur.

Proconsulibus templa decernebantur. Suet. in Aug. cap. 52. Proconsule Augustin. Ab e. litera vocali nullum Latinum, nisi juncta præpositione, masculinum juvenitur: ut Proconsule, Proprætor. Ergo juncta præpositione fiunt Latina, nam veteres nominativo casu Proconsul dicebant, attendentes nullum nomen Latinum exire in e, literam nominativo casu generis masculini.
 Proconsularis, us, Dignitas Proconsulis. *Ἰσχυρὸς ἀνὴρ*. GAL. L'office ou dignité d'un Proconsul. ITA. Tale dignità. GERM. Die wârde eines statthalters des burgermeister thums in einer vogtey. HIS. Aquella dignidad de proconsul. ANG. The office or dignitie of the lord deputy or president. Plin. 14. cap. 22. Ac proconsulatum usque è prætura honoribus gestis. Plin. junct. Epist. 12. Supremum à Proconsulatu, quæ se in legatione turpiter gesserat.
 Proconsularis, e, ad proconsulem pertinens. Gell. lib. 5. cap. 14. Quum provinciam Africam Proconsulari imperio meus dominus obtinere.
 Procopius, *Προκοπίος*, E Casarea Palestinæ orator & sophista: scripsit res Iustiniani quæ in Oriente, aut Occidente, aut Africa per Belisarium Patricium gesserat. Cuius scriba & comes & in cunctis expeditionibus fuit. Composuit item alterum librum quem inscripsit *ἀνέκδοτα*, id est, non edenda, sive non edita: Iustiniani, & eius uxoris Theodoræ vituperationem continentem. Autor Suid. Procopius, alius fuit tyrannus Constantinopolitanus, qui insurgens contra Valentinianum principem apud Natoliam Phygia civitatem, in eius potestatem cum exercitu venit, proditus à duobus militibus: alligatus deinde duabus per vim flexis a. boribus, discerptus est: de proditoribus etiam sumptum supplicium. Ex historia tripartita.
 Procotta, *Προκοττία*, tonsura species, *ὁ γὰρ τὸ ἀπὸ τοῦ ἰσχυρῶ*, i. cum quis anteriore parte comatus est.
 Procrastino, as, In crastinum diem prorogo, diem de die traho, differo. *Ἰσχυρὸς ἀνὴρ*. GAL. Delayer, differer de jour en jour. ITA. Prolongare di giorno in giorno. GERM. Von tag zu tag aufziehen. HIS. Dilatar de dia en dia. ANGL. To delay, to differer from day to day. Gell. lib. 16. Quæ relinquit perfecta expoliataque, omni poetice venustatis laude floreat. Sed quæ procrastinata sunt ab eo, ut post recenserentur, nequamquam poetice nomine atque iudicio digna sunt. Cic. pro Sex. Rosc. Amor. Ac primò rem differre quotidie, ac procrastinare isti ceperunt, deinde aliquanto lentius agere atque deledere.
 Procrastinatus, *Ἰσχυρὸς ἀνὴρ*. Gell. lib. 17. c. 10. Quæ procrastinata ab eo, ut post recenserentur, relicta, ut emendarentur.
 Procrastinatio, verbale, Dilatio. *Ἰσχυρὸς ἀνὴρ*. GAL. Delay, dilation de jour en autre, retardement. ITA. Dilazione, tardamento. GER. Verzug von einem tag auff den anderen. HIS. Aquella obra de dilatar, tardanza. ANGL. A delaying, atterring. Cic. 6. Philipp. Nam quum plenique in rebus geendis tarditas & procrastinatio odiosa est, tum hoc bellum indiget celeritatis.
 Procrastinus. Gloss. Cy. *Ἰσχυρὸς ἀνὴρ* matutinus, procrastinus.
 Procreo, eas, are, Liberos genero, *Ἰσχυρὸς ἀνὴρ*. GAL. Procreer, creer, engendrer. ITA. Procreare generare. GERM. Gebären. HISP. Engendrar ò criar. ANG. To engender or beget. Plaut. in Milite, Nam procreare liberos, lepidum est onus. Cic. 3. de finibus. Consentaneum est huic naturæ, ut sapiens velit gerere, & administrare republicam, que ut è natura vivat, uxorem adungere, & velle ex ea liberos procreare. Idem antequam iret in exilium. Sic enim ab initio sui animatus, ut non magis me mea causa putarent esse natum quam Reipubl. procreatum. Procreare alicui periculum. Idem Ad Attic. lib. 2. Quum diceret in summa se perfidiam & sceleris infamia fore si mihi periculum procrearetur ab eo quæ ipse armasset, quem plebeium fieri passus esset. Plaut. Aul. se. 3. a. 1. Quod tibi sempiternum salutare sit procreandis liberis volo te uxorem ducere.
 Procreator, procreatrix, & procreatio, verbalia. *Ἰσχυρὸς ἀνὴρ*. GAL. Qui engendre, createur. ITA. Generatore, procreatore. GERM. Ein gebärer. HIS. Criador, el que engendra. ANG. An engenderer, begetter. Cic. de Universitate, Animum igitur quam ille procreator mundi Deus ex sua mente, & voluntate genuisset. Idem 1. De Orat. Neque enim te fugit laudandum, artium omnium procreatricem quandam & quasi parentem esse eam quam φιλοσοφία Græci vocant. Idem 1. Tuscul. Quid procreatio liberorum? quid propagatio nominis.
 Procreatus, Natus. Cic. de finib. Ut natura diligi procreatos non curaret.
 Procreo, Cresco, vel augeor. *Ἰσχυρὸς ἀνὴρ*. GAL. Croistre & augmenter. ITA. Crescere. GERM. Wachsen oder herfür wachsen. HIS. Creer. ANG. To increase and grow up. Lucr. lib. 2.
 Et res propigni, & genitas procreescere posse.
 Procris, *Προκρίς*, Erechthei Atheniensium regis filia fuit, soror Orithyriæ, quæ Cephalo nupsit: qui quum castitatis uxoris suæ periculum facere vellet, Aurora opera, quæ illum adamabat, in mercatorem mutatus, ingentibus muneribus illius pudicitiam sollicitavit: quumque illa pretij magnitudine propemadum succumberet, Cephalus recepta prioris forma, perfidiam illi exprobravit. Quod Procris quum inficias ire non posset, pudore impulsâ, relicto viro, domumque eius perosa, in sylvas sese loca, que deserta contulit. Tandem tamen viro reconciliata, iaculum ei inevitabile, & canem Lelapa nomine dedit, quem à Minosè dono acceperat. Postea quum à rustico quopiam audisset, Cephalum Auræ cuiusdam amore teneri (cuius ille nomen inter venandum, quum æstu laboraret, saptus inculcabat) in frutetis sese occultavit, ut pellicem depiceret. Quum itaque Cephalus æstu laboreque fatigatus, se ad virgulta recepisset, & sub a. boris quadam umbra recumbens, Auram ex more invocaret, Procris suspicata iam pellicem assuturam, quo rem omnem melius cognosceret, sese erigens, virgulta commovit. Quæ re animadversa Cephalus feram ratus, iaculum suum emisit, uxoremque charissimam inevitabili iætu interfecit. Fabulam hæc latius exequitur. Ovid. lib. 7. Metam.
 Procrustes, *Προκρῆστος*. Plutarchus in Rom. Latro insignis in Attica regione, ad Cephalum flumen habitans: qui hospites intaricare solitus, tandem à Theseo est interfectus. Ovid. 7. Metam.

tellus Epidauria per te

Clavigeram vidi Vulcani occubere prolem: Vidi & immitem Cephissas ora Procrustem.

PRŌCŪBO, as, ui, itum, Procumbo. פרוצבון natāb פרוצבון hischitachā- vāb. גפרון. GAL. S'encliner & pancher. ITA. Abassar. GER. Nis derlügen. HIS. Macho. caer, abaxarse. ANGL. Tōlis flat or prostrat. Interdium idem quod vigilo, sive excubias ago. Nonnunquam idem quod demitto, vel inclino. Virg. 3. Georg. Muscus ubi, & viridif- sima gramine ripa, Speluncæque regant & saxea procubat umbra.

PRŌCŪBITŌR, is, qui noctu custodia causa incubat quum castra hostium in proximo sunt. פרוצביתר. פרוצביתר. GAL. Qui de nocte fait le guet devant le camp, sentinelle. ITA. Chi fa la sentinella, chi dene far la scholta avanti all' esercito. GER. Ein wächter vor dem lā- ger. HIS. La escucha del campo. ANG. He that keepeth watch and ward without the campe. Festus.

PRŌCŪDO, is, Prolato, cudendo extenuo, seu probè cudo. פרוצדון פרוצדון. GAL. Atteuoir en forgeant & aguissant forger. ITA. As- foctigliare aguzzare battiendo. GER. Breit schmiden / tenglen scharff schlagen. HIS. Labrar de martillo. ANGL. To mak lesse or thinnor by beating. Virg. 1. Georg.

durum procudit arator Vomerū obtusi dentem.

Ira procudit eas. Horat. 4. Carm. Ode 15. Procudere dolos Plaut. in Pseud. Linguam procudere. Cic. 3. de Orat. Non enim solūm acuen- da nobis, atque procudenda lingua est: sed onerandum complen- dūmque pectus maximatum rerum & plurimarum suavitatem, copia, va- rietate Plaut. Pseud. sc. 2. a. 2. Hic mihi incus est, procudam hinc hodie multos dolos.

PRŌCŪL, adverb. Longè, quasi procul ab oculis. פרוצול פרוצול. GAL. De loing, loing. ITA. Di lontano, di lungi. GER. Von fern, nauff oder we mauff / ferr / weit. HIS. De lejos. ANG. Farre, farre of. Dicitur & de loco minus longinquo. Virg. 5. Æneid.

Est procul in pelago saxum,

Quod certè non minus longè fuisse debet intelligi, ne peiret volu- ptas spectaculi. Idem in Scelmo.

Serta procul tantum capiti delapsa iacebant.

Vbi Servius, Procul, modò propè: nam intulit tantum capiti delapsa, ut ostenderet non longè provolutam esse coronam. Dicimus ali- quando, Procul hiacud est, longè ab hoc loco. Ter. in Hecyra, Quem cum istoc sermonem habueris, procul hinc stans accepi, uxor. Item procul aliunde. Cic. 4. Verr. Quia non posset negare ab illis pecuniam datam non quæsitit procul aliunde. Procul pro longè, habet ali- quando sequentem à præpositionem cum ablativo. Terent. in Adelph. postremò quando ego conscia mihi sum, à me culpam esse hanc pro- cul. Aliquando & procul & longè, simul in eadem oratione ponuntur. Plaut. in Cure. sc. 2. a. 2. Hac nocte in somniis visus sum viderier pro- cul cedere longè à me Æsculapium. Senec. cap. 1. L. de consol. ad Polyb. Procul hoc ab omni Rom, viro. Plaut. Men. sc. 4. a. 2. Cum ex alto pro- cul nautæ terram conspiciunt. Procul aliquando præpositio est, de- serviens quandoque ablativo: ut procul dubio perinde est ac si dicas, certè. ueron. in Claud. Cæs. Reliquit filium omnibus gentis suæ pro- cul dubio præferendum. Ad eundem etiam modum dicimus procul verò, pro eo quod est à veritate abhorrens. Colum. in Prasat. lib. 1. Nam illud procul verò est quod plerique crediderunt, facillimam esse, &c. Liv. lib. 8. d. 4. Procul mai Ovid. Eleg. 2. lib. 4. Trist.

Atque procul latio diversum missus in orbem.

Idem Eleg. 8. lib. 4. Trist. Vita procul patria peragenda. Proculdubio. Gell. lib. 16. cap. 2.

PRŌCŪLCO, as, Conculco, proteio, calco. פרוצולקו פרוצולקו. GAL. Fouler aux pieds. ITAL. Conculcare, atterrare. GER. Zerträtten. HISP. Hollar à paccar, à pefar. ANG. To treade, to stampe, or trample upon. Col. lib. 2. c. 20. Nam à pecudibus legumina proculcantur: hæbæ etiam atteruntur unguis: atque glabrescit, & fit idonea trituitis area. Liv. 10. ab Urbe, Et turbatus eques sua ipse subsidia territis equis procul- cavit. Ovid. 8. Metam.

Is modo crescentes segetes proculcat in herba.

Proculcatus a, um, Gell. c. 4. lib. 18 proculcata hæc & prolata vulgò.

PRŌCŪLCATIO, ut patet. Senec. de tranq. vita c. 11. Quod regnum est cui non parata sit ruina, & proculcatio, & dominus & carnifex? Proculcatus, ut scribit Arcon Horatij interpres, Eques fuit Romanus, Augusti amicissimus, qui aded pius erga fratres suos Scipio- nem & Murænam fuit, ut spoliatis bello civili patrimoniū suum ex integro divideret, quod cum eis iam antea divisisset. Hæc Arcon apud Horatium lib. 2. Carm. Huius meminit & Plutarch. in vita Antonij, di- cecas Antonium paulo antequam expiraret admonuisse reginā Cleo- patram, ut sibi ac rebus suis consulere: & maximè omnium qui cum Cæsare Augusto erant, Proculcio se crederet. Mortuo Antonio Augu- stus Proculcium misit, ut curaret Cleopatram vivam in suam potesta- tem perducendam: quūque illa accepto ense vellet sibi mortem in- ferre, proculcius eam e manibus ademit. Proculcius dicitur qui patri procul absenti nascitur. Plutarch. in Coriolan.

PRŌCŪLIANT, promittunt, ait significare Antistius de iure pontificali l. 9.

Proculiant, promittunt. Fest.

PRŌCŪLLUS, cognomen eius qui natus sit patre peregrinante procul à pa- tria Plaut. Menach. Iubeas Proculum afferri tibi.

PRŌCŪMBO, is, Prosterno, humiliaceo. פרוצמבון פרוצמבון. GAL. Estre couché, s'encliner & pancher. ITA. Abbassarsi, giacerè in terra, inchinarsi. GER. Niderlügen. HIS. Abaxarse, inclinarse. ANGL. To lie flat and bend downward. Liv. lib. 1. Ipsum festum via procu- buisse, Ovid. 13. Metam. Achilles procubuit. Ibidem.

Quis nostra sub manibus verbis

Procubere manus. Idem Eleg. 4. lib. 3. Trist.

semper duro

Cognito, res postquam procubere mea. Col. lib. 1. Lata bubilia esse oportebit pedes decem, vel ut minimum novem. Quæ mensura & ad procumbendum pecori & jugatio ad cir-

Calopini Pars 11.

cumeundum laxa ministeria præbeat. Virg. 1. Æneid.

no gravidis procumbas culmus arisis.

Idem 8. Æneid.

Et viridi sædam Marvortis in antro

Procubuisse lupam.

Significat interdum demitti. Plin. l. 16. c. 36. de arundinibus, Omnibus verò folia à nodo orsa, complexu tenues per ambitum inducunt tu- nicas, atque à medio internodio quum plurimum desinunt vestire, pro- cumbuntque hoc est, in terram inclinantur. Lucan. lib. 3.

Et procumbentes iterum consurgere saxos.

PRŌCŪRO, Administrationem rerum alienarum gerere. פרוצורו פרוצורו. GAL. Procurer, avoir la charge des affaires d'autrui. ITAL. Pro- curare, amministrare cose d'altri. GER. Verwalten / versorgen oder versdhen. HIS. Procurar negocios. ANG. To have the charge of an others business. Plaut. Menach. sc. 6. a. 5. Qui rem herilem procurat, videt, collocat. Cæs. lib. 2. de bell. civ. Procurandæ hæreditatis causa in pro- vinciam venerat. Cic. Cornificio. Is procurat rationes Dionysij. Ali- quando ponitur pro studiosè curare impatiō. Apuleius. Hunc enim equulum suum curiosè nimis procurantem invenit. Cato de re rusti- ca. Eodem modo ceteras artes procurato. Plaut. in Curcul. sc. 2. a. 4. Tibi opus est hoc te procures. Et mox, Da mihi istas minas decem, qui me procurem, (i. lautè tractem.) procurare aliquando est expiare. Ovid. 3. Fast.

His, inquit, facito mea tela procures.

Quod supra dixit, piare fulmen. Gell. c. 5. l. 4. Procurare fulgur contra- riis religionibus. Et motum hæc martiæ hostiis maioribus. Idem Gell. c. 6. lib. 4. Procurare fulgur. Suet. in Galba c. 4. Gell. lib. 4. c. 6. Ut terram movisse nuntiat solet, eaque res procuratur, unde & procura- tio verbale in eadem significatione. procurare agrum pro colore, idem cap. 12. lib. 19.

PRŌCŪRATOR, is, qui absentis negotia gerit. פרוצוראטור פרוצוראטור. GAL. Procureur. ITAL. Fattore, procuratore. GER. Ein verwalter, schaffner. HISP. El que procura, procurador. ANG. A procurator, that sech to an others affaires. Vlpian. de Procuratoribus & defensor. lib. 1. Procurator est qui aliena negotia mandato domini administrat. Actores verò causa- rum, causidici dicuntur. Procurator peni. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 2. Ego sum promus condus, procurator peni. Procuratores ducentarij. Suet. in Claud. cap. 14. Procuratores quidam videntur in exercitu fuisse: nam Suet. in Galba c. 9. scribit Neronem ad eos scripsisse de interfi- ciendo Galba.

PRŌCŪRATORĪUS, a, um, quod ad procuratorem pertinet. פרוצוראטוריא פרוצוראטוריא. GAL. Appartenant à procureur, de procureur. ITAL. Di procuratore. GER. Das einem verwalter oder schaffner gehdrt. HISP. Cosa de procurador. ANGL. Belonging to a procurator. Procurotoris literæ, Procuratorium manus.

PRŌCŪRATRIX, icis, verbale fœmininum. פרוצוראטריק פרוצוראטריק. GAL. Procuratrice, celle qui a la charge ou soing de quelque chose. ITAL. Pro- curatrice. GER. Ein verwalterin, schaffnerin / ein versorgetin. HISP. Procuradora. ANGL. She that doeth an others business. Cic. 4. de fin. Sed quum sapientiam totius hominis custodem & procuratricem esse vellent, quæ esset naturæ comes.

PRŌCŪRATIO, Administratio, cura, פרוצוראטיו פרוצוראטיו. GAL. Charge & administra- tion qu'on a de quelques affaires, soing. ITAL. Ufficio, governo d'altri, cura, amministrazione. GER. Verwaltung / versorgung. HISP. Aquella obra de procurar negocios, procuracion. ANGL. The office or charge io doing a thing. Cic. 1. de nat. deor. Sunt enim philosophi, & faciunt qui om- nino nullam habere sententiam rerum humanarum procuracionem deos. Cæs. 3. de bell. civ. In Procuracione regni esse. Suet. in Galb. c. 15. Procuracione amplissima ornare aliquem. Salust. in Jugurth. præcipit, uti regni Numidiz tantummodo procuracionem existimarem: meam ceterum ius, & imperium penes vos esse. Procuratio item expia- tio est. Cic. 1. divin. Atque etiam scriptum à multis est, quum terra- motus factus esset, ut ne plena procuratio fieret.

PRŌCŪRATIO NECLĀ, Senec. Epist. 32. Nec Scylla, aut Charybdis adeundæ sunt, quæ tamen omnia transisti procuratiuncula pretio.

PRŌCŪRRO, is, curti, cursum, In apertum curro, ante curro, velociter pro- cedo. פרוצוררו פרוצוררו. GAL. Courir devant, s'avancer de courir. ITAL. Andare innanzi velocemente, correre avanti. GER. Fürlaufen. HISP. Andar adelante, correr à lexos. ANG. To runne before. Col. 1. 6. Ex domitis bobus valentissimum, eundemque placidissimum, cum indomito jungimus, qui & procurentem tetrahat, & eunstantem pro- ducat. Cæs. 7. bell. Gall. Quoties quæque cohortis procureret, ab ea parte magnus hostium numerus cadebat. Virg. 9. Æneid.

Et conferre manum, & procurere longius audent.

Liv. lib. 34. Quis est hic mos procurandi per vias? Et Ovid. 4. Fast. Terra tribus scopulis vastum procurrit in equor Trinacris.

PRŌCŪRŌNS, is, participium. פרוצורונס פרוצורונס. GAL. Fürlaufend oder sich vance devant. ITAL. Che corre avanti. GER. Fürlaufend oder sich fürauf streckend. HISP. Que corre adelante. ANG. That runneth before. Virg. 5. Æneid.

Infelix saxis in procurrentibus hastis.

hoc est, prominentibus, & velut obviam venientibus, inquit Servius.

PRŌCŪRSUS, us, Actus procurandi. פרוצורסוס פרוצורסוס. GAL. Course, snelle sur les ennemis. ITAL. Correria, corsa. GER. Das herfürlaufen. HIS. Corrida a lexos. ANGL. Running or assault upon the enemies. Liv. lib. 2. Tu- multuario prælio, ac procurso magis militum quàm ex præparato, aut iussu Imperatorum orto, haudquaquam par penis dimicatio fuit. Virg. 12. Æneid.

Quem rota præcipitem, & procurso concitus axis Impulit effuditque sole.

PRŌCŪRSIO, nis, verbale fœmininum, Excursio, vel disgressio à causa. פרוצורסיו פרוצורסיו. GAL. Course, disgression. ITAL. Corsa, correria. GER. Füraufstansung / ansichschreiffung. HIS. Corrida. ANG. A going or run- ning out forme the cause. Quint. lib. 4. cap. 3. Non semper est ne- cessaria post narrationem illa procurso.

PRŌCŪROS, as, frequentativus. פרוצורוס פרוצורוס. GAL. Courir sus, cou- rir souvent. ITAL. Correr spesso. GER. Oft herfür oder fürauf lauffen.

HiSP. Correr à menudo. ANG. To runne often. Liv. 3. lib. 27. Ibi per dies aliquot quum ab stationibus procuraretur, mista equitum, pedumque tumultuosa magis praelia, quam magna. Idem 3. ab Vrbe. Modo procurantes pauci, recurrentesque.

Procurator, is. GAL. un Coureur, qui fait des courses sur les ennemis. Liv. lib. 2. d. 5.

Procuratio, nis. ἡ προδρομία. GAL. Saillie & course sur les ennemis. ITAL. Assalto d' corsa sopra nemici. GERM. Das empsig befürtrennen oder hinaußlaufen. HiS. Corrida contra los enemigos. ANG. A running upon the enemies. 3. lib. 28. A quibus ubi per procurationem commissa pugna esset, &c.

Procurvus, Valde curvus. ἡ προκύρτος, ἡ προκύρτος. GAL. Courbé par devant, fort courbé. ITAL. Molto corvo. GERM. Vast krumb. HiS. Muy corcobado, d' corvo. ANG. Very crooked. 3. Virg. 2. Georg.

Contra nulla est oleis cultura, nec illa Procurvam expectant falcem.

Littora procurva, idem 5. Aeneid.

Procur, i, vide Proci.

Procuriles, vide Procrustes.

Procyona, προκυονα, moles opposita fluctibus: murus structus ad repellendum fluctus, eam sic describit. Ovid. lib. 11. Metam.

adiacet undis

Facta manu moles, qua primas aquoris undas

Frangit & incurfus qua praelasat aquarum.

Procyon, is, gen. penultima correpta. προκυων. Sidus æstivum, Canis ortum prævertens: unde etiam à Latinis verbum ex verbo exprimentibus, Antecanis appellatur. Cic. 2. de natur. deor. — geminis est ille sub ipsis Antecanis, Procyon Graio qui nomine fertur. Ex Arato, Antecanis tamen nomen videtur minus usitatum fuisse, & à Cicetone primum confectum: unde etiam Plin. lib. 18. cap. 58. si- dus hoc nomen Latinum habere negat, nisi quis (inquit) Canicula- lam velit appellare Colum. tamen lib. 11. cap. 2. Caniculam manifestè distinguit à Procyone: huius ortum, Idibus Iulii: illius, 11. Calend. Augusti assignans, Caniculam nimirum appellans quem nos Canem dicimus.

Prodeambulo, prodeambulas, Foras deambulo. ἡ προδεαμβουλω. GAL. Se promener devant, ou hors la maison. ITA. Passeggiare davanti ad un luogo. GERM. Vorausshin omb einander gehn. HiS. Passarse antes. ANG. To walk before or forth 3. Terent. in Adelp.

Prodentia, Gloss. Philox. prudentia. προδεντα, in Gloss. Cyr. δευτερος exponitur malitia, iniquitas, sævitia. Prop. iè est vehementia, quum quis prodit & explicat ad nodum vires suas.

Prodeo, is, iui, vel iutum, ex pro & eo, d, interposita, procedo, ultra eo, sive foras exeo, quasi porò eo 3. XXI. jacta præcipi, προειργουω. GAL. Sortir. ITA. Uscire fuori, comparire. GERM. Hinfür gehn/ außshin gehn. HiS. Ir à fuera, d' salir à plaza. ANG. To come or go forth. 3. Cic. App. Pul. An ego obviam tibi non prodirem, primum Appio Pulchro, deinde Imperatori? Idem lib. 1. Offic. Scenicorum quidem mos tantam habet disciplinæ veteris veterandiam ut in scena sine subligaculo prodeat nemo, id est, exeat. Cæf. 5. bell. Gall. Suo more conclamaverunt, uti aliqui ex nostris ad colloquium prodirent.

Proditur, impersonale. Cic. pro Muran. Ecce autem non proditur reverenti? Subaudi, obviam.

Proditus, προδιδος. Philosophus fuit pat. ia Cous: cuius quanta fuerit auroitas, ex Xenophonte deprehendere licet, qui in Bæotia captus, vadem pro reditu dedit. In consilio Atheniensium magnam est laudem adeptus, quanquam voce graviore atque absõna. Conatusque est in ea civitate primarios ex nobilissimis familiis adolescentes sibi devincere, quorum hospitium usui sibi & voluptati foret. Hæc ex Philoste. Suidas autem dicit Ceum eum fuisse ex Inlide oppido, & Democriti ac Gorgiæ temporibus floruisse, librumque edidisse qui inscribitur ἡ προδιτα, in quo finxit Herculeam virtuti pariter ac voluptati congressum, & utraque hunc ad se trahente, tandem à virtute persuasum alteram sprevisse. 3. Fuit & Prodicus alius, medicus, ex Selymbria civitate, Hippocratis discipulus, qui primus iatratepticon instituit, teste. Plin. lib. 29. c. 1.

Prodictator, prodictatoris, qui extraordinariam Dictaturam gerit, qui que in locum Dictatoris substituitur. Liv. lib. 22. Prodictatorem populus creavit Qu. Fabium Maximum.

Prodigia hostia, à veteribus dicebantur quæ totæ consumebantur igni, unde & homines luxuriosi, prodigi dicti sunt: ut ex Verannij sententia tradit Festus.

Prodiolym, ij. Monstrum, portentum ostentum: dictum quasi prodicium, quod porò dicat, significet, & aliquid futurum esse portendat. ἡ προδιολυμ. ἡ προδιολυμ. GAL. Prodiges, monstre. ITAL. Mostro, prodigio. GERM. Ein vunderzeichen / ein unnatürlich ding / ein wunderwerc der natur. HiS. Milagro que significa mal, prodigio. ANG. A monster that fore tokeneth some ring. 3. Festus, prodigia quod prædicant futura, permutatione g literæ? nam quæ nunc appellatur, ab antiquis g vocabatur. Nonius, prodigia, deorum minæ, vel iræ. Virg. 3. Aeneid.

Sola novum, dictaque nefas Harpyia Celano Prodigium canit.

Cic. 6. Verr. Etenim multa sæpe prodigia vim eius numenque declarant.

Prodigiator, qui ex prodigio futura pronuntiat. ἡ προδιγοδία. GAL. Qui declare & interpreter les prodiges. ITA. Chi interpreta tali prodigi & segni. GERM. Der auß den vunderzeichen oder wunderwercen efen der natur künstige ding weiffaget. HiS. El que declara tal milagro. ANG. He that sheweth any thing, to come by a monster. 3. Festus, prodigatores arufices, prodigiorum interpretes.

Prodigiosus, a, um. Monstruosus, portentosus: quod scilicet malum, cladem, exitium futurum portendit, quod præter naturam est & consuetudinem. ἡ προδιγοδία. GAL. Prodigieux, monstrueux, contre nature. ITAL. Prodigioso, mostruoso. GERM. Unnatürlich / gar vunderfam: dass sich wider der natur lauff zuteg. HiS. Cosa de aquel milagro. ANG. Monstrous, against the common course of nature. 3. Plin. lib. 10. cap. 63. Par-

tus aliquando singuli, quod prodigiosum putant. Gell. 1. 12. c. 1. Prodigialis, e, Nonnunquam idem est quod prodigiosus πρῶδιος. Aliquando idem quod prodigium avertens: unde prodigialis Iupiter dictus est cui expiandorum prodigiorum gratia sacra fiebant. 3. Ovid. Plaut. in Amph. Sed mulier postquam experrecta es, prodigali Iovi Aut mola facta hodie aut thute compeccatum oportuit. Rubens prodigiale cometes hoc est, prodigialiter, nomen pro adverbio. Claudian. de raptu Proserp.

Prodigiosè, adverbium, præter morem, vel naturam. ἡ προδιγοδία. GAL. Contre nature. ITAL. Contra natura. GERM. Unnatürlich / wider den gewöhnlichen lauff oder natur. HiS. Contra la natura. ANG. Against nature. 3. Plin. lib. 11. cap. 37. Lien cum iccinore locum aliquando permutat, sed prodigiosè.

Prodigialiter, adverbium, Prodigosè πρῶδιως. Col. lib. 3. cap. 3. Nam illa videntur prodigialiter in nostris Cærtanis accidisse. Horat. in Arte.

Qui variare cupit rem prodigialiter unam.

Prodigio, is, egi, supinum non legi: ex pro, & ago, d, euphonie causa interposita. Consumo, profundo, liberalitatis limites dando egredior, ultra modum erogo. ἡ προδιγοδία. ἀνορ δὲ οὐραυ ἀποδοίω ἀνορ δὲ οὐραυ. GAL. Consumer & despenfer tout, prodiguer. ITAL. Consumare prodigamente. GERM. Durchhin reiben, verthun vergeuden. HiS. Gastar demastakamente. ANGL. To spend much, to consume and wastricously. 3. Unde prodigus, qui sua diapidat & profundit, ex eo quod sua fortæ agat, propellat & profundat. Plaut. in Aulul. sc. 5. n. 2. Festo die si quid prodegeris profesto egere liceat nisi peperceris. Nevius in Tarrantilla; Vbi isti duo adolescentes habent, qui hie ante parta patia prodigunt? Gell. cap. 27. lib. 2. Prodigendos artus suos dare fortunæ. 3. Aliquando significat producere, quasi procul agere. Varro 2. de re rustica cap. 4. de subibus. Admissuras quum faciunt, prodigunt in lutosos limites. Idem lib. 3. cap. 9. Prodigendi in solem & sterquilinum, ut se volutare possint, quod ita albio: es fiunt. Ita sæpe locutus Varro in lib de re rust.

Prodigus, i, Profusus, effusus, nepos, dissolutus perditus. ἡ προδιγοδία. GAL. Prodigue. ITA. Prodigio. GERM. Sundig / der das sein durchhin reiben oder durchhin richtet. HiS. Prodigio d' gastador. ANG. A waster, agieat spender or lasher ou. money. 3. Cic. 2. Offic. Omnino duo sunt genera largorum, quorum alteri prodigi, alteri liberales. Prodigii, qui epulis & viscerationibus, & gladiatorum muneribus, ludorum, venationumque apparatu pecunias profundunt in eas res quarum memoriam aut brevem, aut omnino nullam sunt relicturi: liberales, qui suis facultatibus aut captos à prædombus redimunt, aut æs alienum suscipiunt causa amicorum, aut in filiarum collocatione adjuvant, aut opitulatur vel in te querenda, vel augenda. Idem in Catil. Homo largitor & prodigus. 3. Auri prodigus, Claudian. 2. Paneg. Aëris prodigus, Horat. in Aric, Cic. ad Brut. Quod in honoribus decernendis esse nimium, & tanquam prodigus. Plaut. prodigum te oportet fuisse in adolescentia? Am. Qui dum? M. Quia senecta ætate à me mendicatus n' alium. 3. Prodigus animæ, & sanguinis, qui vitæ suæ non parit. Horat. 1. Carni. Ode 12.

Animaque magna Prodigum Paulum superante Pæno, Gratus insigniferam camæna.

Vbi Porphy. Amylium Paulum dicit fuisse prodigum, id est, contemptorem vitæ. Velleius, Prodigus suæ fortunæ & pudicitæ. Ovid. 4. Amor. Eleg. 8.

Sanguinis atque anima prodige Galle tua.

3. Locus prodigus multæ herbe. Hor. 1. Epist. Prodigus re aliqua Plin. lib. 9. c. 17. A sinu Celei d' Consularibus, hos pisces prodigus, Claudio principe unum mercatus octo millibus nummum de mulis.

Prodiga lingua Gell. cap. 15. lib. 1. Quorum lingua tam prodiga, infænisque sit, ut suat semper & æstuet colluvione verborum teterrima. 3. Prodigæ hostiæ vocantur, ut ait Verannius, quæ consumuntur, unde homines quoque luxuriosi prodigi.

Prodigè, adverbium, Profusè, abundanter ἡ προδιγοδία. GAL. Prodigiamment. ITAL. Prodigamente. GERM. Senditlich. HiS. Prodigamente / confosamento. ANG. Prodigally, with wasting or riotousness. 3. Cic. 11. Philipp. Sed non possunt non prodigè vivere qui nostra bona sperant quum effundunt sua.

Prodigias, atis, Profusio, nimia liberalitas. ἀνορ δὲ οὐραυ. Lucil. lib. 6. Satyr. Nequitia occupat, hoc petulantia, prodigiasque. Alij es, pro hoc legunt.

Prodigientia, a à prodigo, prodigis, Profusio. ἡ προδιγοδία. GAL. Prodigalité. ITA. Dissipamento. GERM. Senditgeit / verthung / verschwendung. HiS. El habito vicioso de gastar, gastamiento. ANGL. wasting riotousness. 3. Tacit. lib. 13. Cuius abditis adhuc vitis per avaritiam, ac prodigientiam mirè congruebat. lib. 6. prodigientia Opum & inollitia vitæ.

Prodiunt, Antiqui pro prodeunt dixere. Ennius. Annal. lib. 3. Prodiunt famuli, quum candida luvina lucent.

Prodiorthosis, προδιορθωσις figura, moderatio & correctio.

Prodius, Antiqui dixerunt pro interius, longius (inquit Nonius) prodeundo, quasi porò eundo. Varro in Virgula divina, Primum venit in urbem, atque intra muros, deinde accidit prodius, atque introivit domum.

Prodo, is, idi, Proicio, desero, excludo, propello. ἡ προδιδοδία. ἀνορ δὲ οὐραυ ἀποδοίω ἀνορ δὲ οὐραυ. GAL. letter loing. ITA. Gettar via. GERM. Hinstoßent verstoßen vertriben. HiS. Echar lexos. ANG. To cast sarre of. 3. Virg. 1. Aeneid.

Nauivus (infandum) amissis unius ob iram Prodimur, atque Italus longè disjungimur oris.

3. Aliquando ponitur pro ostendere, patefacere, ἡ προδιδοδία. ἀνορ δὲ οὐραυ ἀποδοίω ἀνορ δὲ οὐραυ. GAL. Divulguer, publier. ITA. Manifestare divulgare. GERM. Anzeigen oder angeben / außbringen / emdoeten. HiS. Demonstrar, manifestar. ANG. To disclose, to bewray. 3. Virg. 3. Aeneid.

Prodere voce, sua quenquam, aut opponere morti.

Suet. in Aug. c. 66. Quod hic (Mœcenas) secretum de comperta Mutanæ conjuratione uxori Terentiæ prodidisset. Ovid. 13.

Nitor Galea. Insidias prodeci, manifestabitque latentem. Ibid. Cuncta coëgi (Dionem) prodere (sub. hostium consilium.) Suet. in Tiber. cap. 50. Odium adversus necessitudines in Draso primùm fratre detexit: prodita eius epistola. Liv. 6. ab Urbe. Prodeie temeritate & inficitia res, (i. declarare, referre.) Item Ovid. 13. Metam. Prodere rem Danaum. ¶ Item pro disseire, protrahere, πρὸς τὴν ἑτέραν. Terent. in And. Credo impetrabo, ut aliquot saltem nuptiis prodatur dies. ¶ Item pro propagare. Virg. lib. 4. Æneid.

Sed fore qui gravidam imperiis, belloque frementem Italiam regeret, genus alto à sanguine Teucri Proderet.

Item ponitur pro tradere, dare. { מִסַּר masar { נָתַן nathan { הִפְגִּיחַ hiphgir { ἑδωκεν GAL. Trahir. ITA. Tradere. GERM. Übergeben / verrahten. HIS. Hazer traycion. ANGL. To betraye. } Salust. Antequam arce proderent hostibus. Cic. 3. de finibus. Nam ut peccatum est patriam prodere, parentes violare. ¶ Prodere item aliquando ponitur pro emittere, & dimittere, Modest. l. 4. D. de cust. & exhib. reor. Non est facile tyroni custodia credenda. nã ea prodita, is culpæ reus est qui eam commisit. Item, Quod si fugitivum domino reddendum prodiderit. Ex Hotom. Prodere posteris, est posteris tradere, vel ad posteros transmittere. Cic. de sen. Non accipere modò hæc à maioribus voluerunt, sed etiam posteris prodere. ¶ Prodere memoriæ, est litteris mandare. Δουλει τῶ λόγῳ, ἵσθησιν ἀγαθῶν. Cic. Appio, Quum studium consumes in viorum factis memoriæ prodendis. Pro eodem etiam legitur, Prodere memoria. Cæsar. 5. bell. Gall. Quos natos in insula, ipsi memoria proditum dicunt. Cic. de Orat. Quia memoria sic esset proditum. Item prodere memoriæ, id est, propagare, & ad posteros transmittere. Cæsar. 1. bell. Gall. Ne committerent, ut is locus tibi constitissent, ex calamitate populi Romani, & exercitus interneccione nomen caperet, aut memoriæ prodere. Interdum supprimitur nomen memoriæ. Plin. lib. 6. cap. 23. Regnabat ibi quum hæc prodrem, Cel. brotas Cic. lib. 3. Offic. Utile videbatur Vlyssi, ut quidam Tragicæ poetæ tradiderunt. Plin. lib. 2. cap. 7. D. Augustus lævum sibi prodidit calceum præpostere inductum, quo die seditione militari præpè afflicus est, id est, significavit, sive retulit. Sic dicimus, Fama prodit, id est, refert Celsus. Quosdam fama prodidit ipsis funebribus revixisse. ¶ prodere, autore Donato, aliquando est decipere, defecere. Terent. in Adelph. Prodidiisti & te, & illam miseram, & gnatum. ¶ Prodere exemplum est tradere, vel monstrare, vel aliquid designare unde alij sumant exemplum. Cic. pro Flacco, in hoc reo ne quod perniciosum exemplum prodatur pertimesco. Ibid. ne periculosam imitationem exempli reliquis in posterum prodere. ¶ prodere fidem, est juramentum non stare. Salust. in Casilin. Sed ea sæpè antehæc fidem prodiderat, creditum abiuraverat. ¶ Prodere officium est officio deesse, aut contra officium facere. Cic. 4. Academ. Qui statuit omnem cruciatum perferre, in tolerabili dolore lacerari potius quam aut officium prodatur, aut fidem. ¶ Prodere vitam, est se vite periculo exponere. ¶ Prodere legem, destituere. Vlpian. ad legem Jul. de adult. Legem prodidisse dicitur ob hoc quod accusationem adulterij aggressus, accusare destitit. ¶ Prodere interregem: est nominare, renunciare, ut ait Budæus. Liv. 6. ab urbe. Sed nos quoque ipsi sine suffragio populi auspiciatò interregem prodamus. Sic prodere flammam apud Cic. pro Milone.

Proditus, Imperiale. Plin. lib. 8. c. ult. Iam quædam animalia indigenis innoxia, advenas interimunt: sicut serpentes parit Tyri the, quis terra nasci proditur.

Proditus, participium, Deceptus, circumventus, destitutus. { נתן nitan. { ἑδωκεν GAL. Deceptrabi. ITA. Tradito, ingannato. GERM. Verrathen. HIS. Traydo, enganado. ANG. Decive: d. betrayed. } Cic. ad Att. lib. 3. Quandoquidem inquit, ego proditus, inductus, coniectus in fraudem, &c. Ovid. 13. Metam. proditus à socio est, &c. ¶ Proditus in proverbium vox (i. emissa, transmissa, sive trita sermone omnium.) Liv. lib. 3. bell. Pun. Ovid. 13. Metam. Proditus (Nestor) à socio est (nempe Vlyssè.) Ibid. Desertus, mox relictus, &c.

Proditus, is, { ἑδωκεν masghir. { ἑδωκεν GAL. Traistre. ITA. Proditor. GERM. Ein verrähter. HIS. El que haze traycion. ANGL. A traitour, he that betrayeth. } Plaut. in Rud. Urbis proditor, Cic. 3. de fin. Nec magis vituperandus est proditor patriæ, quam communis utilitatis, aut salutis desertor. Plutar. in Demosthen. Proditors cum patriam vendunt, seipos primos vendunt. Velleius Senatus proditor Plantus.

Proditio, nis, { ἑδωκεν GAL. Traifison. ITA. Tradimento GERM. Verrachtung oder verrähterey. HISP. Traycion. ANGL. Betraying. } Cic. 4. Academ. Amicitia, um prodiones & rerum publicarum. Ovid. 8. Metam.

Nam pereant potius sperata cubilia, quam sim Prodione potens.

Lucan. lib. 4. Nunquam nostra solus precium mercèsque nefanda Prodionis erit.

Quintilian. Proditio nobis prodita est.

Prodoceo (Horat. l. epist. 1.) aperte, palam doceo.

Proditus, Latine præcursor. { ἑδωκεν GAL. Avant coureur. ITA. Che corre innanzi. GERM. Ein vorkläuffer / vorbot. HISP. El que corre adelante. ANGL. A fore runner. } Cic. ad Attic. lib. 1. Nam corne Pompeiani prodromi nuntiant aperte Pompeium acturum. Vnde prodromi dicuntur à Græcis sicut præcoeces, quasi præcursoris, reliquarumque maturitatem prævertentes. Plin. lib. 16. c. 26. Ficus & præcoeces habet, quas Athenis prodromos vocant. ¶ Prodromi item venti Etesie, qui octo ferme diebus exortum Caniculae antecedunt. Colum. lib. 11. cap. 2. Sexto Idus Julias Prodromi flare incipiunt.

Prodivo, is, Profero, protraho, in conspectum, in apertum duco. { מִפְּנֵי מִפְּנֵי GAL. Produire, prolonger, mettre hors. ITA. Prolongare, menar fuori produrre. GERM. Vordiehen. HIS. Calapini Paris I 1.

Elevat lexos guiandò, ostender en largo. ANO. To prolong to deavoe in length, to stretch out or bring fort. } Virg. 2. Æneid.

Abnegat excisa vitam producere Troia.

Cicer. in Cato. Convivium vicinorum quotidie compleo, quod ad multam noctem quam maximè possumus vario sermone producimus, id est protrahimus. Senec. cap. 18 de consol. ad Polyb. Produc memoriã fratris scriptis tuis. Ibid. c. 8. Non audeo te usque eo producere ut &c. Ibid. A severioribus studiis se producere ad solutiora. Ovid. Eleg. 6. lib. 4. Trist.

Tempus & in canas semen producit aristas.

¶ Terent. in Andr. per translationem dixit pro detinere. Nõne tibi esse satis hoc solidum visum est gaudium, nisi meliã classes amantem, & falsa spe produceres? id est, deluderet, detineret. ¶ Aliquando, idem est quod foras educere, coram sive in medium adducere, vel presentem sistere. { ἑδωκεν ἑδωκεν ἑδωκεν hebi. παρὰ τὴν πόλιν. } Plaut. Capt. se. 2. a. 2. Vbi sunt isti quos ante aedes iussi huc produci foras? Sie producere testes dicimus, pro eo quod est, ad dicendum testimonium, in iudicium eos adducere. Cic. 6. Verr. Harum omnium rerum auctores, testesque produco. ¶ Producere copias in aciem, est extra castra ad pugnam eas educere. Plaut. Amphitr. Producit omnem exercitum è castris, contra Legiones educunt suas Teleboi. Galba Ciceroni. Repente Antonius in aciem suas copias de vico producit. ¶ Aliquando idem est quod venum exponere. Terent. in Eunuch. Pretium sperans, illico producit, & vendit. Vbi donatus. Proprie vanales produci dicuntur. Plaut. Asin. pro prostituere posuit. Audientem dicto mater produxisti filiam, id est, prostituisti. ἀπαγορεύω, ἀπαγορεύω. ¶ Interdum pro gignere. { ἑδωκεν ἑδωκεν ἑδωκεν hebi. } Plaut. in Capt. Quid hoc est scelus? quasi in orbitatem filios produxerim? Cic. pro Qu. Roscio. Nihil ab hoc pravum & perversum produci posse putant. Idem 2. Verr. Nihil à me audiet ex impura illa adolescentia sua: quæ qualis fuerit, aut meministis, aut ex eo quem sui similem produxit, recognoscere potestis. Terent. in Adelph. Seni animam prius extinguerem ipsi qui illud produxit scelus. ¶ Producere moram rei alicui, est moram interponere, sive (ut Donatus ait) differre, protrahere, protelare. Terent. in Andr. Dicam aliquid iam me inventurum, ut huic malo aliquam producam moram. ¶ Interdum prosequi. Virg. 9. Æneid.

nec te tua funera mater Produxi.

¶ Interdum consumere, terere. Ter. in Adelph. Et cyathos sorbilans, paulatim hunc producam diem. ¶ Producere testes in iudicium, id est, adducere. Cic. 7. Verr. Graviosem apud sapientes iudices se fore ab inferis testem, quam si vivus in iudicium produceretur. ¶ Producere aliquando est promoveri hominem & in medium honorificè proferre, X. Subducere, Cic. pro domo sua, de Catone in Syriam ablegato, Quem tu non pro illius dignitate produxeras, sed pro tuo scelere subduxeras. Liv. l. 10. al. 4. Producere aliquem omni genere honoris ¶ Produci impelli, adduci ἀπαγορεύω. Cic. lib. 1. ad Heren. Producti sumus ut de orationis partibus loqueremur. ¶ Produxi, pressivè oculos. Hic produceris est ἀπαγορεύω. ante aedes mortuos ad exequias proponere. Premere autem oculos est claudere, quod solebant proximi facere, ut filij, pater, mater. Producere & perducere interdum commutatur. Ita perducere puellum, pro producere, ἀπαγορεύω; & productor, pro perductore, id est amantum internuncio & administro libidinis, qui Græcè ἀπαγορεύω & ἀπαγορεύω dicebatur Bud.

Productus, a, um Adductus. { ἑδωκεν ἑδωκεν ἑδωκεν hebi. } GAL. Prolongè. ITA. Allungato. GERM. Herfür gefürt. Idem, vers tengert, &c. HIS. Estendido en largo. ANGL. Dravoen in length. Cic. post reditum, Quum à Tribun. pleb. Consul in concionem productus esset, Aliquando nomen est, & significat promissus, longus. { ἑδωκεν ἑδωκεν ἑδωκεν hebi. } Cic. Orat. Inclutus dicimus brevi media litera: infanus, producta. Idem 2. de Orat. Et principia tarda sunt, & exitus tamen spissi & producti esse debent. Cæsar. lib. 1. bell. civ. Producti repente ex onerariis navibus (i. egressi.)

Productior, & productissimus. Col. lib. 7. c. 21. Quare status eius longior, productiorque ad hos casus magis habilis est, quam brevis, aut etiam quadratus. Idem lib. 3. c. 30. Extrema pars eius, quod caput vitis appellant, id est, ultimum & productissimum flagellum.

Productè, adverbium. Huius contrarium est breviter. { ἑδωκεν ἑδωκεν ἑδωκεν hebi. } GAL. Longuement, au long. ITA. Lungamente, in longo. GERM. Nach der lange. HIS. Largamento, en luango. ANGL. A longht. } Cicero in Orat. Et ne multis quibus in verbis ex primæ literæ sunt, quæ in sapiente atque felice productè dicuntur, in cæteris omnibus breviter.

Productio, nis, p. longatio. { ἑδωκεν ἑδωκεν ἑδωκεν hebi. } GAL. Prolongement, allongement. ITA. Prolungamento, allungamento. GERM. Verztehuag / verlengerung. HIS. Estendimiento, prolongacion. ANGL. Prolonging, dravoen in lengt. } Cic. 3. de finibus. Et quemadmodum opportunitas (sic enim appellamus ἑδωκεν ἑδωκεν ἑδωκεν hebi.) non fit maior productione temporis: habeat enim suum modum quæcunque opportuna dicuntur. Productiones Stoicis vocantur ἀπαγορεύω, ut autor est Gell. cap. 5. lib. 12.

Productio, penultim. corrept. quod tunctionibus malleorum productum est. ἑδωκεν.

Præbia, vide Præbia.

Proethesis, q. præ expositio, est propositio orationis, in qua ante oculos ponitur, quod in controversiam venit, ἀπαγορεύω. ante expono.

Proedras, Gloss. Phil. ἀπαγορεύω, præses. ἀπαγορεύω primores ἀπαγορεύω principatus, à ἀπαγορεύω & ἑδωκεν sedes. sella, sedile. In empositio orientali erant ἀπαγορεύω. Ecclesiastici & Palatini. Palatini erant præsedes consilij sanctioris, in quo res status tractabantur. Itaque plurimum apud Imperatores poterant: sæpè verò etiam omnia, maximè Imperatoribus in inferiori adhuc ætate constitutis. Gl. gr. b. Meurf.

Proeleusinus, officialis iudici proficiscenti assidens. L. g. b. Proeleusis, ἀπαγορεύω, in genere est processus, progressio, Deinde per Syned. est festa processio. ab inusitato ἀπαγορεύω, pro quo in usu est ἀπαγορεύω progredior, procedo.

Proepilexis, προειληξις, preventio reprehensionis, cum quis semetipsum verbo arguens alienam correptionem praevertit, & declinat, προειληξιν, ante reprehendo.

Proetides, προητιδες, Proeti Argivorum regis, & Antiae filiae fuerunt, quae quum forma esset praestantissima, se Iunoni auae sunt praefere: quare irata dea talem eis immisit furorem, ut vaccas se esse arbitrentur, & ad sylvas confugerent. Postea autem helleboro sanatae a Melampode dicuntur: unde quoddam hellebori genus, Melampodij nomen accepit teste Plin. lib. 25. c. 5. Virg. in Sileno.

Proetides implerunt falsis mugitibus agros.

Proetus, προητος, Arbantis regis Argivorum filius, cui etiam successit in regno. uxorem habuit Antiam, ex qua quatuor filias genuit, quae a patris nomine dictae sunt Proetides, poetarum fabulis celeberrimae, de quibus vide plura in dictione praecedenti, & supra in voce MELAMPODIUM.

Profanus, a, um, dicitur irreligiosum & a religione remotum. X. Sacrum, religiosum. ἄγρον ἐχθρόν ἢ ἄγρον ἐχθρόν τὰ μέ. β. β. α. λ. GAL. Profano, publico. ITAL. Profano huomo laico. GERM. Ungevoeyhet unheilig. HISP. No consagrado. ANGL. Profane, unhalloed or not consecrated. Plaut. Sacrum an profanum habeas, parvi penditur. Cic. in dano sua. Si ista consecratio legitima est, quid est quod profanum in tuis bonis esse possit? Interdum profanum accipimus pro scelerato, & impio, Statius in principio Theb.

Fraternas acies, alternaque bella profanis Decertata odiis.

Ovid. Eleg. 5. lib. 3. Trist.

Lapsus sunt nimio verba profana moro.

Profanum etiam dicitur quod ex religioso, vel sacro in hominum usum conversum est. Virg. 12. Aeneid.

Fauna precor miserere (inquit) tuque optima ferrum

Terra tene, colui vestros si semper honores,

Quos contra Aeneada bello fecere profanos.

Profani item dicebantur factis non initiati, qui a fano & factis arcebantur. Idem 6. Aeneid.

—procul a procul este profani,

Conclamat vates

Nunc Laicos Galli vulgo vocant, quasi populares, teste Bud. Profanos etiam dicimus imperitos, qui Musarum factis non sunt initiati. Horat. lib. 2. Carm. Odi profanum vulgus. Profanus usus dicitur communis & vulgaris, non sanctus. Plin. lib. 15. c. 30. Adeoque in profanis usibus pollui laurum & oleam fas non est.

Profanum dictum est, id quod quum sanctum fuisset, postea in usu hominum factum, hoc est, extra fanum. Ex Aggeno de limitibus agrorum.

Profano, as, ex sacro profanum facio, violo. ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. GAL. Profaner, soüller & gaster. ITAL. Profanare. GERM. Entvoeyhen/ unheilig oder unreinmachen. HISP. Enfuziar la cosa sagrada. ANGL. To profane, to desile and pollute. Liv. lib. 31. Sacra, sacerdotes quae ipsius maiorumve eius honoris causa instituta essent, omnia profanarent.

Profanatus, participium. ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. GAL. Profané. ITAL. Profanato. GERM. Entvoeyhet. HISP. Enfuziando profanado. ANGL. Profaned. ut Profanatum templum, hoc est, ex sacro profanum factum, vel flagitio aliquo pollutum. Stat. 9. Theb. Ergo profanatum Menalipi funus acerbo vulnere. Manus profanatae Ov. 2. Metam. Terrae profanatae. Stat. 3. Syl.

Profanatio, nis, verbale, Sacrae rei violatio ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. GAL. Profanation, profanement. ITAL. Profanamento. GERM. Entvoeyhung. HISP. Obra de profanar y enfuziar. ANGL. Profanacion or pollution of holy things. Plin. lib. 16. c. 4. Postquam civilium bellorum profanatione meritum cepit videri, civem non occidere. Alia exemplaria habent profano: ut Profanum substantivè sumatur.

Profari, Eloqui, dicere, pronuntiare. ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. GAL. Parler, prononcer, dire. ITAL. Parlare, pronunziare, dire. GERM. Herauf reden/aussagen. HISP. Hablar, parlar, decir. ANGL. To speak, pronounce or say. Virg. 1. Aeneid.

Tum breviter Dido vultum demissa profatur.

Silius lib. 11.

—magno clamore profatur.

Proprie profari est quod Graeci dicunt προφητίαν id est futura praedicere. ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. Vlpianus de adil. edict. l. 1. §. Exempli. Si servus iater fanaticos non semper caput iactaret, & aliqua profatus esset, an nihilominus sanus videretur?

Profatum, i, ἀξίωμα, axioma, & pronuntiatum. Ciceroni Propositio? Gell. lib. 16. cap. 8. ἀξίωμα, quae Marcus Varro alias profata, alias proloquia appellat. Vide Proloquium, & Gellium loc. cit.

Profatus, us, ui, nomen quartae inflexionis. Ipse profandi actus. ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. GAL. Profetie. ITAL. Profesia. GERM. Das herauf reden. HISP. Profesia. Gell. lib. 18. c. 11. Neque dictu, profatave ipso terrae, aut infuaves esse. Stat. Syl.

—sen voce soluta,

Spargere, & effrango nimbos aquare profatu.

Profecto, adverbium confirmantis est: dictum quasi pro facto, Nimirum, sanè, certè, revera. ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. GAL. Certes, certainement, pour vray. ITAL. In vero, certamente. GERM. Sure war/ warisch. HISP. Ciertamente. ANGL. Forsoth, in very deed. Plaut. Capt. sc. 2. a. 2. Est profecto Deus, qui omnia videt. Ibid. Est profecto ubi damnum praestet facere, quam lucrum. Idem Pseud. sc. 2. a. 3. Edicam familiaribus profecto (i. serid.) Ibid. sc. 1. a. 1. Profecto nullo pacto possum vivere, &c. Terent. in And. Profecto sic est. Plerumque autem ad responsionem adhibetur ἄγρον ἕκθρον. Cicero, Quis haec recuntiar, Is profecto qui interfuit. Quod etiam per certè estremus. Idem, In quo meminimus? Certè in nullo. Eundem etiam usum habent nimirum & nempe.

Proficere, Palam facio, prodo, pronuntio. ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. GAL. Proficere, proferer,

manifestet. ITAL. Proficere, manifestare, palefare. GERM. Ausbringen/ herfür bringen, ansbreiten/ aussprechen. HISP. Sacar a fuera, manifestar, pronunciar. ANGL. To bring out, to pronounce, or utter. Cic. pro Calio. Domus in qua nihil fiat quidd foras proficendum sit. Terent. in Heeyr. Ita me dii bene ament, haud propterea te rogo ut hoc proficere. Seneca, Antequam sententiam proficere. Plaut. Quae neque fando accepit quisquam proficere carnifex, id est, prae dicas, memoras. Proficere manum, pro ostendere. Plaut. Aulul. sc. 2. a. 4. Ostende manum. S. Ambas proficere. Idem Pseud. sc. 2. a. 3. Manum si protollet, pariter proficere manum. Ibid. Condita prata in patinis proficere. Proficere artem, (id est, edere.) Sueton. in Neron. cap. 25. Reversus Neapolim, quod in ea primum artem protulerat albis equis introit. Item Proficere munitiones tota nocte. Caes. lib. 1. de bell. civil. Proficere Ius proficendi romerij, quibus, vide apud Gell. cap. 14. lib. 13. Aliquando significat protendo, prolato. Augustinus. Plinius, quum lineam protulisset longissimam, atque rectissimam. Iustin. lib. 1 Arbitria principum pro legibus erant, fines Imperij tueri magis quam proficere mos erat. Translatè. Cic. in Orat. pro Muran. Stoici mihi videntur fines officiorum, paulò longius quam natura vellet protulisse. Terent. in And. Saltem aliquot dies proficere, dum proficiscar aliquid, ne videam. Quandoque promere, sive in lucem efferre. Cic. pro Sext. Rose. Tu h. s. l. i. i. ex arca proficere. Plaut. in Amph. Tu Thesalam intus pateram proficere foras. Proficere se (inquit Budaeus) dicuntur qui sine deductore innotescunt, & ipsi se producant, Plinius junior, Proficunt se ingenia & ostentant. Ponitur aliquando pro allegare, quo Plinius in Epist. est usus. Cic. de Invent. Deinde ceteros proficere oportebit quibus maiora delicta concessa sunt. proficere pro Obicere. Cic. pro Flacco, praeterea illa quae praetereunda non sunt nullum huius in privatis rebus factum avarum, nullam in re pecuniaria contentionem, nullam in re familiari sordem posse proficere. Apud Iureconsultos, proficere est quod nos Producere dicimus, id est Apud acta deponere. Idem. Cic. 4. Verr. Scio te dicta superiorum omnium correxisse, & possessiones hereditatum non secundum eos qui proficere, sed secundum eos qui dicerent testamentum factum dedisse. Budaeus.

Proculus, a, um, participium a passivo verbo proficere. Dilatus: ut quum diem iudicii prolato esse dicimus. ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. GAL. Différé, prolongé. ITAL. Differito, prolungato. GERM. Aufgezogen/ aufgeschoben. HISP. Dilatado. ANGL. Differed, prolonged. Aliquando ponitur pro adductus, & productus. Lucan. lib. 4.

—pro lucri pallida tabe

Non deest prolato jejunos venditor auro.

Prolata res, Tacit. l. 2. Paulò post. Dilata. Aliquando idem est quod extensus, vel ulterius productus: ut quum terminum prolato vel fines imperij prolato dicimus ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον.

Prolatio, nis verbale, ipse actus proficendi. ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. GAL. Prolation, delay estendue. ITAL. Mostra, il produrre fuora, estendimento. GERM. Herfürbringung. HISP. Prolongamiento, estendimiento. ANGL. Differing or prolonging, delay. Cic. in Orat. Commemoratio antiquitatis, exemplorumque prolatio. Prolatio, protensio, extensio. Liv. 1. bell. Maced. Latæque exta fuisse & prolationem finium, viciorumque & triumphum portendi. Iudicij prolatio, ἀνάκλησις. Cic. pro Rabirio perduell. reo, Quum alteri ad prolotionem iudicij biduum quæretur. Prolatio, dilatio ἀνάκλησις, ἀνάκλησις. Cornel. Tacit. Milit. sc. 2. a. 2. Trecentæ causæ possunt reperiri Mox, Quantumvis prolotionum.

Professio, oris, professorius, a, um, & professio, vide Profiteor, profestus, a, um, quod ante festum est, vel procul a festo. X. Festus unde dies profesti dicuntur, teste Nonio, qui vacui sunt festivitate. ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. GAL. Non festable, non festé, comme jour ouvrier. ITAL. Non di festa, giorno di opera, di lavoro. GERM. Auf dem Fein fest/ das man nit feyret. HISP. Cosa no fiesta, dia de trabajar. ANGL. Not holy or not a feasting day. Plaut. in Aul. sc. 2. a. 2. festo die si quid prodigeris, Profesto egere liceat, nisi peperceris. Plin. lib. 18. cap. 6. ex Catone. Peiorem qui profestis diebus ageret, quod feriatis deberet. Horat. 2. Serm. Satyr 3.

Qui Veientanum festis potare diebus

Campana solitus trulla vappamque profestis.

Idem 4. Carm. Ode 15.

Nosque & profestis lucibus, & sacris,

Inter iocosi munera Liberi

Cum prole matronisque nostris,

Rite deos prius apprecati.

Profesti & in subdi homines. Gell. cap. 9. lib. 19.

Proficere, i. q. proinde facio, progredior, procedo, & promoveo, profectum sive progressum facio, & per translationem lucrifer. ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. GAL. Proficere, avancer. ITAL. Far proficere fare fructo in ogni arte. GAL. Zunemmen/ fürschreiben/ schaffen. HISP. Aprovechar, hazer provecha. ANGL. To further or profite. Senec. Sic enim & audiendo, & legendò in dies magis proficimus. Plinius Nec minorem sub eo præceptore profectum fecit. Cicero ad Terentium lib. 6. Nunc verò evenis omnibus rebus, quum consilio profici nihil possit, una ratio videtur, quicquid evenerit, moderatè ferre. Cels. 3. bel. civil. Apud quos quum proficere nihil possit. Ponitur aliquando pro proficere. Cels. lib. 7. c. 14. id optimè proficit. Vlp. de iurejurando, Matris igitur iusiurandum patri non proficere: nec nocebit, si mater detulerit. Proficitur, Impersonale. Plin. Epist. 2. 17. Sed illa quae di & avi, idem idem retractantur, ac simul memoriae frequenti emendatione proficitur. Ovid. Eleg. 2. lib. 1. Trist.

Verba mis. r. frustra non proficiantia perdo.

Profecta sunt, G I. promoverunt. Lege. Provenia sunt. Profectus, us, Promotio sive progressus in re aliqua, sive fructus qui ex rei alicuius tractatione provenit. ἄγρον ἕκθρον ἢ ἄγρον ἕκθρον. GAL. Proficere, avancer. ITAL. Proficere. GERM. Zunemmen/ fürschreiben/ beschluß. HISP. Provenido

stantivum, & generis masculini, poniturque pro flumine, seu fluente

Pröflüentē, adverbium, abundanter. GAL. Abundamment. ITA. Abundamente. GERM. Überflüssig / gangantich.

Pröflüentia, a, Abundantia, copia. GAL. Abundancia. ITA. Abundanza. GERM. Ein überflüss.

Pröflüus, a, um, quod profluit: ut profluus amnis, qui perpetuo fluit.

Flumināque & montes & in altis profusa sylvas, Armāque cum telis in strue iuncta suis.

Pröflüvium, ij, Fluxio. GAL. Flux, coulement. ITA. Profluvio, discorsione, scorrenza.

Pröflüē, compositum a fore, Profuturum esse. GAL. Devoir faire profit, estre profitable.

Verbum est defectivum; sicut simplex fore.

Pröflügiō, is, Procal fugio, aufugio. GAL. S'ensuir loim, eschapper. ITA. Fuggire lonqi.

Pröflügius, a, um, qui a patria, domicilio, nisi finibus in quibus antea agebat, profugit.

profugāque per aquora classe, Fortur ab Antandro.

Pröflügiū, ij, Pe. fugium, asylum, portus. GAL. Lieu de refuge, refuge. ITA. Refugio.

Pröflüvndo, is, in ante fundo: item irrigo. Largē, & copiosē effundo.

Vix ea quum lacrymas oculis Inturna profudit.

Cic. pro Fonteio. Quem ut vidi, equidem vim lacrymarum profudi Sanguinem pro patria profundere.

Pröflüs, a, um, participium, Largē fusus GAL. Schuppäch. GAL. Esparandu en abundance.

Fletus super ora profusus.

Plin. lib. 5. cap. 9. Ex hoc lacu profusus, indignatur fluere per arena & squalentia.

Pröflüs, a, um, Supra modum sumptuosus. GAL. Abondant, somptueux. ITA. Suntuoso, abondante.

Lacryma sunt me scribente profusa.

Pröflüsissimū, Superlativus. Senec. de vita brevitate, Simul ad temporis iacturam ventum est, & profusissimi in eo, cuius unius honestissima avaritia est.

Pröflüsē, adver. Effusē. GAL. En grande abondance, excessivement. ITA. In grande abbondanza eccessivamente.

Pröflüsissimē Suet. in Aug. Festos & solemnēs dies profusissimē, nonnunquam ioculariter tantum celebrabat.

Profusio hæmorrhōis, ut sanguinis profusio, i. hæmorrhōia, ut sanguinis profusivum hæmorrhōia.

Pröflündys, a, um, adjectivum, quod deorsum magnam habet altitudinem: ita dictum quod porro, id est, longè habeat fundum.

Amissum Antifon flebant, cunctaque profundum Pontum aspiciabant.

Effugerent aliqua stagna profunda via, Luciet. lib. 2.

Corpora soluentes abeant per inane profundum.

Quandoque sumitur pro alto. Virg. 1. Æneid.

Ni facias, maria ac terras calūmque profundum Quippe ferant secum, &c.

Profundus sæpè per translationem capitur pro ingenti, magno, sive immenso. Hinc profunda avaritia dicitur à Salustio in Iugurtha.

Feruet immensus, fluit & profundo Pindarus ore.

Pröflünditās, hæmorrhōis. Macrob. comment. lib. 1. cap. 7. Maioris est ex intima disciplina profunditate sententia.

Pröflündum, substantivum, altum, Mare, pelagus. GAL. Creux, profondeur d'eau, la haute mer.

Frigora ne possim gelidi sentire profundi.

Rubrum profundum, apud Lucan. lib. 8. pro mari Erythæo. Indomito profundo iactari, Ovid. 1. Trist. Eleg. 10.

Iactat in indomito brumali luce profundo.

Pröflündum mergere, (i. mari.) Suet. in Calig. c. 16. Omne profundum perferutare. Senec. de consol. ad Helviam, cap. 9.

Progastor. Gloss. εὐρυγαστρον ventrosus, qui propendentem habet iactat i. ventrem.

Prögemmo, as, Gemmas emitto. GAL. Boustonner, bourgonner. ITA. Fare il borone. GERM. Die augen her für trucken.

Prögener, masc. gen. Neptis maritus. X. Profocer, sive socer magnus, πρῶγονος. GAL. Le mary de ma niece.

Prögenero, as. Genero. GAL. Engendrer. ITA. Generare. GERM. Gebären. HISP. Engendrar.

Fortes creantur fortibus, & bonis Est in juvenis, est in equis patrum Virtus: nec imbellem feroces Progenerant aquila columbam.

Prögeneratio, nis, Progenerandi actus. GAL. Toledad habet